தமிழ் இலக்கியத் திரட்டு

இரண்டாம் புத்தகம் - ஐந்தாம் படிவம்

[புதிய பாடத்திட்டப்படி அமைந்தது]

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
11 JUN 1949
MADRAS

தொகுப்பாளர் :
P. துரைக்கண்ணு முதலியார், M.A., L.T.,
தலைமை ஆசிரியர்,
சிந்தாதிரிப்பேட்டை உயர்நிலைப்பள்ளி, சென்னை.

வித்துவான் S. V. வரதராஜ ஐயங்கார், M.O.L.,
தமிழ் விரிவுரையாளர், விவேகாநந்தா கல்லூரி, சென்னை.

T. G. கோபால் பிள்ளை
பதிப்பாளர்

தெப்பக்குளம் திருச்சிராப்பள்ளி | 2/27, பிராட்வே ஜி. டி. சென்னை

[பதிப்புரிமை] 1949 [விலை ரூ. 1-6-0

முதற் பதிப்பு—மே 1949

TB
031(10)
N49

86888

KABEER PRINTING WORKS, TRIPLICANE, MADRAS

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
11 JUN 1949
MADRAS

முகவுரை

சென்னை அரசியல் கல்வித் துறையாளர் அண்மையில் வெளியிட்டுள்ள புதிய பாடத் திட்டத்தையொட்டி உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் **நான்கு, ஐந்தாம் படிவங்** (Fourth and Fifth forms) களில் பயிலும் மாணவர்க்கு ஏற்கும்படி **'தமிழ் இலக்கியத் திரட்டு'** என்னும் புத்தகங்கள் இரண்டையும் தொகுத்துள்ளோம்.

இப் புத்தகங்களில் பாடத் திட்டத்தில் வகுத்துத் தரப் பெற்றுள்ள பிரிவுகளை முற்றும் தழுவிச் செய்யுட் பகுதியில் இனிய அரிய பாடல்களையும், உரைநடைப் பகுதியில் தமிழ் நாட்டுப் பேரறிஞர்கள் எழுதி வெளியிட்டுள்ள அரிய கட்டுரைகளையும் தேர்ந்து சேர்த்திருக்கின்றோம். இவைகளைத் தேர்ந்து கொள்வதில் மாணவர் சுவை, நோக்கம், பண்பாடுகளை உணர்ந்து, அவைகளுக்குப் பொருத்தமான தக்க பகுதிகளையே தொகுத்துச் சேர்த்துள்ளோம்.

மாணவர்க்குத் தமிழ் மொழியில் தேர்ச்சி உண்டாகும்படி செய்வதே பாடத் திட்டத்தின் சீரிய நோக்கமாதலால், செய்யுள் உரைநடையாகிய இரு பகுதிகளிலும் ஒவ்வொரு பிரிவின் முடிவிலும் **குறிப்புரை, பயிற்சி, வினுக்கள், கட்டுரையாக்கம்** என்பன சேர்க்கப் பெற்றுள்ளன. இவற்றால் மாணவர்க்குத் தாய்மொழியில் தேர்ச்சி ஏற்படுவதுடன், கட்டுரை எழுதும் வன்மையும் அமைதல் கூடும்.

இப் புத்தகங்கள் பாடத் திட்டத்தில் தரப்பெற்றுள்ள **பொது, சிறப்பு** (General and Special Courses) ஆகிய இரண்டிற்கும் பயன்படுமாறு தொகுக்கப் பெற்றுள்ளன.

இவைகளைத் தமிழாசிரியர்கள் ஆதரித்துப் பாட புத்தகமாக ஏற்படுத்தியுதவுமாறு வேண்டுகின்றோம்.

ஆசிரியர்கள்

நன்றியுரை

செய்யுட் பகுதியில்

பாரதியார் பாடலிலிருந்து நாட்டு வணக்கம் என்ற தலைப்பிலுள்ள பாடல்கள் மூன்று, மனோன்மணீயம் என்ற நாடக நூலிலிருந்து வாய்க்கால் என்ற பகுதி—இவைகளைச் சேர்த்து வெளியிட அனுமதி தந்த அவற்றின் உரிமையாளர்கட்கும்,

உரைநடைப் பகுதியில்

சிறை நீக்கிய செய்யுள், திருச்சிராப்பள்ளி, இந்திய சிற்பங்கள், மதுரையில் ஓர் இரவு, தொல்காப்பியர் பிறப்பகம், தமிழகத்துக் கோவில்கள், பொறியூர்தி, சுவீடன், சங்ககால வள்ளல்கள் என்னும் கட்டுரைகளைச் சேர்த்துக் கொள்ள அனுமதி யளித்த அவற்றின் உரிமையாளர் கட்கும், முடத்தாமக் கண்ணியார் என்ற கட்டுரையைச் சேர்த்து வெளியிட அனுமதி உதவிய சென்னை அகில இந்திய ரேடியோ நிலையத்தார்க்கும், ராடார், பத்திரிகையின் செய்திகளும் கருத்துக்களும், இலக்கிய விமர்சனம் என்னும் மூன்று கட்டுரைகளைச் சேர்த்துக்கொள்ள அனுமதி தந்துதவிய "சிந்தனை" என்னும் சீரிய பத்திரிகையின் அதிபருக்கும், 'பெனிஸிலின்' என்ற கட்டுரையைச் சேர்த்துக்கொள்ள அனுமதி தந்த "அமுதசுரபி"யின் பத்திராதிபருக்கும் எமது நன்றி உரியதாகும்.

ஆசிரியர்கள்

உள்ளுறை

செய்யுட் பகுதி

எண்	பொருள்		பக்கம்
I.	கடவுள் வாழ்த்து		
1.	ஐங்குறு நூறு	...	1
2.	நற்றிணை	...	2
3.	குறுந்தொகை	...	2
4.	தேவாரம்	...	2
5.	திருநெடுந்தாண்டகம்	...	3
II.	நீதிக்கோவை		
1.	திருக்குறள்	...	5
2.	நாலடியார்	...	9
3.	பழமொழி	...	11
4.	அறநெறிச்சாரம்	...	13
5.	ஏலாதி	...	15
III.	தொடர்நிலைச் செய்யுள்		
1.	சிலப்பதிகாரம்	...	18
2.	கம்பராமாயணம்	...	23
3.	பெரியபுராணம்	...	35
4.	வில்லிபாரதம்	...	43
5.	ஸ்ரீமத் பாகவத புராணம்	...	48
IV.	சிறுநூற்கோவை		
1.	சேக்கிழார் பிள்ளைத்தமிழ்	...	57
2.	மதுரைக் கலம்பகம்	...	58
3.	தமிழ் விடுதூது	...	59
4.	கலிங்கத்துப் பரணி	...	62
5.	நால்வர் நான்மணிமாலை	...	64

எண்	பொருள்		பக்கம்
V.	பல்சுவைப் பகுதி		
1.	*புறநானூறு*	...	66
2.	*குறுந்தொகை*	...	66
3.	*மனோன்மணீயம்*	...	67
4.	*தனிப்பாடல்*	...	68
5.	*பாரதியார் பாடல்*	...	68

உரைநடைப் பகுதி

எண்	பொருள்		பக்கம்
1.	சிறை நீக்கிய செய்யுள் —மகாமகோபாத்யாய டாக்டர். உ. வே. சாமிநாத ஐயர் அவர்கள்	...	71
2.	திருச்சிராப்பள்ளி —அண்ணுமலை பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப் பேராசிரியர், திரு. T. V. சதாசிவ பண்டாரத்தார் அவர்கள்	...	77
3.	முடத்தாமக் கண்ணியார் —மயிலை, விவேகானந்தா கல்லூரித் தமிழாசிரியர் எஸ். வி. வரதராஜ ஐயங்கார் எம். ஓ. எல்.,	...	82
4.	ராடார் —திரு. ஆர். கிருஷ்ணமூர்த்தி, பி. ஏ., பி. ஓ. எல்.	...	89
5.	இந்திய சிற்பங்கள் —திருமதி ஆர். எஸ். ருக்மிணி அம்மாள், எம். ஏ.	...	94
6.	மதுரையில் ஓர் இரவு —சென்னை, அரசாங்கக் கல்லூரித் தமிழ்ப் பேராசிரியர், திரு. ஆர். விசுவநாத ஐயர், எம். ஏ., பி. ஓ. எல்.,	...	102
7.	தொல்காப்பியர் பிறப்பகம் —திரு. எஸ். வையாபுரிப் பிள்ளை, பி. ஏ., பி. எல்.,	...	111
8.	தமிழகத்துக் கோவில்கள் —மயிலை, விவேகானந்தா கல்லூரித் தமிழ்ப் பேராசிரியர், திரு. மா. இராசமாணிக்கம் பிள்ளை, பி. ஓ. எல்., எம். ஓ. எல்., எல். டி.,	...	116
9.	இறையனுர் அகப்பொருள் உரை —நக்கீரர்	...	123
10.	பத்திரிகையின் செய்திகளும் கருத்துக்களும் —ஸ்ரீ. ஸி. ஆர். சீனிவாசன், பி. ஏ., ஆசிரியர் "சுதேசமித்திரன்"	...	126

எண்	பொருள்		பக்கம்
11.	பொறியூர்தி —உரையாசிரியர், வை. மு. கோபாலகிருஷ்ணமாசாரியார்	...	138
12.	பெனிஸிலின் —காப்டன், என். சேஷாத்திரி நாதன் அவர்கள்	...	144
13.	சுவீடன் —திரு சோம. எல். இலக்குமணச் செட்டியார், பீ. ஏ.,	...	156
14.	இலக்கிய விமர்சனம் —திரு. அ. சீனிவாச ராகவன், எம். ஏ., ஆசிரியர், " சிந்தனை "	...	164
15.	சங்ககால வள்ளல்கள் (நாடகம்) கரந்தைக் கவியரசு, திரு ரா. வேங்கடாசலம் பிள்ளை	...	172

தமிழ் இலக்கியத் திரட்டு

இரண்டாம் புத்தகம்

செய்யுட் பகுதி

I கடவுள் வாழ்த்து

கடவுள்வாழ்த்துப் பாடியபின்னரே நூல் பாடத் தொடங்குவது முன்னோர் வழக்கம். அதனால் இந்த இலக்கியத் திரட்டிலும் கடவுள் வாழ்த்து முதலிடம் பெற்றுள்ளது. 'கடவுள்' என்னும் சொல்லுக்குக் 'கடத்தல்' என்பது பொருள். மனம் மொழி மெய் ஆகிய மூன்றையும் கடந்துநிற்பது கடவுள். ஒவ்வொரு சமயத்தாரும் கடவுளை வேறு வேறு பெயரிட்டு அழைத்தாலும் கடவுள் ஒன்றே என்பதை நாம் உணர்தல் வேண்டும். இந்த உணர்ச்சியுடன் கடவுள்வாழ்த்தாக ஆன்றோர் பாடியவற்றுள் ஐந்து பாடல்கள் இங்கே தரப்பெற்றுள்ளன.

1. ஐங்குறுநூறு

கடைச்சங்கப் புலவர்கள் அருளிச்செய்த நூல்களாகிய எட்டுத்தொகைகளில் 'ஐங்குறு நூறு' என்பது மூன்றாவது. மருதம் முதலிய ஐந்து திணையொழுக்கங்களை மற்ற நூல்களைக் காட்டிலும் குறைந்த அடியளவுள்ள நூறுநூறு பாக்களால் தனித்தனியே விளக்குவதால் இப்பெயர் பெற்றது. இது சொற்சுவை பொருட்சுவைகளிற் சிறந்தது ; பொருள்களின் இயற்கையழகை நன்கு தெரிவிப்பது. இந்நூலின் முதலில் சிவபெருமான் வாழ்த்தாக அமைந்துள்ள செய்யுள் பின்வருவது. இதனை இயற்றியவர் கடைச் சங்கப் புலவருள் ஒருவராகிய பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார் என்பவர். இவர் தொண்டை நாட்டினர். தமிழில் முதன் முதலாக இவர் இயற்றிய பாரதம் ஒன்று உண்டு. அந்நூலியற்றிப் புகழ் பெற்றதால் 'பாரதம் பாடிய' என்ற அடைமொழி இவர் பெயரோடு வழங்குகிறது.

நீல மேனி வாலிழை பாகத்
தொருவன் இருதாள் நிழற்கீழ்
மூவகையுலகு முகிழ்த்தன முறையே.

2. நற்றிணை

குறிஞ்சி முதலாகிய ஐவகை நிலத்திற்கும் உரிய சிறந்த ஒழுக்க முறையை விளக்கிக் கூறுவதால் இந்நூல் 'நற்றிணை' (நல் + திணை) எனப்பெற்றது. இது சங்கப் புலவர்கள் பாடிய தொகை நூல்கள் எட்டுள் முதலாவது. இதில் நானூற்றொன்று பாக்கள் உள்ளன. பின்வரும் செய்யுளை இயற்றியவரும் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனாரே. ஆனால் இச் செய்யுள் திருமால் வாழ்த்தாக அமைந்துள்ளது.

மாநிலஞ் சேவடி யாகத், தூநீர்
வளைநரல் பௌவ முடுக்கையாக,
விசும்புமெய் யாகத், திசைகை யாகப்,
பசுங்கதிர் மதியமொடு சுடர்கண் ணாக,
இயன்ற வெல்லாம் பயின்றகத் தடக்கிய
வேத முதல்வ னென்ப,
தீதற விளங்கிய திகிரியோனே.

3. குறுந்தொகை

குறுகிய அடிகளையுடைய பாக்களைக்கொண்டு தொகுக்கப் பட்ட நூல் என்பது இதன் பொருள். இது எட்டுத்தொகை நூல் களுள் இரண்டாவது. 'நல்ல குறுந்தொகை' என்று ஆன்றோரால் இந்நூல் சிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நூலின் முதலில் கடவுள் வாழ்த்தாக அமைந்துள்ள செய்யுள் இங்கே தரப்பெற்றுள்ளது. இச் செய்யுளை இயற்றியவரும் பெருந்தேவனாரே. எனினும், இது முருகக் கடவுள் வாழ்த்தாக உளது.

தாமரை புரையுங் காமர் சேவடிப்,
பவழத் தன்னமேனித், திகழொளிக்
குன்றி யேய்க்கு முடுக்கைக், குன்றின்
நெஞ்சுபக வெறிந்த வஞ்சுடர் நெடுவேல்,
சேவலங் கொடியோன் காப்ப
ஏம வைகல் எய்தின்றா லுலகே.

4. தேவாரம்

சைவ சமயாசாரியர் நால்வரில் அப்பர், சுந்தரர், சம்பந்தர் ஆகிய மூவரும் பல தலங்களிலும் சிவபெருமானை வழிபட்டுப் பாடிய தோத்திரப் பாடல்களின் தொகுப்புக்குத் 'தேவாரம்' என்று

பெயர். இது 'தேவாரம்' எனப் பிரியும்; தெய்வத்தைப்பற்றிய இசைப்பாட்டு என்பது பொருள். பின்வரும் செய்யுள் திருஞான சம்பந்தர் அருளியது. இவர் சோழநாட்டில் சீர்காழியில் அவதரித்த வர். இவர் வாழ்ந்திருந்த காலம் ஏழாம் நூற்றாண்டு. திருச்சாய்க்காடு என்ற தலத்துச் சிவபெருமானைக் குறித்துப் பாடப்பெற்ற செய்யுள், இது.

நீநாளும் நன்னெஞ்சே! நினைகண்டாய் யாரறிவார்
சாநாளும் வாழ்நாளும் சாக்காட்டெம் பெருமாற்கே
பூநாளும் தலைசுமப்பப் புகழ்நாமஞ் செவிகேட்ப
நாநாளும் நவின்றேத்தப் பெறலாமே நல்வினையே.

5. திருநெடுந் தாண்டகம்

தாண்டகம் என்பது தமிழில் வழங்கும் பிரபந்த வகைகளுள் ஒன்று. அறுசீரினால் அமைப்பது குறுந்தாண்டகம் எனவும், எண் சீரால் அமைப்பது நெடுந்தாண்டகம் எனவும் கூறப்படும். 'திரு' என்பது உயர்வைக் குறிக்கும் அடைமொழி. இத் திருநெடுந் தாண்டகம் ஆழ்வார்களின் அருளிச் செயல்களான நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தத்தில் அடங்கிய நூல்களில் ஒன்று. பின் வரும் பாடல் அப் பிரபந்தத்தின் நான்காவதாகும்.

இப் பிரபந்தத்தை இயற்றியவர் திருமாலடியார்களான ஆழ்வார்கள் பன்னிருவருள் ஈற்றவரான திருமங்கையாழ்வார். இவர் சோழ நாட்டிலுள்ள திருக்குறையலூரில் கள்ளர் மரபில் உதித்துச் சோழ மன்னனது சேனைத்தலைவராகத் திகழ்ந்தவர். இவர் வாழ்ந்த காலம் ஏழாம் நூற்றாண்டு. இவரும் திருஞானசம்பந்தரும் சம காலத்தவர் என்பர் ஆராய்ச்சியாளர். இவர் அருளிய பாடல்கள் ஆயிரத்துக்குமேல் உள்ளன.

இந்திரற்கும் பிரமற்கும் முதல்வன் றன்னை,
இருநிலம்கால் தீநீர்விண் பூத மைந்தாய்ச்
செந்திறத்த தமிழோசை வடசொல் ஆகித்
திசைநான்கு மாய்த்திங்கள் ஞாயி றாகி
அந்தரத்தில் தேவர்க்கு மறிய லாகா
அந்தணனை அந்தணர்மாட் டந்தி வைத்த
மந்திரத்தை மந்திரத்தால் மறவா தென்றும்
வாழுதியேல் வாழலாம் மடநெஞ்சமே.

குறிப்புரை

1. வால் இழை - பரிசுத்தமான ஆபரணங்களை யணிந்த உமாதேவியார். ஒருவன் - சிவபெருமான். முகிழ்த்தன - தோன்றின, குவிந்து கிடக்கின்றன. கடவுள் ஒருவன், அவன் தாள்கள் இரண்டு, அவற்றினின்றும் தோன்றிய உலகங்கள் மூன்று என ஆசிரியர் நயம்பட உரைப்பது காண்க. **நீல** மேனி **வாலிழை, ஒருவன் இரு**தாள் - **முரண்தொடை.** இரண்டு+தாள்=இருதாள்.

2. சேவடி - சிவந்த பாதங்கள். தூநீர் வளைநரல் பௌவம் - தூய நீரையுடைய சங்குகள் ஒலிக்கின்ற கடல். உடுக்கை - ஆடை. விசும்பு - ஆகாயம். சுடர் - சூரியன். இயன்ற எல்லாம் - அமைந்த எல்லா உயிர்களிடமும். பயின்று - பொருந்தி. திகிரி - சக்கராயுதம்.

3. தாமரை புரையும் - செந்தாமரை மலரை யொத்த. காமர் - அழகிய. திகழ் ஒளி - விளங்குகின்ற பிரகாசம். குன்றி எய்க்கும் உடுக்கை - குன்றி மணியை யொத்த (சிவந்த) ஆடை. குன்றின் - கிரௌஞ்சம் என்னும் பெயருள்ள மலையின். நெஞ்சு - நடுவிடம். பக - பிளவுபட. எமம் வைகல் - இன்பமுடைய நாட்களை. எய்தின்று - அடைந்துள்ளது.

4. சாம் நாளும் - இறக்கப் போகின்ற நாள் இன்ன தென்பதையும். புகழ் நாமம் - புகழையும் திருநாமங்களையும். நவின்று ஏத்த - சொல்லித் துதிக்க. நவின்று - நவில் : பகுதி.

5. முதல்வன் தன்னை - காரணனானவனும். செம் திறத்த தமிழ் ஓசை வடசொல் ஆகி - செவ்விய தன்மையையுடைய தமிழ் மொழியும் வட மொழியுமாகிய இருமொழிகளையும் உண்டாக்கியவனும். அந்தரத்தில் - (எல்லாப் பொருள்களிலும்) வியாபித்திருக்குமிடத்தும். அந்தணனை - தூய்மையுடையவனும்.

பயிற்சி

1. பொருள் கூறுக: இழை, வளை, பௌவம், விசும்பு, திகிரி, காமர், ஞாயிறு.

2. பிரித்து எழுதுக: வாலிழை, இருதாள், சேவடி, தீதற, திகழொளி, தமிழோசை.

3. இப்பகுதியில் வந்துள்ள உவம உருபு, முரண்தொடை, பண்புத்தொகை இவைகளைக் குறிப்பிடுக.

வினாக்கள்

1. இப்பகுதியில் வந்துள்ள செய்யுட்களில் 'எட்டுத் தொகை' யைச் சேர்ந்தவை எவை?
2. ஐங்குறுநூறு, நற்றிணை, குறுந்தொகை, தேவாரம்—பெயர்க் காரணம் என்ன?
3. மூவகை உலகம் எவை? அவை முகிழ்த்த இடம் எது?
4. வேத முதல்வன் யாவன்? அவன் எவ்வாறு விளங்குகின்றான்?
5. யார் காப்பதால் உலகம் இன்பமுடைய நாட்களை யடைந்துள்ளது?
6. முருகப்பெருமானைக் குறுந்தொகையாசிரியர் எப்படிப்போற்றுகிறார்?
7. திருஞானசம்பந்தர் நெஞ்சுக்குரைக்கும் நல்லுரை யாது?
8. திருமாலின் பெருமையைத் திருமங்கையாழ்வார் எவ்வாறு கூறுகிறார்?
9. திருமங்கையாழ்வாரைப் பற்றி நீவிர் அறிந்ததைக் கூறுக.
10. திருஞான சம்பந்தருக்குச் சமகாலத்தவரான அடியார் சிலரைக் கூறுக.

II நீதிக் கோவை

1. திருக்குறள்

இதனை இயற்றிய திருவள்ளுவர் என்பவர், வள்ளுவர் என்னும் பழந்தமிழ்க் குடியினர். திருக்குறள் என்னும் பெருநூலைச் செய்து பெரும்புகழ் பெற்றமையால், அக்குடிப் பெயரே இவர்க்குச் சிறப்பாக வழங்கலாயிற்று. வள்ளுவக் குடியினர் படையெழுச்சி, திருவிழா, திருமணம் ஆகிய விசேட காலங்களில் யானைமேல் முரசினை யேற்றி முழக்கி, அரசன் ஆணையை ஊரார்க்குத் தெரிவிக்கும் தொழிலினர் என்பர். திருக்குறளுக்கு உரை இயற்றியோர் பதின்மர். அவ்வுரைகளுள் பரிமேலழகர் இயற்றிய உரை இந்நாளில் சிறப்பாக வழங்கி வருகின்றது. திருவள்ளுவர் வாழ்ந்திருந்த காலம் கடைச்சங்க காலம் ஆகும்.

திருக்குறளிலிருந்து ஊக்கமுடைமை, இடுக்கணழியாமை என்னும் இரண்டு அதிகாரங்கள் இங்குத் தேர்ந்து கொள்ளப் பெற்றன.

ஊக்கமுடைமை

1. *உடையர் எனப்படுவ தூக்கமஃ தில்லார்*
உடைய துடையரோ மற்று.
2. *உள்ள முடைமை யுடைமை பொருளுடைமை*
நில்லாது நீங்கி விடும்.
3. *ஆக்கம் இழந்தேமென் றல்லாவார் ஊக்கம்*
ஒருவந்தங் கைத்துடை யார்.
4. *ஆக்கம் அதர்வினாய்ச் செல்லும் அசைவிலா*
ஊக்க முடையா னுழை.
5. *வெள்ளத் தனைய மலர்நீட்டம் மாந்தர்தம்*
உள்ளத் தனைய துயர்வு.
6. *உள்ளுவ தெல்லாம் உயர்வுள்ளல் மற்றது*
தள்ளினுந் தள்ளாமை நீர்த்து.
7. *சிதைவிடத் தொல்கார் உரவோர் புதையம்பிற்*
பட்டுப்பா டூன்றுங் களிறு.
8. *உள்ள மிலாதவர் எய்தார் உலகத்து*
வள்ளிய மென்னுஞ் செருக்கு.
9. *பரியது கூர்ங்கோட்ட தாயினும் யானை*
வெரூஉம் புலிதாக் குறின்.

10. உரமொருவற் குள்ள வெறுக்கையஃ தில்லார்
மரமக்க ளாதலே வேறு.

இடுக்கணழியாமை

1. இடுக்கண் வருங்கால் நகுக அதனை
அடுத்தூர்வ தஃதொப்ப தில்.
2. வெள்ளத் தனைய இடும்பை யறிவுடையான்
உள்ளத்தி னுள்ளக் கெடும்.
3. இடும்பைக் கிடும்பை படுப்பர் இடும்பைக்(கு)
இடும்பை படாஅ தவர்.
4. மடுத்தவா யெல்லாம் பகடன்னான் உற்ற
இடுக்கண் இடர்ப்பா டுடைத்து.
5. அடுக்கி வரினும் அழிவிலான் உற்ற
இடுக்க ணிடுக்கட் படும்.
6. அற்றேமென் றல்லற் படுபவோ பெற்றேமென்(று)
ஓம்புதல் தேற்றா தவர்.
7. இலக்க முடம்பிடும்பைக் கென்று கலக்கத்தைக்
கையாறாக் கொள்ளாதா மேல்.
8. இன்பம் விழையான் இடும்பை யியல்பென்பான்
துன்ப முறுதல் இலன்.
9. இன்பத்து ளின்பம் விழையாதான் துன்பத்துள்
துன்ப முறுதல் இலன்.
10. இன்னாமை யின்ப மெனக்கொளின் ஆகுந்தன்
ஒன்னார் விழையுஞ் சிறப்பு.

குறிப்புரை

ஊக்கமுடைமை :—ஒரு தொழிலைச் செய்யும்போது சோர்ந்திராத மனக் கிளர்ச்சியை யுடையனாதல்.

முதல் நான்கு குறள்கள் கையிலுள்ள செல்வத்தைக் காட்டிலும் ஊக்கமே சிறந்ததென்று கூறுவன; அடுத்தமூன்றும் ஊக்கமுடையாரின் உயர்ச்சியைக் கூறுவன. இறுதியிலுள்ள மூன்றும் ஊக்கமில்லாதவரின் இழிவைக் கூறுவன.

1. உடையர் எனப்படுவது - (ஒருவர் சிறந்தபொருளை) வைத்துக் கொண்டுள்ளாரென்று சொல்லுதற்குச் சிறந்தகாரணமாக வுள்ளது, ஊக்கம் - மனக்கிளர்ச்சியே. உடையது உடையரோ - (ஏற்கனவே பெற்றுள்ள)பொருளை யும் உடையவராவரோ?

2. உள்ளம் உடைமை - ஊக்கமுடையவராயிருத்தல், உடைமை - (நிலை யுள்ள) சொத்து.

3. ஒருவந்தம் - நிலையான, ஊக்கம் - ஊக்கத்தை. கைத்து உடையார் - (தம்)கைப்பொருளாகப் பெற்றவர், ஆக்கம் இழந்தோம் என்று - (செல்வத்தை இழந்தாராயினும்) கைப்பொருளை இழந்து விட்டோமென்று, அல்லாவார் - மனங்கலங்கார்.

4. அசைவு இலா - தளர்தலில்லாத. அதர்வினய் - வழியை வினவிக் கொண்டு. வினய் - இறந்தகால வினையெச்சம். உழை - ஏழனுருபு.

5. வெள்ளத்து அனைய - வெள்ளநீரின் அளவின. உள்ளத்து அனையது - ஊக்கத்தின் அளவினது. (இக்குறளில் **எடுத்துக் காட்டுவமையணி** வந்துள்ளது.)

6. உள்ளுவது எல்லாம் - நினைப்பது எல்லாம். உயர்வு உள்ளல் - (மனிதர்)தம் உயர்ச்சியையே நினைக்கக் கடவர்; அது - அவ்வுயர்ச்சி, தள்ளினும் - (கைகூடாது) தவறினாலும். தள்ளாமை நீர்த்து - (அவ்வண்ணம்) ஒழிக்கப்படாத தன்மையை யுடையது.

7. களிறு - ஆண்யானை. புதை அம்பிற்பட்டு - தொகுதியாகிய அம்பு களால் புண்பட்டாலும். பாடு ஊன்றும் - தன்பெருமையை நிலைநிறுத்தும்; (அதுபோல) உரவோர் - ஊக்கமுடையவர், சிதைவு இடத்து - (உயர்ச்சிக்குக்) கேடு உண்டானபோதும். ஒல்கார் - மனத்தளர்ச்சியடையார்.

8. வள்ளியம் என்னும் செருக்கு - நாம் ஈகைக் குணத்தை யுடையோம் என்னும் தன்மதிப்பு.

9. யானை பரியது - யானை பெரிய உடம்பினையுடையது, கூர்ங் கோட்டது - கூரிய தந்தங்களையுடையது, ஆயினும் புலி தாக்குறின் வெரூஉம் - ஆனாலும் புலி எதிர்த்தால் அதற்கு அஞ்சும். (இக்குறளில் **பிறிது மொழிதலணி** வந்துள்ளது.)

10. உரம் - திடமான அறிவு. உள்ளம் வெறுக்கை - ஊக்கத்தின் மிகுதி. அஃது இல்லார் மரம் - அவ்வூக்கமில்லாதார் மரங்களாவர். வேறு - (உலகத்து மரங்களுக்கும் இம் மரங்களுக்கும்) வடிவு வேற்றுமை, மக்கள் ஆதலே - மக்கள் வடிவினராயிருத்தலே. (இக்குறளில் **வேற்றுமையணி** வந்துள்ளது.)

இடுக்கணழியாமை :—துன்பத்திற்காக மனங்கலங்காதிருத்தல். இடுங்கு + கண் = இடுக்கண். துன்பம் நேரும்போது கண் இடுங்கும். ஆதலால் துன்பம், இடுக்கண் எனப்பட்டது.

முதலிரண்டு குறள்கள் விதியினால் துன்பம்நேரினும் மனங்கலங்காதிருப் பதற்குரிய உபாயத்தைக் கூறும். அடுத்த மூன்றும் தெய்வத்தால் துன்பம் நேரினும் மனங்கலங்கலாகாது எனக் கூறும். ஆறும் குறள் பொருளில்லாதது பற்றி மனங்கலங்காதிருக்க வேண்டுமெனக் கூறும். இறுதியிலுள்ள நான்கு மெய்வருத்தத்தாலேற்படும் துன்பத்திற்கு மனங்கலங்கலாகாதெனக் கூறும்.

1. இடுக்கண் வருங்கால் - (விதிவசத்தால்) துன்பம் நேரும்போது. நகுக - மனம் மகிழ்க. அதனை அடுத்து ஊர்வது - அவ்விடுக்கணை மேன் மேலும் நெருக்கியழிக்கக் கூடியது. அஃது ஒப்பது இல் - அந்தமகிழ்ச்சியை ஒத்திருப்பதன்றி(வேறொன்று)இல்லை.

2. வெள்ளத்தனைய இடும்பை - வெள்ளத்தைப்போன்ற கரையிலவான துன்பங்கள்; உள்ளத்தின் - ஊக்கத்தால். உள்ள-(அத்துன்)பத்துக்கு மாறான இன்பம் என்று) நினைக்க.

3. இடும்பைக்கு - துன்பத்திற்கு, இடும்பைபடாஅதவர் - துன்பப் படாதவர், இடும்பைக்கு - அத்துன்பத்திற்கே, இடும்பை படுப்பர் - துன்பத்தை உண்டாக்குவர். (இக்குறளில் வந்துள்ள அணி **சொற்பொருட் பின்வரு நிலையணி**.)

4. மடுத்தவாய் - தடைப்பட்ட இடம். பகடு அன்னான் - (வண்டியை இழுத்துச் செல்லும்) எருதை யொத்தவன். இடர்ப்பாடு உடைத்து - (தானே) துன்பப்படுதலை உடையது.

5. அழிவுஇலான் - மனவுறுதி நீங்குதலில்லாதவன். உற்ற இடுக்கண் - அடைந்த துன்பம். இடுக்கண்படும் - அழிந்துவிடும்.

6. பெற்றேம் என்று (செல்வத்தைப்) பெற்றுள்ளோம் என்று. ஓம்புதல் தேற்றாதவர் - உலோபஞ்செய்தலை அறியாதவர், அற்றேம் என்று - (வறுமைக் காலத்து) யாம் பொருளற்றோமென்று, அல்லல் படுபஓ - துன்பம் அனுபவிப்பரோ?

7. மேல் - மேலோர்; அறிவுடையவர். உடம்பு இடும்பைக்கு இலக்கு என்று - உடம்புகள் துன்பம் (எனப்படும் வாளுக்கு) இலக்காகும் எனத் தெளிந்து. கையாறு ஆ - இடும்பையாக.

8. விழையான் - விரும்பாதவனாகி. என்பான் - என்று தெளிந்திருப்பவன். விழையான், என்பான் வினையாலணையும் பெயர்கள்.

9. இன்பத்துள் இன்பம் விழையாதான் - இன்பம் நேர்ந்தபோது அதனை அனுபவித்துக்கொண்டே அதில் பற்றில்லாதவன், துன்பத்துள் - துன்பம் நேர்ந்த காலத்தில், துன்பம் - அத்துன்பத்தை (அனுபவித்துக் கொண்டே), உறுதல் - மனத்தில் துன்புறுதல், இலன் - இலனாவான்.

10. இன்னாமை - முயற்சியால்வருந் துன்பம். ஒன்னார் - பகைவர்.

பயிற்சி

1. பொருள் கூறுக:—சீர்த்தி, ஒருவந்தம், ஆக்கம், அதர், பாடு, உரவோர், கோடு, பகடு, ஒன்னார், கையாறு.

2. இப்பாக்களிலிருந்து எடுத்துக்காட்டுவமையணி, வேற்றுமையணி, சொற்பொருட் பின்வருநிலை யணி இவைகளுக்கு உதாரணங்கள் தருக.

3. வினையாலணையும் பெயர், ஆகுபெயர், வினையெச்சம், எதிர்மறை வினை, வியங்கோள்வினை, வினைத்தொகை இவற்றிற்கு இரண்டிரண்டு உதாரணங்கள் தருக.

வினாக்கள்

1. உடையர் எனப்படுவோர் யார்? மற்றவர் ஏன் உடையாரல்லர்?
2. பொருளுடைமை ஏன் உடைமையன்று?
3. எவர் கைப்பொருளை இழந்துவிட்டோமென்று மனங்கலங்கார்?
4. செல்வம் எவரிடம் வழிவந்து சேரும்?
5. மனிதரின் உயர்ச்சி எவ்வளவினது?
6. ஏன் எப்போதும் உயர்வான எண்ணங்களையே நினைக்கவேண்டும்?
7. "சிதைவிடத்து" என்ற குறளிலுள்ள அணியை விளக்குக.
8. வள்ளியம் என்னும் செருக்கை எவர் எய்தார்? ஏன்?
9. "பரியது கூர்ங்கோட்டதாயினும்" என்ற குறளில் வந்துள்ள அணியை விளக்குக.
10. எத்தகைய மக்கள் மரங்களாவர்? மரங்களுக்கும் அவர்க்குமுள்ள ஒற்றுமை யென்ன? வேற்றுமை யென்ன?
11. இடுக்கண் வரும்போது என்ன செய்யவேண்டும்? ஏன்?

12. வெள்ளத்தனைய இடும்பையையும் எவ்வகையால் அழிக்கலாம்?

13. "இடும்பைக்கிடும்பை படுப்பர்" என்ற குறளுக்குப் பதவுரை தருக. அதில் வந்துள்ள அணி யாது?

14. எவர் உற்ற இடுக்கண் தானே ஒழிந்திடும்? அவர் எதற்கு ஒப்பிடப் பட்டுள்ளார்? ஒப்புமையை விளக்குக.

15. எவருக்குத் துன்பம் அடுக்கிவரினும் இடுக்கண்படும்?

16. எவர் வறுமையுற்ற காலத்தும் 'அற்றேம்' எனத் துன்புறார்?

17. 'இலக்கமுடம்பு' என்ற குறளின் கருத்து யாது?

18. இன்பத்தையும் துன்பத்தையும் எவ்வாறு கருதுபவன் துன்பம் அடையான்?

19. 'இன்பத்துளின்பம்' என்ற குறளுக்குப் பதவுரை தருக.

20. 'ஒன்னார் விழையும் சிறப்பு' என்றால் என்ன? அதை ஒருவன் எவ்வாறு பெறலாம்?

கட்டுரையாக்கம்

1. 'ஊக்கம்' என்பதுபற்றி ஒருபக்க அளவில் கட்டுரை வரைக.
2. 'மனங்கலங்காமை' என்பதுபற்றி ஒருபக்க அளவில் கட்டுரை வரைக.

2. நாலடியார்

நாலடி வெண்பாக்களாலாகிய நூலாதலின் 'நாலடியார்' எனப் பெயர் பெற்றது. சிறப்புப்பற்றிய 'ஆர்' விகுதி கூட்டப்பட்டது. இது பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று. நீதி நூல்களுள் நாலடியார் திருக்குறளோடு ஒப்ப மதிக்கப்பட்டு "ஆலும் வேலும் பல்லுக் குறுதி, நாலும் இரண்டும் சொல்லுக் குறுதி" எனவும், "பழகுதமிழ்ச் சொல்லருமை நாலிரண்டில்" எனவும் போற்றப் படுகிறது.

இந்நூற் பாடல்கள் ஒருவரால் இயற்றப்பட்டவையல்ல. மதுரையில் வந்து தங்கியிருந்த சைன முனிவரால் பாடப்பெற்றவை. இவர்கள் கடைச் சங்க காலத்தை யொட்டி வாழ்ந்திருந்தவர் என்பர். பிற்காலத்தவரான பதுமனார் என்னும் புலவர் இந்நூலுக்குப் பால், இயல், அதிகாரம் என்னும் பாகுபாடு செய்தார். இந்நூலினின்றும் ஐந்து பாடல்கள் கீழே தரப்பெற்றுள்ளன.

கல்வியே அழியாப் பொருள்

1. வைப்புழிக் கோட்படா; வாய்த்தீயின் கேடில்லை;
மிக்க சிறப்பின் அரசர் செறின்வவ்வார்;
எச்சமென ஒருவன் மக்கட்குச் செய்வன
விச்சை;மற்(று) அல்ல பிற.

கல்வியே உயர்ச்சிக்குக் காரணம்

2. களர்நிலத் துப்பிறந்த உப்பினைச் சான்றோர்
விளைநிலத்து நெல்லின் விழுமிதாக் கொள்வர் ;
கடைநிலத்தோர் ஆயினும், கற்றுணர்ந் தோரைத்
தலைநிலத்து வைக்கப் படும்.

குடிப்பிறந்தார் தன்மை

3. ஒருபுடை பாம்பு கொளினும், ஒருபுடை
அங்கண்மா ஞாலம் விளக்குறூஉம் திங்கள்போல்
செல்லாமை செவ்வனேர் நிற்பினும் ஒப்புரவிற்(கு)
ஒல்கார் குடிப்பிறந் தார்.

சிற்றறிவுடையார் தன்மை

4. தாமேயும் இன்புறார் ; தக்கார்க்கும் நன்றாற்றார் ;
ஏமஞ்சார் நன்னெறியுஞ் சேர்கலார்—தாமயங்கி
ஆக்கத்துள் தூங்கி அவத்தமே வாழ்நாளைப்
போக்குவார் புல்லறிவி னார்.

தானே தன் உயர்வுக்குக் காரணம்

5. நன்னிலைக்கண் தன்னை நிறுப்பானும், தன்னை
நிலைகலக்கிக் கீழிடு வானும்,—நிலையினும்
மென்மேல் உயர்த்து நிறுப்பானும், தன்னைத்
தலையாகச் செய்வானும் தான்.

குறிப்புரை

1. விச்சை - கல்விகள். வைப்புழி - வைக்கப்பட்ட இடத்தில். கோள்படா - (பிறரால்) கவரப்படமாட்டா. செறின் - (பொறாமை காரணமாகக்) கோபித்தாலும். வவ்வார் - அபகரிக்கமாட்டார். எச்சம் - சம்பாத்தியத்தில் மிச்சப்பட்டு நிற்பது. இச்செய்யுள் கல்விப் பொருட்கும் செல்வப் பொருட்குமுள்ள வேற்றுமையைக் கூறுவதால், **வேற்றுமையணி.** எச்சம் - எஞ்சு : பகுதி. கோள் - முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர்.

2. களர்நிலம் - (இழிவான) உவர் நிலம். கடைநிலத்தோர் - இழிவான வகுப்பிற் பிறந்தவர். தலைநிலம் - மேன்மையான இடம். பிறப்புப் பற்றி உயர்வு தாழ்வு பாராட்டாமல் கல்விச் சிறப்பால் நன்கு மதிக்க வேண்டும் என்பது கருத்து.

3. ஒருபுடை - ஒருபாகம். ஞாலம் - பூமி. செல்லாமை - வறுமை. செவ்வன் - நன்றாக. ஒப்புரவு - உபகாரம். இச்செய்யுளில் **உவமையணி** காண்க.

4. நன்று ஆற்றார் - தானம் செய்யமாட்டார். எமம் சார் - (உயிர்க்குப்) பாதுகாப்பாகப் பொருந்திய. ஆக்கம் - செல்வம். அவத்தம் - வீண்.

5. நிறுப்பானும் - வைப்பவனும். ஒருவனுடைய உயர்வு தாழ்வுகட்கு அவனுடைய அறிவும் அறிவின்மையுமே காரணம் என்பது கருத்து. "பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்கும் தத்தம், கருமமே கட்டளைக் கல்" என்பது திருக்குறள்.

பயிற்சி

1. பொருள் கூறுக:—எச்சம், விழுமிது, செல்லாமை, ஒப்புரவு, எமம், ஆக்கம்.
2. பிரித்துக் காட்டுக:—வைப்புழி, எச்சம், ஒப்புரவு, இன்புறார், நன்னெறி, நன்னிலை.
3. எச்சம், கேடு, ஒப்புரவு, ஆக்கம், கோள்—இவை என்ன பெயர்?

வினாக்கள்

1. கல்விச் செல்வத்திற்கும் பொருட் செல்வத்திற்குமுள்ள வேறுபாடு யாது?
2. "களர்நிலத்துப் பிறந்த உப்பினைச் சான்றோர் விளைநிலத்து நெல்லின் விழுமிதாக் கொள்வர்"—இதனால் நீவிர் அறிவது என்ன?
3. திங்களின் எத்தன்மை எதை விளக்க உவமையாக வந்துள்ளது?
4. அற்ப அறிவுடையார் செயல் என்ன?
5. அவனவன் உயர்வு தாழ்வுகளுக்கு அவனவனே காரணம் என்ற கருத்தை விளக்குக. இக்கருத்தமைந்த திருக்குறள் யாது?

கட்டுரையாக்கம்

1. 'குடிப் பிறந்தார் தன்மை' என்பது பற்றிப் பத்து வரியில் எழுதுக.
2. 'தானே தன் உயர்வுக்குக் காரணம்' என்பதை விளக்கி ஒரு **சிறு கதை** வரைக.

3. பழமொழி

பழமொழி யென்னுஞ் சொற்றொடர் பழமையான மொழி என விரியும். இது கடைச்சங்க காலத்து நூல்களிலொன்றாகிய பதினெண் கீழ்க் கணக்குக்களில் ஒன்று; பழமொழியொன்று இறுதியில் அமைந்த நானூறு வெண்பாக்களால் ஆகியது. இந்நூலில் வரும் செய்யுட்களில் சில நாலடியார் திருக்குறள் என்னும் நூலிலுள்ள பாட்டுக்களின் சொற்பொருட்களைத் தழுவியுள்ளன.

இதன் ஆசிரியர் முன்றுறையரையனார். இவர் முன்றுறை யென்றும் ஊரையாண்ட ஒரு சிற்றரசர். இவர் சைன சமயத்தவர்.

தாம் நன்மை யடைதற்குத் தாமே காரணம்

1. **எமக்குத் துணையாவார் வேண்டுமென் றெண்ணித்**
தமக்குத் துணையாவார்த் தாக்தெரிதல் வேண்டா
பிறர்க்குப் பிறர்செய்வ துண்டோ? மற் றில்லை
தமக்கு மருத்துவர் தாம்.

பெருஞ்செல்வர் தரித்திரப்பட்டாலும் தாழார்

2. நாடறியப் பட்ட பெருஞ்செல்வர் நல்கூர்ந்து
வாடிய காலத்தும் வட்குபவோ ?—வாடி
வலித்துத் திரங்கிக் கிடந்தே விடினும்
புலித்தலையை நாய்மோத்த லில்.

பகைவரை வெல்லும் படை அரசனுடைய அன்பே

3. மறுமனத்த னல்லாத மாநலத்த வேந்தன்
உறுமனத்த னாகி ஒழுகின்—செறுமனத்தார்
பாயிரங் கூறிப் படைதொக்கால் என்செய்ப ?
ஆயிரங் காக்கைக்கோர் கல்.

அற்பரிடத்தில் அதிகாரம் கொடார்

4. உடைப்பெருஞ் செல்வத் துயர்ந்த பெருமை
அடக்கமி லுள்ளத்த னாகி—நடக்கையின்
ஒள்ளிய னல்லான்மேல் வைத்தல் குரங்கின்கைக்
கொள்ளி கொடுத்து விடல்.

இயற்கை மனவலி யில்லார்க்கு வலிமையை உண்டாக்க முடியாமை

5. வன்சார் புடைய ரெனினும் வலிபெய்து
தஞ்சார் பிலாதாரைத் தேசூன்ற லாகுமோ ?
மஞ்சுசூழ் சோலை மலைநாட ! யார்க்கானும்
அஞ்சுவார்க் கில்லை அரண்.

குறிப்புரை

1. எமக்கு - (தனியராயுள்ள) நமக்கு. தாம் தெரிதல் வேண்டா - தாம் தேட வேண்டியதில்லை. பிறர்க்குப் பிறர் - ஒருவருக்கு மற்றொருவர். 'தமக்கு மருத்துவர் தாம்' என்பது பழமொழி.

2. வாடிய - தளர்வுற்ற. வட்குபஒ - தாழ்வரோ ? (தாழார்.) வாடி - மெலிந்து. வலிந்து - (நரம்பு) இழுத்துக் கொண்டு. திரங்கி - உடல் சுருங்கி. கிடந்துஎ விடினும் - படுத்தேயிருந்தாலும். 'புலித் தலையை நாய் மோத்த லில்' என்பது பழமொழி. பிற்காலத்தில் இது வழக்கொழிந்தது போலும். நாடு - இடவாகு பெயரால் நாட்டாரைக் குறித்தது. இச்செய்யுள் **எடுத்துக் காட்டுவமையணி.**

3. மாநலத்த - பெரிய நன்மையையுடைய. உறு-அன்புற்ற. செறுமனத்தார் - அழிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணமுடைய பகைவர். பாயிரம் - விருது. என் செய்ப - என்ன செய்ய வல்லார் ? பகையரசர் படைகளை யோட்டக் குடி

கள் மாட்டு அன்புள்ள ஒரு மன்னனே போதும் என்பது கருத்து. இச்செய்யுள் **எடுத்துக் காட்டுவமையணி.**

4. நடக்கையின் - நடத்தையினல். பெருமை - பெருமையை, மேன்மையை. ஒள்ளியன் அல்லான்மேல் - நல்லவனல்லாதவனிடத்தில் (ஒள் - பகுதி). கொடுத்து விடல் - கொடுத்துவிடுவது போலும். இச்செய்யுளில் உபமேய உபமானங்கள் அபேதப்படுத்திக் கூறப்பட்டுள்ளதால் இது **காட்சியணி.**

5. மஞ்சு - மேகம். வல் சார்பு உடையர் எனின் உம் - வலிய சார்பை உடையவர் ஆனுலும். தம் சார்பு - தம்முடைய இயற்கையான மனவலிமை. தேசு - புகழையுண்டாக்கும் வீரம். அரண் - காவல்.

பயிற்சி

1. இப் பாடல்களில் வந்துள்ள பழமொழிகளை மட்டில் எடுத்தெழுதுக.
2. 'நாடறியப் பட்ட', 'உடைப்பெருஞ் செல்வத்து' என்ற பாடல்களில் வந்துள்ள அணிகள் யாவை?
3. பொருள் கூறுக:— திரங்கி, வட்குபவோ, பாயிரம், ஒள்ளியன், மஞ்சு.
4. பிரித்துக் காட்டுக:—வட்குபவோ, ஒள்ளியன், விடல், யார்க்கானும்.

வினக்கள்

1. 'தமக்கு மருத்துவர் தாம்' என்னும் பழமொழியால் விளக்கப்படும் கருத்து யாது?
2. 'பெருஞ் செல்வர் வாடிய காலத்தும் வட்கார்' எதுபோல?
3. 'ஆயிரங் காக்கைக்கோர் கல்' என்னும் உபமான முகத்தான் விளக்கப்படும் உபமேயம் யாது?
4. குரங்கின்கைக் கொள்ளி கொடுத்துவிடலாவது எது?
5. 'வன்சார்புடையர்' என்ற செய்யுளுக்குப் பொழிப்புரை கூறுக.

கட்டுரையாக்கம்

நும் பாடப்பகுதியில் வந்துள்ள பழமொழிகளில் ஒன்றை விளக்க ஒரு கதை எழுதுக.

4. அறநெறிச் சாரம்

அறநெறிச் சாரம் என்ற தொடர் தருமவழிகளுட் சாரமானவற்றைக் கூறும் நூல் எனப் பொருள்படும். திருக்குறள் முதலிய நீதி நூல்களின் சாரங்களும், ஜைநசமய நூல்களிற் கூறிய சன்மார்க்கங்களின் சாரங்களும் இதில் அடங்கியுள்ளன. இதில் 226 வெண்பாக்கள் உள்ளன.

இந்நூலை இயற்றியவர் முனைப்பாடியார். இவர் திருமுனைப்பாடி நாட்டினர் என்பர். இவர் ஜைந மதத்தினர். சுமார் 500 ஆண்டுகட்கு முன்னர்த் திரட்டப்பட்ட புறத்திரட்டு என்னும் நூலில் இவருடைய பாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. ஆதலால் இவர் காலம் இற்றைக்கு ஐந்நூறு வருடங்களுக்கு முந்தியதென்று தெரிகிறது.

1. நல்லற இயல்பு

வினையுயிர் கட்டுவீ டின்ன விளக்கித்
தினையனைத்தும் தீமையின் றாகி—நினையுங்கால்
புல்லறத்தைத் தேய்த்துலகி னோடும் பொருந்துவதாம்
நல்லறத்தை நாட்டு மிடத்து.

2. புறங்கூறலின் இழிவு

முன்னின் றொருவன் முகத்தினும் வாயினும்
கன்னின் றுருகக் கலந்துரைத்துப்—பின்னின்
றிழித்துரைக்குஞ் சான்றோரை அஞ்சியே தேவர்
விழித்திமையார் நின்ற நிலை.

3. அன்போடு தருமோபதேசஞ் செய்பவர்

காலொடு கையமுக்கிப் பிள்ளையை வாய்நெரித்துப்
பாலொடு நெய்பெய்யும் தாயனையர்—சால
அடக்கத்தை வேண்டி அறன்வலித்து நாளும்
கொடுத்துமேற் கொண்டொழுகு வார்.

4. மீதூணல் வரும் கேடு

புகாப்பெருக வூட்டிற் புலன்கண்மிக் கூறி
அவாப்பெருகி யற்றந் தருமால்—புகாவுமோர்
பெற்றியா னூட்டிப் பெரும்பயன் கொள்வதே
கற்றறிந்த மாந்தர் கடன்.

5. கெடுவார் இயல்பும் அறிவார் தொழிலும்

தண்டாமம் பொய்வெகுளி பொச்சாப் பழுக்காறென்
றைந்தே கெடுவார்க் கியல்பென்ப ; பண்பாளா !
ஈதல் அறிதல் இயற்றுதல் இன்சொற்கற்(று)
ஆய்தல் அறிவார் தொழில்.

குறிப்புரை

1. நாட்டுமிடத்து - நிலை நிறுத்தும் போது. நினையுங்கால் - ஆராயுமிடத்து. வினை - இருவினைகளின் தன்மை. உயிர் - ஆன்மாவின் தன்மை. கட்டு - (உயிர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள) பந்தங்களின் தன்மை. வீடு - விடுதலையுண்டாகும் வகை. இன்ன - (ஆகிய) இவற்றை. உலகினோடு பொருந்துவது - உலகத்தாரின் ஒழுக்கத்துடன் பொருத்தமுற நிற்பது. வினை உயிர் கட்டு வீடு- உம்மைத்தொகை.

2. சான்றோரை - பெரியோர்க்கு. (இது இகழ்ச்சிக் குறிப்பாகிய எதிர் மறையிலக்கணே.) தேவர்கள் கண்ணிமையா இயல்பினர். அவர்கள் கண்ணி மையா திருத்தற்குக் கவி சமத்காரமாகக் காரணம் கூறு முகத்தான் புறங் கூறுமையின் இழிவை விளக்குகிறார். இச்செய்யுள் **ஏதுத் தற்குறிப்பேற்ற வணி.**

3. அறன் - தருமங்கள். வலிது கொடுத்து - வலிய உபதேசித்து. வாய் நெரித்து - (பாலடையை) வாயில் நெரித்துவைத்து. நெய் - மருந்தெண் ணெய். இச்செய்யுள் **உவமையணி.**

4. மீதூண் - பெருந்தீனி. புகா - உணவு. ஊட்டின் - உண்டால். மிக்கு ஊறி - மிகுதியாகக் கொழுத்து. அற்றம் - தீமை. ஓர் பெற்றியான் - ஒரு வகையால் (தகுந்த அளவில்). பெரும்பயன் - சிறந்த பயனுகிய மோட்சம்.

5. பண்பாளா - நற்குணத்தைக் கொள்ள விரும்புபவனே. தாண்டா - சிறப்பற்ற. மம் - மானம் (அல்லது, மமதை). பொச்சாப்பு - மறதி. இயல்பு - சுபாவமாகிய தீக்குணங்கள். இயற்றுதல் - (நல்லன) செய்தல். கெடுவார்க்கு இயற்கையாய்த் தோன்றுவன சிறப்பில்லா மானம் முதலிய ஐந்து; அறி வார்க்கோ, ஈதல் முதலிய ஐந்து.

பயிற்சி

1. பொருள் கூறுக :—கட்டு, புகா, அற்றம், பெற்றி, மம், பொச்சாப்பு.
2. பிரிததுக் காட்டுக :—கன்னின்று, தண்டாமம், மீதூண்.
3. தொடரிலக்கணம் கூறுக :—வினையுயிர்கட்டுவீடு, புல்லறம்.

வினுக்கள்

1. நல்லறம் என்பது யாது?
2. தேவர் இமையாதிருப்பதற்குக் கவி கூறும் காரணம் யாது?
3. அன்போடு தருமோபதேசம் செய்யும் பெரியோர் எவ்வாறு தாய்மாரை யொப்பர்?
4. கற்றறிந்த மாந்தர் கடன் யாது?
5. கெடுவார் இயல்புகள் யாவை? அறிஞர் தொழில்கள் யாவை?

கட்டுரையாக்கம்

'நல்லறம்' என்பதுபற்றி இருபது வரிகளில் ஒரு கட்டுரை வரைக.

5. ஏலாதி

'ஏலாதி' என்பது ஏல ஆதி எனப்பிரிந்து, ஏலத்தை முதலாக வுடையது என்று பொருள்படும். ஆறு அல்லது ஏழு சரக்குகள் சேர்த்துச் செய்யப்படுவதாய், மாந்தர் உடற்பிணியைப் போக்கி, ஆரோக்கியந் தந்து உடலுக்கு உறுதியை விளைவிக்கிற ஏலாதி என்ற மருந்தின் பெயர், ஒவ்வொரு செய்யுளிலும் ஆறு அல்லது ஏழு பொருள்களை எடுத்துரைத்து மாந்தர் மனநோயாகிய அறியாமை யைப் போக்கி, இம்மை மறுமை வீடுகளில் உயிர்க்கு நன்மை விளைப் பதான நூலுக்குப் பெயராயிற்று. இது, உவமையாகு பெயர். இந்நூல் பதினேண்கீழ்க் கணக்கைச் சேர்ந்தது.

இந்நூலின் ஆசிரியர் கனிமேதையார் என்பவர். இப்பெயர் யாவராலும் மதிக்கப்படும் அறிவு நலமுடையவர் எனப் பொருள் படும். (மேதை - அறிவு). இவர் சைன சமயத்தினர்; கடைச் சங்க காலத்தில் விளங்கியவர்.

நல்லனவே செய்க

1. இளமை கழியும்; பிணிமூப்(பு) இயையும்
வளமை வலிஇவை வாடும்; உளநாளால்
பாடே புரியாது பால்போலும் சொல்லினய்!
வீடே புரிதல் விதி.

எமனை ஒழிக்க வழி

2. வாளஞ்சான் வன்கண்மை அஞ்சான் வனப்பஞ்சான்
ஆளஞ்சான் ஆய்பொருள்தான் அஞ்சான்—நாள்எஞ்சாக்
காலன் வரவொழிதல் காணின்,வீ டெய்திய
பாலின்நூல் எய்தப் படும்.

அன்பர்க்குரிய ஆறு குணங்கள்

3. ஈதல் பொருள்கொடுத்தல் இன்சொல் புணர்வுவத்தல்
கோதல் பிரிவில் கவறலே—ஓதலின்
அன்புடையார்க் குள்ளன ஆறு குணமாக
மென்புடையார் வைத்தார் விரித்து.

உத்தமன்

4. களியான்கள் உண்ணன் களிப்பாரைக் காணன்
ஒளியான் விருந்திற் குலையான்—எளியாரை
எள்ளான்ஈத் துண்பானேல் ஏதமில் மண்ஆண்டு
கொள்வான் குடிவாழ்வான் கூர்ந்து.

மறுமைப்பேறு பெறத் தக்கவர்

5. தாயிழந்த பிள்ளை தலையிழந்த பெண்டாட்டி
வாயிழந்த வாழ்வினர் வாணிகம்—போயிழந்தார்
கைத்தூண் பொருளிழந்தார் கண்ணிலவர்க் கீய்ந்தார்
வைத்து வழங்கிவாழ் வார்.

குறிப்புரை

1. மூப்பு - கிழத்தனம். இயையும் - நேரக்கூடியவை. வலி - தேக பலம். வாடும் - அழியக்கூடியவை. பாடே புரியாது - உலக இன்பங்களுக்காகப் பாடுபடாமல். விதி - கடமை. பால்போலும் சொல்லினய் - **மகடூஉ முன்னிலை.** மூப்பு - தொழிற்பெயர்: மூ - பகுதி.

2. வன்கண்மை - வீரதீரம். வனப்பு - கம்பீரமான தோற்றம். எஞ்சா - தவறுமல். பாலின் - சன்மார்க்கத்தைக் கூறுகிற. ஆய்பொருள் - வினைத் தொகை.

3. சாதல் - (தன் நண்பர் இறந்தால் தான்) இறத்தல். புணர்வு உவத்தல் - கூடிக் குலாவி மகிழ்தல். பிரிவில் - பிரிய நேர்ந்தால். கவறல் - கவலைப் படுதல். மென்புடையார் - மென்மைத் தன்மையுடைய பெரியோர். கவறல் - தொழிற்பெயர்: கவல் - பகுதி.

4. களியான் - கர்வப் படாதவனுய். களிப்பாரை - கள்ளுண்டு மகிழ்பவரை. ஒளியான் - (உள்ளதை) ஒளித்து இல்லை என்னுதவனுய். உலையான் - தனது ஒழுக்கங்கெடாதவனுய். எள்ளான் - இகழாதவனுய். ஈத்து - இறந்த கால வினையெச்சம்.

5. தலை - தலைவன், கணவன். வாய் இழந்த வாழ்வினர் - ஊமையராய் வாழ்பவர். கைத்து ஊண் பொருள் - கையில் உண்பதற்கு ஆதாரமாயுள்ள பொருள்.

பயிற்சி

1. பொருள் கூறுக :- வன்கண்மை, வனப்பு, கவறல், எதம், உலையான்.

2. பகுபத இலக்கணம் தருக: மூப்பு, கவறல், காணுன், வாழ்வார், அஞ்சான்.

3. இப்பகுதியில் வந்துள்ள தொழிற்பெயர்களை எடுத்துக்காட்டுக.

விஞக்கள்

1. 'வீடே புரிதல் விதி' என்பது எப்படி வலியுறுத்தப்படுகிறது ?

2. நம்மை எமன் பற்றுதிருக்கச் செய்யும் வழி என்ன ?

3. அன்புடையார்க்குள்ள ஆறு குணங்கள் எவை ?

4. குடிபெருகி இன்புற்றுவாழ விரும்புவோன் செய்தற்குரியவை எவை?

5. 'வைத்து வழங்கி வாழ்வார்' என்று கூறப்படுபவர் யாவர் ?

கட்டுரையாக்கம்

இப்பகுதியில் வந்துள்ள நீதியுரைகளை விளக்கிப் பதினைந்து வரியில் எழுதுக.

III தொடர்நிலைச் செய்யுள்

1. சிலப்பதிகாரம்

சிலம்பினது அதிகரித்தலை (முக்கியமான விளைவை)த் தெரிவிப்பது, சிலப்பதிகாரம். இது பழைய பெருங்காப்பியம் ஐந்தனுள் ஒன்று.

தனது செல்வம் முழுவதையும் விலைமகளுக்குக் கொடுத்து இழந்த கோவலன் என்பவன் வாணிகஞ்செய்து பொருள்தேட விரும்பித் தன் மனைவியான கண்ணகியின் சிலம்பை வாங்கி, அவளுடனே மதுரைக்குச் சென்று, அந்தச்சிலம்பை விற்கத் தொடங்குகையில், கள்வனென பொற்கொல்லன் பேச்சை ஆராயாது நம்பிய பாண்டியவரசனால் அக்கிரமமாகக் கொல்விக்கப்பட்ட சரித்திரத்தை விவரித்துக் கூறுவது இக் காப்பியம். இது—புகார்க் காண்டம், மதுரைக்காண்டம், வஞ்சிக்காண்டம் என மூன்று பெரும்பகுப்பை யுடையது. இதன் உட்பகுப்பின் தொகை, முப்பது. இந்நூல்-முத்தமிழும் விரவப் பெற்றதாதலால், இயலிசை நாடகப்பொருட்டொடர்நிலைச் செய்யுள் என்றும், நாடக வுறுப்புக்களை யுடையதாதலால் நாடகக்காப்பிய மென்றும், உரைப்பாட்டும் இசைப் பாட்டும் இடையிடையே விரவப்பெற்றதாதலால் உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள் என்றும் பெயர்பெறும். இந்நூல், முதலில் தமிழ்மொழியிலேதான் செய்யப்பட்டது.

இந்நூலைச் செய்தவர் - இளங்கோவடிகள். இவர் இந்நாட்டில் வஞ்சி நகரத்தில் அரசுபுரிந்த சேரலாதனுக்குப் புத்திரர்; செங்குட்டுவனுடைய தம்பி. இவர் அரசனுக்குத் தம்பியாதலால் 'இளங்கோ' எனப்பட்டுப் பின்பு துறவறம் பூண்டதனால் இளங்கோவடிகள்என்று பெயர் பெற்றனர். இவருடைய மதம் - சைனம். இவருடைய காலம் கி. பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டென்பர்.

முன் கதை : சோழநாட்டில் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் மாசாத்துவான் என்று ஒரு வணிகன் வாழ்ந்துவந்தான். அவன் மகன் கோவலனென்பவன். அவன் மாநாய்க்கன் மகளாகிய கண்ணகி யென்பவளை மணந்து இல்லறம் நடத்தி வாழலானான். அப்போது அரங்கேறி நடனமாடிய நாடகக்கணிகையான மாதவியென்பவளின் காதலுக்கு உட்பட்டுத் தன் பொருளையெல்லாம் இழந்து வறியனானான். பிறகு, கோவலன் தன் மனைவியினிடத்து எஞ்சியிருந்த சிலம்பைக் கொண்டுசென்று வேற்று நாட்டில் விற்று வாணிகஞ்செய்யக் கருதினான் : கவுந்தியென்னுந் தவமுதியாளை வழித்துணையாகக்கொண்டு மனைவியுடன் மதுரையிலே புறஞ்சேரியிற் சென்றான். பிறகு இடைச்சேரியில் மாதவியென்னும்

இடையர்தலைவி, தன்னிடத்து அக்கண்ணகியைக் கவுந்தியடிகள் அடைக்கலமாக வைக்க, இடம் முதலியனகொடுத்து அவர்களை உபசரித்தனள். உபசரிக்கப்பெற்றபின், கோவலன் மதுரைத் தெருவிற்போய் அங்கு எதிர்ப்பட்ட பொற்கொல்லனொருவனுக்குத் தான் கொண்டுசென்ற தன் மனைவியின் ஒற்றைச் சிலம்பைக் காட்டினன். அந்தப் பொற்கொல்லன் அதனோடு ஒத்ததான பாண்டியன்தேவியினது சிலம்பொன்றைக் கவர்ந்த கள்வனாதலால், தன்னைக் குற்றமில்லாதவனாகக் காட்டுதற்குத் தக்க உபாயஞ் சூழ்ந்து, கோவலனை அங்குத்தானே இருக்கச்சொல்லி, பாண்டியனிடம்போய் ''கோப்பெருந்தேவியின் சிலம்பைக் கவர்ந்த கள்வன் வந்துள்ளான்'' என்று கூறினன். பாண்டியராசன் பொற்கொல்லன் பேச்சை நம்பிக் கோவலனைக்கொன்று சிலம்பு கொணருமாறு விதிவசத்தால் ஆராய்ச்சியில்லாமற் கூறினன். அரசன் கட்டளைப்படியே கொலையஞ்சாதவனொருவன் விரைந்து அக்கோவலனை வெட்டி வீழ்த்தினன். அதனைக் கண்ணகி கேள்வியுற்றுத் துன்பமும் சினமும் பொங்கப் புறப்பட்டுப் பாண்டியனிடஞ்சென்று முறையிடுமாறு அரண்மனைவாயிலையடைந்தாள். அந்த வேளையில், பாண்டியன்தேவி தான் கண்ட தீக்கனாக்களைப் பாண்டியவரசனோடு சொல்லிக் கொண்டிருந்தாள்.

வழக்குரை காதை

அரிமா னேந்திய வமளிமிசை யிருந்தனன்
திருவீழ் மார்பிற் றென்னவர் கோவே ;இப்பால்
'' வாயி லோயே ! வாயி லோயே !
அறிவறை போகிய பொறியறு நெஞ்சத்(து)
இறைமுறை பிழைத்தோன் வாயிலோயே !
இணையரிச் சிலம்பொன் றேந்திய கையள்
கணவனை யிழந்தாள் கடையகத் தாள்என்(று)
அறிவிப் பாயே யறிவிப் பாயே '' யென
வாயிலோன், '' வாழியெங் கொற்கை வேந்தே ! வாழி !
தென்னம் பொருப்பிற் றலைவ வாழி !
செழிய வாழி ! தென்னவ வாழி !
பழியொடு படராப் பஞ்சவ வாழி !
யடர்த்தெழு குருதி யடங்காப் பசுந்துணிப்
பிடர்த்தலைப் பீட மேறிய மடக்கொடி
வெற்றிவேற் றடக்கைக் கொற்றவை யல்லள் ;
அறுவர்க் கிளைய நங்கை, யிறைவனை

யாடல்கண் டருளிய வணங்கு, சூருடைக்
கானக முகந்த காளி, தாருகன்
பேருரங் கிழித்த பெண்ணு மல்லள் ;
செற்றனள் போலுஞ் செயிர்த்தனள் போலும்
பொற்றொழிற் சிலம்பொன் றேந்திய கையள்
கணவனை யிழந்தாள் கடையகத் தாளே
கணவனை யிழந்தாள் கடையகத் தாளே'' யென,
'' வருக மற்றவட் டருக ஈங்(கு)'' என,
வாயில் வந்து கோயில் காட்டக்
கோயின் மன்னனைக் குறுகினள் சென்றுழி,
'' நீர்வார் கண்ணை யெம்முன் வந்தோய்!
யாரை யோநீ மடக்கொடி யோய்?'' எனத்,
'' தேரா மன்ன! செப்புவ துடையேன் ;
எள்ளறு சிறப்பி னிமையவர் வியப்பப்
புள்ளுறு புன்கண் டீர்த்தோன் அன்றியும்
வாயிற் கடைமணி நடுநா நடுங்க
ஆவின்கடைமணி யுகுநீர் நெஞ்சுசுடத் தான்றன்
அரும்பெறற் புதல்வனை யாழியின் மடித்தோன்,
பெரும்பெயர்ப் புகாரென் பதியே, யவ்வூர்
ஏசாச் சிறப்பி னிசைவிளங்கு பெருங்குடி
மாசாத்து வாணிகன் மகனை யாகி,
வாழ்தல் வேண்டி யூழ்வினை துரப்பச்
சூழ்கழன் மன்ன நின்னகர்ப் புகுந்திங்(கு)
என்காற் சிலம்பு பகர்தல் வேண்டி, நின்பாற்
கொலைக்களப் பட்ட கோவலன் மனைவி
கண்ணகி யென்பதென் பெயரே'' யெனப், ''பெண்ணணங்கே
கள்வனைக் கோறல் கடுங்கோ லன்று ;
வெள்வேற் கொற்றங் காண்'' என, வொள்ளிழை
'' நற்றிறம் படராக் கொற்கை வேந்தே!
என்காற் பொற்சிலம்பு மணியுடை யரியே'' யெனத்
'' தேமொழி யுரைத்தது செவ்வை நன்மொழி
யாமுடைச் சிலம்பு முத்துடை யரியே
தரு(க)'' எனத் தந்து தான்முன் வைப்பக்
கண்ணகி யணிமணிக் காற்சிலம் புடைப்ப

மன்னவன் வாய்முதற் றெறித்தது மணியே, மணிகண்டு
தாழ்ந்த குடையன் றளர்ந்தசெங் கோலன்
"பொன்செய் கொல்லன் றன்சொற் கேட்ட
யானோ வரசன்? யானே கள்வன்;
மன்பதை காக்குந் தென்புலங் காவல்
என்முதற் பிழைத்தது கெடுகவென் னாயுள்" என
மன்னவன் மயங்கிவீழ்ந் தனனே; தென்னவன்
கோப்பெருந் தேவி குலைந்தன ணடுங்கிக்
கணவனை யிழந்தோர்க்குக் காட்டுவ தில்லென்(று)
இணையடி தொழுது வீழ்ந்தனளே மடமொழி.

குறிப்புரை

அடி 1-2: திருவீழ் - திருமகள் விரும்புகின்ற. தென்னவர் கோ - பாண்டிய மன்னன். அரிமான் - சிங்கம். அமளி - ஆசனம். வீழ் மார்பு - வினைத்தொகை.

2-8: அறிவு அறை போகிய - (ஒன்றை) ஆராய்ந்து அறிவது கெட்டொழிந்த. பொறி அறு நெஞ்சத்து - புண்ணியமற்ற மனத்தையுடைய. இறை முறை - அரச நீதி. இணை - தனக்குத் தானே ஒப்பதாகிய. அரிசிலம்பு ஒன்று - உள்ளிடு பரலையுடைய ஒரு சிலம்பை. கடை - வாயில். அறிவு - தொழிற்பெயர்.

9-23: தென்அம் பொருப்பு - தெற்குத் திசையிலுள்ள அழகிய பொதிய மலை. பஞ்சவ - பாண்டியனே. அடர்த்து - மேற்பட்டு. பிடர்தலை - பிடரியோடு கூடிய (மகிடாசுரனது) தலையாகிய. பீடம் - பீடத்திலே. தடம் கை - பெரிய கை. கொற்றவை - துர்க்கை. அறுவர்க்கு இளைய நங்கை - (சப்த மாதர்களில்) ஆறு பேர்க்கும் இளையவளாகிய பெண். இறைவனை - சிவபெருமானை. உகந்த - (விரும்பி) வாழுமிடமாகக் கொண்டுள்ள. தாருகன் - தாருகாசுரன். உரம் - மார்பு. செற்றனள் - முகக் கடுப்புக் கொண்டவள். செயிர்த்தனள் - மனக்கோபம் கொண்டவள். சப்த மாதர் - பிராமி, மகேசுவரி, கௌமாரி, வைணவி, வாராகி, மாகேந்திரி, சாமுண்டி.

24: தருக - அழைத்து வருக.

25-26: வாயில் - காவலோன். கோயில் காட்ட - அரண்மனையிலுள்ள அரசனைக் காட்டித் தர. குறுகினள் - முற்றெச்சம்.

27-28: நீர்வார் கண்ணை - நீர் பெருகுகின்ற கண்களை யுடையவளாய் இருக்கின்றாய். வார்கண் - வினைத்தொகை.

29-42: தேரா - (உண்மையை) ஆராய்ந்தறிய மாட்டாத. எள்ளுஅறு - இகழ்ச்சியற்ற. புள் உறு - புறாவாகிய பறவை யடைந்த. புன்கண் - துன்பம், தீர்த்தோன் - போக்கியவனான சிபிச் சக்கரவர்த்தி. கடைமணி - கண்ணின் கருவிழிக் கடைசியிலிருந்து. ஆழி - தேர்ச் சக்கரம். மடித்தோன் - என்றது மனுச் சோழனை. புகார் - காவிரிப்பூம் பட்டினம். என் பதி - எனது ஊர். தரப்ப - ஓட்டுதலால். பகர்தல் வேண்டி - விற்க விரும்பி.

42-44: கோறல் - கொல்வது. வெள்வேல் - வெள்ளிய வேலாயுதம். கொல் + தல் = கோறல்: தொழிற்பெயர்.

44-46: நல்திறம் படரா - நல்ல வழியிற் செல்லாத. மணி - மாணிக்கம்.

47-49: தேமொழி - உவமைத் தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித் தொகை (தேன்+மொழி). தந்து - கொண்டுவந்து.

50-51: வாய் முதல் - வாசல். வாய் - உள்ளே புகும் வழி. முதல் - ஏழாம் வேற்றுமை யுருபு.

51-57: தளர்ந்த - நிலைகுலைந்த. மன்பதை - மக்கட் கூட்டம். தென் புலம் - பாண்டிய நாடு. என் முதல் - என்னைத் தொடங்கி.

57-60: குலைந்தனள் - மனநடுக்கமடைந்து: முற்றெச்சம். நடுங்கி - உடல் நடுங்கி. காட்டுவது - (முறை சொல்லிக்) காட்டக் கூடிய பொருள். இணை அடி - (கண்ணகியின்) இரண்டு பாதங்களையும்.

பயிற்சி

1. பொருள் கூறுக: சூர், அமளி, அரி, இறை, உரம், புன்கண், மன்பதை.
2. வீழ்மார்பு, அரிசிலம்பு, கடைமணி, இணையடி, பசுந்துணி, உகு நீர்—இவை என்ன தொடர்?
3. பிரித்துக் காட்டுக:—கோறல், அறிவறை, பொற்றொழில், நற்றிறம், தேமொழி.
4. இப்பகுதியில் பாண்டியனைக் குறிக்க வரும் பெயர்களைக் காரணத்துடன் கூறுக.
5. இப்பகுதியில் கண்ணகியைக் குறிக்கும் தொடர்களைத் தெரிவிக்க.
6. இப்பகுதியில் வந்துள்ள ஏழாம் வேற்றுமை உருபுகளைக் குறிக்க.

வினாக்கள்

1. சிலப்பதிகாரத்தோடு கதைத் தொடர்புள்ள வேறொரு கதை யாது?
2. இளங்கோவடிகட்குச் சமகாலத்தவரான மற்றொரு பெரும் புலவர் யார்?
3. கண்ணகி வழக்குரைக்கச் சென்றபோது பாண்டியன் எங்கிருந்தான்?
4. வாயில் காவலனை நோக்கிக் கண்ணகி கூறியது என்ன?
5. வாயில் காவலன் அரசனை எவ்வாறு வாழ்த்தினான்?
6. கண்ணகியின் பெருஞ்சீற்ற நிலையை வாயில் காவலன் மன்னனிடம் எவ்வாறு எடுத்துரைத்தான்?
7. பாண்டியன் "நீ யார்?" எனக் கேட்டதற்குக் கண்ணகி கூறியது என்ன?
8. சோழர் குலம், புகார், பெருங்குடி ஆகியவற்றைக் கண்ணகி எவ்வாறு சிறப்பித்தனள்?
9. அரசன் 'வெள்வேல் கொற்றம்' என்றது எதனை?
10. கோவலன் கள்வன் அல்லன் என்பதைக் கண்ணகி எவ்வாறு மெய்ப்பித்தாள்?
11. தன் தவற்றை யுணர்ந்த பாண்டியன் கூறியது என்ன?

12. "கணவனை இழந்தோர்க்குக் காட்டுவது இல்"-பொருளை விளக்குக.

13. கதைக் குறிப்பு வரைக: புள்ளுறு புன்கண் தீர்த்தோன், புதல்வனை ஆழியின் மடித்தோன், பிடர்த்தலை பீடம் ஏறிய மடக்கொடி, தாருகன் பேருரம் கிழித்த பெண்.

14. பொற்கொல்லன் செய்த சூழ்ச்சியைக் கூறுக.

15. "தேமொழி யுரைத்தது செவ்வை நன்மொழி"—சந்தர்ப்பங் கூறி விளக்குக.

கட்டுரையாக்கம்

1. "கண்ணகியின் சீற்றங் கொண்ட தோற்றம்" என்பது பற்றிப் பதினைந்து வரியில் எழுதுக.

2. "கண்ணகி வழக்கை விளக்கியது" பற்றிப் பதினைந்து வரியில் வரைக.

3. இப்பகுதியிலடங்கிய செய்தியை உரையாடல் அமைப்பில் இரு பக்க அளவில் எழுதுக.

2. கம்ப ராமாயணம்

ஆரணிய காண்டம்—சடாயு காண் படலம்

இராமாயணம் இதிகாசங்களில் ஒன்று. இதனை வடமொழியில் இயற்றியவர் வான்மீகி. அதன் வழி நூலாகத் தமிழில் கம்பராற் பாடப் பெற்றது கம்பராமாயணம். இது 10500 பாடல்கள் கொண்ட ஆறு காண்டங்களால் ஆகியது.

கம்பராமாயணம் என்பது கம்பரது ராமாயணம் என விரியும். 'ராம அயந' என்ற இரு வடசொற்கள் புணர்ந்து ராமாயணம் என்றாயின. 'ராம' என்பது (குணம், செயல், அழகு இவற்றால் யாவரையும்) மகிழ்விப்பவன் என்றும், அயநம் என்பது அறிவிப்பது என்றும் பொருள்படும்.

இது வழிநூலேயாயினும் கம்பர் பல இடங்களில் தமிழ் மரபுக்கும், தம் மனோதர்மத்திற்கும் ஏற்ப முதனூலிலிருந்து மாறுபட்டுச் செல்கிறார். அவரது பாடல்களில் கற்பனையும், சொல்லழகும், பொருளாழமும் மிகுந்துள்ளன.

கம்பர் சோழ நாட்டிலே திருவழுந்தூரிலே உவச்ச குலத்தில் ஆதித்தன் என்பவருக்குப் புதல்வராகத் தோனறினாரென்பர். இவர் வேளாண் மரபினர் என்பாருமுளர். இளமையிலேயே இவர் தந்தையை இழந்தாராகத் திருவெண்ணெய்நல்லூரில் வாழ்ந்த பெருவள்ளலாகிய சடையப்ப வள்ளலால் ஆதரிக்கப் பெற்றுக் கல்வியிற் சிறந்து விளங்கினார். இவர் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டிலிருந்தவரென்று சிலரும், பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டில் இருந்தவரென்று, வேறு சிலரும் கூறுகின்றனர். இவரைப் பற்றிய கர்ண பரம்பரை வரலாறு

களை வேறு நூல்களில் பரக்கக் காணலாம். இவர் வைணவ சமயத்தினர். இவர் இயற்றிய வேறு நூல்கள் ஏரெழுபது, சிலையெழுபது, திருக்கை வழக்கம், சரசுவதியந்தாதி ஆகியவை என்பர். இவரைக் குறிக்கும் கவிச் சக்கரவர்த்தி என்ற சிறப்புப் பெயரும், இவரைப் பற்றி யெழுந்த 'கல்வியிற் பெரியவன் கம்பன்', 'கம்பன் வீட்டுக் கட்டுத்தறியும் கவி சொல்லும்' என்ற பழமொழிகளும் இவரது கல்வித் திறமையை வெளிப்படுத்தும்.

முன் கதை : தசரதன் தன் மந்திரிகளுடன் ஆலோசித்து இராமனை யுவராசாவாக முடிசூட்ட நிச்சயித்தான். மந்தரையென்ற வேலைக்காரியால் தூண்டப்பெற்ற கைகேயி, தன் மகன் பரதனுக்கு முடி சூட்டுமாறும், இராமனைப் பதினான்கு ஆண்டு வனவாசம் செய்யுமாறும் தசரதனிடம் இரண்டு வரங்களை வேண்டினாள். தசரதன் அதற்கு இணங்கவேண்டியதாயிற்று. இராமன், சீதையோடும், இலக்குமணனோடும் காடு சென்றார். சித்திரகூடத்தில் அவர்கள் தங்கியிருக்கையில் பரதன் அங்கு வந்து தசரதன் இறந்ததைத் தெரிவித்து இராமனை அயோத்திக்குத் திரும்புமாறு வேண்டினன். இராமன் அதற்கு இணங்காது தன்பாதுகைகளைப் பரதனிடம் கொடுத்தனுப்பிவிட்டுத் தண்டகாரணியத்தில் வசித்து வந்தார். பின்னர் அகத்திய முனிவரின் சொற்படி பஞ்சவடியை நோக்கிச் செல்லலானார்.

இராமன் முதலிய மூவரும் சடாயுவைக் காணுதல்

நடந்தனர் காவதம் பலவும் நன்னதி
கிடந்தன நின்றன கிரிகள் கேண்மையில்
தொடர்ந்தன துவன்றின சூழல் யாவையும்
கடந்தனர் கண்டனர் கழுகின் வேந்தையே. (1)

சடாயுவின் வருணனை

உருக்கிய சுவணமொத் துதயத் துச்சிசேர்
அருக்கனிவ் வகலிடத் தலங்கு திக்கெலாந்
தெரிப்புறு செறிசுடர்ச் சிலையி னூற்சிறை
விரித்திருந் தனனென விளங்கு வான்றனை, (2)

தூய்மைய னிருங்கலை துணிந்த கேள்வியன்
வாய்மையன் மறுவிலன் மதியின் கூர்மையன்
ஆய்மையின் மந்திரத் தறிஞ னமெனச்
சேய்மையி னோக்குறு சிறுக ணன்றனை, (3)

வீட்டிவாள் அவுணரை விருந்து கூற்றினை
யூட்டிவீழ் மிச்சிரு னுண்டு நாடொறும்
நீட்டிமே லிந்திரன் சிறுகண் யானையின்
தோட்டிபோல் தேய்ந்தொளிர் துண்டத் தான்றனை, (4)

கோளிரு நான்கினோ டொன்று கூடிய
வாளுறு திகிரிபோ லாரத் தான்றனை,
நீளுறு மேருவி னெற்றி முற்றிய
வாளிர வியிற்பொலி மௌலி யான்றனை, (5)

சொற்பங்க மிறகிமி ரிசையின் சும்மையை,
அற்பங்க முறவரு மருணன் செம்மலைச்,
சிற்பங்கொள் பகலெனக் கடிது சென்றுதீர்
கற்பங்க னென்னைப்பல கண்டு ளான்றனை. (6)

இராமனும் இலக்குவனும் சடாயுவை யணுகிச் சந்தேகித்தல்

ஓங்குயர் நெடுவரை யொன்றி னின்றது
தாங்கல திருநிலந் தாழ்ந்து தாழ்வுற
வீங்கிய வலியினி லிருந்த வீரனை
ஆங்கவ ரணுகின ரயிர்க்குஞ் சிந்தையார். (7)

'இறுதியைத் தன்வயி னியற்ற வெய்தினன்
அறிவிலி யரக்கனு மல்ல னுமெனின்
எறுழ்வலிக் கலுழனே' யென்ன வுன்னியச்
செறுகழல் வீரருஞ் செயிர்த்து நோக்கினர். (8)

சடாயு ராம லட்சுமணர்களைச் சந்தேகித்தல்

வனைகழல் வரிசிலை மதுகை மைந்தரை
அனையவன் றானுங்கண் டயிர்த்து நோக்கினன்,
'வினையறு நோன்பின ரல்லர்; வில்லினர்;
புனைசடை முடியினர்; புலவரோ?' வென. (9)

'புரந்தரன் முதலிய புலவர் யாரையும்
நிரந்தர நோக்குவென்; நேமி யானுமவ்
வரந்தரு மிறைவனு மழுவ லாளனுங்
கரந்தில ரென்னையா னென்றுங் காண்பெனால். (10)

'காமனென் பவனையுங் கண்ணி னோக்கினேன்;
தாமரைச் செங்கணித் தடக்கை வீரர்கள்

பூமரு பொலங்கழற் பொடியி னேடுமொப்(பு)
ஆமென வறிகிலெ னூர்கொ லாமிவர்'? (11)

'உலகொரு மூன்றுந்தம் முடைமை யாக்குறும்
அலகறு மிலக்கண மமைந்த மெய்யினர்
மலர்மகட் குவமையா ளோடும் வந்தவிச்
சிலைவலி வீரரைத் தெரிகி லே(ன்)' என, (12)

'கருமலை செம்மலை யனைய காட்சியர் ;
திருமகிழ் மார்பினர் ; செங்கண் வீரர்தாம்
அருமைசெய் குணத்தினென் றுணைவ னாழியான்
ஒருவனை யிருவரு மொத்து ளாரரோ'. (13)

சடாயு சுராம லட்சுமணர்களை நீவிர் யாவரேன விளுவல்

எனப்பல நினைப்பின மனத்து ளெண்ணுவான்
சினப்படை வீரர்மேற் செல்லு மன்பினன்
"கனப்படை வரிசிலைக் காளை யீர்கள் யார்
மனப்பட வெனக்குரை வழங்கு வீ(ர்)" என்றான். (14)

இராம லட்சுமணர்கள் தம்மைத் தெரிவித்தல்

வினவிய காலையின் மெய்மை யல்லது
புனைமலர்த் தாரவர் புகல்கி லாமையாற்
"கனைகட னெடுநிலங் காவ லாழியான்
வனைகழற் றயரதன் மைந்தர் யா(ம்)" என்றார். (15)

சடாயு தசரதனது நலத்தை வினவுதல்

உரைத்தலும் பொங்கிய வுவகை வேலையன்
தரைத்தலை யிழிந்தவர்த் தழுவு காதலன்
"விரைத்தடந் தாரினிர், வேந்தர் வேந்தன்றன்
வரைத்தடந் தோளிணை வலிய வோ?" வென்றான். (16)

தசரதன் இறந்ததை இராமன் தெரிவிக்க, சடாயு மூர்ச்சித்தல்

மறக்கமுற் றூதன வாய்மை காத்தவன்
துறக்கமுற் றானென விராமன் சொல்லலும்
இறக்கமுற் றானென வேக்க மெய்தினன்
உறக்கமுற் றானென வுணர்வு நீங்கினன். (17)

ராம லட்சுமணரால் தேற்றப்பட்ட சடாயு புலம்பத் தொடங்குதல்

தழுவின ரெடுத்தனர் தடக்கை யான்முகங்
கழுவின ரிருவருங் கண்ணி னீரினால்
வழுவிய வின்னுயிர் வந்த மன்னனும்
அழிவுறு நெஞ்சின னரற்றி னானரோ. (18)

சடாயு புலம்புதல்

"பரவலருங் கொடைக்குநின்றன் பனிக்குடைக்கும்
பொறைக்குநெடும் பண்பு தோற்ற,
கரவலருங் கற்பகமு முடுபதியுங்
கடலிடமுங் களித்து வாழப்
புரவலர்தம் புரவலனே பொய்ப்பகையே
மெய்க்கனியே புகழின் வாழ்வே
இரவலரு நல்லறமும் யானுமினி
யென்படநீத் தேகினாயே." (19)

"அலங்கார மெனவுலகுக் குயிரளிக்குந்
தனிக்குடையாய் ஆழி சூழ்ந்த
நிலங்காவ லிதுகிடக்க நிலையாத
நிலையுடையே னேயநெஞ்சின்
நலங்காண நடந்தனையோ நாயகனே
தீவினையே னம்பி னின்றும்
விலங்கானே னாகலினால் விலங்கினே
னின்றுமுயிர் விட்டி லேனால்." (20)

"தயிருடைக்கு மத்தென்ன வுலகைநலி
சம்பரனைத் தடிந்த வந்நாள்
அயிர்கிடக்குங் கடல்வலயத் தவரறிய
நீயுடனா னவி யென்று
செயிர்கிடத்தல் செய்யாத திருமனத்தாய்
செப்பினாய்; திறம்பா நின்சொல்
உயிர்கிடக்க வுடலைவிசும் பேற்றினார்
உணர்விறந்த கூற்றி னாரே." (21)

சடாயு தன் வம்சாவளியைக் கூறுதல்

எழுவதோ ரிசைபெருக விப்பொழுதே
ஒப்பரிய வெரியுக் தீயின்
விழுவதே கிற்கமட மெல்லியலார்
தம்மைப்போ னிலத்தி மேல்வீழ்க்(து)
அழுவதே யான்'' என்று வறிவுற்றான்
னெனவெழுக்தாங் கவரை நோக்கி
"முழுவதே முலகுடையான் மைக்தன்மீர்!
கேண்மின்'' என முறையிற் சொல்வான்: (22)

"அருணன்றன் புதல்வனியா னவன்படரும்
உலகெல்லாம் படர்வே னுழி
இருண்மொய்ம்பு கெடத்துரக்த தயரதற்கின்
னுயிர்த்துணைவ னிமையோ ரோடும்
வருணங்கள் வகுத்திட்ட காலத்தே
வக்துதித்தேன், கழுகின் மன்னன்
தருணங்கொள் பேரொளியிர்! சம்பாதி
பின்னர்வரு சடாயு'' வென்றான். (23)

சடாயுவின் வரலாற்றைக் கேட்ட இராமலட்சுமணர் மகிழ்தல்

ஆண்டவனி துரைசெய்ய வஞ்சலித்த
மலர்க்கையா ரன்பி னோடு
மூண்டபெருக் துன்பக்தான் முறைமுறையி
னிறைமலர்க்கண் மொய்த்த நீரார்
பூண்டபெரும் புகழ்கிறுவித் தம்பொருட்டாற்
பொன்னுலகம் புக்க தாதை
மீண்டனனவ் தானவனைக் கண்டனரே
யொத்தனரவ் விலங்கற் றோளார். (24)

சடாயு தான் தீப்பாய்வதாக அன்புமொழி கூறுதல்

மருவினிய குணத்தவரை வருசிறகா
லுறத்தழுவி, "மக்காள்! நீரே
உரியகடன் வினையேற்கு முதவுவீ
ருடலிரண்டுக் குயிரொன் றானுன்

பிரியவுந்தன் பிரியாதே யினிதிருக்கு
முடற்பொறையாம் பீழை பாரா(து)
எரியதனி னின்றேபுக் கிறவேனேல்
இத்துயர மறவேன்" என்றான். (25)

இராமலட்சுமணர்கள் சடாயுவை இறவாதிருக்க வேண்டுதல்

என்று ரைத்த வெருவை யரசனை
துன்று தாரவர் நோக்கித் தொழுதுகண்
ஒன்று மூத்த முறைமுறை யாயுக
நின்று மற்றின்ன நீர்மை நிகழ்த்தினர் ; (26)

"உய்விடத் துதவுதற் குரியா னுந்தன்
மெய்விடக் கரு தாதுவின் னேறினன் ;
இவ்வி டத்தினி லெம்பெரு மாஅனெமைக்
கைவி டிற்பினே யார்களை கண்ணுளார். (27)

தாயு நீங்கருந் தந்தையுந் தண்ணகர்
வாயி னீங்கி வனம்புகுந் தெய்திய
நோயு நீங்கிய நுண்ணிய வெங்களை
நீயு நீங்குதி யோ?நெறி நீங்கலாய்!" (28)

சடாயுவின் மறுமொழி

என்று சொல்ல விருந்தழி நெஞ்சினன்
நின்ற வீரரை நோக்கி நினைந்தவன்
"அன்ற தென்னின் அயோத்தியி னையன்மீர்
சென்ற பின்னவற் சேர்குவென் யான்" என்றான். (29)

இராமலட்சுமணர்கள் வனத்திற்கு வந்த காரணத்தைச் சடாயு
வினவுதல்

"வேந்தன் விண்ணடைந் தானெனின், வீரர்நீர்
ஏந்து ஞால மினிதளி யாதிவண்
போந்த தென்னை ? புகுந்தவென் புந்திபோய்க்
காந்து கின்றது, கட்டுரை யீர்" என்றான். (30)

"தேவர் தானவர் திண்டிறல் நாகர்வே(று)
ஏவ ராக விடரிழைத் தாரெனிற்
பூவ ராவு பொலங்கறை வேலினீர்
சாவ ராக்கித் தருவெ னர(சு)" என்றான். (31)

இராமன் குறிப்பிக்க, லட்சுமணன் வரலாறு கூறுதல்

தாதை கூறலுந் தம்பியை நோக்கினன்
சீதை கேள்வன் ; அவனுக்தன் சிற்றவை
மாத ரால்வந்த செய்கை வரம்பிலா
ஓத வேலை யொழிவின் றுணர்த்தினன். (32)

சடாயு இராமனைப் புகழ்ந்து கொண்டாடுதல்

"உந்தை யுண்மைய னக்கியுன் சிற்றவை
தந்த சொல்லைத் தலைக்கொண்டு தாரணி
வந்த தம்பிக் குதவிய வள்ளலே
யெந்தை வல்ல தியாவர்வல் லார்?" என, (33)

அல்லித் தாமரைக் கண்ணனை யன்புறப்
புல்லி மோந்து பொழிந்தகண் ணீரினன்
"வல்லை மைந்தவம் மன்னையு மென்னையும்
எல்லை யில்புக ழெய்துவித் தாய்" என்றான். (34)

சடாயு சீதையை யாவள் என வினவுதல்

பின்ன ரும்மப் பெரியவன் பெய்வளை
அன்ன மன்ன வணங்கினை நோக்கினன் :
"மன்னர் மன்னவன் மைந்த! இவ் வாணுதல்
இன்ன ளென்ன வியம்புதி யால்" என்றான். (35)

இலக்குவன் கூறுதல்

அல்லி றுத்தன தாடகை யாதியா
வில்லி றுத்த திடையென மேலைநாட்
புல்லி றுத்த தியாவும் புகன்று, தன்
சொல்லி றுத்தனன் றோன்றல்பின் றோன்றினன். (36)

சடாயு 'நீவிர் இங்கே வைகுமின்' எனல்

"கேட்டு வந்த கிளரொளி மௌலியான்
தோட்ட லங்கலி னீர்! துறந் தீர்வள
நாட்டி னீவிரு நன்னுத லுமிக்
காட்டில் வைகுதிர் ; காக்குவன் யா(ன்)" என்றான். (37)

இராமனது மறுமொழி

“ இறைவ வெண்ணி யகத்திய னீங்குள
தறையு நன்மணி யாற்றி னகன்கரைத்
துறையி னுண்டொரு சூழலச் சூழல்புக்(கு)
உறைது(ம்)” என்றன னுள்ளத் துறைகுவான். (38)

சடாயு உடன்பட்டு அவ்விடத்தைக் காட்டுதல்

“ பெரிது நன்றப் பெருந்துறை ; வைகிநீர்
புரிதிர் மாதவம் ; போதுமின் ; யானது
தெரிவு றுத்துவெ(ன்)” என்றவர் திண்சிறை
விரியு நீழலின் மேவவிண் சென்றனன். (39)

சடாயு காட்ட அவர் பஞ்சவடிசேர்தல்

ஆய சூழ லறிய உணர்த்தியத்
தூய சிந்தயத் தோமில் குணத்தினன்
போய பின்னைப் பொருசிலை வீரரும்
ஏய சோலை யினிதுசென் றெய்தினர். (40)

குறிப்புரை

1. காவதம் - காதம். கிரி - மலை. துவன்றின - நெருங்கிய. சூழல் - காட்டிடம். கேண்மையின் - முறைமையால்.

2. சுவணம் - சுவர்ணம், பொன். உதயத்துச்சி - உதயகிரியின் சிகரம். அருக்கன் - இளஞ்சூரியன். சிகையினால் - ஒளியினால்.

3. இருங்கலை துணிந்த கேள்வியன் - மிக்க கல்வியையுந் தெளிந்த கேள்வியையுமுடையவனும். மதியின் கூர்மையன் - அறிவின் நுட்பத்தை யடையவனும். ஆய்மை - ஆராய்ச்சி. மந்திரம் - ஆலோசனை. சேய்மையின் நோக்குறு - மிக்க தூரத்திலுள்ளவற்றையுங் காண்கின்ற.

4. வாள் அவுணரைவீட்டி - கொடிய அசுரர்களைக்கொன்று. வீழ்மிச்சில் - கீழ் விழுந்து மிகுதியாய் நின்ற உடலை. தோட்டி - அங்குசம். துண்டத்தான் - மூக்கையுடையவன்.

5. கோள் - கிரகம். இருநான்கினோடு ஒன்று - ஒன்பது. திகிரி - சிம்சுமார சக்கரம். ஆரம் - மாலை. வாள் இரவி - ஒளியினையுடைய சூரியன். மௌலி - கிரீடம்.

ஆரத்திற்குத் துருவசக்கரமும், ஆரத்திற் பதிந்துள்ள நவமணிகளுக்கு நவக்கிரகங்களும் உவமை. சடாயுவினது உருவத்துக்கு மேருவும், சிரசுக்குச் சிகரமும் கிரீடத்துக்குச் சூரியனும் உவமை.

6. சொல் பங்கம் உற - சொற்கள் தோல்வியடையும்படி. அல் பங்கம் உற - இருள் அழிவையடையும்படி. செம்மல் - புத்திரன். சிற்பம் கொள் பகல் - சிறுமையைக் கொண்ட நாள்களைப் போல.

7. தாங்கலது - தாங்கமாட்டாமல். வீங்கிய வலியினில் - மிக்க பலத்தோடு. அயிர்க்குஞ் சிந்தையார் - சந்தேகிக்கும் மனத்தினரானர்.

8. இறுதியை - அழிவை. தன் வயின் - தன் மூலமாக. எறும் வலி கலுழனே - மிக்க வலியினையுடைய கருடனே (யாவன்). செயிர்த்து - சந்தேகித்து. (தன்வயின் இறுதியை இயற்ற - 'தனக்குத்தானே முடிவை உண்டாக்கிக் கொள்ள' என்றும் கூறலாம்).

9. வனைகழல் - கட்டிய வீரக்கழல். மதுகை - வலிமை. வினைஅறு நோன்பினர் (எனின்) வில்லர் (ஆதலால்) அல்லர் - வினைகள் அறுதற்குக் காரணமான தவமுடைய முனிவரோ வெனின், வில்லையுடையாராதலால் அல்லர்.

10. புரந்தரன் - இந்திரன். புலவர் - தேவர். நிரந்தரம் - எப்போதும். நேமி - சக்கராயுதம். வரம்தரும் இறைவன் - பிரமன். மழுவலாளன் - மழுவென்றும் ஆயுதத்தினையுடைய சிவன். என்னைக்கரந்திலர் - எனக்கு ஒளியார்.

11. கண்ணின் நோக்கினேன் - (காமன் அங்கமற்றவனுயிருந்தும்) என் கண்களாற் கண்டுள்ளேன். கழல் பொடி - பாததூளி. ஆர்கொல் - யாவரோ.

12. அலகுஉறும் இலக்கணம் - அளவற்ற உத்தமலட்சணங்கள். மலர் மகள் - இலக்குமி. சிலைவலி வீரர் - வில்லின் வலிமையையுடைய வீரர்.

13. திருமகிழ் மார்பினர் - ஜயலக்ஷ்மி மகிழ்வுடன வீற்றுள்ள மார்பை யுடையவர். அருமை செய் குணம் - பெறுதற்கரிய நற்குணங்கள். ஆழியான் ஒருவனை - தசரத சக்கரவர்த்தியை. ('இவர் தசரதன் மக்களோ' எனச் சடாயு ஊகிக்கிறுன்.)

14. பல நினைப்பின - பல எண்ணங்களை. கனம் வரிசிலை படை - சிறப்பையுடைய கட்டமைந்த வில்லாயுதம். காளையீர்கள் யார் - காளைகள் போன்ற நீவிர் யாவர்.

15. மெய்மை அல்லது புகல்கிலாமையால் - சத்தியம் அல்லது (வேறு எதையும்) சொல்ல அறியாமையால். ஆழியான் - ஆஞ்ஞா சக்கரத்தை யுடையவன்.

16. உவகை வேலையன்-களிப்பாகிய கடலையுடையவன்(ஆகி). தரைத்தலை இழிந்து - (சிகரத்திலிருந்து) பூமியில் இறங்கி. தழுவு காதலன் - தழுவுகின்ற அன்புடையவன்(ஆகி). விரை - மணம். வரை தட தோள் இணை வலியவோ - மலைபோன்ற அகன்ற இரு புயங்களும் வலிமையுள்ளனவா யிருக்கின்றனவா. ('தசரதன் க்ஷேமமா' என்பது கருத்து).

17. மறக்க முற்றுதன - மறக்கக் கூடாதவையாகிய. துறக்கம் உற்றுன் - சுவர்க்கமடைந்தான். இறக்கம் உற்றுன் என - (1) (நண்பன்) மரணமடைந் தான் என்ற காரணத்தால். (2) மரணதசையடைந்தவன் போல.

18. வழுவிய இன் உயிர் வந்த மன்னன் - நீங்கிய இனிய உயிர் மீண்டும் வரப்பெற்ற சடாயு.

19. பரவல் அரு கொடை - புகழ்தற்கு அரிய வள்ளல் தன்மை. கரவல் அரும் கற்பகம் - (இரப்போர்க்கு) ஒளித்தலில்லாத கற்பக விருக்ஷங்கள். உடுபதி - சந்திரன். கடல் இடம் - கடலாற் சூழப்பட்ட பூமி. என்பட - என்ன துன்பத்தை அநுபவிக்க.

20. நிலையாத நிலை உடையேன் - சஞ்சலமான நிலைமையையுடைய (எனது). நேய நெஞ்சு - அன்புள்ள மனம். விலங்கினேன் - தவறியவன் (ஆகி).

21. செயிர் கிடத்தல் செய்யாத - குற்றமானது இருத்தலைச். செய்யாத (குற்றமற்ற). அயிர் - நுண்மணல். கடல் வலயத்தவர் - கடல் சூழ்ந்த பூமியி லுள்ளோர். திறம்பா - மாறுபடா. உணர்வு இறந்த - பகுத்தறிவு இல்லாத. விசும்பு - சுவர்க்கம்.

22. தீயின் விழுவதே நிற்க - நெருப்பில் விழுவதேயொழிய. அழுவதே- அழுவது தகுமோ.

23. தருணம் கொள் - இளமையைக் கொண்ட (வளரும் தன்மையதான). படரும் - செல்லும். இருள் மொய்ம்பு கெட - (பகைவர்களாகிய) இருளின் வலிமை கெடும்படி. துரந்த - செலுத்திய. இமையோர் - தேவர்.

24. விலங்கல் - மலை. அஞ்சலித்த - கூப்பிய. மூண்ட - வளர்ந்தெழுந்த. மொய்த்த நீரார் - மிகுதியாய்த் தோன்றிய கண்ணீரை உடையவராய். மீண்டனன் வந்தான் அவனை - திரும்பி வந்தவனை.

25. வருசிறகு - வளர்ந்து வருகின்ற சிறகுகள். உரிய கடன் - (இறந்த பின்) செய்தற்குரிய கடமைகளை. உடல் பொறை - தேக பாரம். பீழை - துன்பம்.

26. எருவை - கழுகு. தன்று - நெருங்கிய. முத்தம் - முத்துப் போன்ற கண்ணீர். இன்ன - இவ்வார்த்தைகளை. நீர்மை - அன்பு (உடன்).

27. உதவற்கு உரியானும்- காப்பாற்றித் துணைசெய்தற்குரிய தந்தையும். மெய் - சாத்தியம். பினை - பின்பு. களைகண் - பற்றுக்கோடு.

28. நீங்கரு தாயும் தந்தையும் நீங்கி - (யாம்) பிரிதற்கு அரிய தாயையும் தந்தையையும் பிரிந்து. தண் நகர்வாயின் - குளிர்ந்த நகரத்திலிருந்து. நோய்- வருத்தம். நுண்ணிய - எளியரான.

29. இருந்து அழி நெஞ்சினன் - அழிந்தவண்ண மிருக்கின்ற மனத்தை யுடையவன் (ஆகி). அன்று அது என்னின் - அச்செயல் (உங்களுக்கு) உடன் பாடன்று என்றால். அவன் சேர்குவென் - அத் தசரதனை அடைவேன் (இறப் பேன்.)

30. எந்து ஞாலம் - தாங்குதற்குரிய நாட்டை. அளியாது - காவல் செய்யாது. புந்தி - அறிவு. காந்துகின்றது - வெதும்புகிறது. புகுந்த கட்டுரை யீர் - நடந்தவற்றை உறுதியாய்ச் சொல்லுங்கள்.

35. பூ அராவு பொலம் கறை வேலினீர் - இலை (வடிவாக) அராவிக் கூர்மையாக்கப்பட்ட அழகிய (இரத்தக்) கறையையுடைய வேலாயுதத்தை உடையவர்களே. வேறு எவர் ஆக - வேறு எவராயினும். சாவர் ஆக்கி - இறந்தவராக்கி.

32. கேள்வன் - கணவன். வரம்பிலா - அளவில்லாத. ஓதம் வேலை - பெரிய கடலை (கடல் போன்ற வரலாற்றை). ஒழிவின்று - தவிர்தலின்றி.

33. வந்த தம்பிக்கு - உடன் பிறந்த தம்பிக்கு. எந்தை வல்லது வல்லார் யாவர் - என்னப்பனாகிய நீ வல்லவனாகிச் செய்த காரியத்தைச் செய்ய வல்லார் வேறு எவர்.

34. புல்லி - தழுவி. மோந்து - உச்சி மோந்து. வல்லை மைந்த - வல்லவ னாகிய மகனே.

35. பெய்வளை - அணிந்த வளையல்களையுடைய. இன்னள் என்ன - இன் னாள் என்று.

36. தோன்றல் - இராமன். அல் இறுத்து அன - இருள் ஒரு வடிவம் எடுத்து வந்தாற் போன்ற. ஆதி ஆ - முதலாக. இடை என - நடுவாக. புல் இறுத்தது (ஈறாக)-வனத்தை அடைந்தது (ஈறாக). இறுத்தனன்-முடித்தான்.

37. தோடு அலங்கலினீர் - பூவிதழையுடைய மாலையையுடையவர்களே. துறந்தீர் நீவிரும் - விட்டுவந்தவர்களாகிய நீங்களும். வைகுதிர் - தங்கி யிருங்கள்.

38. இறைவ - தலைவனே. ஈந்துளது - (வசிக்கும்படி) சொல்லியருளிய தாகிய. கரைதுறையின் - கரையினிடத்தில். சூழல் - இடம் (பஞ்சவடி).

39. தெரிவுருத்துவென் - காண்பிப்பேன். விரியும் நிழலில் மேய - பரந்த நிழலில் பொருந்தி வரும்படி. விண்சென்றனன் - ஆகாயத்திற் பறந்து போனான்.

40. தோம் இல் - குற்றமற்ற. அறிய உணர்த்தி - தெரியும்படி காட்டி.

பயிற்சி

1. பொருள் கூறுக: மந்திரம், சேய்மை, அவுணர், கோள், மௌலி, அயிர்த்தல், புரந்தரன், அலகு, விரை, வரை, உடுபதி, அயிர், பீழை, களைகண், ஞாலம், அல், அலங்கல், தோம்.

2. சூரியன், மலை இவற்றைக் குறிக்க இப்பகுதியில் பயின்றுள்ள வேறு சொற்கள் யாவை?

3. பிரித்துக் காட்டுக:—நாடொறும், அற்பங்கமுற, மழுவாளன், பொலங்கழல், பேரொளி, ஒழிவின்று, வாணுதல், தோட்டலங்கலினீர்.

4. தொடரிலக்கணங் கூறுக:—அகலிடம், செறிசுடர், நன்னதி, தாமரைச் செங்கண், வேந்தர்வேந்தன், முறைமுறை, ஓதவேலை, எல்லையில் புகழ்.

5. பகுபதவிலக்கணங் கூறுக:—கேள்வியன், ஆரத்தான், மனப்பட, கடந்தனர், வீங்கிய, காண்பெனல், தெரிகிலேன், வழங்குவீர், அரற்றினான், உதித்தேன், காந்துகின்றது, புகன்று, புரிதிர்.

6. இப்பகுதியில் வந்துள்ள உரிச்சொல், தொழிற்பெயர், உவமஉருபு, வினையாலணையும்பெயர், ஆகுபெயர், வடசொல்—இவைகட்கு இரண்டிரண்டு உதாரணங்கள் தருக.

வினாக்கள்

1. கம்பரது வரலாற்றினைச் சுருக்கமாக வரைக.

2. ஆசிரியர் சடாயுவை எவ்வாறு வருணித்துள்ளாரென்பதை நும் சொந்த வாக்கியங்களிற் கூறுக.

3. சடாயுவின் மூக்கு எதனுடன் எவ்வாறு ஒப்பிடப்பட்டுள்ளது?

4. சடாயு முதிர்ந்த வயதினன் என்பதைக் கம்பர் எவ்வாறு நயம்படக் கூறுகிறார்?

5. சடாயுவைக்கண்ட வீரர்கள் மனத்தில் என்ன சந்தேகம் தோன்றியது?

6. இராம லட்சுமணர்களைப் பார்த்ததும் சடாயு அவர்களைப் பற்றி எங்ஙனஞ் சந்தேகித்தான்?

7. வீரர்கள் தேவரல்லர், மன்மதனுமல்லர் என சடாயு என் கருதினான்?

8. "என்துணைவன் ஆழியான் ஒருவன்" என்று சடாயு யாரைக் குறிப்பிடுகிறான்?

9. தசரதன் இறந்த செய்தியைக்கேட்டதும் சடாயுவுக்கு யாது நேர்ந்தது? எவ்வாறு தேறினன்?

10. தசரதனைக் குறித்துச் சடாயு எவ்வாறு புலம்பினன்?

11. சடாயு தன்னை எவ்வாறு வீரர்களுக்கு அறிமுகஞ் செய்து கொண்டான்?

12. சடாயுவின் வரலாற்றினை அறிந்த வீரரின் மனநிலை எவ்வாறிருந்தது ?

13. எரியிற் புகுவதற்குச் சடாயு ஏன் விரும்பினன் ?

14. ராமலக்ஷ்மணர்கள் யாதுகூறிச் சடாயுவை எரியிற் புகாது தடுத்தனர் ?

15. எப்பொழுது தன்னுயிரைப் போக்கிக் கொள்வதாகச் சடாயு கூறினன் ?

16. இராமலட்சுமணர்கள் வனம்புகுந்த வரலாற்றைக் கேட்ட சடாயு இராமனை எவ்வாறு புகழ்ந்தனன் ?

17. இராமன் பஞ்சவடிக்குச் செல்ல வேண்டுமென்று கூறியதும் சடாயு என்ன செய்தான் ?

18. சந்தர்ப்பங் கூறுக :—(1) வேந்தர் வேந்தன்றன் வரைத்தடன் தோளிணை வலியவோ ? (2) எரியதனி னின்றேபுக் கிறவேனேல் இத்துயர மறவேன். (3) இவ்விடத்தினில் எம்பெருமா னெமைக் கைவிடிற் பினை யார் களைகண்ணுளார் ? (4) எந்தை வல்ல தியாவர் வல்லார் ?

கட்டுரையாக்கம்

1. இப்படலத்துக் கூறப்பட்டுள்ள வரலாற்றை ஒன்றரைப் பக்க அளவில் வரைக.

2. 'சடாயுவின் நட்புத் திறம்' என்பது பொருளாகப் பதினைந்து வரிகளில் எழுதுக.

3. இப்பகுதியிலுள்ள கதையை நாடக முறையில் எழுதுக.

3. பெரிய புராணம்

'பெரியபுராணம்' என்பது பெருமை பெற்ற சிவனடியார் எழுபத்திருவருடைய பழமையான வரலாற்றை யுணர்த்தும் நூல். இதற்கு ஆசிரியர் இட்ட பெயர் திருத்தொண்டர் புராணம் என்பது. இதனை இயற்றியவர் சேக்கிழார்.

சேக்கிழார் தொண்டை மண்டலத்தில் குன்றத்தூரில் வேளாளர் குலத்தில் சேக்கிழார் மரபில் தோன்றியவர். இவருடைய இயற் பெயர் அருண்மொழித் தேவர் என்பது. அநபாய சோழன் இவரைத் தம் அமைச்சராகக் கொண்டான். அரசன் சமணமதச் சார்புள்ள காப்பியங்களைப் பயின்று மகிழ்வதைக் கண்ட சேக்கிழார், அவனைச் சைவ பரமாயுள்ள நூல்களில் ஈடுபடும்படி வற்புறுத்திக் கூறினர்; அவன் விருப்பப்படி திருத்தொண்டர்களது வரலாற்றைத் 'திருத்தொண்டர் புராணம்' என்னும் காப்பியமாகப் பாடினர். சோழன் அவருக்குத் தொண்டர் சீர் பரவுவார் என்னும் சிறப்புப் பெயரை யளித்தனன். இவர் இற்றைக்கு எண்ணூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்தவர் என்பர்.

ஏனாதிநாத நாயனார் புராணம்

புண்டரிகம் பொன்வரைமேல் ஏற்றிப் புவியளிக்கும்
தண்டரள வெண்கவிகைத் தார்வளவர் சோனாட்டில்
வண்டறைபூஞ் சோலை வயல்மருதத் தண்பணை சூழ்ந்(து)
எண்டிசையும் ஏறியசீர் எயின்மூதூர் எயினனூர். (1)

வேழக் கரும்பினொடு மென்கரும்பு தண்வயலில்
தாழக் கதிர்ச்சாலி தானோங்குந் தன்மையதாய்
வாழக் குடிதழைத்து மன்னியஅப் பொற்பதியில்
ஈழக் குலச்சான்றார் ஏனாதி நாதனார், (2)

தொன்மைத் திருநீற்றுத் தொண்டின் வழிபாட்டின்
நன்மைக்கண் நின்ற நலமென்றுங் குன்றாதார்
மன்னர்க்கு வென்றி வடிவாட் படைபயிற்றுந்
தன்மைத் தொழில்விஞ்சை யிற்றலைமை சார்ந்துள்ளார். (3)

வாளின் படைபயிற்றி வந்த வளமெல்லாம்
நாளும் பெருவிருப்பால் நண்ணுங் கடப்பாட்டில்
தாளும் தடமுடியும் காணாதார் தம்மையுந்தொண்(டு)
ஆளும் பெருமான் அடித்தொண்டர்க் காக்குவார். (4)

நள்ளார் களும்போற்றும் நன்மைத் துறையின்கண்
எள்ளாத செய்கை இயல்பின் ஒழுகு நாள்
தள்ளாத தங்கள் தொழிலுரிமைத் தாயத்தின்
உள்ளான் அதிசூரன் என்பான் உளனானான். (5)

மற்றவனுங் கொற்ற வடிவாட் படைத்தொழில்கள்
கற்றவர்கள் தன்னிற் கடந்துள்ளார் இல்லையெனும்
பெற்றிமையான் மாநிலத்து மிக்க பெருமிதம்வந்
துற்றுலகில் தன்னையே சால மதித்துள்ளான். (6)

தானாள் விருத்திகெடத் தங்கள்குலத் தாயத்தின்
ஆனாத செய்தொழிலாம் ஆசிரியத் தன்மைவளம்
மேனாளுந் தான்குறைந்து மற்றவர்க்கே மேம்படலால்
ஏனாதி நாதர்திறத் தேலா இகல்புரிந்தான். (7)

கதிரோன் எழமழுங்கிக் கால்சாயுங் காலை
மதிபோல் அழிந்துபொரு மற்றவனுஞ் சுற்றப்

பதியோ ருடன்கூடப் பண்ணியவார் மேற்சென்(று)
எதிர்போர் விளைப்பதற்கே எண்ணியது துணிந்தான். (8)

தோள்கொண்ட வல்லாண்மைச் சுற்றத் தொடுந்துணையாங்
கோள்கொண்ட போர்மள்ளர் கூட்டத் தொடுஞ்சென்று
வாள்கொண்ட தாயம் வலியாரே கொள்வதென
மூள்கின்ற செற்றத்தான் முன்கடையில் நின்றழைத்தான். (9)

வெங்கண் புலிகிடந்த வெம்முழையில் சென்றழைக்கும்
பைங்கண் குறுநரியே போல்வான் படைகொண்டு
பொங்கிப் புறஞ்சூழ்ந்து போர்குறித்து நேர்நின்றே
அங்கண் கடைநின் றழைத்தான் ஒலிகேளா, (10)

" ஆர்கொல் பொரஅழைத்தார் ? " என்றரியேற் றிற்கிளர்ந்து
சேர்வு பெறக்கச்சில் செறிந்தவுடை மேல்வீக்கி
வார்கழலுங் கட்டி வடிவாள் பலகைகொடு
போர்முனையில் ஏனாதி நாதர் புறப்பட்டார். (11)

புறப்பட்ட போதின்கண் போர்த்தொழில் வாள்கற்கும்
விறற்பெருஞ்சீர்க் காளையர்கள் வேறிடத்து நின்றார்
மறப்படைவாள் சுற்றத்தார் கேட்டோடி வந்து
செறற்கரும்போர் வீரர்க் கிருமருங்குஞ் சேர்ந்தார்கள். (12)

வந்தழைத்த மாற்றான் வயப்புலிப்போத் தன்னார்முன்
" நந்தமது வாள்பயிற்று நற்றாயங் கொள்ளுங்கால்
இந்தவெளி மேற்கை வகுத்திருவேம் பொருபடையும்
சந்தித் தமர்விளைத்தால் சாயாதார் கொள்வ " தென. (13)

என்றுபகைத் தோனுரைப்ப ஏனாதி நாதர்" அது
நன்றுனக்கு வேண்டுமேல் நண்ணுவன் " என் னுள்மகிழ்ந்து
சென்றவன்முன் சொன்ன செருக்களத்துப் போர்குறிப்பக்
கன்றி இருபடையும் கைவகுத்து நேர்மலைவார். (14)
வாளொடு நீள்கை துடித்தன மார்பொடு வேல்கள் குளித்தன
தோளொடு வாளி நிலத்தன தோலொடு தோல்கள் தகைத்தன
தாளொடு வார்கழல் இற்றன தாரொடு சூழ்சிரம் அற்றன
நாளொடு சீறி மலைப்பவர் நாடிய போர்செய் களத்தினில். (15)

இம்முனைய வெம்போரில் இருபடையின் வாள்வீரர்
வெம்முனையில் வீடியபின் வீடாது மிக்கொழிந்த

தம்முடைய பல்படைஞர் பின்னாகத் தாம்முன்பு
தெம்முனையில் ஏனாதி நாதர் செயிர்த்தெழுந்தார். (16)

வெஞ்சினவாள் தீயுமிழ வீரக் கழல்கலிப்ப
நஞ்சணிகண் டர்க்கன்பர் தாம் எதிர்ந்த ஞாட்பின்கண்
எஞ்சி எதிர்நின்ற இகல்முனையில் வேல்உழவர்
நஞ்சிரமுந் தோளுரமுந் தாளும் விழத்துணித்தார். (17)

தலைப்பட்டார் எல்லாருந் தனிவீரர் வாளில்
கொலைப்பட்டார் முட்டாதார் கொல்களத்தை விட்டு
நிலைப்பட்ட மெய்யுணர்வு நேர்பட்ட போதில்
அலைப்பட்ட ஆர்வமுதற் குற்றம்போ லாயினர். (18)

இந்நிலைய வெங்களத்தில் ஏற்றழிந்த மானத்தால்
தன்னுடைய பல்படைஞர் மீண்டார் தமைக்கொண்டு
மின்னொளிவாள் வீசி விறல்வீரர் வெம்புலியே(று)
அன்னவர்தம் முன்சென் றதிசூரர் நேரடர்ந்தான். (19)

மற்றவர்தஞ் செய்கை வடிவாள் ஒளிகாணச்
சுற்றிவரும் வட்டணையில் தோன்றா வகைகலந்து
பற்றியடர்க் கும்பொழுதில் தானும் படைபிழைத்துப்
பொற்றடந்தோள் வீரர்க் குடைந்து புறகிட்டான். (20)

போன அதிசூரன் போரில் அவர்க்கழிந்த
மானமிக மீதூர மண்படுவான் கண்படான்
ஆனசெயல் ஓரிரவுஞ் சிந்தித் தலமந்தே
'ஈனமிகு வஞ்சனையால் வெல்வன்' என எண்ணினன். (21)

சேட்டாருங் கங்குல் புலர்காலைத் தீயோனும்
"நாட்டாரைக் கொல்லாதே நாமிருவேம் வேறிடத்து
வாட்டாயங் கொள்போர் மலைக்க வருக" எனத்
தோட்டார்பூந் தாரார்க்குச் சொல்லிச் செலவிட்டான். (22)

இவ்வாறு கேட்டலுமே ஏனாதி நாதனர்
அவ்வாறு செய்தல் அழகி தெனஅமைத்து
கைவ்வாள் அமர்விளைக்கத் தான்கருதும் அக்களத்தே
வெவ்வாள் உரவோன் வருகஎன மேற்கொள்வார். (23)

சுற்றத்தார் யாரும் அறியா வகைசுடர்வாள்
பொற்பலகை யுந்தாமே கொண்டு புறம்போந்து

மற்றவன்முன் சொல்லி வரக்குறித்த அக்களத்தே
பற்றலனை முன்வரவு பார்த்துத் தனிநின்றார். (24)

தீங்கு குறித்தழைத்த தீயோன் "திருநீறு
தாங்கிய நெற்றியினர் தங்களையே இவ்விடத்தும்
ஆங்கவருந் தீங்கிழையார்" என்ப தறிந்தானாய்ப்
பாங்கில் திருநீறு பண்டு பயிலாதான். (25)

வெண்ணீறு நெற்றி விரவப் புறம்பூசி
உள்நெஞ்சில் வஞ்சக் கறுப்பும் உடன்கொண்டு
வண்ணச் சுடர்வாள் மணிப்பலகை கைக்கொண்டு
புண்ணியப் போர் வீரர்க்குச் சொன்ன இடம் புகுந்தான். (26)

வென்றிமடங்கல் விடக்குவர முன்பார்த்து
நின்றாற்போல் நின்றார் நிலைகண்டு தன்நெற்றி
சென்று கிடைப்பளவுந் திண்பலகை யான்மறைத்தே
முன் தனிவீ ரர்க்கெதிரே மூண்டான் மறம்பூண்டான். (27)

அடல்விடையே றென்ன அடர்த்தவனைக் கொல்லும்
இடைதெரிந்து தாள்பெயர்க்கும் ஏனாதி நாதர்
புடைபெயர்ந்த மாற்றான் பலகை புறம்போக்கக்
கடையவன் தன் நெற்றியின்மேல் வெண்ணீறு தாங்கண்டார். (28)

கண்ட பொழுதே "கெட்டேன் முன்பிவர்மேற் காணாத
வெண்திருநீற் றின்பொலிவு மேற்கண்டேன் வேறினிஎன்?
அண்டர்பிரான் சீரடியார் ஆயினார்" என்றுமனங்
கொண்(டு) "இவர்தங் கொள்கைக் குறிவழிநிற் பேன்"என்று, (29)

கைவா ளுடன்பலகை நீக்கக் கருதியது
செய்யார் "நிராயுதரைக் கொன்றார் எனுந்தீமை
எய்தாமை வேண்டும் இவர்க்கென்(று)" இரும்பலகை
நெய்வா ளுடனடர்த்து நேர்வார்போல் நேர்நின்றார். (30)

அந்நின்ற தொண்டர் திருவுள்ள மாரறிவார்
முன்நின்ற பாதகனும் தன்கருத்தே முற்றுவித்தான்
இந்நின்ற தன்மை அறிவார் அவர்க்கருள
மின்நின்ற செஞ்சடையார் தாமே வெளிநின்றார். (31)

மற்றினிநாம் போற்றுவதென் வானோர் பிரான்அருளைப்
பற்றலர்தங் கைவாளால் பாசம் அறுத்தருளி
உற்றவரை என்று முடன்பிரியா அன்பருளிப்
பொற்றொடியாள் பாகனார் பொன்னம் பலமணைந்தார். (32)

குறிப்புரை

1. புண்டரிகம் - புலிக்கொடி. பொன்வரை - பொன்மயமான இமய மலை. வளவர் - சோழவரசர். தண்தரளம்வெள்கவிகை - குளிர்ந்த முத்துக் களினாலாகிய வெண் குடை. புண்டரிகம் - புலி; புலியின் உருவமெழுதிய கொடிக்குத் தானியாகுபெயர்.

2. வேழம் கரும்பு - நாணற் கரும்பு. சாலி - செந்நெற் பயிர். ஏனாதி யென்பது வேந்தனாற் கொடுக்கப்படும் பட்டப் பெயர்களிலொன்று. இச் சொல்லுக்குப் படைத்தலைவன் என்ற பொருளும் உண்டு.

3. வடி - கூரிய. பயிற்றும் - கற்பிக்கின்ற. விஞ்சை - வித்தை. குன்றாதார் :எதிர்மறை வினையாலணையும்பெயர்.

4. வந்த - கிடைத்த. தாளும் தட முடியும் காணாதார் - (சிவபிரா னுடைய) அடியையும் பெரிய முடியையும் காணமாட்டாதவரான திருமாலும் பிரமனும். தொண்டாளும் - அடிமையாக்க கொண்டருளிய. கடப்பாடு - கடமை. தடம்: உரிச்சொல்.

5. நள்ளார் - பகைவர். துறை - (சிவபக்தி) மார்க்கம். எள்ளாத - பழியாத. தள்ளாத - தவறுதலில்லாத. தாயத்தின் உரிமை - பங்காளி யுரிமை. நள்ளார் × நட்டார்.

6. கொற்றம் - வெற்றி (கொன்று அடைவது கொற்றம்). பெற்றிமை - தன்மை. பெருமிதம் - கருவம்.

7. விருத்தி - பிழைப்பு. ஆனாத - குறைவில்லாத. ஏலா - (நீதிக்கு) ஏற்காத ; (ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்). இகல் - பகை.

8. மழுங்கி - ஒளி குறைந்து. கால் சாயும் - அழிவடைகின்ற. அமர் - போர்.

9. கோள் கொண்ட - வலிமையைக் கொண்டுள்ள. மள்ளர் - வீரர். செற்றம் - சினம். முன்கடை - தலைவாயில்.

10. வெம் முழை - கொடிய குகை. பைங்கண் - பசுமையான கண். பொங்கி - கோபித்து. அழைத்தான் ஒலி கேளா - அறை கூவின அதிசூர னுடைய குரலைக் கேட்டு.

11. அரிஏறு - ஆண் சிங்கம். வீக்கி - கட்டி. பலகை - கேடகம்.

12. விறல் - வலிமை. காளையர் - காளை போன்ற வீரர். மறம்படை - கொடுமையையுடைய படை. செறல் - அழித்தல்.

13. வயம்புலி போத்து - வலிமையையுடைய ஆண்புலி. தாயம் - பங்குப் பொருள். கைவகுத்து - அணிவகுக்கப் பெற்று. சாயாதார் கொள்வது - தோலாதவரே பெற்றுக் கொள்ள வேண்டியது. பொருபடை : வினைத் தொகை.

14. போர் குறிப்ப - போர் செய்யலாமென்று தெரிவிக்க. கன்றி - சினங்கொண்டு. மலைவார் - போர் செய்வாராயினர். எல்—‘எனில்’ என்பதன் மரூஉ.

15. நாளொடு சீறி - (தம்) வாழ்நாளைக் கோபித்து. (இலட்சியஞ் செய்யாமல்). துடித்தன - (அறுபட்டுத்) துடித்தன. குளித்தன - முழுகின. வாளி-அம்பு. தோல் - பரிசை, கேடகம்.

16. வீடியபின் - இறந்த பின்பு. தெவ்+முனை=தெம்முனை - போர்க்களம்.

17. நஞ்சு அணி கண்டர் - விடத்தையுண்டு அதனாலான நீலநிறத்தைக் கழுத்தில் அணியாகக் கொண்ட சிவபிரான். ஞாட்பு - போர்க்களம். வேல் உழவர் - வேற்படையேந்திய வீரர். உரம்உம் - மார்பையும்.

18. முட்டாதார் - எதிர்த்துப் போர் செய்யாதவர். கொல்களம் - கொல்லப்படுகின்ற போர்க்களம். மெய்யுணர்வு தோன்றும் போது காமம் முதலிய குற்றம் நீங்கி விடுவது போல நாயனாரைக் கண்டதும் பகைவர் ஓடினர் என்பது கருத்து. இது **உவமையணி.**

19. எற்று - எதிர்த்து. நேர் அடர்ந்தான் - எதிர்ந்து போர் செய்தான். எற்று - 'எல்' என்னும் பகுதியினடியாகப் பிறந்த இறந்தகால வினையெச்சம்.

20. வட்டணையில் - கேடகத்தினால். கலந்து பற்றி - எதிர்த்துப் பிடித்து. பிழைத்து - உயிர் தப்பி. உடைந்து - தோற்று.

21. மீது ஊர - அதிகமாகத் தோன்ற. மண் படுவான் - வெறுந்தரையிற் படுப்பவனாய். ஈனம் - இழிவு. மண்படுவான் கண்படான் - **முரண்தொடை.**

22. சேடுஆரும் - நீடித்தல் பொருந்திய. கங்குல் - இரவு. வாள் தாயம் கொள் போர் - வாள் வித்தையால் பங்குரிமையைப் பெற்றுக் கொள்வதற்குக் காரணமான போர். செலவிட்டான் - (ஆளைப்) போக்கினான்.

23. வெம்வாள் உரவோன் - வெவ்விய வாளையுடைய வலிமை மிக்க அதிசூரன். மேற்கொள்வார் - உடன்படுவாரானார்.

24. பற்றலன் - பகைவன். வரவு - தொழிற்பெயர்.

25. பாங்கின் - நன்மையையுடைய. பயிலாதான் - தரியாதவனாயிருந்தும்.

26. வஞ்சம் கறுப்பு - வஞ்சமாகிய களங்கம் (இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை.) வண்ணம் - அழகு.

27. மடங்கல் - ஆண் சிங்கம். விடக்கு - மாமிசவுணவுக்குரிய மிருகம் (ஆகுபெயர்). மறம் - பாவச் செயல். கிடைப்பு அளவும் - எதிர்க்கத் தொடங்கும் வரையிலும். இச்செய்யுளில் **உவமையணி** வந்துள்ளது.

28. அடல் - வலிமை. விடை ஏறு - சிறந்த காளை. தாள் - பாதம். கடையவன் - அதமன்; கீழோன்.

29. இவர் தம் கொள்கைகுறி வழி நிற்பேன் - இவருடைய எண்ணம் குறிக்கும் வழியில் நான் ஒழுகுவேன்.

30. இரு பலகை - பெரிய கேடகம். நெய்வாள் - நெய் பூசிய வாள். அடர்த்து நேர்வார் போல் - எதிர்த்துப் பொருபவர் போல.

31. முற்றுவித்தான் - நிறைவேற்றினான். மின்னின்ற - மின்னலைப்போல் விளங்குகின்ற.

32. பாசம் - இருவினைப் பந்தம். பொன்தொடியாள் பாகனார் - பொன்னாலாகிய தொடியென்னும் ஆபரணத்தைப் பூண்ட உமா தேவியைத் தம் வாம பாகத்திலே கொண்ட சிவபிரான். பொன்னம்பலம் - சிதம்பரத்திலுள்ள கனகசபை.

பயிற்சி

1. பொருள் கூறுக:—சாலி, நள்ளார், ஏலா, இகல், முழை, தோல், வட்டணை, விடக்கு.

2. ஆகுபெயர், வினையாலணையும் பெயர், வினைத்தொகை, பண்புத் தொகை, இருபெயரொட்டு—இவற்றிற்கு இப்பகுதியிலிருந்து ஒவ்வோ ருதாரணம் தருக.

3. பிரித்துக் காட்டுக:—பொற்பதி, வாட்படை, பைங்கண், தெம் முனை, ஞாட்பின்கண், வெண்ணீறு.

வினாக்கள்

1. சோணாடும் எயினனூரும் எவ்வாறு வருணிக்கப்பட்டுள்ளன?

2. ஏனாதி நாதனார் எந்த நலங் குன்றாதவர்? என்ன தொழில் செய்து வந்தார்?

3. நாயனார் தாம் ஈட்டிய பொருளை எவ்வாறு செலவிட்டார்?

4. அதிசூரன் என்பான் யார்? எத் தன்மையினன்? ஏன் நாயனார்மீது பகை கொண்டான்?

5. அதிசூரன் நாயனாரை எவ்வாறு அறைகூவிப் போருக்கழைத்தான்?

6. 'வெங்கண் புலி கிடந்த' என்ற செய்யுளில் வந்துள்ள அணியினை விளக்குக.

7. ஏனாதி நாயனார் போர்க்கோலம் பூண்டதை விவரி.

8. "இருவேம் பொருபடையும் சந்தித் தமர்விளைத்தால் சாயாதார் கொள்வது"—இதனைச் சந்தர்ப்பங் கூறி விளக்குக.

9. நாயனார் படைக்கும், அதிசூரன் படைக்கும் நிகழ்ந்த போரை விவரித்துக் கூறுக.

10. "தலைப்பட்டார் எல்லாரும்" என்ற செய்யுளில் வந்துள்ள அணியினை விளக்குக.

11. ஈனமிகு வஞ்சனையால் வெல்வன்" எனக் கருதியவன் யார்? ஏன் அவ்வாறு கருதினான்?

12. அதிசூரன் நாயனாருக்கு என்ன செய்தி சொல்லியனுப்பினான்?

13. ஏனாதி நாயனாரை வெல்ல அதிசூரன் செய்த சூழ்ச்சி யாது?

14. அதிசூரன் திருநீறணிந்திருந்தமையைக் கண்ட நாயனார் என்ன எண்ணினார்?

15. "இவர்தம் கொள்கைக் குறிவழி நிற்பேன்"—சந்தர்ப்பங் கூறுக.

16. நாயனார் படைக்கலங்களைக் கைவிடாமல் அதிசூரனை எதிர்ப்பவர் போல் நடிக்கக் காரணம் என்ன?

17. "முன்னின்ற பாதகனுந் தன் கருத்தை முற்றுவித்தான்"—பாதகன் யார்? அவன் கருத்து யாது? அதனை எவ்வாறு முற்றுவித்தான்?

18. மின்னின்ற செஞ்சடையார் செய்தது யாது?

கட்டுரையாக்கம்

ஏனாதி நாதரின் வரலாற்றை ஒன்றரைப் பக்க அளவில் வரைக.

4. வில்லிபாரதம்

வில்லிபுத்தூரராற் செய்யப்பட்ட பாரதம் வில்லிபாரதம் எனப்படும். பாரதம் என்பதற்குப் பரதனது வமிசத்தாரைப் பற்றியநூல் என்பது பொருள். பரதனது வமிசத்திலுதித்தோர் பாண்டவரும் துரியோதனனுதியருமாவர். இந்நூலை வேதவியாச மாமுனிவர் முதலில் வடமொழியில் இயற்றினர். அதன் வழிநூல் வில்லிபாரதம். இதிகாசங்கள் இரண்டனுள் பாரதம் ஒன்று. மற்றது இராமாயணம்.

வில்லிபுத்தூரார் திருமுனைப்பாடி நாட்டில் சனியூரில் அந்தணர் குலத்தில் தோன்றியவர். இவர் மதம் வைணவம். இவர் வரபதியாட் கோண்டான் என்ற சிற்றரசனிடம் ஆஸ்தான பண்டிதராயிருந்தார். அவன் வேண்டுகோளின்படி தமிழில் பாரதத்தைப் (முதல் பத்துப் பருவங்களைப்) பாடினர். இவருடைய காலம் 14-ஆம் நூற்றுண்டு. இவர் வடமொழிச் சொற்களைத் தம் செய்யுட்களில் மிகுதியாகவும், நயத்துடனும் உபயோகித் திருக்கிறர். இவர் பாடல்களில் பலவகை அணிகளும் அமைந் துள்ளன.

கதைத் தொடர்ச்சி :—பாரதப் போர் மூண்டது. துரியோதன னுதியர் பக்கத்தில் பீஷ்மர் பத்துநாள் வரையில் சேனைத்தலைவரா யிருந்தார். பின்னர் துரோணர் ஐந்து நாள் சேனுபதியாயிருந்து மாண்டார். பிறகு கர்ணன் சேனுபதியானன். பதினேழாம் நாள் நடந்த போரில் அவன் வலி குறைந்தவனுனன்.

கன்னபருவம்

கண்ணன் கன்னனிடம் வருதல்

1. அத்தவெற் பிரண்டு விற்கிடை யெனப்போ
யாதவன்சாய் தல்கண் டருளி
முத்தருக் கெல்லா மூலமாய் வேத
முதற்கொழுந் தாகிய முதல்வன்
சித்திரச் சிலைக்கை விசயனைச் "செருநீ
யொழி" கெனத் தேர்மிசை நிறுத்தி
மெய்த்தவப் படிவ வேதிய னுகி
வெயிலவன் புதல்வனை யடைந்தான்.

இயைந்ததோன்று அளிக்க வேண்டுதல்

2. " தாண்டிய தரங்கக் கருங்கட லுடுத்த
தரணியிற் றளர்ந்தவர் தமக்கு
வேண்டிய தருதி நீயெனக் கேட்டேன் ;
மேருவி னிடைத்தவம் பூண்டேன் ;
ஈண்டிய வறுமைப் பெருந்துய ருழந்தேன்
இயைந்ததொன் றிக்கணத் தளிப்பாய்
தூண்டிய கவனத் துரகதத் தடந்தேர்ச்
சுடர்தரத் தோன்றிய தோன்றால்."

கன்னன்பாற் கண்ணன் விரும்பிய பொருள்

3. என்றுகொண் டந்த அந்தணன் உரைப்ப,
இருசெவிக் கமுதெனக் கேட்டு,
வென்றிகொள் விசயன் விசயவெங் கணையான்
மெய்தளர்ந் திரதமேல் விழுவோன்
நன்றென நகைத்துத் " தரத்தகு பொருணீ
நவில்"கென நான்மறை யவனும்
" ஒன்றிய படிநின் புண்ணியம் அனைத்தும்
உதவு"கென் றலுமுள மகிழ்ந்தான்.

கன்னன் கூறுதல்

4. " ஆவியோ நிலையிற் கலங்கிய தியாக்கை
யகத்ததோ புறத்ததோ வறியேன்
பாவியேன் வேண்டும் பொருளெலாம் நயக்கும்
பக்குவத் தன்னில்வந் திலையால்
ஓவிலா தியான்செய் புண்ணிய மனைத்தும்
உதவினேன் கொள்கநீ யுனக்குப்
பூவில்வாழ் அயனும் நிகரலன் என்றாற்
புண்ணியம் இதனினும் பெரிதோ ! "

கன்னன் தன் இதய இரத்தங்கொண்டு தானம் அளித்தல்

5. என்னமுன் மொழிந்து கரங்குவித் திறைஞ்ச
விறைஞ்சலர்க் கெழிலியே றனையான்
கன்னனை யுவகைக் கருத்தினால் நோக்கிக்
" கைப்புன லுடன்றரு " கென்ன,

அன்னவன் இதயத் தம்பின்வாய் அம்பால்
அளித்தலும் அங்கையால் ஏற்றான்
முன்னமோ ரவுணன் செங்கைநீர் ஏற்று
மூவுல கமுமுடன் கவர்ந்தோன்.

வரங்கேட்குமாறு கண்ணன் கன்னனுக்குக் கூறுதலும் கன்னன் கேட்டலும்

6. மல்லலக் தொடையல் நிருபனை முனிவன்
மகிழ்ந்து“நீ வேண்டிய வரங்கள்
சொல்லுக வுனக்குத் தருதும்”என் றுரைப்பச்
சூரன்மா மதலையுஞ் சொல்வான் :
“ அல்லல்வெவ் வினையால் இன்னமுற் பவமுண்
டாயினு மேமெழு பிறப்பும்
இல்லையென் றிரப்போர்க் கில்லையென் றுரையா
இதயம்நீ யளித்தருள் ” என்றான்.

கண்ணன் வரம் அளித்தல்

7. மைத்துனன் உரைத்த வாய்மைகேட் டையன்
மனமல ருகந்துகந் தவனைக்
கைத்தல மலரான் மாற்புறத் தழுவிக்
கண்மலர்க் கருணைநீ ராட்டி
“ எத்தனை பிறவி யெடுக்கினும் அவற்றுள்
ஈகையுஞ் செல்வமு மெய்தி
முத்தியும் பெறுதி முடிவில்”என் றுரைத்தான்
மூவரும் ஒருவனும் மூர்த்தி.

கண்ணன் அளித்த தரிசனம்

8. போற்றிய கன்னன் கண்டுகண் களிப்பப்
புணரிமொண் டெழுந்தகார் முகிலை
மாற்றிய வடிவும் பஞ்சவா யுதமும்
வயங்குகைத் தலங்களு மாகிக்
கூற்றுறழ் கராவின் வாயினின் றழைத்த
குஞ்சர ராசன்முன் அன்று
தோற்றிய படியே தோற்றினன் முடிவுந்
தோற்றமு மிலாதபைத் துளவோன்.

கண்ணன் அடைந்த மகிழ்ச்சி

9\. அமரரா னவரும் அமரயோ னிகளும்
அமரருக் கதிபனு னவனும்
கமலநான் முகனும் முனிவருங் கண்டு
கனகநாண் மலர்கொடு பணிந்தார்
" சமரமா முனையிற் றனஞ்சயன் கணையாற்
சாய்ந்துயிர் வீடவுஞ் செங்கண்
அமலநா ரணனைக் காணவும் பெற்றேன் "
என்றுதன் னகமிக மகிழ்ந்தான்.

வேறு

கன்னன் கூறுதல்

10\. " தருமன்மகன் முதலான அரிய காதல்
தம்பியரோ டமர்மலைந்து தறுக ணாண்மைச்
செருவிலென துயிரனைய தோழற் காகச்
செஞ்சோற்றுக் கடன்கழித்தேன் தேவர்கோவுக்(கு)
உரைபெறுநற் கவசமுங்குண் டலமும் ஈந்தேன்
உற்றபெரு நல்வினைப்பே றுனக்கே தந்தேன்
மருதிடைமுன் தவழ்ந்தருளுஞ் செங்கண் மாலே,
மாதவத்தால் ஒருதமியன் வாழ்ந்த வாறே."

குறிப்புரை

1\. அத்தவெற்பு - அஸ்தமனகிரி (இருபெயரொட்டு). விற்கிடை - வில் கிடக்குந்தூரம். முத்தர் - முத்தியடைந்தோர். வெயிலவன் புதல்வன் - கன்னன்.

2\. தாண்டிய - மோதுகிற. ஈண்டிய - மிகுந்த. இயைந்தது - கொடுக்கக் கூடியது. தளர்ந்தவர் - வினையாலணையும் பெயர். தூண்டிய - (அருணனுற்) செலுத்தப்படுகிற. கவனம் - கதி. துரகதம் - குதிரை. சுடர் - சூரியன்.

3\. விசயம் வெம் கணை - விசேஷ வெற்றியைத் தருகிற கொடிய அம்புகள். விழுவோன் - விழும் நிலையிலுள்ள கன்னன். ஒன்றியபடி - உள்ளபடியே.

4\. நிலையின் - நிற்குமிடத்தினின்றும். யாக்கை - உடம்பு. வேண்டும் பொருள் - (வேண்டுவார்) வேண்டும் பொருள். ஓவு இலாது - ஒழிதல் இல்லையாம்படி. அயன் - பிரமன். இதனினும் - (தானம் செய்து உன்னைக் கைக் கொள்கின்ற) இத்தொழிலைக் காட்டிலும்.

5\. இறைஞ்ச - வணங்க. எழிலி ஏறு அனையான் - மேகத்தில் தோன்றும் பேரிடியை ஒப்பவனாகிய கண்ணன். புனல் - நீர். அம்பு - (நீர்) இரத்தம். முன்னம் - முன்பு வாமனாவதாரத்தில். அங்கை - அகம் + கை - உள்ளங்கை.

6. மல்லல் - வளப்பம். தொடையல் - மாலை. சூரன்மதலை - சூரிய குமாரனுகிய கர்ணன். சொல்வான் - சொல்பவனுய். உற்பவம் - பிறப்பு.

7. மைத்துனன் - தன் அத்தை மகனுகிய கர்ணன். கண்மலர் : முன் பின்னுகத் தொக்க உவமைத்தொகை.

8. புணரி - கடல்நீர். மாற்றிய - (ஒப்பாகாதென்று) நீக்கிய. பஞ்சாயுதம்- ஐம்படை - சங்கு, சக்கரம், கதை, வாள், வில் என்பன. உறழ் - ஒத்த. கரா - முதலை. குஞ்சரராசன் - கஜேந்திரன். பைந்துளவோன் - பசிய துளவ மாலையை யணிந்த கண்ணன்.

9. அமர யோனிகள் - தேவசாதியிலுள்ளவர்கள். நாள் மலர் - அன்று மலர்ந்த கற்பகமலர். சமரம் முனை - போர்க்களம். அமலன் நாரணனை - குற்ற மற்ற மகாவிஷ்ணுவை.

10. தறுகண் - அஞ்சாமை. செம் சோறு கடன் - செவ்வையாகப் போட்டுவந்த சோற்றுக்குப் பிரதியுபகாரம். மருதிடை - இரட்டை மருத மரங்களிடையிலே.

பயிற்சி

1. பொருள் கூறுக :—ஆதவன், தரங்கம், கவனம், இறைஞ்சலர், அம் பின் வாயம்பு, உற்பவம், புணரி, தறுகண்.

2. பிரித்துக் காட்டுக :—விற்கிடை, வெங்கணை, அங்கை, செங்கை, பைந்துளவோன்.

3. இப்பகுதியிலிருந்து உரிச்சொல், உவமைத்தொகை, இருபெய ரொட்டு, வினையாலணையும் பெயர்—இவைகட்கு உதாரணங்கள் தருக.

4. கர்ணன், சூரியன், மகாவிஷ்ணு இவர்களைக் குறிக்க இப்பகுதியில் வந்துள்ள வேறு பெயர்கள் யாவை ?

வினுக்கள்

1. வேதிய உருவங்கொண்ட கண்ணன் கர்ணனை எவ்வாறு விளித் தனன் ? என்ன கூறினன் ?

2. வேதியன் கன்னனை யாசித்தது என்ன ?

3. வேதியனது வேண்டுகோளைக் கேட்ட கர்ணன் என்ன கூறினன் ?

4. "கைப்புனலுடன் தருக" என யார் கூறினர் ? அதைக் கேட்ட கன்னன் என்ன செய்தான் ?

5. கன்னன் கேட்ட வரம் யாது ?

6. கண்ணன் கன்னனுக்கு என்ன வரம் அளித்தான் ?

7. கண்ணன் எவ்வாறு கன்னனுக்குக் காட்சியளித்தான் ?

8. கர்ணன் எக்காரணங்களுக்காக மகிழ்ந்தான் ?

9. தம் சுய உருவைக் காட்டியருளிய கண்ணனிடம் கன்னன் யாது கூறினன் ?

கட்டுரையாக்கம்

'கன்னன் கொடைத்திறம்' என்பதுபற்றி ஒன்றரைப் பக்க அளவில் ஒரு கட்டுரை வரைக.

5. ஸ்ரீமத் பாகவத புராணம்

பழைய வரலாறுகளை உலகத்தின் தோற்றம் முதலிய பல செய்திகளுடன் விவரித்துக் கூறும் நூல் 'புராணம்' எனப்படும். இவ்வகைப் புராணங்களுள் பழைமையானவை பதினெட்டு. அவற்றுள் பாகவதபுராணம் ஒன்று. 'ஸ்ரீமத்' என்பது 'பொலிவை யுடையது' எனப் பொருள்படும். பாகவதம் என்னும் பெயர் பகவானைக்குறித்துச் சொல்வது என்ற பொருளது. இதனை வடமொழியில் இயற்றியவர் - வியாசமுனிவர். இதனைச் சொல்லி யருளியவர் சுகமுனிவர். கேட்டவர் பரீட்சித்து மன்னர். இந்தத் தமிழ்ப் பாகவத புராணம் அந்த வடமொழி நூலின் வழிநூலாகச் செய்யப்பட்டது.

பாகவதத்தைத் தமிழில் ஆக்கியவர் - சேவ்வைச் சூடுவோர் என்பவர். இவர் பிறந்து வாழ்ந்த இடம், வேம்பத்தூர். இது பாண்டிய நாட்டிலுள்ளது. செவ்வைச் சூடுவார் என்பது செவ்வை யாகச் சூடும் பாமாலையை யுடையவர் என்ற காரணம் பற்றி இவர் பெற்ற சிறப்புப்பெயர். இவரது இயற்பெயர் மாதவ பண்டிதர் என்பது. இவர் அந்தண குலத்தினர். காலம்: முந்நூறு வருடங் கட்கு முன்.

துருவன் பதம்பெற்ற அத்தியாயம்

உத்தான பாதன் அரசியற்றுதல்

முத்தார மார்பன் முடிமன் னவர்வந் திறைஞ்சப்
பைத்தா டரவஞ் சுமைகூர் கடற்பார் பரித்தான்
கொத்தா ரலங்கற் குளிர்வெண் குடைக் கோதை வெள்வேல்
உத்தான பாதனென வோது முலங்கொள் தோளான். (1)

உத்தானபாதன் சுநீதி, சுருசி என்பவரை மணஞ் செய்துகொள்ளுதல்

வெடிக்கும் புதுநாள் மலர்வேய்க்(து) அகில்விம்மி வேலை
குடிக்குங் கமஞ்சூற் குலமாமுகில் வென்ற கூந்தல்
தொடிக்கைச் சுநீதி சுடற்பொற் குழைமே லடர்க்கும்
வடிக்கண் சுருசி யெனுமங்கை யர்தோள் மணந்தான். (2)

சுநீதி வயிற்றில் துருவனும், சுருசி வயிற்றில் உத்தமனுந் தோன்றுதல்

வரையுற்ற சாயன் மயிலன்ன சுநீதி யென்னும்
தெரிவைக் குதித்தான் துருவன் ; செருவென்ற செவ்வேல்
அரசற் கமுதாய் அலர்தாமரை யன்ன மொத்த
சுருசிக்கு மன்றல் தொடையுத் தமன்தோன்றி னனல். (3)

தனது தொடைமீது உத்தமன் ஏறியிருக்க, அரசன் சிங்காதனத்தில் வீற்றிருத்தல்

மத்தமாக் களிற்று மன்னன் மாமணித் தவிசின் மீது
கத்திகைக் கருமென் கூந்தல் கன்னியர் கவரி வீசத்
தித்தியா நின்ற தெய்வத் தெள்ளமு தனைய தீஞ்சொல்
உத்தமன் குறங்கின் வைக உவந்துவீற் றிருந்தா னன்றே. (4)

துருவன் உத்தமனைப் போலவே தானும் அரசன் மடிமீது ஏற எண்ணிச் சேர, சுருசி தடுத்துக் கூறுதல்

வண்டுளர் தெரியல் வேந்தன் மாமணிக் குறங்கின் ஏறி
ஒண்டொடி யுடுத்த செங்கை யுத்தம னுறைந்த செவ்வி
கண்டனன் துருவன் தானும் ஏறுவான் கருதி நண்ணத்
தொண்டையங் கனிவாய் வேற்கண் சுருசியாங் கியம்பு வாளால்; (5)

சுருசி துருவனை நோக்கிக் கூறுவன

"கோற்றொடிப் புதல்வ! நீயெங் கோவிளங் குமர னென்று
மாற்றவன் வயிற்றின் வந்தாய்; வரத்தினென் வயிற்றின் வந்து
தோற்றுதல் புரிநோன் பில்லாய்; சொரிமதக் களிறு சாய்க்கும்
ஏற்றிளஞ் சிங்க மன்னன் குறங்கினென் ஏறு மாறே. (6)

காதல! வுலக மெல்லாங் கவிக்கும் வெண் கவிகை செங்கோற்
கோதைவேற் றடக்கை வேந்தன் குறங்கின் நீயேற வேண்டில்
தாதலர் கமலச் செல்வி தலைவனை நோக்கி நின்று
மாதவம் புரிந்து வந்தென் வயிற்றிடைப் பிறத்தி" என்றாள். (7)

அது கேட்ட துருவன் தந்தையின் முகத்தை நோக்குதல்

இழைபுரை மருங்குல் தேய்க்கும் இருங்குழல் மடந்தை மாற்றம்
அழல்விட முகுத்தா லென்ன அஞ்செவி நுழைதலோடும்
விழிமலர் சிவப்ப, நெஞ்சின் வெகுளிவந் தரும்ப, மைந்தன்
மழைமதக் களிற்று மன்னன் வாண்முகம் நோக்க லுற்றான். (8)

துருவன் தன் தாயிடம் செல்லல்

செஞ்சிலைத் தடக்கை வேந்தன் திருமுகத் தருளுங் காணான்
அஞ்செவி வெதும்ப நங்கை யறைந்தசொற் காற்றா னாகிக்
கஞ்சநாண் மலரை வெல்செங் கண்ணிணை மாரி கால
மஞ்சனுங் கன்னை பாற்போய் மணியிதழ் துடிப்ப நின்றான். (9)

சுநீதி துருவனது துயர்க்காரணத்தை வினவுதல்

தன்னிளங் குழவி செங்கண் தாமரை தழைத்த முத்தம்
பொன்னணிந் திலங்கு மார்பிற் பொழிதர நிற்றல் நோக்கி
"என்னுயிர் எண்கண் ஏந்தால்! என்னைநீ யழுங்கல்" என்னு
மின்னுயிர்த் தொளிரும் பைம்பூண் மெல்லியல் வினவி னளால். (10)

துருவனது துயர்க் காரணத்தை யறிந்து சுநீதி வருந்துதல்

பட்டமை கண்டோர் கூறப் பசுஞ்சிறைக் கிள்ளை யன்னாள்
விட்டெரி கின்ற காட்டு வெங்கனல் படர்ந்து முற்றிச்
சுட்டவெப் புண்ட பொன்னக் துணர்க்கொடி போலவாடி,
கெட்டுயிர்ப் பெறிந்து செங்கண் நித்திலஞ் சிந்தி நின்றாள். (11)

" திருமால் அருளால் நற்பதவி பெறுவாய் " என்று கூறி சுநீதி துருவனைத் தேற்றுதல்

" குதலைதெள் ளமுதில் தேனிற் கொண்டமென் பவளச்செவ்வாய்
மதலை! நல் வினையி லேன்புல் வயிற்றகம் பொருந்தி வந்தாய்;
விதலையுற் றிரங்கல் வேண்டா; விளைத்ததண் ணளியிற் காக்கும்
முதலைவாய் உம்பல் காத்த முழுமுதற் கடவுள் மாதோ. (12)

ஐதெழி லமுதின் சாயல் ஆயிழை யுரைத்த வாறே
மைதப மனத்தி னேர்ந்து வழுத்தினர் விழைந்த நல்கும்
செய்தவழ் நேமி யானை நினைத்தனை தவம்நின் றாற்றி
எய்தரும் பதமே மைந்த! எய்துதி கலங்கல்" என்றாள். (13)

சுநீதி பின்னும் கூறுதல்

பனிமல ரண்ண லோங்கு பதத்தினை யடைந்த வாறும்,
மனுமிகச் சிறந்த வாறும் மாயனைக் கருதி யன்றே
தனய! நீ கங்கை பூத்த தாமரைத் தாளி னானை
நினையினென் எய்தா தென்னு நெஞ்சகத் தெருட்டி னளால். (14)

துருவன் மனந்தேறி, தவஞ்செய்யச் செல்லுதல்

கிளிக்குலங் கடந்து தேனிற் கிளைத்ததீங் குதலை யன்னை
தெளிக்கவம் மைந்தன் நெஞ்சு தெள்ளிதின் தெளிந்தா னாகி
களிச்சினைக் குரவங் கோங்கு நாகமு மகரு மோங்கிக்
கனிச்சுரும் பிமிர்பூங் கானங் கலந்தனன் தவஞ்செய் கிற்பான். (15)

துருவன் தவஞ்செய்யத் தொடங்குதல்

விண்ணுலாம் பரிதி யீன்ற விரிதிரை நதிநீ ராடி
மண்ணெலா மளந்த பொற்றா மரைமல ரன்ன பொற்றாள்
தன்னனைக் கண்ணுள் வைத்துக் களியளி சிலம்ப விள்ளும்
தண்ணனைக் கமழ்பூங் காவில் தவஞ்செயத் தொடங்கி னானால். (16)

துருவன் தவநிலை

ஒருமதி யிரண்டு வைக லொழுங்குதீய் கனிநு கர்ந்தான்
ஒருமதி யாறு வைகல் ஒழிந்துவீழ் சருகு தின்றான்
ஒருமதி வைக லொன்பான் ஒழிந்துதண் துறைநீ ருண்டான்
ஒருமதி வைக லீரா றொழிந்துகால் பருகி னானால், (17)

திங்கள்நான் கிவ்வா றேகத் திங்களிற் றிகழா நின்ற
அங்கலுழ் முகத்தா னென்றும் அருந்தலன் ஐந்தாந் திங்கள்
பொங்குமூச் சடக்கி மென்பூப் பொருவுதாள் விரலொன் றூன்றிக்
கங்கைசூழ் கழற்பெம் மானைக் கருதினன் தவம்பு ரிந்தான். (18)

திருமாலினைத் தியானித்தலால் துருவனுக்கு உண்டான மகிமை

திருவயிற் றுலகெ லாமாழ் செல்வனெஞ் சுறலான் மைந்தன்
ஒருவிர லூன்றி நின்றா னயினும் உரவுத் தெண்ணீர்
இருநிலம் பொறுக்க லாற்றா தெறிகதி முத்தஞ் சிந்து
பொருதிரைப் புனலிற் பட்ட புணையென அலைந்த தன்றம்மா! (19)

துருவனது தவக்கனலின் சிறப்பு

ஊழிவெம் பரிதி யுட்க ஒளிசெய்செங் கதிரா லொற்றை
ஆழியந் தடங்கை யம்மான் அகமிசை யமர்ந்த வாற்றால்
தாழிருந் தடக்கை நம்பி தவக்கனல் தவாது பொங்கி
எழிரும் பரவை வேலி இருநிலங் கனன்ற தாமால். (20)

துருவனது தவக்கனலைப் பொறுக்கமாட்டாது தேவர்கள்
திருமாலைச் சரணமடைதல்

ஆவயிற் றுருவன் மூச்ச டக்கிய திறத்தி னாலெத்
தேவரும் உயிர்க்க லாற்றார் தெருமந்தார் தெருண்டு மொய்த்துக்
"காவல! காத்தி" என்று கண்ணனை யடைந்து கூறப்
பூவுறை விரிஞ்சன் தன்னைப் பூத்தவன் புகல லுற்றான் : (21)

திருமால் தேவர்களைத் தேற்றி, துருவன் தவஞ் செயுமிடத்திற்குச் செல்லுதல்

"விட்டிலன் துருவன் மூச்சு விழுத்தவம் புரித லானே
முட்டிய துமக்கு மாங்கே மூச்சுநாங் காத்தும்" என்று
மட்டறு வேத மேனி வரிச்சிறைப் புள்ளின் மேற்றிக்
கெட்டுநல் லுருவக் காந்தி யெறிதர வேகி னுனல் (22)

திருமால் துருவனுக்குக் காட்சி தருதல்

நெடியவன் முன்னம் வந்து நிற்பது நிகழ்த்த லாக
ஓடிவரு தவத்தின் மைந்தன் காண்கல னுக வுள்ளம்
சுடர்தன துருவுத் தண்ணந் துளவினுன் கரத்த லோடும்
கடிகமழ் கமல மன்ன கண்மலர் விழித்தான் மன்னே. (23)

மண்டல நிறைந்த திங்கள் வதனமும், கமலக் கண்ணும்,
குண்டலஞ் சுடருஞ் காதும், குறுநகைப் பவள வாயும்,
தண்டுழாய் அலங்கல் மார்பும் தடக்கையோர் நான்கு மாகக்
கண்டனன் மறையுங் காணுக் கரியவன் உருவம் அம்மா! (24)

திருமாலைத் தரிசித்த துருவனது பெருமகிழ்ச்சி

பருகுவான் போல நோக்கும்; பங்கயக் கண்ணெம் மானை
இருகையாற் புல்லு வான்போல் எய்திடும்; இறைஞ்சா நிற்கும்;
உருகுநெஞ் சுவக்குங் கண்ணீ ருகுக்கும்;உள் அழுங்கும்;துள்ளும்
முருகனு னுவகை வேலை மூழ்கினன் துளைவான் மன்னே. (25)

துருவன் துதி செய்தல்

" மூவா முதலே! முத்தொழிலு மூவ ராகி இனிதியற்றும்
தேவா! தேவர் சிகாமணியே! சிந்தா மணியே! தெள்ளமுதே!
நாவால் நின்சீர் எங்ஙனம்யா னவில்கோ" வென்ன நகைமுகிழ்த்துப்
பூவாற் பொழில்பூத் தருளுந்திப் பூவை வண்ணன் புகலகிற்பான்.(26)

திருமால் துருவனுக்கு வரம் தருதல்

"மின்னுஞ் சுடர்கான் றழல் குடுமி வெள்வே லரச குமர!வுணர்ந்(து)
இன்னும் பொலந்தார் முடியமரர் எய்தற் கேக்கற் றிருப்பதுயர்
பொன்னங் கிரியி னுச்சிமிசைப் பொலிவ துலகின் மேலதென்றும்
மன்னப் படுவ தொருபதம்யாம் தருதும் வாழி மற்றுனக்கே. (27)

கரடம் கவிழ்க்குங் கலுழிமதக் கடவுட் களிறு மொளிறுகதிர்
சொரியு மருமா மணிச்சூட்டுத் துத்தியரவும் சுமந்தநிலம்
இருபத் தாறு யிரம்பருவ மெழில்வெண் கவிகை தனிநிழற்றித்
துருவப்பதம்நீ யடைதி'' எனத்தொன்மை முதல்வன் அகன்றனனால். (28)

திருமாலிடத்து முத்தியை வேண்டாத குறையோடு துருவன்
தன்நகர் சார்தல்

'' நஞ்சு குழுமி யெழுவேற்க ணங்கை யுரைத்த உரைகிடந்து
நெஞ்சு சுட,நீள் பதம்வேட்டு நின்றேன்; நெகிழ்ந்த தாமரைக்கண்
மஞ்சைக் கண்டுங் கேட்டிலமால் முத்தி'' என்று மகிழ் கூரான்
துஞ்ச லில்லாச் சுடர்மணிப்பூண் தொடிக்கைத் துருவன் நகர் சார்ந்தான். (29)

குறிப்புரை

1. மார்பன் - சினையடியாகப் பிறந்த பெயர். பைத்து - படத்தை யுடையது. ஆடு அரவம் - வினைத்தொகை. அமை - தொழிற் பெயர். அலங்கல் - தொங்கியசைவது : மாலை : காரணப் பெயர்.

2. நாள் மலர் - அன்றலர்ந்த மலர். விம்மி - நிரம்ப ஊட்டப்பெற்று. வேலை குடிக்கும் கமம் சூல் குலம் மாமுகில் - கடலின் நீரைக் குடித்த நிறைந்த கருப்பத்தையுடைய கூட்டமான பெரிய காளமேகம். தொடி - கைவளை. அடர்க்கும் - மோதுகின்ற. வடிகண் - மாவடுவின் பிளவைப்போன்ற கண். கமம் - நிறைவுப் பொருளை உணர்த்தும் உரிச்சொல்.

3. தெரிவை - பெண். அமுது ஆய் - அமுதம்போல இனியவளாகி. மன்றல் - மணம். தொடை - மலர்மாலை. சுநீதியைக் காட்டிலும் சுருசியினிடத்தில் உத்தானபாதன் அன்பு வைத்திருந்தான் என்பதை 'அரசற்கமுதாய்' என்பதனால் விளக்கினார். சாயல் - மென்மைப் பொருள்தரும் உரிச்சொல்.

4. மத்தம் - மதம். களிறு - ஆண் யானை. கத்திகை - ஒருவகை மலர் மாலை. தித்தியாநின்ற - தித்திக்கின்ற. தெள் தெய்வம் அமுது - தெளிந்த தேவாமிர்தம். தீம்சொல் - இனிய குதலைச் சொற்கள். குறங்கு - துடை.

5. உளர் - ஒலிக்கப்பெற்ற. செவ்வி - அழகு. நண்ண - அருகிற்சேர. அம் தொண்டை கனிவாய் - அழகிய தொண்டைக் கனிபோன்ற சிவந்த வாய். வேல்கண் - வேற்படை போன்ற கண் : உவமைத்தொகை. ஏறுவான் - எதிர்கால வினையெச்சம்.

6. கோல்தொடி - அழகிய வளையல், மாற்றவள் - சக்களத்தி. நோன்பு-நல்வினை. மதம் சொரிகளிறு சாய்க்கும் இளசிங்கம் ஏறு அன்னான் - மதம் சொரிகின்ற ஆண் யானைகளை அழிக்கவல்ல இளைய ஆண் சிங்கம் போன்ற அரசனது. புரிநோன்பு, சொரிமதம் - வினைத்தொகைகள்.

7. வெள் கவிகை - வெண்கொற்றக் குடை. தட-பெருமையுணர்த்தும் உரிச்சொல். '' தடவும் கயவும் நளியும் பெருமை'' என்பது தொல்காப்பியம்.

8. இழைபுரை - நூலிழையையொத்த. மருங்குல் - இடை. அகம் + செவி = அஞ்செவி - காதினுள்ளே. வெகுளி - கோபம், வாள் முகம் - ஒளி

பொருந்திய முகம். புரை - உவம உருபு. அழல் விடம் - உவமைத்தொகை. வாள் - ஒளி என்னும் பொருள் தரும் உரிச்சொல்.

9. மஞ்சன் - சிறுவனுகிய துருவன். நங்கை - பெண் : சுருசி. நாள் கஞ்சம் - அன்று மலர்ந்த தாமரை. கால - பொழிய. மணி இதழ் - அழகிய உதடுகள். காணுன் - முற்றெச்சம்.

10. தழைத்த - சொரிந்த. முத்தம் - முத்துப்போன்ற கண்ணீர்த் துளிகள். எந்தால் - சிறந்தோனே : 'எந்தல்' என்னும் ஆண்பாற் சிறப்புப்பெயர் ஈறு திரிந்து விளியாயிற்று. நீ அழுங்கல் என்னை - நீ வருந்துவது எக்காரணத்தால் ? அழுங்கல் - அழுங்கு—பகுதி.

11. பட்டமை - நிகழ்ந்ததை : தொழிற்பெயர். பசு சிறைகிள்ளை - பசுமையான இறகுகளையுடைய கிளி. பொன் அம் துணர் கொடி - மிக அழகிய பூங்கொத்துக்களையுடைய கொடி. நெடு உயிர்ப்பு - பெருமூச்சு. கண்டோர் - வினையாலணையும்பெயர். வெப்பு - 'பு' விகுதி : தொழிற்பெயர்.

12. விதலை உற்று - நடுக்கம் கொண்டு. உம்பல் - யானை : கஜேந்திரன். தண் அளி - இனிய அருள். மதலை - அண்மை விளி.

13. ஐது எழில் - வியக்கத்தக்க அழகு. மைதப - குற்றம் நீங்க. வழுத்தினர் - (தன்னைத்) துதித்தவர். விழைந்த - விரும்பியவற்றை. எய்துதி - முன்னிலை ஒருமை முற்று.

14. பனிமலர் அண்ணல் - குளிர்ந்த தாமரை மலரில் வாழ்கின்ற பிரமதேவன். தெருட்டினுள் - தெளியச் செய்தாள் : தெருட்டு - பகுதி. மாய மாவது - கூடாததையும் கூட்டுவிக்குந் திறம்.

15. கிளி குலம் கடந்து - (கொஞ்சிப் பேசுந் தன்மையுள்ள) கிளிக் கூட்டத்தை (த்தனது இனிமையால்) வென்று. நளி சினை - பெரிய கிளை. குரவும் - குராமரம். நாகம் - சுரபுன்னை. அகர் - அகில். இமிர் - ரீங்காரம் செய்கின்ற.

16. பரிதி - சூரியன். விரிதிரை நதி - பரந்த அலைகளையுடைய யமுனு நதி. அளி - வண்டு. சிலம்ப - ஒலிக்க. விள்ளும் - மலர்கின்ற. நனை - பூ அரும்புகள். ஈன்ற - 'ஈன்' பகுதி. விரிதிரை - வினைத்தொகை.

17. ஒரு மதி - முதல் மாதம். இரண்டு வைகல் ஒழிந்து - இரண்டிரண்டு நாள் இடைவிட்டு (மூன்று நாளைக் கொருமுறை). ஒரு மதி - அடுத்த மாதத்தில். ஆறுவைகல் ஒழிந்து - இடையே ஆறு நாள்கள் விட்டு (எழுநாளுக்கு ஒரு தரம்).

18. திங்களில் திகழாநின்ற அம் கலுழ் முகத்தான் - பூரண சந்திரன் போல விளங்குகின்ற அழகு ததும்புகின்ற முகத்தையுடைய துருவன். கங்கை சூழ் கழல் பெம்மான் - கங்கை பிறத்தற்கிடமாகி (வீரக்கழல்) சூழ்ந்த திருவடிகளையுடைய திருமால். அருந்தலன் - எதிர்மறை முற்றெச்சம்.

19. நெஞ்சு உறலால் - மனத்தில் தங்குவதனுல். உரவு தெள்நீர் இரு நிலம் - வலிய தெளிந்த நீரையுடைய கடல் சூழ்ந்த இந்தப் பெரிய நிலவுலகம். புணை - தெப்பம்.

20. அகம் மிசை - மனத்தில். உட்க - அஞ்சும்படி. ஊழி - யுகத்தின் முடிவுக்காலம். தவாது - குறையாமல். பரவை - கடல். கனன்றது - எரித்தது. வேலி - சுற்றெல்லை.

21. உயிர்க்கல் ஆற்றுர் - மூச்சுவிட மாட்டாதவராய். தெருமந்தார் - (முதலில்) மனம் கலங்கி. தெருண்டு -(ஒருவாறு)தேறி. விரிஞ்சன் - பிரம்மா.

22. முட்டியது - தடைப்படலாயிற்று. மட்டு அறுவேதம் - அளவில்லாத வேதம். காத்தும் - தன்மைப் பன்மை எதிர்கால முற்று : 'தும்' விகுதியே காலங்காட்டும்.

23. ஒடிவு அறு - இடைவிடாத. கரத்தலோடும் - மறைத்த அளவிலே. கடி - உரிச்சொல்.

24. குறுநகை - புன் சிரிப்பு. குண்டலம் - காதணி. அம்மா - வியப்பிடைச் சொல்.

25. முருகு அனுன் - குமாரக் கடவுளையொத்த துருவன். உவகை வேலை - களிப்புக் கடல்.

26. மூவா - மூப்படையாத. சிந்தாமணியே - (நினைத்தவர் நினைத்ததையெல்லாம் கொடுக்க வல்ல) சிந்தாமணியென்னும் தேவமணியைப் போன்றவனே! பூவை வண்ணன் . காயாம்பூப் போன்ற திருமேனி நிறத்தையுடைய திருமால்.

27. குடுமி - நுனி. பொலம் தார் - பொன்மயமான மாலை. எக்கற்று இருப்பது - எக்கங்கொண்டிருப்பது. மன்னப்படுவது - அழியாமல் நிலை நிற்பது. தருதும் - கொடுப்போம். கான்று - இறந்தகால வினையெச்சம் : கால் - பகுதி. அழல் குடுமி - வினைத்தொகை.

28. கரடம் கவிழ்க்கும் - கன்னத்திலிருந்து கீழ்நோக்கிப் பெருகுகின்ற. கடவுள் களிறு - திக்குயானைகள். துத்தி - (பாம்பின்) படப்புள்ளி. அரவு - ஆதிசேடன். பருவம் - வருஷம்.

29. துஞ்சல் இல்லா - ஒளி மங்குதலில்லாத. நீள் பதம் - உயர்ந்த பதவி. மஞ்சு - உவமையாகுபெயர். மகிழ் - முதல் நிலைத் தொழிற்பெயர்.

பயிற்சி

1. பொருள் கூறுக :—அலங்கல், தெரிவை, கத்திகை, குறங்கு, கஞ்சம், கிள்ளை, விதலை, உம்பல், அகர், நனை, புணை, பரவை, விரிஞ்சன், காடம், துத்தி.

2. பகுதி கூறுக :—வெகுளி, அழுங்கல், தெருட்டினுன், ஈன்ற, மூவா, கான்று, தெருண்டு.

3. பிரித்து எழுதுக :—பைத்தாடரவம், ஒண்டொடி, வேற்கண், கோற்றொடி, வேற்றடக்கை, அஞ்செவி, வாண்முகம், மெல்லியல், வயிற்றகம், வேற்கணங்கை.

4. தீஞ்சொல், வேற்கண், சொரிமதம், வெண்கவிகை, பிரிதிரை, குறுநகை—இவை என்ன தொடர்?

5. இப் பகுதியில் துருவன், உத்தானபாதன், சுருசி, சுநீதி, திருமால், பிரம்மா இவர்களுக்கு வழங்கப்பெற்றுள்ள பெயர்களையும் தொடர்களையும் கூறுக.

6. முற்றெச்சம், தொழிற்பெயர், உரிச்சொல், உவமை உருபு, வினையெச்சம், வினையாலணையும் பெயர்—இவைகளுக்கு இப் பகுதியிலிருந்து ஒவ்வோருதாரணம் தருக.

7. யானைக்கு வழங்கும் பெயர்களாக நீவிர் அறிந்தவற்றைக் கூறுக.

8. குரங்கு, குறங்கு : பரவை, பறவை—பொருள் வேறுபாடு யாது?

9. குறிப்பு வரைக :—முதலைவாய் உம்பல் காத்தது, மண்ணெலாமளந்தது.

வினாக்கள்

1. தமிழில் பாகவதம் இவற்றியவர் யார்? அவர் வாழ்ந்த காலம் யாது?

2. சுநீதி, சுருசி என்பவர்களை ஆசிரியர் எவ்வாறு சிறப்பிக்கின்றார்?

3. சுருசியிடம் உத்தானபாதன் மிக்க காதலுள்ளவன் என்பதை ஆசிரியர் குறிப்பாக உணர்த்தும் இடங்கள் எவை?

4. அரசன் மடிமீது ஏறியுட்காரச் சென்ற துருவனை நோக்கி சுருசி கூறியது என்ன?

5. மன்னன் துருவனைத் தடுத்தபோது அவன் அடைந்த மனநிலை யாது?

6. சுநீதி துருவனை என்ன கூறித் தேற்றினாள்?

7. துருவன் தவஞ்செய்த கானகம் எவ்வாறு வருணிக்கப்பட்டுள்ளது?

8. துருவன் இயற்றிய தவத்தைப் பற்றிப் பத்து வரியில் எழுதுக.

9. துருவன் தவச்சிறப்பால் தேவர்கள் அடைந்த நிலை யாது?

10. தம்மைச் சரணமடைந்த தேவர்களை நோக்கித் திருமால் கூறியது என்ன?

11. துருவன் கண்ட திருமாலின் உருவத்தைக் கவி எவ்வாறு கூறுகிறார்?

12. திருமாலைத் தரிசித்ததும் துருவன் அடைந்த இன்பநிலை எத்தகையது?

13. திருமாலைத் துருவன் எவ்வாறு துதித்தான்?

14. திருமால் துருவனுக்கு வரமளித்துக் கூறியது யாது?

15. துருவன் மகிழ்ச்சியற்றவனாய் நகரம் சார்ந்ததன் காரணமென்ன?

16. (a) "விட்டெரிகின்ற காட்டு வெங்கனல் படர்ந்து முற்றிச், சுட்ட வெப்புண்ட பொன்னந் துணர்க்கொடி" (b) "பொருதிரைப் புனலிற் பட்ட புணை"—பொருள் கூறி உவமைகளை விளக்குக.

கட்டுரையாக்கம்

1. 'துருவன் தவநிலை' என்பது பற்றிப் பதினைந்து வரியில் எழுதுக.

2. 'துருவன் கதையால் இளைஞர் அறிதற்குரியவை' என்பது பற்றி ஒரு பக்க அளவில் கட்டுரை வரைக.

IV. சிறுநூற் கோவை

தமிழில் 'பிரபந்தம்' எனவழங்கும் சிறு நூல்கள் பலவுண்டு. அவை கலம்பகம், மாலை, பிள்ளைத்தமிழ், தூது, பரணி முதலாகப் பலவகைப்படும். இவற்றுள் சொற்சுவை, பொருட்சுவை ததும்பும் பாடல்கள் பல உள. அவற்றுள், சில இன்சுவைப் பாடல்களைக் கோவை செய்து இப்பகுதியில் தருகின்றோம்.

1. சேக்கிழார் பிள்ளைத்தமிழ்

சேக்கிழாரைப் பற்றிய பிள்ளைத்தமிழ் என்பது இதன் பொருள். பிள்ளைத் தமிழ் என்பது தேவரையும் மக்களிலே சிறந்தவர்களையும் பாட்டுடைத்தலைவராகக் கொண்டு, அவர்களது பிள்ளைப்பருவ நிகழ்ச்சிகளை வர்ணித்துப் பாடப்படும் ஒருவகைப் பிரபந்தம். இச்சிறுநூல் சேக்கிழார் பெருமானைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு பாடப்பெற்றது.

இந்நூலை இயற்றியவர் திரிசிரபுரம் மகாவித்வான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள். இவர் சமீபகாலத்தில் (1815 - 1876) விளங்கிய ஒரு பெரும் புலவர்; பல காவியங்களும் பிரபந்தங்களும் பாடியவர். மகாமகோபாத்யாய டாகடர். உ. வே. சாமிநாதைய ரவர்கள், பிள்ளையவர்களுடைய மாணக்கருள் ஒருவர்.

பின்வருவது பிள்ளைத்தமிழுக்குரிய பத்துப் பருவங்களுள் ஒன்றாகிய செங்கீரைப் பருவத்தில் உள்ளது. செங்கீரைப்பருவ மாவது - செவ்விய கிரை (சொற்களை)ப் பேசும் பருவம். இது ஐந்தாம் மாதத்திற்குரியது. குழந்தை ஒருகாலை மடக்கி, ஒரு காலை நீட்டி, இரு கைகளையும் நிலத்தில் ஊன்றியவண்ணம் தலை நிமிர்ந்து முகமசைத்து ஆடுதல், செங்கீரை யாட்டம் எனப்படும்.

ஒண் கொண்ட பொதுவகத் துலகெலாம் உய்யநா(று)
'உலகெலாம்' என்ற தீஞ்சொல்
உவந்தே டெழுத்தாணி கொண்டெழு திரண்டுகை
யும்புவி யுறப்பதித்து,
வண்கொண்ட ஒருதாள் மடித்தூன் றி யொருதாள்
வயங்குற எடுத்தூன் றி ஒண்
வாய்கவிச் சுவையொழுக் கறிவிப்ப தெனவமுத
மாட்சிமை ஒழுக்கெடுப்ப,
வெண்கொண்ட நெற்றிநீ றிளநிலவும் ஒண்கா
திருங்குழை இருங்கதிரும் விட்

டெரிப்பஇள முறுவலும் தோன்றமலர் திருமுகம்
எடுத்துவான் அளவுநொச்சித்
திண்கொண்ட குன்றையம் பதியருள் மொழித்தேவ!
செங்கீரை யாடியருளே!
திருத்தொண்டை நன்னாட்டு வேளாளர் குலதிலக!
செங்கீரை யாடியருளே!

குறிப்புரை

பொதுவகம் - சிதம்பரத்திலுள்ள நடனசபை. உய்ய - பிழைச்கும்படி. 'உலகெலாம்' என்று சேக்கிழாருக்கு நடராசப் பெருமான் அசரீரியாக அடியெடுத்துக் கொடுத்தார் என்பது வரலாறு. அமுதம் - கொள்ளுநீர். நெற்றியிலணிந்துள்ள திருநீறும், காதில் உள்ள குழையும் முறையே நிலவை யும் சூரிய கிரணத்தையும் எரித்தன என்பது. நொச்சி - மதில். **அருண் மொழித் தேவர்** என்பது சேக்கிழார் இயற் பெயர். குன்றைஅம்பதி - குன்றத்தூர்; சேக்கிழார் பிறப்பிடம். மலர்முகம் - வினைத்தொகை. தீஞ்சொல்- உரிச்சொற்றொடர். இளநிலவு - பண்புத்தொகை.

பயிற்சி

1. பொருள் கூறுக :—குழை, முறுவல், நொச்சி, நீறு, வயங்கு.
2. தீஞ்சொல், இளநிலவு, மலர்முகம்—இவை என்ன தொடர்.

வினுக்கள்

1. பிள்ளைத் தமிழ் என்ற நூலின் இலக்கணம் என்ன?
2. செங்கீரைப் பருவம் என்பதன் பொருளை விளக்குக.
3. இச்செய்யுளில் வந்துள்ள செய்தியை நும் சொந்த நடையில் தொடுத்தெழுதுக.

2. மதுரைக் கலம்பகம்

மதுரையைப் பற்றிய கலம்பகம் என்பது இதன் பொருள். கலம்பகம் என்பது தமிழில் வழங்கும் பிரபந்த வகையில் ஒன்று. பலவகைப் பாக்களும், துறைகளும் கலந்து பாடப்படுவதால் கலம் பகம் எனப் பெயராயிற்று.

இந்நூலை இயற்றியவர் குமரகுருபர சுவாமிகள். இவர் திருநெல் வேலியைச் சார்ந்த ஸ்ரீ வைகுண்டம் என்னும் நகரின் ஒரு பகுதி யான கைலாசபுரத்தில் தோன்றியவர்; சைவ வேளாள மரபினர். இவர் இயற்றிய அரிய பிரபந்தங்கள் பல. இவர் விளங்கியிருந்த காலம் முந்நூறுண்டுகட்கு முன்.

சம்பிரதம்: இந்திர சாலம் முதலிய மாயவித்தை வல்லவர் தமது சிறப்பைத் தாமே எடுத்துக் கூறுவதாகச் செய்யுள் செய்வது. மேல்நோக்கில் அருஞ்செயல்கள் செய்வேன் என்ற பொருளும், சற்று உற்று நோக்கின் இயல்பான பொருளும் இதில் அமைந் திருக்கும்.

மட்டறு கடற்புவி யனைத்துமொ ரிமைப்பினில்
மறைத்துடன் விடுத்திடுவன் மற்(று)
எட்டுவரை யெக்கடலை முட்டியு ளடக்கிடுவன்
இத்தனையும் வித்தை யலவால்;
துட்டமத னைப்பொடி படுத்திமது ரைக்குளுறை
சொக்கர்குண மெட்டி னொடுமச்
சிட்டர்கள் துதித்திடு மகத்துவ மனைத்துமொரு
செப்பினுள் அடக்கிடு வனே.

குறிப்புரை

மட்டு அறு - அளவில்லாத. எட்டு வரையை - அஷ்டகுல பருவதங்களையும். முட்டி - கைப்பிடி (முஷ்டி). மதனை - மன்மதனை. சொக்கர் - சொக்கநாதர். சிட்டர்கள் - அடியார்கள். மகத்துவம் - மகிமை. செப்பு - சிமிழ்.

முதலடியில் கடல்சூழ்ந்த பூமியைக் கண்ணிமைக்குங் காலத்து மறையச் செய்து, உடனே விழிக்குங் காலத்துத் தெரியச் செய்வேன் என்றும், **இரண்டாம் அடி**யில் எள்ளையும் துவரையையும் கடலையையும் கைப்பிடியில் அடக்கி விடுவேன் என்றும், **மூன்று நான்காம் அடி**களில் சொக்கருடைய அஷ்ட குணங்களோடும் கூடிய மகிமை முழுவதையும் பஞ்சாக்ஷரம் என்னும் ஒரு சொல்லில் அடக்கிவிடுவேன் என்றும் சாமானியப் பொருள் தரும்.

பயிற்சி

1. இருபொருள் கூறுக: எட்டுவரை, கடலை, செப்பு.
2. கடற்புவி, உறைசொக்கர்—இவை என்ன தொடர்?

வினாக்கள்

1. நமக்குத் தெரிந்த சில கலம்பகங்களின் பெயர்களைக் கூறுக.
2. சம்பிரதம் என்ற உறுப்பின் இலக்கணம் என்ன?
3. மாயவித்தைக்காரன் தன் சிறப்பை எவ்வாறு கூறுகிறான்?
4. இதில் தோன்றும் பொருள் நயம் யாது?

3. தமிழ் விடுதூது

தமிழ் விடுதூது என்பது தமிழை (த் தூதாக) விடுத்த தூது என்று பொருள்படும். தூது என்பது பிரபந்த வகைகளுள் ஒன்று. ஒருவன் அல்லது ஒருத்தி தன் காதலைப் பாணன் முதலிய உயர் திணைப் பொருளோடேனும், கிள்ளை முதலிய அஃறிணைப் பொருளோடேனும் சொல்லித் தூது போய்வருமாறு கூறுவது, இதன் இலக்கணம். மதுரைச் சோமசுந்தரரிடத்துக் காதல்கொண்ட ஒரு தலைவி தமிழை அக்கடவுளிடத்துத் தூதுவிடுத்ததாக இது அமைந்துள்ளது. இது 268 கண்ணிகளால் ஆகியது.

இதனை இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இவர் தமிழ் மொழிப் பயிற்சி மிக்கவரென்றும், சைவ மதாபிமானம் மிகுந்தவரென்றும் விளங்குகின்றன.

1. மண்ணிற் புகழுறுவாய் வாழ்வதற்கும் வாழுநர் [யுனைக்
விண்ணிற்போய்த் தேவுருவாய் மேவுதற்கும்—எண்ணி
2. கொண்டுபுகழ் கொண்டவர்க்கே கூடுமுனைக் கூடாத
தொண்டருக்குத் தென்பாலே தோன்றுமால்—தண்டமிழே
3. ஈங்குனது சங்கத்தா லீச ருயர்ந்தாரோ
ஓங்குமவ ரானீ யுயர்ந்தாயோ—பூங்கமல
4. வீடாளும் வாணியங்கை மேலே யிருந்தாயோ
ஏடாக வுன்மே லிருந்தாளோ—ஆடரவத்
5. தாழ்பாய லாளரைநீ தானே தொடர்ந்தாயோ
சூழ்பாயோ டுன்னைத் தொடர்ந்தாரோ—வாழ்வேயென்
6. றோதிமுனி கேட்க வுனைமுருகர் சொன்னாரோ
சோதி யவரைநீ சொற்றனையோ—பேதியா
7. நேசருனக் கேபொருளாய் நின்றாரோ நீண்மதுரை
வாசருக்கு நீபொருளாய் வந்தாயோ—பாசமுறும்
8. என்செய்தி நீகண் டிரங்குவது நீதியல்லால்
உன்செய்தி நானோ வுரைசெய்வேன்—இன்சொல்லாய்
9. கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க வதற்குத் தகவென்ற—சொற்குள்ளே
10. எல்லார்க்கும் புத்தி யியம்பிக் கரையேற்ற
வல்லா யுனக்குரைக்க வல்லேனோ—சொல்லியவுன்
11. ஈரடிக்குள் ளேயுலக மெல்லா மடங்குமெனின்
நேரடிக்கு வேறே நிலனுண்டோ—* * * * *

குறிப்புரை

தண்டமிழே - விளி.

1, 2. வாழுநர் - (புகழுருவினராய்) வாழ்பவர். தேஉரு ஆய் மேவுதற்கும் - தேவுருவத்தைப் பெற்றிருப்பதற்கும். எண்ணி - ஆராய்ந்து. உனைக்கொண்டு - உன்னால். புகழ்கொண்டவர்க்கே கூடும் - (தமிழ்ப் பாடல்களால் பாடப் பெற்ற) புகழுள்ளோர்க்கே முடியும். தென்பாலே தோன்றும் - தென் திசைப் பகுதியே (நரகமே) காணப்படும்.

3,4. சங்கம்—(1) வித்துவான்களின் கூட்டம். 2. சேர்க்கை. பற்று, சிவபிரான் தமிழ்ச் சங்கத்தில் ஒருவராக (இறையனாராக) இருந்ததா லுயர்ந்தாரா அல்லது தமிழிடத்தில் பற்று வைத்ததா லுயர்ந்தாரா? வீடு ஆளும் - (தான் வாழும்) மனையாகக் கொண்டுள்ள. அம்கை மேலே இருந்தாயோ - அழகிய கையில் (எட்டுப் புத்தகமாய்) தங்கியிருந்தாயோ? ஏடு ஆக - பனையோலை (தன் கையில்) இருக்க. ஆடு அரவம் - படமெடுத்தாடும் அநந்தன்.

5. தாழ் பாயல் ஆளரை - தங்கும் பாயாகக் கொண்டுள்ள திருமாலை. நீ தொடர்ந்தாயோ - நீ பின் சென்றாயோ? சூழ்பாயோடுன்னைத் தொடர்ந்

தாரோ - (அல்லது, திருமால்) படுக்கையோடு உன்னைத் தொடர்ந்து சென்றாரோ? (கச்சிப் பதியில் வாழ்ந்த கணிகண்ணன் என்னும் மாலடியாரைப் பல்லவ அரசன் நாட்டைவிட்டுச் செல்லுமாறு உத்தரவிட, அது கேட்ட திருமழிசைப் பிரான் பகவானை நோக்கிப் ' பைந்நாகப் பாய்சுருட்டிக் கொள் ' என்று கூறலும், மகாவிஷ்ணு அப்பதியை விட்டுச் சென்றாரென்பதும், பிழை பொறுக்குமாறு அரசன் அவரை வேண்டிக் கொண்டதும், " பைந்நாகப் பாய் படுத்துக் கொள் " என அவர் மாற்றிப் பாடத் திருமால் மீண்டும் கச்சிக்கு எழுந்தருளினர் என்பதும் இங்குக் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.) வாழ்வே - வாழ்வைத் தரும் பொருளே. என்றோதி - என்று கொண்டாடிச் சொல்லி.

6. முனி - அகத்திய முனி. உனை முருகர் சொன்னாரோ - உன்னை முருகக்கடவுள் அம்முனிவருக்கு உபதேசித்தாரோ? சொற்றனையோ-புகழ்ந்து பாடினாயோ? பேதியா - மாறுபடாத.

7. நேசர் - அன்புடைய சொக்க நாதர். பொருளாய் - அர்த்தமாய். வாசர் - வாசஞ் செய்யும் சொக்கர். பாசம் உறும் - (உன்னிடம்) பற்றுக் கொண்டுள்ள.

8. உன் செய்தி - உனக்குச் சொல்லவேண்டிய செய்தியை (நீ எனக்குச் செய்யவேண்டிய காரியத்தை)

9, 10. ' கற்க......தக. '—குறள். தக - ஏற்றபடி. சொல்லிய - யாவராலும் புகழ்ந்து சொல்லப்படுகின்ற.

11. ஈரடி - ஈரடியாலான குறள். நேரடி - நான்கடிப்பா. (வள்ளுவர் ஈரடிக் குறளினால் உலகத்தார் நினைப்பன எல்லாவற்றையும் அளந்து ஓர்ந்து கூறினார். அவர் போன்றார் ஈரடிக்கு இருமடங்காகிய நான்கடிப்பாவினால் கூறத் தொடங்கினால், அளந்து ஓர்ந்து கூற வேறு உலகு இல்லையே, என்பது கருத்து.)

பயிற்சி

1. பொருள் கூறுக :—தென்பால், எடு, பாயல், ஈரடி, நேரடி.
2. பிரித்துக் காட்டுக: தென்பால், சொற்றனை, தண்டமிழ், ஈரடி,
3. சிவபிரானைக் குறிப்பதற்கு இக்கண்ணிகளில் பயின்றுள்ள சொற்களையும், சொற்றொடர்களையும் கூறுக.

வினாக்கள்

1. ' எண்ணியுனைக் கொண்டு புகழ் கொண்டவர்க்கு ' எவை கூடும்?
2. ' உனைக் கூடாத தொண்டர் ' எனப்பட்டோர் யார்?
3. " ஈங்குனது......உயர்ந்தாயோ " :—இதன் பொருளை விளக்குக.
4. " வாணியங்கை மேலே யிருந்தாயோ? ஏடாகவுன் மேலிருந்தாளோ ?" இதன் நயத்தை விளக்குக.
5. ஐந்தாங் கண்ணியில் குறிக்கப்பட்டுள்ள வரலாறு யாது?
6. ' முனிகேட்கவுனை முருகர் சொன்னாரோ? சோதியவரை நீ சொற்றனையோ ?" இதன் பொருளை விளக்குக.
7. ஏழாங் கண்ணியின் பொருள் நயத்தை விளக்கிக் கூறுக.
8. " ஈரடிக்குள்ளே......நிலனுண்டோ ?" இக்கண்ணியின் கருத்தை விளக்குக.

கட்டுரையாக்கம்

ஆசிரியர் தமிழை முன்னிலைப்படுத்திப் புகழ்ந்து கூறுவனவற்றைத் தொகுத்து ஒரு பக்க அளவில் ஒரு கட்டுரை வரைக.

4. கலிங்கத்துப் பரணி

கலிங்கநாட்டில் நடந்த செய்தியைச் கூறும் பரணி யென்னும் நூல் கலிங்கத்துப் பரணி எனப்படும். பரணி என்பது ஒரு வகைப் பிரபந்தம். பரணி யென்றசொல், யானைப்போர் வெற்றி யினைக் குறிக்கும்; மேலும் பரணி நட்சத்திரத்திற்குரிய காளியை வழிபட்டுக் கூறும் ஒருவகை நூலையும் குறிக்கு மென்பர். கருணாகரத் தொண்டைமானென்பவன் விசயதரசோழனிடம் விடை பெற்றுக் கலிங்க நாட்டிற் சென்று யானைப்போர் வென்ற செய்தியை இந்தநூல் கூறுகிறது.

இந்நூலை இயற்றியவர் சயங்கொண்டான் என்னும் புலவர். பிறந்த ஊர் தீபங்குடி. இவரைப்பற்றிய வேறு விவரங்கள் தெரிய வில்லை. இவர் சைவசமயப் பற்றுடையவர். இவரைச் சைனரென் றும் கூறுவர். இவர்காலம் பதினோராம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி. 'பரணிக்கோர் சயங் கொண்டான்' என்று இவர் சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டுள்ளார்.

கலிங்கப் போரின் வரலாறு:—கலிங்கநாட்டுஅரசனான அனந்த பன்மன் திறைப்பொருளைச் செலுத்தவில்லையென அறிந்த விசயதர சோழன் தன் தானைத்தலைவரைக் கலிங்கத்தின்மீது படையெடுக்கு மாறு கட்டளையிட்டான். உடனே தலைமைச் சேனாபதியாகிய கருணா கரன், 'யான் ஏழுகலிங்கங்களையும் அழித்து வருவேன்' என்று கூறி, மூன்று உபசேனாபதிகளுடனும், யானைச் சேனையுடனும், பிற சேனையுடனும் புறப்பட்டுச் சென்று கலிங்கநாட்டை முற்றுகை யிட்டான். கலிங்கவரசனும் பெருஞ்சேனையுடன் வந்து எதிர்த் தான். கருணாகரன் இப்போரில் ஆயிரக்கணக்கான யானைகளை அழித்து, ஏழுவகைக் கலிங்கநாட் டரசரையும் வென்று திரும் பினன்.

போர்

1. எடுமெடு மெடுமென வெடுத்ததோ
   ரிகலொலி கடலொலி யிகக்கவே
   விடுவிடு விடுபரி கரிக்குழாம்
   விடும்விடு மெனுமொலி மிகைக்கவே

2. வெருவர வரிசிலை தெறித்த நாண்
   விசைபடு திசைமுகம் வெடிக்கவே
   செருவிடை யிளையவர் தெழித்ததோர்
   தெழியுல குகள்செவி டெடுக்கவே,

3. எறிகட லொடுகடல் கிடைத்தபோ
லிருபடை களுமெதிர் கிடைக்கவே
மறிதிரை யொடுதிரை மலைத்தபோல்
வருபரி யொடுபரி மலைக்கவே,

4. கனவரை யொடுவரை முனைத்தபோற்
கடகரி யொடுகரி முனைக்கவே
யினமுகி லொடுமுகி லெதிர்த்தபோ
லிரதமு மிரதமு மெதிர்க்கவே,

5. பொருபுலி புலியொடு சிலைத்த போற்
பொருபட ரொடுபடர் சிலைக்கவே
யரியினொ டரியின மடர்ப்பபோ
லரசரு மரசரு மடர்க்கவே.

குறிப்புரை

1. எடும் - படை யெடுத்துச் செல்லுங்கள். இகல் ஒலி - மாறுபட்டுச் செய்யும் ஒலி. கடல் ஒலி இகக்க - கடலொலியினும் மேம்பட்டு ஒலிக்க. விடு விடு விடு - விரைந்து செல்லுகின்ற. (விரைவுக்குறிப்பு) பரி, கரிக் குழாம் - குதிரைக்கூட்டம், யானைக்கூட்டம். விடும் - செலுத்துங்கள். மிகைக்க - மேம்பட. (மிகைக்கப் போர்நடந்தது என்று வினைகொடுத்து முடிக்கவும். பிற விடங்களிலும் இவ்வாறே கொள்க.)

2. வெருவா - அஞ்சும்படி. தெறித்த நாண் - விரலினலெறியப்பட்ட நாணொலி. வெடிக்க - வெடிப்பதுபோல் ஒலிக்க. தெழி - அதட்டலொலி. வரிசிலை - வினைத்தொகை.

3. கிடைத்த போல் - எதிர்ப்பட்டதுபோல. எதிர் கிடைக்க (பொருமாறு) எதிராக நிற்க. மறி - மடங்குகின்ற.

4. கனம்வரை - பருத்தமலை. முனைத்தபோல் - மாறுபட்டுப் பொருதது போல. கடம்கரி - மதயானை. இனமுகில் - திரளாகிய மேகங்கள்.

5. பொரு - போர்செய்கின்ற. சிலைத்தபோல் - ஒலிசெய்துகொண்டு பொருததுபோல. படர் - வீரர். அரி - சிங்கம்.

பயிற்சி

1. பொருள் கூறுக:—இகல், கரி, வெருவர, கடம், அரி, படர்.

2. கரிக்குழாம், வரிசிலை, எறிகடல், கனவரை:—இவை என்ன தொடர்?

வினாக்கள்

1. எவ்வொலி கடலொலியினும் மேம்பட்டிருந்தது?

2. "விடு விடு......மிகைக்க":—இதன்பொருள் யாது?

3. நாணொலியும், இளையோர் அதட்டலொலியும் எவ்வாறிருந்தன?

4. படைகளெதிர்த்ததும், பரிகள் மலைந்ததும் எவற்றுடன் ஒப்பிடப் பட்டுள்ளன?

5. படரொடு படரும், அரசருடன் அரசரும் எவ்வாறு எதிர்த்தனர்?

கட்டுரையாக்கம்

இச் செய்யுட்களின் திரண்ட கருத்தை ஒருபக்க அளவில் வரைக.

5. நால்வர் நான்மணிமாலை

இது நால்வரைப் பற்றிய நான்மணிமாலை யென்று பொருள் படும். நால்வர் என்றது சைவசமய குரவரான சம்பந்தர், நாவுக்கரசர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர் ஆகியவரைக் குறிக்கும். நால்வகைப் பாக்களால் அந்தாதித் தொடைபட நாற்பது பாக்களடங்கியது நான்மணிமாலையென்னும் ஒருவகைப் பிரபந்தம். நான்கு வகை மணிகளாற் கோக்கப்பட்ட மாலை போன்றிருப்பதால் இது இப் பெயர் பெற்றது.

இதனை இயற்றியவர் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள். இவர் பிறப்பிடம் காஞ்சிபுரம். தந்தையார், குமாரசுவாமிப் பண்டாரம் என்னும் தீட்சா குரு. இவர் மதம் வீர சைவம்; காலம்: பதினெட்டாம் நூற்றுண்டின் முற்பகுதி.

வெண்பா

1. பூவான் மலிமணிநீர்ப் பொய்கைக் கரையினியற்
பாவான் மொழிஞாலப் பாலுண்டு—நாவான்
மறித்தெஞ் செவியமுதாய் வார்த்தபிரான் றண்டை
வெறித்தண் கமலமே வீடு.

கலித்துறை

2. வீட்டிற்கு வாயி லெனுந்தொடை சாத்து சொல்வேந்தபொது
வாட்டிற்கு வல்ல னொருவற்கு ஞான வமுதுதவி
நாட்டிற்கிலாத குடர்நோய் நினக்குமுன் னல்கினுமென்
பாட்டிற்குநீயு மவனுமொப் பீரைப் படியினுமே.

விருத்தம்

3. படியிலா நின்பாட்டி லாரூர
னிவிருப்பன் பரம னென்ப (து)
அடியனே னறிந்தனன்வான் றொழுமீச
னினைத்தடுத்தாட் கொண்டு மன்றித்
தொடியுலா மென்கைமட மாதர்பா
னினக்காகத் தூது சென்று
மிடியிலா மனைகடொறு மிரந்திட்டு
முழன்றமையால் விளங்கு மாறே.

அகவல்

4\. விளங்கிழை பகர்ந்த மெய்யுடை முக்கட்
காரண னுரையெனு மாரண மொழியோ ?
வாதிசீர் பரவும் வாதவூ ரண்ணன்
மலர்வாய்ப் பிறந்த வாசகத் தேனோ ?
யாதோ சிறந்த தென்குவீ ராயின்
வேத மோதின் விழிநீர் பெருக்கி
நெஞ்சநெக் குருகி நிற்பவர்க் காண்கிலேம் ;
திருவா சகமிங் கொருகா லோதிற்
கருங்கன் மனமுங் கரைந்துகக் கண்கள்
தொடுமணற் கேணியிற் சுரந்துநீர் பாய
மெய்ம்மயிர் பொடிப்ப விதிர்விதிர்ப் பெய்தி
யன்ப ராகுந ரன்றி,
மன்பதை யுலகின் மற்றைய ரிலரே.

குறிப்புரை

1\. நீர் பொய்கை - (சீர்காழியிலுள்ள) பிரமதீர்த்தம் என்ற குளம். மொழி - துதித்தற்கேதுவாகிய. மறித்து - தடுத்து. தண்டை - ஓரணி. வெறி - மணம். வீடு - (பந்தங்களை) விட்டு அடையும் இடம். இது சம்பந்தர் துதி.

2\. வீடு - மோக்ஷம். தொடை - தேவாரம் என்ற மாலை. சொல்வேந்து- நாவுக்கரசர். ஆட்டிற்கு - நடனம் புரிவதில். பாட்டிற்கு - பாடும் திருத் தொண்டில்.

3\. ஆரூர - நம்பியாரூரனே. (சுந்தரமூர்த்தி நாயனரே) வான்தொழும்- வானோரும் தொழுகின்ற. தொடி உலாம்கை - வளையல்கள் அசையப் பெற்ற கை. மிடி - வறுமை. படியிலா - நிகரற்ற.

பகிர்ந்த - பாதியைக் கொண்ட. ஆரண மொழி - வேதம். வாசகம் - திருவாசகம். மன்பதை - மக்கள். நெக்கு - கரைந்து. தொடும் - தோண்டிய. விதிர்விதிர்ப்பு - நடுக்கம்.

பயிற்சி

1\. பொருள் கூறுக :—தண்டை, வெறி, தொடி, மிடி, ஆரணம், மன்பதை.

2\. பிரித்துக் காட்டுக :—வாயில், விளங்கிழை, நெக்குருகி.

3\. இரட்டைக் கிளவி, வேற்றுமை மயக்கம், உருவகம் -- இவற்றிற்கு இப்பகுதியிலிருந்து ஒவ்வோர் உதாரணம் தருக.

வினக்கள்

1\. " இயற்பாவான் மொழி ஞானம் பாலுண்டு நாவான் மறித்தெஞ் செவியமுதாய் வார்த்த பிரான் "— இதன் கருத்தை விளக்குக.

2\. வீட்டுக்கு வாயிலெனுந் தொடை, சொல்வேந்து — இவற்றின் பொருளை விளக்குக.

3. இறைவன் யாருக்கு ஞானவமுது உதவினர்? யாருக்குச் சூடர் நோயைக் கொடுத்தார்? ஆயினும் இவர் இருவரும் எவ்வகையில் ஒத்திருந்தனர்?

4. சுந்தரமூர்த்தி நாயனரின் பாடல்களில் சிவபிரான் மிகவும் நேசங் கொண்டவர் என்பது அவர் செய்த எச்செயல்களால் விளங்குவதாக ஆசிரியர் கூறுகிறார்?

5. வேதத்தைக் காட்டிலும் திருவாசகம் எவ்வாறு சிறந்ததென ஆசிரியர் கூறுகிறார்?

கட்டுரையாக்கம்

சைவசமயாசாரியர் நால்வருள் ஒவ்வொருவருடைய சிறப்புக்களையும் பற்றி ஒரு சிறு கட்டுரை வரைக.

V. பல்சுவைப்பகுதி

1. புறநானூறு

சங்க காலத் தொகை நூல்களுள் 'புறநானூறு' எட்டுத் தொகை என்ற வகையைச் சேர்ந்தது; புறப்பொருளைப் பற்றிக் கூறும் நானூறு செய்யுட்களையுடைய நூலாதலால் இப்பெயர் பெற்றது. இந்நூலில் உள்ள பாடல்கள் இன்சுவை பொருந்தியவை; தமிழ் நாட்டின் பழைய வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளையும், அரசர் வள்ளல் முதலியோர் சிறப்புக்களையும் விளக்குபவை. பின்வரும் செய்யுள் ஔவையார் பாடியது.

அதிகமான் நெடுமானஞ்சி என்ற வள்ளலின் அறிஞரைப் போற்றி யாதரிக்கும் அருங் குணத்தைப் பாராட்டும் செய்யுள், இது:

ஒருநாட் செல்லலம்; இருநாட் செல்லலம்;
பலநாட் பயின்று பலருடன் செல்லினும்
தலைநாட் போன்ற விருப்பினன் மாதோ!
அணிபூண் அணிந்த யானை யியல்தேர்
அதியமான் பரிசில் பெறூஉங் காலம்
நீட்டினும் நீட்டா தாயினும் யானைதன்
கோட்டிடை வைத்த கவளம் போலக்
கையகத் ததுவது பொய்யா காதே.
அருந்தவ மாந்த நெஞ்சம்!
வருந்தவேண்டா வாழ்கவன் தானே.

2. குறுந்தொகை

குறுகிய அடிகளையுடைய பாக்களைக்கொண்டு தொகுக்கப் பட்ட நூல், குறுந்தொகை. இதுவும் எட்டுத்தொகை நூல்களுள்

ஒன்று. இதில் 402 அகவற் பாக்கள் உள்ளன. பின்வரும் பாடலை இயற்றியவர் கூடலூர் கிழார் என்பவர். கிழார் என்பது வேளாண் மாந்தர்க்கு உரிய பெயர். இவர் கூடலூரில் தோன்றி வாழ்ந்தவர் என்று தெரிகிறது. இப்பாடல் மனையின் கண்ணிருந்து இல்லறம் நடத்தும் தலைவியின் தன்மையை இனிது கூறுகின்றது.

முளிதயிர் பிசைந்த காந்தண் மெல்விரல்
கழுவுறு கலிங்கம் கழாஅ துடீஇக்
குவளை யுண்கண் குய்புகை கமழத்
தான்துழந் தட்ட தீம்புளிப் பாகர்
இனிதெனக் கணவன் உண்டலின்
நுண்ணிதின் மகிழ்ந்தன் றொண்ணுதல் முகனே.

3. மனோன்மணீயம்

'மனோன்மணீயம்' என்பது ஓர் இனிய செந்தமிழ் நாடக நூல். இந்நூலை இயற்றியவர் திருவனந்தபுரம் கல்லூரியில் பேராசிரியராக விளங்கிய சுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள். இவர் தமிழ்ப் புலமை மிக்கவர்; வேளாள மரபினர்; சென்ற நூற்றாண்டில் இருந்தவர். பின்வரும் பகுதி ஒரு வாய்க்காலினைச் சிறப்பித்துப் பாடப் பெற்றது.

வாய்க்கால்

தமக்குஊண் நல்கும் வயற்குப யோகம்,
எனப்பலர் கருதும் இச்சிறு வாய்க்கால்
செய்தொழில் எத்தனை விசித்திரம்! ஐயோ!
அலைகடல் மலையா மலைஅலை கடலாப்
புரட்டிட அன்றோ நடப்பதிச் சிறுகால்!
பார்இதோ! பரற்களை நெறுநெறென் றுறைத்துச்
சீரிய துளியாத் தெள்ளிப் பொடித்துத்
தன்வலிக் கடங்கிய மண்கல் புல்புழு
இன்னதென் றில்லை யாவையும் ஈர்த்துத்
தன்னுட் படுத்தி முந்நீர் மடுவுள்
காலத் தச்சன் கட்டிடும் மலைக்குச்
சாலத் தகுமிவை எனஓர்ந் துருட்டிக்
கொண்டுசென் றிட்டு மற்று "ஐயா!
அண்ட யோனியின் ஆணையின் மழையாய்ச்
சென்றபின் பெருமலைச் சிகர முதலாக்

குன்றுவீழ் அருவியாய்த் தூங்கியும், குகைமுகம்
இழிந்தும், பூமியின் குடர்பல நுழைந்தும்,
கதித்தெழு சுனையாய்க் குதித்தெழுந் தோடியும்,
ஊறிடுஞ் சிறிய ஊற்றாய்ப் பரந்தும்,
ஆறாய் நடந்தும், மடுவாய்க் கிடந்தும்,
மதகிடைச் சாடியும், வாய்க்கால் ஓடியும்,
பற்பல படியான் பட்டங் கிட்டியது
அற்பமே யாயினும் ஆதர வாய்க்கொள்
இன்னமும் ஈதோ ஏகுவன்'', எனவிடை
பின்னரும் பெற்றுப் பெயர்த்தும் எழிலியாய்
வந்திவண் அடைந்துமற் றிராப்பகல் மறந்து
நிரந்தரம் உழைக்குமிந் நிலைமையர் யாவர்!

4. தனிப்பாடல் திரட்டு

கதையைத் தெரிவித்துவரும் தொடர் செய்யுளைப் போலல்லாமல், பல புலவர்களால் அவ்வப்போது பாடப்பட்ட பாடல்களையுடைய நூல் தனிப்பாடல் திரட்டு எனப்படும். பின்வரும் செய்யுளை இயற்றியவர் காளமேகப் புலவர். இவர் திருவரங்கத்தில் கோயில் பரிசாரகராயிருந்து, பின் மோகனாங்கி என்பவள் தூண்டுதலால், திருவானைக்காவில் சிவாலயப் பரிசாரகராகிக் கலைமகள் திருவருளால் ஆசுகவியானவர். இவர் பாடிய பாடல்கள் பல. இவர் காலம்: கி. பி. பதினைந்தாம் நூற்றாண்டு.

பாம்புக்கும் எள்ளுக்கும் சிலேடை

ஆடிக் குடத்தடையும்; ஆடும்போ தேயிரையும்;
மூடித் திறக்கில் முகங்காட்டும்;—ஓடிமண்டை
பற்றில் பரபரெனும்; பாரில்பிண் ணாக்கு முண்டாம்;
உற்றிடுபாம் பெள்ளெனவே ஓது.

5. பாரதியார் பாடல்

ஸ்ரீ. சி. சுப்பிரமணிய பாரதியார் எட்டைய புரத்தில் 1882-ஆல் ஆண்டில் பிறந்தவர்; ஆங்கிலம், தமிழ், இந்தி முதலிய பல மொழி அறிந்தவர்; தமிழன்பு ததும்பப் பெற்றவர்; சுதந்திர வேட்கையும், சமத்துவ உணர்ச்சியும், தேசப்பற்றும் கொண்டவர்.

நாட்டு வணக்கம்

(ராகம் - காம்போதி. தாளம் - ஆதி)

1. எந்தையும் தாயு மகிழ்ந்து குலாவி
   யிருந்தது மிந்நாடே—அதன்
   முந்தைய ராயிர மாண்டுகள் வாழ்ந்து
   முடிந்தது மிந்நாடே—அவர்
   சிந்தையி லாயிர மெண்ணம் வளர்ந்து
   சிறந்தது மிந்நாடே—இதை
   வந்தனைகூறி மனத்திலிருத்தி யென்
   வாயுற வாழ்த்தேனோ—இதை

(பல்லவி)

வந்தேமாதரம், வந்தேமாதரம்
   என்று வணங்கேனோ?

2. இன்னுயிர் தந்தெமை யீன்று வளர்த்தரு
   ளீந்தது மிந்நாடே—எங்கள்
   அன்னையர் தோன்றி மழலைகள் கூறி
   அறிந்தது மிந்நாடே—அவர்
   கன்னிய ராகி நிலவினி லாடிக்
   களித்தது மிந்நாடே—தங்கள்
   பொன்னுட லின்புற நீர்விளை யாடியில்
   போந்தது மிந்நாடே—இதை

(பல்லவி)

வந்தேமாதரம், வந்தேமாதரம்
   என்று வணங்கேனோ?

3. மங்கைய ராயவர் இல்லறம் நன்கு
   வளர்த்தது மிந்நாடே—அவர்
   தங்க மதலைக ளீன்றமு தூட்டித்
   தழுவிய திந்நாடே—பின்னர்
   அங்கவர் மாய அவருடற் பூந்துகள்
   ஆர்ந்தது மிந்நாடே—இதை

(பல்லவி)

வந்தேமாதரம், வந்தேமாதரம்
   என்று வணங்கேனோ?

குறிப்புரை

1. தலைநாள் - முதலிற் சென்ற நாள். அணிபூண் அணிந்த யானை - முகபடாம் முதலிய அலங்காரங்களையுடைய யானை. இயல் தேர் - பொருந்திய தேர். கோடு - கொம்பு. இடை - ஏழனுருபு. கவளம் - சோற்றுருண்டை. பொய்யாகாது - தப்பாது. அருந்த ஏமாந்த நெஞ்சம் - உண்ண ஆசைப்பட்ட மனமே ! : அண்மை விளி. தாள் - முயற்சி.

2. முளிதயிர் - கட்டித்தயிர். காந்தள் மெல்விரல் - காந்தள் மலர் போன்ற மெல்லிய விரல். கழுவுறு கலிங்கம் - தோய்த்த ஆடை. உடீஇ - உடுத்தி. குவளை உண்கண் - குவளை மலரையொத்த மையுண்ட கண்கள். குய்புகை - தாளிப்பில் தோன்றிய புகை. துழந்து - துழாவி. அட்ட - காய்ச்சிய. தீம் புளி பாகர் - இனிய புளிக் குழம்பு.

3. வயல் + கு =வயற்கு. கால் - கால்வாய். பரல் - கூழாங்கல். முந்நீர் - கடல். குகை முகம் - குகையின் பக்கம் : முகம் - ஏழனுருபு. சாடி - மோதி. எழிலி - மேகம். நிரந்தரம் - எப்பொழுதும்.

4. ஒரு சொல் அல்லது சொற்றொடர் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பொருள் தருமாறு அமைப்பது, சிலேடை. இரையும் - பெருமூச்சு விடும், ஒலி செய்யும். முகம் - பாம்பினுடைய தலை, பார்த்தவருடைய முகம். பிண்ணாக்கு - (பிள் + நாக்கு) பிளவுபட்ட நாக்கு, பிண்ணாக்கு என்னும் எள் சக்கை.

5. முந்தையர் - முன்னோர். வந்தனை - வணக்கம், வழிபாடு. வந்தே மாதரம் - தாய்நாட்டை வணங்குகின்றேன். மதலை - குழந்தை. பூம் துகள் - மென்மையான சாம்பல். ஆர்ந்தது - நிறைந்தது.

பயிற்சி

1. பொருள் கூறுக : கோடு, கவளம், தாள், காந்தள், கலிங்கம், பரல், முந்நீர், எழிலி.

2. செல்லலம், விருப்பினன், நடப்பது, ஏகுவன், வணங்கேனே— இவை என்ன வினைமுற்றுக்கள் ?

3. காந்தள் விரல், தீம்புளி, செய்தொழில், அலைகடல், நெறுநெறு, மண்கல், இராப்பகல், இவை என்ன தொடர் ?

வினாக்கள்

1. அதிகமான் நெடுமானஞ்சியின் அரிய குணத்தை ஒளவையார் எவ்வாறு கூறுகின்றார் ?

2. 'யானைதன் கோட்டிடை வைத்த கவளம் போல' உவமையை விளக்குக.

3. தலைவியின் மகிழ்ச்சிக்குக் காரணமானது எது? இதனால் நீவிர் அறிவதென்ன ?

4. வாய்க்கால் செய்யும் தொழில்கள் என்னென்ன ?

5. காளமேகப் புலவர் பாடல் •பாம்புக்கும் எள்ளுக்கும் ஆகித்தரும் சிலேடைப் பொருளை விளக்குக.

6. தாய்நாட்டின் பெருமையைப் பாரதியார் எவ்வாறு கூறுகின்றார் ?

7. நம் நாட்டு மங்கையர் சிறப்பினைப் பாரதியார் கூறுவது எங்ஙனம் ?

கட்டுரையாக்கம்

1. 'அதிகமான் நெடுமானஞ்சி' யைப்பற்றிப் பத்து வரியில் எழுதுக.

2. குறுந்தொகைச் செய்யுள், பாரதியார் பாடல்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு 'தமிழ் நாட்டுப் பெண்பாலார்' என்பது பொருளாக ஒரு சிறு கட்டுரை வரைக.

3. 'வாய்க்காலின் பயன்' என்பதுபற்றி ஒரு சிறு கட்டுரை எழுதுக.

உரைநடைப் பகுதி

1. சிறை நீக்கிய செய்யுள்

மகாமகோபாத்யாய டாக்டர். உ. வே. சாமிநாத ஐயர் அவர்கள்

திருச்சிராப்பள்ளியில் சொக்கநாத நாயக்கர் அரசாட்சி செய்துவந்த காலத்தில், திருநெல்வேலிச் சீமையை வடமலையப்பப் பிள்ளையனென்பவர் (கி. பி. 1620-1676) பிரதிநிதியாக இருந்து ஆண்டுவந்தார். அவருடைய அதிகாரத்தின் பெருமையினால் தென்பாண்டிநாட்டில் குடிகள் யாவரும் சுகமாக வாழ்ந்துவந்தனர். அவரைப் பிள்ளையன் என்றே பெரும்பாலும் வழங்குவர். அவர் தெய்வ பக்தி மிக உடையவர். அவரால் இயற்றப்பட்ட தருமங்களும், தேவாலயத் திருப்பணிகளும், பிற அருமைச் செயல்களும் பல புலவர்களுடைய செய்யுட்களில் மணியைப்போல அமைக்கப்பட்டு, அவருடைய புகழை வெளியிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. அவர் சிறந்த கல்விமானாக இருந்தார். தமிழிலே நிறைந்த புலமையுடையவர். மச்ச புராணம், தீர்த்தல புராணம் முதலிய சில நூல்களை அவர் இயற்றியிருக்கிறார். தமது சிறந்த புலமைக்கேற்பப் புலவர்களுடைய பெருமையையும், அவர்கள் இயற்றும் செய்யுட்களின் அருமையையும் அறிந்து, அவர்களை மதித்துப் போற்றிப் பாதுகாக்கும் தன்மையுடையார். புலவர்களிடத்தில் பேரன்புடையவராக அவர் இருந்தமையால் அவரைச் சார்ந்த பலருக்கும் அங்ஙனமே புலவர்களிடத்தில் அன்பு உண்டாயிற்று. அவர் காலத்து உத்தியோகஸ்தர்களிற் பலர் சிறந்த தமிழ்க் கல்விமான்களாக விளங்கினார்கள்; 'மன்னவனெப்படி மன்னுயிரப்படி' என்பது உண்மை யன்றோ?

அக்காலத்தில் **தென்திருப்பேரை** என்ற விஷ்ணுஸ்தலத்தில் உள்ள தலவகார ஸாமவேதிகளாகிய ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுள் நாராயண தீக்ஷிதரென்னும் ஒரு வித்துவான் இருந்தார். பல வருஷங்களுக்குமுன் சுந்தர பாண்டியரென்னும் அரசர் பல ஊர்களில் வசித்த நூற்றெட்டுத் தலவகார ஸாமவேதிகளாகிய

ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் குடும்பத்தைத் தென் திருப்பேரையில் அமைத்து, அக்குடும்பத்தினருக்கு வீடுகளும் நிலங்களும் வழங்கினாரென்பர்; அந் நூற்றெட்டுக் குடும்பத்தின் வழிவந்தவர்கள் இன்னும் அவ்வூரில் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

முற்கூறிய நாராயண தீக்ஷித ரென்பவர் அப் பரம்பரையில் வந்தவரே. அவருக்கு நிலம் வீடு முதலிய சொத்துக்கள் இருந்தன. அவர், தம்முடைய குலவொழுக்கத்திற் கேற்ற கடமைகளைச் செய்தும், தமிழ் நூல்களைப் படித்து இன்புற்றும், செய்யுளியற்றியும், தென் திருப்பேரையில் எழுந்தருளியுள்ள 'ஸ்ரீ மகர நெடுங்குழைக்காத ரென்னுந் திருநாமமுள்ள திருமாலைத் தரிசித்து மகிழ்ந்தும் வாழ்ந்துவந்தார்.

இங்ஙனம் இருந்த காலத்தில், வரி வசூலிக்கும் பொருட்டு வடமலையப்பப் பிள்ளையனால் நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரிகளுள் ஒரு வன்னெஞ்சர், தென் திருப்பேரையிலிருந்த வைஷ்ணவர்களிற் சிலர் வரி செலுத்தவில்லை யென்ற காரணத்தால், அவர்களைத் திருநெல்வேலிக்குக் கொணர்ந்து சிறையிலிட்டார். அவர்களுள் நாராயண தீக்ஷிதரும் ஒருவர். அவர்கள் தாம் வரிகொடாமைக்குக் காரணங்களை மிகவும் பணிவாகக் கூறி, இயன்ற காலத்திற் செலுத்திவிடுவதாக நயந்து கேட்டுக்கொண்டும் அவ்வதிகாரியின் மனம் இளகவில்லை. ஒரே பிடிவாதமாகச் சிறையிலிட்டுக் காவல் வைத்துவிட்டார். அச் சிறைக்கூடம் இருந்த தெருவிற்கு இப்போதும் காவற்புறைத்தெரு என்னும் பெயர் வழங்கி வருகிறதாம்.

சிறைப்பட்ட நாராயண தீக்ஷிதர், 'நம்முடைய பிராரப்த வினையின் பயனாக இந்தத் துன்பம் வந்தது' என்று எண்ணி ஏங்கினார். சுதந்திரமான வாழ்க்கையும், நாள்தோறும் அதுவரை செய்துவந்த குழைக்காதர் தரிசனமும் அவருக்கு அப்பால் இல்லாதனவாயின. 'நாம் எவ்வளவோ நயந்து கல்லும் கரையும்படி கேட்டுக்கொண்டும் இந்தக் கொடியவன் இரங்கவில்லையே! இனி என் செய்வோம்! எல்லாத் துன்பத்தையும் நீக்கிப் பாதுகாக்குங் குழைக்காதரே நமக்குக் கதி. இந்தக் கொடியவனிடம் செய்துகொண்ட விண்ணப்பம் இவன் காதில் சிறிதும் ஏறவில்லை; இனிமேல் குழைக்காதர் காதில் ஏறும் வண்ணம் விண்ணப்பித்துக் கொள்வதுதான் முறை' என்று

தெளித்தார். அதுமுதல் ஒவ்வொருநாளும் குழைக்காதர் விஷயமாக மனமுருகிச் செய்யுட்கள் சிலவற்றை இயற்றித் திருப்பித் திருப்பி வாயாரச் சொல்லிப் பிரார்த்திக்க ஆரம்பித்தார். அவரைப் பார்த்து உடன் இருந்தவர்களும் சில செய்யுட்களை இயற்றத் தொடங்கினார்கள்.

நாராயண தீக்ஷிதர் 'குழைக்காதர் பாமாலை' என்று பெயரிட்டு, தம்முடைய செய்யுட்களை முறையாக அமைத்து வந்தார். 'குழைக்காதரைப் பிரிந்திருக்கும் கொடிய காலமும் வந்ததே!' என்று அவர் எண்ணி எண்ணி நைந்தார்.

"கன்றுக் கிரங்கிய கற்றுவைப் போலக் கருணையுடன்
என்றைக் கிரங்குவ ரோவறி யேனெழு பாருமுய்யக்
குன்றைக் கவிகை யெனத்தரித் தோர்குழைக் காதரையான்
சென்றெப் பொழுது தொழுவதும் பாவங்கள் தீர்வதுமே"

என்பது பாமாலையிலுள்ள முதற் பாட்டு. இதில், 'குழைக்காதரை யான் சென்று தொழுவதும் பாவங்கள் தீர்வதும் எப்பொழுது!' என்று அவர் உள்ளந் துடித்துப் பாடியிருக்கின்றார்.

சிறை வாழ்க்கையை மேற்கொண்டு ஒரு மாதகாலம் ஆயிற்று. ஒருவழியும் தோன்றவில்லை;

"திங்களொன் றுகச் சிறையிருந் தோமிச் சிறையகற்றி
எங்கடம் பாலிரங் காததென் னேவிசை நான்மறையின்
சங்கமுங் கீதத் தமிழ்ப்பாட லுஞ்சத்த சாகரம்போற்
பொங்குதென் பேரைப் புனிதா கருணைப் புராதனனே"

என்று குழைக்காதரை நினைந்து இரங்கினர். தம்முடைய ஊரில் பெருமாள் சந்நிதியில் நான்மறை முழக்கமும், திவ்யப் பிரபந்த முழக்கமும் கடல் முழக்கம்போல நிறைந்து விளங்குமென்பதை அவர் எண்ணிக்கொண்டு, 'அந்தத் திவ்ய சப்தங்களைக் கேட்டு ஈடுபடாமல், இங்கே அழுகையொலியும், சிணுங்குஞ் சப்தமும், அதிகாரத் தொனியும் கேட்டுத் துன்புறுந் தலைவிதி நமக்கு வாய்த்ததே!' என்று புலம்பினர். 'குழைக்காதர் அருள் செய்வார், அருள் செய்வார்! இன்றைக்குள் ஏதாவது நன்மை ஏற்படும்; நாளைக்குள் அநுகூலம் உண்டாகும்' என்று எண்ணி ஏமாந்தார்; பிறகு,

"இன்றாகும் நாளைக்குள் நன்றாகும் என்றிங் கிருப்பதலால்
ஒன்றா கிலும்வழி காண்கில மேயுன் உதவியுண்டேல்
பொன்றாமல் நாங்கள் பிழைப்போம் கருணை புரிந்தளிப்பாய்
அன்றா ரணந்தொழ நின்றாய்தென் பேரைக் கதிபதியே"

என்று குழைந்து நைந்தார்.

வடமலையப்பப் பிள்ளையன் நல்ல நீதியுடையவரென்றும், தமிழ் அன்புடையவரென்றும் அறிந்தவராதலின், தாமும் பிறரும் சிறையில் இருப்பதை அவர் அறிந்தால், அவரால் நன்மையுண்டாகுமென்ற நினைவு தீக்ஷிதருக்கு உண்டாயிற்று; அப்பொழுது, 'அவருக்குத் தெரிவிப்பவர் ஒருவருமில்லையே!' என்ற எண்ணம் அடுத்தாற்போல் தோற்றியது; உடனே,

"வள்வார் முரசதிர் கோமான் வடமலை யப்பன்முன்னே
விள்வாரு மில்லை யினியெங்கள் காரியம் வெண்டயிர்பாற்
கள்வா அருட்கடைக் கண்பார் கருணைக் களிறழைத்த
புள்வாக னவன்பர் வாழ்வேதென் பேரைப் புராதனனே"

என்று கதறினர்.

இப்படிச் சிலநாள் கழிந்தன. புதிய செய்யுள் இயற்றி மனங்கரைந்து பாடுவதும், முன்பே இயற்றியுள்ள பாடல்களைப் பாடிப் புலம்புவதும் நாராயண தீக்ஷிதர் வழக்கமாயின. அந்தச் சிறைக்கூடக் காவலதிகாரி தமிழறிவுடையவர். ஒரு நாள் நாராயண தீக்ஷிதர், 'வள்வார் முரசதிர் கோமான்' என்ற செய்யுளைமட்டும் சொல்லிக்கொண்டிருந்தபோது, அவ்வதிகாரி யின் காதில் அது பட்டது. 'நம்முடைய எசமான் பெயர் இந்தப் பாட்டில் அமைந்திருக்கிறதே! உள்ளே இருப்பவர் தமிழ்வித்துவான்போலத் தோற்றுகிறது' என்று எண்ணினர். தமிழ்ப்புலவர்களுக்கு மரியாதை செய்வதும், அவர்களுக்குக் குறைவு வாராமற் பாதுகாப்பதும் பிள்ளையனுக்கு உவப்பான காரியங்களாதலின், அதிகாரி உடனே சென்று தமிழ் வித்துவா னொருவர் சிறையில் இருப்பதையும், அவர் பிள்ளையன் பெயரைப் பாட்டிற் கூறிப் புலம்புவதையும் எசமானிடம் சொன்னர்.

அவர் சொன்னதுதான் தாமதம்; தண்டமிழ் வாணர் துயரத்தைக் கேட்கப்பொறாத வடமலையப்பப் பிள்ளையன் எல்லாக் காரியங்களையும் விட்டுவிட்டு, உடனே தம் குதிரைமீ

தேறிக்கொண்டார்; சிறைக்கூடத்தை நோக்கி விரைந்து வரலானார்.

சிறிது நேரத்திற்குள் குதிரை சிறைவாயிலில் வந்து நின்றது. பிள்ளையன் சிறைக்கூடத்தைத் திறக்கச் செய்து உள்ளே சென்றார்; அப்பொழுதும் குழைக்காதர் திருவடிகளைத் தியானித்துக் கொண்டு பாட்டுப் பாடியவண்ணமாய்க் கண்ணுங் கண்ணீருமாக அங்கேயிருந்த புலவரைக் கண்டார். அவருடைய நிலை, பிள்ளையன் நெஞ்சில் உருக்கத்தையும் கண்ணில் நீரையும் உண்டாக்கின; 'குழைக்காதரை நினைந்து தமிழ்க்கவியால் முறையிடும் இந்தப் புலவர்பெருமானைப்பற்றி இதுகாறும் அறிந்துகொள்ளவில்லையே! நாம் தமிழறிந்ததனால் என்ன பயன்? இவர் எவ்வளவு நாட்களாக இங்ஙனம் துன்புறுகின்றாரோ?' என்று மனம் வருந்தினார்; அவரை நோக்கி அவர் வரலாற்றை வினவினார்; அவரது வாய்மொழியால் எல்லாம் தெளிந்தார்.

பிள்ளையன் உத்தரவினால் பல வண்டிகள் சிறைவாயிலில் வந்து நின்றன. நாராயண தீக்ஷிதரும் அவருடன் இருந்த வேறு தமிழறிஞர்களும் அவற்றில் ஏறிக்கொண்டனர். பிள்ளையன் தீக்ஷிதரையும் பிறரையும் தம் அரண்மனைக்கு அழைத்துச்சென்று உபசரித்தார்; அவர் கொடுக்கவேண்டிய வரியை நீக்கியதோடு, அவர் நிலங்களை என்றும் வரியில்லாத இனம் நிலங்களாகச் செய்துவிட்டார்.

தீக்ஷிதர் பாடிய பாமாலையைப் பிள்ளையன் கேட்டார். அப்புலவருடைய மனம் எவ்வளவு வருந்தி நைந்திருக்க வேண்டுமென்பதை அச்செய்யுட்கள் நன்றாக எடுத்துக்காட்டின. அதுகாறும் அறுபத்தைந்து பாடல்கள் இயற்றப்பட்டிருந்தன. பிள்ளையன் தீக்ஷிதரைப் பார்த்து, 'இந்நூலை முற்றும் பாடி முடிக்கவேண்டும்' என்று விரும்பினார். அப்படியே அப்புலவர் பின்னும் முப்பத்தைந்து செய்யுட்களை இயற்றி நூறு பாடலாகப் பூர்த்தி செய்தனர்.

தாம் சிறைக்கூடத்திலிருந்து முறையிட்ட முறையீடு குழைக்காதர் காதில் விழுந்தமையால் அப்பெருமாள், பிறர் காதுகளிலும் விழும்படி செய்து சிறைத் துன்பத்தை நீக்கியருளினாரென்று தீக்ஷிதர் உறுதியாக நம்பினார். அதனால்

சிறையிலிருந்து விடுதலை பெற்ற பின்பு பாடிய செய்யுட்களில் குழைக்காதர், தம் துன்பத்தைப் போக்கியருளியதாகச் சொல்லியிருக்கிறார். விடுதலைபெற்ற நிலையில் பாடிய முதற் பாட்டிலேயே,

" ஆடகச் சேவடி யாலெம தாவி யளித்தனை கார்க்
கோடகப் பாவிகள் வாராமற் காத்தனை "

என்று குறிப்பித்திருக்கின்றார். இதில், 'கார்க்கோடகப் பாவிகள்' என்றது, தம்மைச் சிறையிட்ட அதிகாரியையும் அவரைச் சார்ந்தவர்களையுமே யென்று தோற்றுகின்றது.

இந்தப் பாமாலை தென்திருப்பேரை முதலிய இடங்களில் பலரால் மிக்க பக்தியோடு பாராயணம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. அங்ஙனம் செய்வதனாற் சில துன்பங்கள் நீங்கி இன்பம் உண்டாவதாகச் சிலர் கூறக் கேட்டிருக்கின்றேன். பள்ளிக் கூடத்திலும் முன்காலத்திலே இது பாடமாக இருந்துவந்தது.

குறிப்புரை

தலவகாரம் - இது சாமவேதத்தின் ஒரு பிரிவு. மகர நெடுங் குழைக் காதர் - சுறுமீன் வடிவமாகச் செய்யப்பட்ட நீண்ட குழையை யணிந்த காதையுடையவர். குழை - காதணி. நயந்து - கெஞ்சி. காவற்புரைத்தெரு - சிறைக்கூடமுள்ள தெரு. நைந்தார் - வருந்தினர்.

" கன்றுக்கு " : எழு பார் உம் - எழுதீவுகளைக் கொண்ட பூமியிலுள்ளார் யாவரும். குன்றை - கோவர்த்தன மலையை. கவிகை என - குடையாக.

" திங்களொன்றுக " : திங்கள் ஒன்று ஆக - ஒரு மாதகாலமாக. எங்கள் தம்பால் - எங்களிடத்தில்.

" இன்றுகும் " : பொன்றுமல் - அழியாமல். அன்று - வெகு காலந் தொடங்கி. ஆரணம் - வேதம்.

" வள்வார் " : வள்வார் முரசு - வலிய தோல்கயிற்றினற் கட்டப்பட்ட பேரிகை. விள்வார் - வாய்திறந்து சொல்லுபவர். புள் - கருடன்.

முறையிடு - நீதிவேண்டிக் குறையிரத்தல்: ஆடகச் சேவடி - பொன் போல் அருமையான சிவந்த திருவடிகள். ஆவி அளித்தனை - உயிரைப் பாதுகாத்தாய்.

பயிற்சி

1. பொருள் கூறுக : மகரம், கவிகை, ஆரணம், புள், ஆடகம்.
2. பிரித்துக்காட்டுக : வன்னெஞ்சர், வெண்டயிர், நான்மறை, கற்று, சேவடி.

வினுக்கள்

1. பிள்ளையன் என்ற பெயர் யாருக்கு வழங்கியது ?
2. பிள்ளையனுடைய குணங்களைப்பற்றிச் சுருக்கிக் கூறுக.
3. பிள்ளையன் இயற்றிய நூல்கள் எவை ?

4. 'மன்னவனெப்படி மன்னுயிரப்படி'—சந்தர்ப்பங்கூறி விளக்குக.
5. நாராயண தீக்ஷிதர் என்பவர் யார்? அவர் சிறைப்படக் காரணம் என்ன?
6. இவர் இயற்றிய நூல் யாது? அதனை இயற்றக் காரணமென்ன?
7. புலவர் சிறைநீக்கம் பெற்றது எவ்வாறு?
8. தீக்ஷிதர் விடுதலை பெற்றபோது பாடிய பாட்டில் தமது நம்பிக்கையை எப்படி வெளியிட்டிருக்கிறார்?
9. 'கார்க்கோடகப்பாவிகள்' என்றது யாரைக்குறிக்கும்? ஏன்?
10. சிறு குறிப்பு வரைக: தவலகாரம், காவற்புரைத் தெரு.

கட்டுரையாக்கம்

'பிள்ளையன் தமிழ்ப்பற்று' என்பதுபற்றி இருபதுவரியில் ஒரு சிறு கட்டுரை வரைக.

2. திருச்சிராப்பள்ளி

T. V. சதாசிவ பண்டாரத்தார்

தென்னிந்தியாவிலுள்ள புகைவண்டி நிலையங்களுள் முதன்மைபெற்று விளங்கும் திருச்சிராப்பள்ளியைப் பலரும் அறிவர். நம் அரசாங்கத்தார், சுதந்திர இந்தியாவில் ஊர்களெல்லாம் தம் பழைய பெயர்களோடு நின்று நிலவவேண்டுமென்ற கருத்தினராய் இப்போது சில ஊர்களின் பெயர்களை மாற்றியுள்ளனர். அவற்றுள் திருச்சிராப்பள்ளி என்பதும் ஒன்றாகும். அப் பெருநகரின் பண்டைப்பெயர் யாது என்பதை ஈண்டு ஆராய்வோம்.

கடைச்சங்க நூல்களுள் ஒன்றாகிய அகநானூற்றில், "கறங்கிசை விழவின் உறந்தைக் குணாது - நெடும் பெருங் குன்றம்" என்று உறையூர்க்குக் கிழக்கே ஒரு குன்று கூறப்பட்டுள்ளதேயன்றி, அதன் பெயராதல், அஃது அமைந்துள்ள ஊரின்பெயராதல் அப்பாடலில் குறிக்கப்படவில்லை. சைவசமய குரவர்களாகிய திருஞான சம்பந்தரும் திருநாவுக்கரசரும் அக் குன்றின்மேல் திருக்கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியுள்ள சிவ பெருமான்மீது பாடியுள்ள பதிகங்களிலேதான் 'சிராப்பள்ளி' என்ற பெயர் காணப்படுகின்றது. கி. பி. ஏழாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் தொண்டைநாட்டையும் சோழ நாட்டையும் ஒருங்கே ஆட்சிபுரிந்த பல்லவ வேந்தராகிய **முதல் மகேந்திர வர்மன்** என்பவனே சிராப்பள்ளிப் பெருங்குன்றைக் குடைந்து,

அங்கே சிவபெருமானுக்குத் திருக்கோயில் அமைத்தவன் என்பது ஆராய்ச்சியால் அறியப்படுகின்றது. வடமொழியிலே சிறந்த புலமை பெற்றிருந்த அவ்வேந்தன் எட்டுச் சுலோகங்கள் இயற்றி, அவற்றைத் தான் எடுப்பித்த சிராப்பள்ளிச் **சிவன் கோயிலில்** பொறித்துள்ளான்.

அச் சுலோகங்களிலே தான் புறச்சமயத்திலிருந்து திரும்பிச் சிவநெறியைக் கடைப்பிடித்துச் சைவனாகியதையும், சிராப்பள்ளிக் குன்றின்மேற் குகைக் கோயிலிற் சிவலிங்கத்தை எழுந்தருளுவித்ததையும் குறிப்பிட்டுள்ளான். அச் செய்திகளை நுணுகி நோக்குமிடத்து அம்மன்னனது ஆட்சியின் பிற்பகுதியிலேதான் சிராப்பள்ளிக் குன்றிற் சிவாலயம் அமைக்கப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும் என்பதும், அதற்குமுன்னர் அவன் சமண சமயத்தைக் கைக்கொண்டு ஒழுகிய காலத்தில் அங்கே சிவாலயம் இருந்ிலது என்பதும் நன்கு புலனாகின்றன. சமணர்களாற் கருங்கல்லிற் பிணித்துக் கடலிற்போடப்பெற்ற திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் சிவபெருமான் திருவருளால் அக் கல்லையே தெப்பமாகக்கொண்டு கடலைக் கடந்து, திருப்பாதிரிப்புலியூரையடைந்து திருகோயிலுக்குட்சென்று, "ஈன்றாளுமாய்" என்று தொடங்கும் திருப்பதிகம்பாடி இறைவனை வணங்கினர் என்பது பெரியபுராணம் என்று வழங்கும் திருத்தொண்டர் புராணத்தால் அறியப்பெறும் ஓர் உண்மை வரலாறாகும். அந் நிகழ்ச்சிதான் மகேந்திரவர்மன் சமண சமயத்தைத் துறந்து சைவனாகும்படி செய்து விட்டது என்பது தேற்றம். அந் நாட்களில், திருப்பாதிரிப்புலியூர் என்று வழங்கும் பாடலிபுரத்திலிருந்த ஓர் அமண் பள்ளியையிடித்து, திருவதிகை நகரில் தன் பெயரால் **குணபரேச்சுரம்** என்ற சிவன் கோயிலொன்று அவ்வரசன் அமைத்தனன். இச் செய்தியைச் சேக்கிழார் தம் பெரியபுராணத்திற் கூறியுள்ளனர். அவனுக்குக் குணபரன் என்னும் சிறப்புப் பெயர் உண்டு என்பது, அவனுடைய சிராப்பள்ளிக் கல்வெட்டுக்களாலும் செங்கற்பட்டிற்கு அண்மையிலுள்ள வல்லத்திற் காணப்படும் அவன் கல்வெட்டொன்றாலும் நன்கறியக் கிடக்கின்றது. ஆகவே சேக்கிழார் கூறியுள்ள அச்செய்தி பெரிதும் உறுதியெய்தல் உணரற் பாலதாகும். அங்ஙனமே, அவன் தன் நாட்டிலிருந்த பல அமண் பள்ளிகளை இடித்து, அவ்விடங்களிற்

சிவன்கோயில்கள் அமைத்திருத்தல் வேண்டும். அவற்றுள் சிராப்பள்ளிக் குன்றின் மேலுள்ள சிவாலயமும் ஒன்றாகும். அவ்வுண்மை, அக்கோயிலிற் காணப்படும் அவனுடைய வட மொழிக் கல்வெட்டுக்களாலும், அக்குன்றின் உச்சியில் வரையப் பெற்றுள்ள வேறு சில கல்வெட்டுக்களாலும் வலியுறுகின்றது.

இனி, சிராப்பள்ளிக் குன்றின் மேலுள்ள உச்சிப் பிள்ளையார் கோயிலுக்குப் பின்புறத்திற் பல சமண முனிவர்களின் கற்படுக்கைகள் தலையணைகளோடு இருத்தலை இன்றும் காணலாம். அத்தலையணைகளில் அவற்றை உபயோகித்த சமண முனிவர்களின் பெயர்கள் வரையப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்வெழுத்துக்களைக்கொண்டு அவற்றின் காலத்தை ஆராய்ந்த கல்வெட்டிலாகா அறிஞர்கள், அவை கி. பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் அமைக்கப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும் என்று கூறுகின்றனர். எனவே, கி. பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் அக்குன்றின்மேற் சில சமண முனிவர்கள் தங்கித் தவம் புரிந்து கொண்டிருந்தனர் என்பது நன்கு தெளியப்படும். அவர்களுள் 'சிரா' என்ற முனிவர் ஒருவர் இருந்தமை அங்குள்ள கல்வெட்டுக்களால் அறியப்படுகின்றது. அம் முனிவர் அத்தவப் பள்ளியின் தலைவராயிருந்தமை பற்றி அது 'சிராப்பள்ளி' என்று முதலில் வழங்கத்தொடங்கி, அவர் காலத்திற்குப் பின்னரும் அப்பெயரோடு நின்று நிலவுவதாயிற்று. முதல் மகேந்திரவர்மனும் தன் ஆட்சியின் முற்பகுதியில் அத் தவப்பள்ளியை ஆதரித்துப் போற்றிவந்திருத்தல் நன்கு துணியப்படும். திருநாவுக்கரசர் பொருட்டுச் சிவபெருமான் நிகழ்த்திய அரிய நிகழ்ச்சிகளை அறிந்த அப் பெருவேந்தன் அமண் சமயத்தை வெறுத்துச் சைவனாயினமை முன்னர் விளக்கப்பெற்றது. அந் நாட்களிலேதான் அவன் சிராப்பள்ளி என்னும் அமண்பள்ளியை இடித்து, அக்குன்றின்மேல் சிவன்கோயில் எடுப்பித்திருத்தல் வேண்டும். அச்சிவாலயமும் சிராப்பள்ளி என்னும் பழைய பெயருடன் வழங்கி வருவதாயிற்று. சைவசமய குரவர்களாகிய திருஞான சம்பந்தரும் திருநாவுக்கரசரும் தம் காலத்தில் வழங்கிவந்த சிராப்பள்ளி என்ற அப்பெயரைத் தாம் அக்கோயிலிற் பாடியருளிய பதிகங்களிற் குறிப்பிட்டுச் செல்லுவாராயினர். ஆகவே, சிரா என்ற சமண முனிவரது தவப்பள்ளியின் பெயராயிருந்த சிராப்பள்ளி

என்பது, பின்னர் முதல் மகேந்திரவர்மன் அங்கு எடுப்பித்த சிவன்கோயிலின் பெயராக மாறிவிட்டமை அறியத்தக்கது.

நம் தமிழ் நாட்டிலே சில ஊர்களிலுள்ள திருக்கோயில் களுக்குத் தனிப்பெயர்கள் முற்காலத்தில் வழங்கி வந்தன என்பது சமயகுரவர் அருளிய தேவாரப் பதிகங்களாலும் கல்வெட்டுக்களாலும் புலப்படுகின்றது. உறையூரிலுள்ள கோயில் ஆனிலை எனவும், பழையாறையிலுள்ள கோயில்கள் பட்டீச்சுரம் திருச்சத்திமுற்றம் எனவும், திருநறையூரிலுள்ள கோயில் சித்தீச்சுரம் எனவும், கோவந்தபுத்தூரிலுள்ள கோயில் விசயமங்கை எனவும், சாத்தனூரிலுள்ள கோயில் ஆவடுதுறை எனவும், சாத்தமங்கையிலுள்ள கோயில் அயவந்தி எனவும், காவிரிப்பூம் பட்டினத்திலுள்ள கோயில் பல்லவனீச்சுரம் எனவும், பெண்ணாகடத்திலுள்ள கோயில் தூங்கானைமாடம் எனவும், திருவெண்ணெய் நல்லூரிலுள்ள கோயில் அருட்டுறை எனவும், தஞ்சாவூரிலுள்ள கோயில் இராசராசேச்சுரம் எனவும் திருப்புறம்பயத்திலுள்ள கோயில் ஆதித்தேச்சுரம் எனவும் பெயர் எய்தியிருந்தன என்பதைத் தேவாரப் பதிகங்களாலும், அவ்வூர்களிலுள்ள கல்வெட்டுக்களாலும் அறியலாம். அம்முறையில் சிராப்பள்ளி என்பது கோயிற் பெயராயிருத்தலால், அக்கோயில் அமைந்துள்ள ஊரின் பெயர் யாது என்பது இனி ஆராய்தற்குரியதாகும்.

திருச்சிராப்பள்ளியில் முதல் இராசராச சோழனது ஆட்சியின் பதினாறும் ஆண்டாகிய கி. பி. 1000 - ல் வரையப்பட்டுள்ள கல்வெட்டொன்று **விக்கிரமசிங்க மூவேந்த வேளான்** என்பவன் ஒருவன் விளத்தூர் நாட்டு ஆலங்குடியில் நிலம் விலைக்கு வாங்கி, அதனை உறையூர்க் கூற்றத்துச் சிற்றம்பரில் உள்ள சிராப்பள்ளிக் கோயிலுக்கு அளித்தனன் என்று கூறுகின்றது. அதனை ஆராயுமிடத்து, அத்தலைவனால் இறையிலி நிலம் வழங்கப்பெற்ற சிவன்கோயில் சிராப்பள்ளி என்னும் பெயருடையது என்பதும் அக்கோயில் அமைந்துள்ள நகர் சிற்றம்பர் என்னும் பெயருடையது என்பதும் நன்கு புலனாதல் காண்க. கி. பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டின் முதற் பகுதியில் முதல் வரகுணபாண்டியனது ஆட்சியின் பதினொன்றாம் ஆண்டில் அக்கோயிலிற் பொறிக்கப்பெற்றுள்ள வேறொரு கல்

வெட்டொன்றும் அவ்வுண்மையை உறுதிப் படுத்துதல் உணரத்தக்கது.

இக்கல்வெட்டில் அவ்வூர் சிற்றம்பர்நகர் எனவும் சிற்றம்பர் பதி எனவும் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

நம் தமிழ்நாட்டில் அம்பர், இன்னம்பர், நல்லம்பர் என்ற ஊர்கள் இருத்தலைப் பலர் அறிந்திருத்தல் கூடும். அவ்வூர் களைப்போற் சிற்றம்பர் என்ற ஊரும் இருந்துளது. இக்காலத்தில் அவ்வூரின் பெயர் மறைந்தொழிந்தது எனினும், அவ்வூர் திருச்சிராப்பள்ளி என்னும் பெயருடன் இஞ்ஞான்று எல்லோர்க்கும் காட்சியளித்துக்கொண்டு பெருமையுடன் விளங்குவது மகிழ்தற்குரியதாகும்.

இதுகாறும் ஆராய்ந்து கூறியவற்றால் பண்டைக்காலத்தில் சிராப்பள்ளி என்பது சிரா என்ற சமண முனிவரது தவப் பள்ளியின் பெயராயிருந்தது என்பதும், பிறகு பல்லவ வேந்த னாகிய முதல் மகேந்தர வர்மன் அதனை இடித்துவிட்டு அங்கு எடுப்பித்த சிவன் கோயிலின் பெயராயிற்று என்பதும், அதன் பின்னர் அத்திருக்கோயில் அமைந்துள்ள நகரின் பெயராக வழங்கிவருகின்றது என்பதும், கோயிலின்பெயர் நகரின் பெயராகப் போய்விட்டமையின் சிற்றம்பர் என்னும் அந்நகரின் பழைய பெயர் மறைந்துவிட்டது என்பதும் நன்கு விளங்குதல் காண்க.

குறிப்புரை

கறங்கு இசைவிழவின் உறந்தைக் குணது - ஒலிக்கின்ற இசையோடு கூடிய உறையூருக்குக் கிழக்கிலுள்ளது. குரவர் - ஆசாரியர். பதிகம் - பத்துப் பாடல்கள் கொண்டது. நுணுகி - கூர்ந்து. தேற்றம் - நிச்சயம். அமண்பள்ளி - சமணத்துறவிகள் வாழுமிடம். அமண்சமயம் - சமண சமயம். இஞ்ஞான்று - இப்பொழுது.

பயிற்சி

1. பொருள் கூறுக : கறங்கு, குணது, குரவர், தேற்றம்.
2. பிரித்துக்காட்டுக : கறங்கிசை, பிற்பகுதி.

வினாக்கள்

1. சுதந்திர இந்தியாவில் பழம் பெயராக மாற்றப்பட்ட சில நகரங் களின் பெயர்களைக் கூறுக.

2. சைவசமயக் குரவராவார் யாவர்?

3. சிராப்பள்ளிக் குன்றைக் குடைந்து சிவபெருமானுக்குத் திருக் கோயில் எடுத்த வேந்தன் யாவன்?

4. முதல் மகேந்திர வர்மனது வடமொழிக் கல்வெட்டால் நாம் அறியக் கூடியது என்ன?

5. மகேந்திரவர்மன் சமணனாயிருந்து சைவனான வரலாறு யாது?

6. மகேந்திரவர்மனுக்கு வழங்கிய மற்றொரு பெயர் யாது?

7. சிராப்பள்ளி என்று பெயர்வரக் காரணமென்ன?

8. சிராப்பள்ளியில் சிவபிரானைப் பாடிய சைவசமயக் குரவர் யாவர்?

9. 'நம் தமிழ்நாட்டிலே சில ஊர்களிலுள்ள திருக்கோயில்களுக்குத் தனிப் பெயர்கள் முற்காலத்தில் வழங்கிவந்தன' என்பதற்கு மூன்று சான்றுகள் தருக.

10. சிராப்பள்ளி என்ற பெயர் வருவதற்குமுன் அப்பதிக்கு வழங்கிய பெயர் என்ன?

கட்டுரையாக்கம்

'சிராப்பள்ளி' என்ற பெயர்க் காரணத்தை விளக்கி ஒரு சிறு கட்டுரை வரைக.

3. முடத்தாமக் கண்ணியார்

[வானொலிப் பேச்சு]

எஸ். வி. வரதராஜ ஐயங்கார், எம். ஓ. எல்.,

முடத்தாமக் கண்ணியார் என்பவர் தமிழ் இலக்கியம் ஆக்கிய சிறந்த கவிகளுள் ஒருவர். இவர் கடைச் சங்க காலத்தில் விளங்கிய ஒரு பெரும்புலவர். மோசியார் என்ற ஒரு கவி இருந்தார். அவர் முடவராய் இருந்ததால் அவரை முட மோசியார் என்று அழைத்தார்கள். அவரைப் போலவே தாமக்கண்ணியார் என்பவரும் முடமாயிருந்ததால் முடத்தாமக் கண்ணியார் என்று பெயர் பெற்றார். தாமக்கண்ணியார் என்பது தலைமேல் வட்டமாகப் பூமாலையைச் சூடியிருந்த காரணத்தால் இவருக்கு ஏற்பட்ட பெயராக இருக்கலாம். தாமக்கண்ணி என்ற பெயரோடு ஆர் என்பதைச் சேர்த்துத் தாமக்கண்ணியார் என்று இவரை மரியாதையாக அழைத்து வந்ததாகத் தெரிகிறது. தாமக்கண்ணி என்று பெயர் அமைந்திருப்பதைக் கொண்டு, இவரை ஒரு பெண்பால் என்றும் சிலர் கருதுகிறார்கள். இங்கே சொல்லியதைத் தவிர இவரைப் பற்றிய வேறு செய்திகள் தெரியவில்லை.

தமிழ் மக்களுக்கு அழியாத ஒரு பெருஞ்செல்வத்தை அளித்துள்ளவர் முடத்தாமக் கண்ணியார். அதுவே 'பொருநராற்றுப்

படை' என்பது. இது ஒரு சங்ககால நூல். பத்துப்பாட்டு என்னும் தொகைநூலிலுள்ள பத்துப்பாட்டுக்களில் இது இரண்டாவது பாட்டு. இதிலிருந்து விஷயங்களைக் கூர்ந்து நோக்கி அறிந்து, அவைகளைக் கவிகளில் அமைத்துப் பாடும் இவருடைய திறமையை நாம் அறியலாம்.

ஆற்றுப்படை என்பதற்கு வழியில் செலுத்துவது அல்லது வழிகாட்டுவது என்பது பொருள். பொருநர் ஆற்றுப்படை என்பது பொருநனை வழியில் செலுத்துவது என்று பொருள் படும். முற்காலத்தில் கூத்தர் என்ற ஒரு வகுப்பார் இருந்தனர். இவர்கள் தம் குடும்பத்தோடு கும்பல் கும்பலாக ஊர் ஊராகச் சென்று, அங்கேயுள்ள கொடையாளிகளைப் பாடி மகிழ்வித்துப் பரிசில் பெறுவது வழக்கம்.

இவ்வாறு பரிசில் பெற்றுச் செல்லும் ஒரு கூத்தன் வழியில் ஓரிடத்தில் தங்கியிருக்கும்போது, யதேச்சையாக அந்த வழியாக வந்த மற்றொரு கூத்தன் அவனைக்கண்டதாகவும், வந்த கூத்தனின் வறுமை நிலையைக் கண்டு மனமிரங்கிய கூத்தன், இன்ன வழியாகச் சென்றால், இன்ன ஊரில் இன்ன கொடையாளியைக் காணலாம். அவனைப் பாடினால் அளவற்ற பரிசில் அளிப்பான். நானும் அவனிடம் பரிசில் பெற்றுத்தான் வருகிறேன் என்று சொல்லி அவனுக்கு வழி காட்டியதாகவும் பாடுவதற்குத்தான் '**ஆற்றுப்படை**' என்று பெயர்.

முடத்தாமக் கண்ணியார் இயற்றிய ஆற்றுப்படைக்குப் பொருநர் ஆற்றுப்படை என்பது பெயர். பொருநர் என்பதற்கு மற்றொருவரைப்போல் வேஷம் போட்டுக் கொண்டு கூத்தாடுபவர் என்பது பொருள். இப்படி வேஷம்போட்டுக் கொண்டு கூத்தாடுபவரை இப்போதுகூட நாம் காண்கிறோம் அல்லவா? ஒருவன் வேஷம் போட்டுக்கொண்டு ஆடுவான். மற்றொருவன் மத்தளம் வாசிப்பான். இன்னொருவன் தாளம் போடுவான். இவர்கள் இப்படி ஆடிப்பாடி நடிப்பதெல்லாம் யாசகம் பெறுவதற்குத் தான். இதுவே இவர்கள் பிழைப்பும் ஆகும். முற்காலத்திலும் இப்படிப்பட்ட கூத்தர் இருந்தார்கள். அவர்களுக்குப் பொருநர் என்றும் பெயர் உண்டு. இந்தப் பொருநர் **ஏர்க்களம் பாடுவோர், போர்க்களம் பாடுவோர், பரணி பாடுவோர்** என்று மூன்று வகைப்படுவர். இவர்களுள் போர்க்களம் பாடும் பொருநன் பாடு

வதாக அமைத்து இந்த ஆற்றுப்படையை முடத்தாமக் கண்ணியார் பாடியிருக்கிறார். இந்தப் பொருநன் தடாரிப்பறை என்னும் ஒருவகை வாத்தியத்தைக் கொட்டுபவன். பொருநர்கள் திருவிழா நடக்கும் ஊர்களுக்குப் போய்த் தங்கள் இசைப்புலமையைக் காட்டி யாசகம் பெறுவார்கள். விழா முடிந்ததும் விழா நடக்கும் மற்றோர் ஊரை நோக்கிப் போவார்கள்.

ஆற்றுப்படை என்பது கூத்தரால் பாடப்பட்ட நூல் என்று நீங்கள் எண்ணிவிடலாகாது. ஒரு கூத்தன் மற்றொரு கூத்தனுக்கு வழி சொல்லி அனுப்புவதாகக் கவி கற்பனை செய்து பாடும் நூல் இது. இப்படி நூல் இயற்றுவதற்குத் தொல்காப்பியம் என்னும் இலக்கணம் இடம் கொடுக்கிறது. ஆகவே, பொருநர் ஆற்றுப்படை என்பது முடத்தாமக் கண்ணியார் என்பவரால் கற்பனையாக இயற்றப்பட்ட ஓர் இலக்கியம் என்பது நாம் அறிந்துகொள்ளக் கூடியது.

இந்தப் பொருநர் ஆற்றுப்படை ஒரு கற்பனைக் களஞ்சியம். இதில் கூறப்படும் செய்திகளை நீங்கள் சுருக்கமாகத் தெரிந்து கொள்வது அவசியம். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் **வெண்ணி** என்று ஓர் ஊர் உண்டு. அது தேவாரம் பெற்ற ஒரு பாடல் ஸ்தலம். அதற்கு இப்பொழுது **கோயிலுண்ணி** என்று பெயர் வழங்குகிறது. இந்த ஊருக்குப் பக்கத்தில் ஒரு பெரும்போர் நடந்தது. அப்போரில் **இளஞ்சேட் சென்னி** என்ற சோழனின் புதல்வனை **கரிகாற் பெருவளத்தான்** தன் இளமைப் பருவத்தில் சேர பாண்டியர்களை வென்றான். அப்போர்க்களத்தை வருணித்தும், அவன் வெற்றியைப் புகழ்ந்தும் சென்ற தனக்கு அவன் உபசாரம் செய்து பரிசில் அளித்ததை விவரித்துச் சொல்லி, நீயும் அவனை நாடிப் பரிசில் பெறுவாய் என்று தூண்டுகிறான் பொருநன். இதன் கதைச்சுருக்கம் இதுதான்.

பொருநன் வழியில் தங்கியிருக்கும் இடம் யானைகள் திரியும் ஒரு பாலைக்காடு. நூல் வலையைப் பந்தலாக இட்டால் எவ்வளவு நிழல் இருக்குமோ, அவ்வளவு அற்பமான நிழலுள்ள இலை யுதிர்ந்த ஓர் ஆச்சாமரத்தின் நிழலில் அவன் மற்றொரு பொருநனைச் சந்திக்கிறான். வந்த பொருநனோடு ஒரு பாடினியும் வந்திருக்கிறாள். அவள் கையில் ஒரு யாழ் இருக்கிறது. அந்த யாழின் பத்தல்—அதாவது குடம், மானின் குளம்பு அழுந்தின

இடத்தைப் போல இருக்கிறது. அதை அவள் ஒரு தோலால் மூடி எடுத்துக் கொண்டு நிற்கிருள். அந்தத் தோலுரை நழுவாமல் இருப்பதற்கு இரண்டு ஆணிகள் உண்டு. அவை வளையில் இருக்கும் நண்டின் கண்களைப் போல இருக்கின்றன. யாழின் நீண்ட தண்டானது பாம்பு படமெடுத்து நிற்பதுபோல் காணப்படுகிறது. நன்ருகக் குத்தித் தீட்டின தினையரிசியின் நிறத்தை ஒத்திருக்கின்றது அந்த யாழ் நரம்பின் நிறம். யாழானது கலியாணப் பெண்ணைப் போல அழகாக இருக்கிறது என்கிருர் முடத்தாமக் கண்ணியார்! அதைப் பாடினி வாசித்தால் எப்படி இருக்கும் தெரியுமா? அந்த இசையைக் கேட்கும் வழிக் கொள்ளைக்காரர்கள் கூடத் தங்கள் இயற்கையான கொடிய குணம் மாறி அருள் உண்டாகி, தங்கள் கையிலுள்ள ஆயுதங்கள் தம்மையறியாமலே நழுவி விழ, மெய்ம்மறந்து கேட்டுக்கொண்டே இருப்பார்களாம்.

> " ஆறலை கள்வர் படைவிட அருளின்
> மாறுதலை பெயர்க்கும் மருவுஇன்பாலை "

என்கிருர், முடத்தாமக்கண்ணியார். நரம்புகளைத் தழுவியும் உருவியும் தெறித்தும், ஒன்றைவிட்டு ஒன்றைத் தெறித்தும் தன் குரலோடு இசைத்துப் பெண் மயில் போன்ற சாயலையுடைய அந்தப் பாடினி பாடுவாளாம். அந்தப் பாணிக்கு ஏற்பப் பொருநன் தடாரி வாசிப்பானும்.

பெருமைக்கு ஏற்ற செல்வமும், செல்வத்தால் வந்த கீர்த்தியும், வல்லமையோடு பொருந்திய விடாமுயற்சியும், வெற்றி முரசு முழக்கும் பெரும் படையும் உடைய சேர சோழ பாண்டியர் என்னும் மூவேந்தரும் ஒரே சபையில் சேர்ந்திருந்தால் எவ்வளவு சிறப்பாக இருக்கும்! அதுபோல வாத்தியம், நிருத்தம், கீதம் — அவையாவன கொட்டு, ஆட்டம், பாட்டு— ஆகிய மூன்றும் பொருந்தச் சிறந்த ஓர் இசைவிருந்து அளிக்கின்ற பொருநனும் அவன். அவனை **ஏழின் கிழவன்** அதாவது " ஏழிசைக்கும் உரியவன் " என்று அழைக்கின்ருர் முடத்தாமக் கண்ணியார்.

பொருநன் தான் கரிகால் பெருவளத்தானை யடைந்து பரிசில் பெற்ற விதத்தைப் பின்வருமாறு கூறுகின்ருன்:

"பழுத்த மரத்தைத் தேடிச் செல்லும் ஒளவால்போல நான் கரிகால் பெருவளத்தானை நாடியடைந்தேன். காணவேண்டும் என்று ஆவலோடு வந்தவர், தடையில்லாமலும் வாயில்காப்போர் அனுமதி பெறாமலும் நேராக உள்ளே செல்லக்கூடிய கரிகாலன் மதிலுக்குள்ளே போனதும், என் களைப்பு தானாகவே நீங்கி விட்டது. அதிகாலையில், சுக்கிரன் உதிக்கும் வேளையில் ரூபக தாளத்தில் தடாரியைக் கொட்டி ஒரு பாட்டுப்பாடி முடிப் பதற்குள், அவ்வேந்தன் என்னை அழைப்பித்து, அருளோடு பார்த்து உபசரித்து, என் மனத்தைக் குளிரச் செய்தான்; ஈரும் பேனும் வாசம் பண்ணும் இடமாயும், வேர்வையால் நனைந்த தாயும், எங்கும் தையல் மயமானதாயும் இருந்த என் அரையா டைக்குப் பதிலாக ஓர் அருமையான ஆடையைத் தந்து உடுக்கச் செய்தான். அரண்மனையில் எனக்குச் சிறந்த விருந்து கிடைத்தது. வேளை தப்பாமல் விலாப்புடைக்கப் பல நாள் இடைவிடாமல் உண்டதனால், எனக்கு உணவில் வெறுப்பு ஏற்பட்டுவிட்டது. ஊருக்குப் போகவேண்டும் என்ற எண்ண மும் வந்துவிட்டது. விடை கேட்டேன். அவன் பிரிய மனமில் லாமல் விடை கொடுக்கத் தயங்கினான். அப்பால் யான் மன்றாடி விடை கொள்ளும் போது, எனக்கு வேண்டிய யானைகளையும் யானைக்கன்றுகளையும் கொண்டுபோகும்படி சொல்லிப் பொன்னா பரணம் முதலான பல வரிசைகளுந் தந்து அனுப்பினான், அக் கரிகாலன்.

நல்ல வேளை வருமளவும் தாய் வயிற்றில் தங்கியிருந்து, கடலில் உதித்துக் கம்பீரமாகக் கிளம்பும் பால சூரியனைப்போலப் பிறந்ததனால் அரசுரிமை பெற்றவன், அக்கரிகாலன். பகைவர் அவனைப் பணிந்து ஏவல் செய்வார்கள். வெண்ணிப் போர்க் களத்தில் நெடுஞ்சேரலாதனும் பாண்டியனும் அவனை எதிர்த்துத் தோல்வியடைந்தார்கள். நீங்கள் அவனை யடைந்து உங்கள் வறுமை நிலை தோன்ற நிற்பீர்களானால் சமீபத்தில் கன்று போட்ட பசுவைப்போல அவன் உங்களிடம் அன்புகொள்வான். உன் பாடினி யாழை மீட்டி ஓர் இசை பாடுவதற்குள், உங்கள் கந்தையாடையைப் போக்கி பட்டாடை வழங்குவான். உண்டியும் உறைவிடமும் தந்து உபசரிப்பான்."

பரிசில் பெற்றுவந்த பொருநன் தன் எதிரே வந்த

பொருநனை நோக்கி இவ்வாறெல்லாம் பரிசில் பெறுவதற்கான உபாயங்களைச் சொல்லியனுப்புவதாக முடத்தாமக் கண்ணியார் மிகவும் அழகாகக் கற்பனை செய்து பாடியிருக்கிறார். கரிகாற் பெருவளத்தானுடைய வீரம் தியாகம் என்ற இரண்டு அருங் குணங்களையும் யாவரும் அறியச்செய்வதுதான் கவியின் முக்கிய நோக்கம். அதற்கு இப்படி ஒரு துறை வகுத்துக்கொள்வது கவிகளின் வழக்கம்.

யாழின் அமைப்பையும், அதனைப் பாடினி மீட்டி வாசிக்கின்ற பாங்கையும், கொடிய மனமுள்ளவரை இளகிய மனமுடையவராக்கும் இசையின் தன்மையையும் முடத்தாமக் கண்ணியார் மிகவும் அழகாகக் கூறியுள்ளார். இதிலிருந்து இவர் ஒரு சங்கீத ரசிகர் என்று தெரிகிறது. இக்காலத்துப் பெண்களைப்போலவே முற்காலப் பெண்களும் நாகரிகமாக உடையணிவதும், முத்துமாலை பொன்னரிமாலை போன்ற ஆபரணங்கள் பூண்பதும் உண்டு என்றும் புலனாகிறது. தேரின் மொட்டு என்னும் உறுப்பு தந்தத்தால் அமைந்து சித்திர வேலைப்பாடுகள் உடையதாக இருக்கும் என்பதால், தந்தத்தால் பதுமை முதலியவை செய்யும் சிற்பத் தொழில் தமிழ் நாட்டிற்கு மிகவும் பழைமையானது என்று நாம் அறிகிறோம். குதிரைக்குத் தலையாட்டம் என்னும் ஒருவகை அணி இடப்படும் என்றும், தேர்களில் நான்கு வெண்ணிறக் குதிரைகள் ஒருசேரப் பூட்டப் படுதல் உண்டு என்றும் தெரிகிறது. சரிகைப்பூ வேலைப்பாடமைந்த பட்டாடைகளையும் இழைகளுக்கு இடையே இடைவழி தெரியாதபடி மிக மெல்லியதாக நெய்யப்பெற்ற பருத்தியாடைகளையும் முடத்தாமக் கண்ணியார் பாராட்டிக் கூறுவதால், பழந்தமிழ் நாட்டில் பருத்தி நெசவு மட்டுமல்லாமல், பட்டு நெசவுத் தொழிலும் நன்கு நடைபெற்று வந்தது என்று நாம் கருதலாம்.

சோழ நாட்டையும் அதனை வளம்படுத்தும் காவிரியாற்றையும் நம் கவி மனமாரப் போற்றுகின்றார். இதனால் அவரது தேசாபிமானம் நன்கு விளங்குகிறது.

"சாலி நெல்லின் சிறைகொள் வேலி
ஆயிரம் விளையுட் டாகக்
காவிரி புரக்கும் நாடு கிழவோனே"

என்று கரிகால் பெருவளத்தானைப் போற்றுகிறார் நம் கவி. இதனால் கவியின் ராஜபக்தி நமக்குப் புலனாகிறது. காவிரியின் இருகரையிலுமுள்ள சோலைகளையும் காவிரியின் பாசனத்தால் செம்மாந்து விளைந்து தலைநிமிர்ந்து நிற்கும் நெற்கதிர்களையும், நெல் வயல்களுக்கு இடையே காணப்படும் கரும்புத் தோட்டங்களையும், இவை தரும் கண்கொள்ளாத இன்பக் காட்சிகளையும் கண்டு களிப்பு மேலிட்டுப் பாடியுள்ளார் நமது தாமக் கண்ணியார். அவரது கவனம் குலை நிறைந்த தென்னை மரத்தின் மட்டைமீது உட்கார்ந்துகொண்டு, திரும்பித் திரும்பிப் பார்க்கும் ஆந்தையைக் காண்பதிலும் சென்றிருக்கிறது. ‘தண்ணீரும் காவிரியே, தார் வேந்தன் சோழனே, மண்ணாவதும் சோழமண்டலமே’ என்று பாடிய ஔவையின் வாக்கு இங்கே நம் நினைவில் வருகிறது. தமிழ் நாட்டில் விசேஷமாகச் சோழமண்டலத்தில் இருந்த பலவகை மரங்கள், நறுமண மலர்கள், இசைக்கருவிகள், அவை செய்யப்படுதற்கு உரிய மரங்கள் முதலான பல செய்திகள் இவர் வாக்கால் நமக்குத் தெரியவருகின்றன. காவிரியின் படித்துறைகளில் மகளிர் இறங்கிக் குடைந்து குடைந்து நீராடுவதையும் தாமக் கண்ணியார் கூறாமல் விடவில்லை. சோழன் கரிகாற் பெருவளத்தானால் ஆதரிக்கப்பெற்ற பெரும் புலவருள் ஒருவரான முடத்தாமக் கண்ணியார் நமக்களித்துள்ள ஓர் இலக்கியம் ‘பொருநராற்றுப் படை’. அது ஒரு கற்பனைக் களஞ்சியம்.

குறிப்புரை

பாடினி - பாணனோடு சென்று அவன் தடாரி கொட்டத் தான் பாடுகிறவள். ஆறலைக் கள்வர் - வழிப்பறி செய்வோர். தியாகம் - கொடை. சாலி - நெல்லில் ஒரு சிறந்த வகை. ஆயிரம் விளையுட்டாக - ஒன்று ஆயிரமாக விளைவதாக.

பயிற்சி

1. கற்பனைக் களஞ்சியம், மெய்ம்மறந்து, இளமைப் பருவம், இசை விருந்து, உண்டியும் உறைவிடமும் - இவைகளை நும் சொந்த வாக்கியங்களில் அமைத்துக் காட்டுக.

2. கீர்த்தி, விஷயம், வேஷம், யாசகம், வாத்தியம், கற்பனை, அவசியம்—நேரான தமிழ்ச் சொற்கள் தருக.

வினாக்கள்

1. முடத்தாமக் கண்ணியார் என்று பெயர் வரக்காரணம் என்ன?
2. ‘ஆற்றுப்படை’ என்பதன் பொருளை விளக்குக.

3. 'பொருநர்' என்போர் யாவர்? அவர்கள் தொழில் என்ன?
4. பொருநராற்றுப்படை கூறும் செய்திகள் எவை?
5. யாழின் அமைப்பைப்பற்றித் தெளிவாக எழுதுக.
6. யாழிசையின் சிறப்பு எத்தகையது?
7. பொருநன் எவ்வாறு இசைவிருந்து அளித்தான்?
8. கரிகாற் பெருவளத்தான் கொடைச்சிறப்பை விளக்குக.
9. தாமக்கண்ணியார் சோழநாட்டில் கண்ட இயற்கைக் காட்சி யாது?
10. "பழுத்த மரத்தைத் தேடிச் செல்லும் பறவை போல" இடங் காட்டி விளக்குக.

கட்டுரையாக்கம்

1. 'சோழ நாட்டின் வளம்' என்பதுபற்றிப் பதினைந்து வரியில் எழுதுக.
2. 'பொருநராற்றுப்படை' என்ற பொருள்பற்றி ஒன்றரைப் பக்க அளவில் கட்டுரை வரைக.

4. ராடார்

ஆர். கிருஷ்ணமூர்த்தி பி.ஏ., பி.ஒ.எல்.

சென்ற இரண்டாவது உலக மகாயுத்தத்தின் நன்மையான விளைவுகளில் ராடார் சாதனம் கண்டுபிடிக்கப் பட்டதும் ஒன்றாகும். எதிரி விமானங்கள் தாக்க வரும்போது, அவை எங்கிருந்து வருகின்றன, எத்திசையில் இருக்கின்றன, எவ்வளவு தூரத்தில் இருக்கின்றன என்று கண்டுபிடிப்பதற்கு இச்சாதனம் உதவுகிறது. கண்டுபிடித்த பிறகு விமான எதிர்ப்புப் பீரங்கிகளைக் கொண்டு அவற்றைச் சுட்டு வீழ்த்தித் தற்காப்பு செய்து கொள்ளலாம். இவ்வளவு உபயோகமான இச்சாதனத்தைக் குறித்துச் சிறிது தெரிந்துகொள்ளுவோம்.

ராடார் என்பது ரேடியோவினால் திசையறிதல். இது ஆகாயத்தில் விமானங்களின் திசையையும், இருப்பிடத்தையும், கடலில் கப்பலின் திசையையும், இருப்பிடத்தையும் அறிய உதவுகிறது. இதில் உள்ள விசேஷம் என்னவென்றால், ஆகாயத்திலுள்ள விமானங்கள் அல்லது கடலில் உள்ள கப்பல்களின் உதவி அல்லது ஒத்துழைப்பு இன்றியே, இது அவற்றின் திசையை அறியும் சக்தி வாய்ந்தது.

இந்த ரேடியோவுக்கு உபயோகிக்கப்படும் 'ஏரியல்' (Aerial) ஒரு செங்குத்தான இருசின்மீது சுழலும் சட்டம்

ஆகும். இது எத்திசையிலிருந்து 'செய்தி' வருகிறதோ அத் திசைக்கு நேர்க்குத்தாக (அதாவது 90°) இராமல் ஒரே தளத்தில் இருக்கும்படி வைக்கப்பட்டால், அச்செய்தியை இது பெற்றுக்கொள்ளும். நேர்க்குத்தாக இருந்தால் பெற்றுக் கொள்ளாது. நேர்க்குத்துக்கும் சமதளத்திற்கும் இடையில் ஏதேனும் ஒரு கோணத்தில் பொருத்தி வைக்கப்பட்டால் அக் கோணத்தின் அளவுக்கு ஏற்றபடி செய்தியைப் பதிவு செய்து கொள்ளும். எனவே, பதிவு செய்யப்பட்ட செய்தியின் தன்மை அல்லது, தீக்ஷண்யத்திலிருந்து அச்செய்தி தரும் மூலத்தின் (Source) திசையை அறியலாம். இதுதான் ராடாரின் சுருக்க மான தத்துவம்.

முதலில் ராடார் சாதனத்திலிருந்து ரேடியோ செய்தி அனுப்பப் படுகிறது. அச்செய்தி ஒரு விமானத்தின் மீதோ, கப்பலின் மீதோ பட்டவுடன் அங்கிருந்து எதிரொலிபோல பதில்செய்தி திரும்பி வருகிறது. அப்படித் திரும்பிவரும் செய்தி யின் திசையைத்தான் ராடார் கருவி பிறகு கண்டுபிடிக்கிறது. இரண்டு அல்லது, பல ராடார் கருவிகளிலிருந்து தனித்தனியாக ரேடியோ செய்திகள் அனுப்பப்பட்டால் அவை ஒரு கப்பலின் மீது மோதித் திரும்பிவரும் திசைக் கோடுகளை படத்தில் வரைந்து நீட்ட, அக்கோடுகள் சந்திக்கும் இடமே அக்கப்பல் உள்ள இடமாகும்.

ஆகவே, கண்டு பிடிக்கப்படவேண்டிய பொருளின் உதவி யில்லாவிட்டாலும் மற்றொரு ராடார் ஸ்தாபனத்தின் உதவி இதற்குத் தேவையாக இருக்கிறது. இவ்வுதவி எதிர்பாராத விதத்தில் கூடக் கிடைக்கலாம். எவ்வாறெனின், கள்ளத் தனமாகச் செய்தியனுப்பும் ஸ்தாபனம் எங்காவது இருந்தால் அதன்மூலம்கூட இவ்வுதவி கிடைத்து விடும். ஆகவே, கள்ளத் தனமான ஸ்தாபனமும் தன்னைத்தானே காட்டிக் கொடுத்து விடுகிறது. இதுவும் ஓர் எதிர்பாராத பலன்! இவ்வாறாக ராடார் அல்லது ரேடியோவினால் திசையறிவதற்கு, புறம்பான பொருளின் ஒத்துழைப்பும் தேவையில்லை. அது தானாகவே காரியத்தைச் சாதித்துவிடுகிறது.

ராடாரினால் விமானம் அல்லது கப்பலின் தூரத்தை அறிவ தற்கு, அதிலிருந்து பதில் செய்தி வருவதற்கு ஆகும் நேரம்

கணக்கிடப்பட வேண்டும். பிறகு அந்த நேரத்தையும் ரேடியோ அலைகளின் வேகத்தையும் பெருக்கினால், அக்கப்பல் அல்லது விமானத்தின் தூரம் தெரியும். ரேடியோ அலைகளின் வேகமும், ஒளி அலைகளின் வேகமும் ஏறக்குறைய ஒன்றே; அதாவது ஒரு செகண்டுக்கு 1,86,000 மைல்.

ரேடியோ அலைகள் இவ்வளவு வேகமாகச் செல்வதால் அவை போய்த் திரும்பும் நேரத்தைக் கணக்கிடுவதற்கு வெகு நுட்பமான கால அளவுக் கருவி வேண்டும். அது லக்ஷத்தில் ஒரு பாகம் செகண்டையும் அளக்கக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். இதற்கு, குறைக்கதிர்க் குழாய் 'ஆசிலோகிராப்' (Cathode Ray Tube Osillograph) என்ற கருவியை உபயோகிக்கிறார்கள். இதில் காற்று நீக்கப்பட்ட கூருருளையான கண்ணாடிப் பாத்திரம் ஒன்றில் இரண்டு மின்முனைகள் (Electrodes) வைக்கப்பட்டிருக்கும். அவை ஒரு பாட்டரியுடன் இணைக்கப்பட்டிருக்கும். குறுகிய பகுதியில் வைக்கப்பட்டுள்ள குறை அல்லது எதிர்மின் முனை (Negative electrode) மற்றொரு பாட்டரியிலிருந்து வரும் மின்னருவியால் சூடாக்கப்பட்டு ஒரு எலெக்ட்ரான் பிரவாகத்தை வெளிவிடுகிறது. இது மிகை அல்லது நேர் மின்முனை (Positive electrode) யில் உள்ள ஒரு துவாரத்திலும் குழாய் நெடுகிலுமாக நுழைந்து அகன்ற பகுதியைத் தாங்குகின்றது. இப் பகுதியில் ஓர் ஒளிரும் திரை (Fluorescent screen) வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எலெக்ட்ரான்கள் அதன்மீது மோதும் போதெல்லாம் அதில் ஒரு பிரகாசமான புள்ளி தோன்றும். இப்போது மிகை முனைக்கும் ஒளிரும் திரைக்கும் இடையில் இரண்டு உலோகத் தகடுகள் வைக்கப்பட்டு, அவற்றில் ஒன்றை நேர் மின்னேற்றமும் மற்றொன்றைக் எதிர் மின்னேற்றமும் உடையதாகச் செய்தால், குறை முனையிலிருந்து வரும் எலெக்ட்ரான் பிரவாகம் நேர் மின்னேற்றமுள்ள தகட்டினிடம் இழுக்கப்படும். இப்போது அத் தகடுகளை மாறி மாறி நேர் மின்னேற்றமும் எதிர் மின்னேற்றமும் உடையவையாகச் செய்து கொண்டே யிருந்தால்* அவற்றுக்கிடையில் எலெக்ட்ரான் கற்றை மாறி மாறி ஊசலாடிக் கொண்

* அனுபவத்தில் இதற்காக மின்னேற்றப்பட்ட 'கண்டென்ஸர்' ஒன்றுடன் இத்தகடுகளில் ஒன்றை இணைத்து விடுவார்கள்.

டிருக்கும். இப்படி இது ஊசலாடும் வேகமும் செய்தி அனுப்பும் ரேடியோ ஸ்தாபன அலைகளின் வேகமும் ஒன்ருக இருக்கும்படி செய்யப்படும். இப்படிச் செய்யப்படுவதனுல் இத் தகடுகளுக்கிடையே எலெக்ட்ரான் கற்றை இருக்கும் தூரத்தைக் கொண்டு ரேடியோ அலைகளின் தூரத்தைக் கணக்கிடலாம். தகடுகளிடையே உள்ள தூரத்தை அளவு கோடுகள் இட்டுப் பிரித்திருப்பதால் அதைக் கண்டவுடன் செய்தியைப் பிரதிபலிக்கும் பொருள் (கப்பல் அல்லது விமானம்) எவ்வளவு தூரத்தில் இருக்கிறதென்று தெரிந்து விடும்.

வானத்தில் உள்ள அயனமாக்கப்பட்ட *(Ionised) வாயுக்களின் அடுக்குகளிலிருந்தும் ரேடியோ அலைகள் பிரதிபலிக்கப்படுகின்றன. வானத்தில் செல்லும் எரி நக்ஷத்திரங்களாலும் (Meteors) ரேடியோ அலைகள் அடிக்கடி பிரதிபலிக்கப்படுகின்றன. இவை ஆகாயத்தில் 12½ மைல் உயரத்தில் இருக்கும்போதும் கண்ணுக்குத் தெரிகின்றன. இவை காற்று மண்டலத்தில் பயங்கரமான வேகத்துடன் நுழைவதால், காற்றை உஷ்ணப்படுத்தி அயனமாக்கி விடுகின்றன. அதனுல் அப்போது வானத்தில் நீண்ட கீற்றுப்போன்ற ஒளி தெரிகிறது. இதிலிருந்துதான் ரேடியோ அலைகள் பிரதிபலிக்கப் படுகின்றன. இவ்வொளி நம் கண்ணுக்கு இரவில்தான் தெரியும். பகலில் தெரிவதில்லை. ஆனுல் ராடார் சாதனமோ இதைப் பகலிலும் கண்டுபிடித்து விடுகிறது.

1943-ல், அதிக சக்தியுள்ள ராடார் சாதனங்களால் ஆகாயத்தில் நம் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் எங்கெங்கோ பறக்கும் பறவைகள்கூடக் கண்டுபிடிக்கப் பட்டுவிட்டன. இவை ராணுவ முக்கியத்துவம் வாய்ந்த எதிரொலிகளைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு இடையூருக விளைந்தன. ஆகையால் பறவைகளிடமிருந்து வரும் எதிரொலிகளையும் ராணுவ முக்கியத்துவம் வாய்ந்த எதிரொலிகளையும் பிரித்தறிவதற்குத் தனிப் பயிற்சிகள் அளிக்கப்பட்டன. பறவைகளிலிருந்து வந்த எதிரொலி பல தடவை எதிரிகளின் E—படகுகளிலிருந்து வந்த எதிரொலியோ

* அதாவது வாயு அணுக்கள் நேர்மின்னேற்றமும் எதிர் மின்னேற்றமும் உள்ள இருவகை அணுக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருத்தல். இயற்கையாகவே ஆகாயத்தில் உயரமான இடங்களில் இவ்வாறுதான் இருக்கிறது.

என்னும் அச்சத்தையும் எதிரிகளின் கப்பற்படை யெடுப்பு அச்சத்தையும் உண்டாக்கிவிட்டது.

கனத்த மழையும் எதிரொலியை உண்டாக்குகிறது. ஆகாயத்தில் மேகங்கள் உள்ள தூரத்தைக் கணக்கிடவும் ராடார் சாதனம் உபயோகப்படுகிறது. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, சந்திரன், செவ்வாய் முதலிய கோளங்களுக்குச் செய்தியனுப்பிப் பதிலைப் பெறவும் ராடார் உபயோகப்படுகிறது. சமீபத்தில் சந்திரனிடமிருந்து ரேடியோ பதில் செய்தி வந்ததாகச் சில விஞ்ஞானிகள் அறிவித்தார்கள். உண்மையில் அங்குள்ள அல்லது இல்லாத எவ்வித உயிரினின்றும் அப்பதில் வரவில்லை; வெறும் பிரதிபலனச் செய்திதான் வந்தது. 1946 ஜனவரி 10-ம் தேதி இவ்வதிசயம் நிகழ்ந்தது. சந்திரனிடமிருந்துதான் பிரதிபலனம் கிடைத்ததென்பதற்கு ருசு, விஞ்ஞானிகள் ஏற்கனவே கணக்கிட்டிருந்தபடி ஒரு குறிப்பிட்ட அதிர்வு எண் (Frequency) உள்ள அலையும், சந்திரனுக்கும் பூமிக்கும் இடையில் உள்ள தூரத்தை உத்தேசித்து 2, 4 செகண்டு இடைவெளி யிட்டுப் பதில் கிடைத்ததும் ஆகும். எனவே, இதை விஞ்ஞானத் துறையில் ஒரு புது சகாப்த சிருஷ்டி என்றே சொல்லவேண்டும்.

குறிப்புரை

விளைவு - பலன். புறம்பான - வேறான. கோளம் - கிரகம்.

பயிற்சி

1. வாக்கியங்களில் அமைக்க :—சாதனம், பயிற்சி, தளம், தத்துவம், நுட்பமான.
2. பகுபத உறுப்புக் கூறு :—கொள்ளும், வரைந்து, தோன்றும்.
3. பிரித்துக் காட்டுக :—கீற்றுப்புள்ளி, எதிரொலி, தற்காப்பு.

வினாக்கள்

1 ராடார் சாதனம் எவ்விதத்தில் உதவுகிறது?
2. ராடாரின் தத்துவம் யாது?
3. ராடாரினால் ஏற்பட்ட எதிர்பாராத பயன் யாது?
4. 'குறைக்கதிர்க் குழாய் ஆசிலோகிராப்' என்ற கருவியின் உபயோகம் யாது?
5. "ராடார் கருவியைச் சமீப காலத்தில் எதற்குத் பயன்படுத்தினார்கள்?

கட்டுரையாக்கம்

"ராடர்" என்பது பொருளாக 25 வரிகளில் ஒரு கட்டுரை வரைக.

5. இந்திய சிற்பங்கள்

எல்லோராக் குகைக் காட்சிகள்

ஆர். எஸ். ருக்மிணி அம்மாள் எம். ஏ.,

எல்லோராக் குகைக் கோயிலைப் பார்க்கச் செல்கின்றவர்கள் நிஜாம் அரசாங்கத்தார் கட்டியிருக்கும் முஜாபர் பங்களாவில் தங்கலாம். யாத்திரிகர்களை அழைத்துக் கொண்டுபோய்க் குகைக்கோயில்களைக் காட்டுவதற்கு அதிகாரி ஒருவரைச் சம்ஸ்தான அரசாங்கத்தார் நியமித்திருக்கின்றனர். இவர் பண்டைப்பொருள் பாதுகாப்பிலாகாவைச் சார்ந்தவர். இந்த அதிகாரியே எல்லோராக் குகைகளைப் பாதுகாக்கும் 'க்யுரேட்டர்' (Curator) என்னும் பதவியைத் தாங்குபவர். எல்லோராக் குன்றுகளில் முப்பத்து நான்கு குகைகள் உள்ளன. இவற்றைத் தென்கோடியினின்று ஒவ்வொன்ருகப் பார்த்துக் கொண்டே போவது நலம். இக் குகைகளைத் தென்கோடியி லிருக்கும் குகையிலிருந்து வடகோடியிலிருக்கும் குகை வரையில் வரிசையாக, ஒன்று, இரண்டு, மூன்று என்று இலக்கமிட்டு எண்களால் குறிப்பிடுவது வழக்கம். தென்கோடியிலிருந்து பார்த்து வருங்கால் முதல் பன்னிரண்டு குகைகள் பௌத்த சமயத்தைச் சார்ந்தவைகளாக இருக்கின்றன. அவை கயிலாய ஆலயத்தைவிடப் பழமையானவை.

பௌத்தர்களது குகைகளை இரண்டு விதமாகப் பாகுபாடு செய்யலாம். ஒருவகையான குகைகள் **விகாரங்கள்** எனப்படும். மற்ருெரு வகையான குகைகள் **சைத்தியங்கள்** எனப்படும். விகாரங்களின் நடுவில் பிக்ஷுக்கள் தியானத்திற்காகவும், வழிபடுதலுக்காகவும் கூடுகிற ஒரு நடுக்கூடமும், இதனைச் சூழ அவர்கள் தங்கும் அறைகளும் இருக்கும். சைத்தியம் என்னும் குகைகளில் தூண்களோடு கூடிய சுற்றுப் பிராகாரமும், நடு மண்டபமும், அதன் கோடியில் குடை கவிழ்த்தாற் போன்ற மூலத்தானமும், மூலத்தானக்கோடியில் புத்த ஸ்தூபமும் இருக்கும். முதல் பன்னிரண்டு பௌத்தக் குகைகளில் பத்தாவது குகை நீங்கலாக, மற்றவை யாவும் விகாரங்களே யாகும். பத்தாவது குகை ஒன்றுதான் சைத்தியமாக அமைந்துள்ளது.

முதல் ஐந்து குகைகளை இரண்டாவது நூற்றுண்டிலும் மூன்ருவது நூற்ருண்டிலும் செய்திருக்கவேண்டும் எனச் சரித்திராசிரியர்கள் துணிகின்றனர். இரண்டாவது குகையில் இருக்கும் தூண்களின் போதிகைகள் அஜாந்தாவின் 24 - வது குகையிலுள்ள தூண்களிற் காணும் போதிகைகளைப்போல் அமைந்துள்ளன. சிற்பி, குகையில் சிங்காசனத்தின்மேல் அமர்ந்திருக்கும் புத்தரை வெகு அழகாகச் செதுக்கியிருக்கிருன்; புத்தருக்குப் பின்பக்கத்தில் நிற்கின்ற போதிசத்துவர்களைப் பக்கத்துச் சுவர்களில் மிகப் பெரிய உருவத்தில் செதுக்கியிருக்கிருன். மூன்ருவது குகையில், சிற்ப வேலை முற்றுப் பெருத சில தூண்கள் உள்ளன. இக்குகையிலும் நான்காவது குகையிலும் உள்ள தூண்களின் போதிகைகளைப் போன்றவை, அஜாந்தாவில் சில குகைகளிற் காணப்படுகின்றன. ஐந்தாவது குகையில் தூண்களுக்கு மத்தியில் பிக்ஷுக்கள் படுத்து இளைப்பாறுவதற்காக அகலமான கட்டில்களைக் கல்லில் வெட்டி யமைத்திருப்பதைக் காணலாம். இங்கே இருபது பிக்ஷுக்கள் தங்க இருபது அறைகள் இருக்கின்றன. சிற்பி ஆருவது குகையில் மூலத்தானத்தின் வாசலிலே துவாரபாலகர்களாகப் போதிசத்துவர்களையே செதுக்கி வைத்திருக்கிருன்.

ஏழாவது குகை முதல் பத்தாவது குகை வரைக்கும் தனிக் காட்சிகள் ஒன்றும் இல்லை. இவை யாவும் பாறையைக் குடைந்து செய்த சாதாரணக் குகைகளேயாம். அங்கங்கே சில அழகிய சிற்ப வேலைகள் காணப்படுகின்றன. பதினேராவது குகையைத் **'தோதால்'** (இரட்டை அடுக்கு மாடி) என்றும், பன்னிரண்டாவது குகையை **'தீன்தால்'**(மூன்று அடுக்கு மாடி) என்றும் கூறுகிருர்கள். பதினேராவ்து குகையில் மூன்று அடுக்கு மாடிகளாகக் குகைகள் அமைந்திருந்த போதிலும், அதனைமட்டும் ஏன் இரண்டு அடுக்கு மாடிகள் என்று குறிப்பிடுகின்றனரோ தெரியவில்லை.

தீன்தால் வெகு அழகான சிற்ப வேலைப்பாடுகளோடு விளங்குகின்றது. தரைமட்டத்திலிருக்கும் கூடத்தில், வழக்கமாக மூலத்தானம் அமைந்திருக்கும் இடத்தில் மிகப் பெரிய புத்த விக்கிரகம் ஒன்று வெகு அழகாக அமைந்துள்ளது. புத்தரைச் சூழப் போதி சத்துவர்கள் நிற்கின்றனர். தீன்தாலில் திறந்த

வெளியான திண்ணையும் தூண்களோடு அமைந்த கூடமும் காணப்படுகின்றன. கூடத்தின் பின்கோடிச் சுவர் மிகவும் சிறந்த சிற்ப வேலைப்பாடுகளோடு மூலத்தானமும் அமையப்பெற்றுள்ளது. மேல்மாடியில் நாற்பத்திரண்டு தூண்களோடு அமைந்த கூடம் வெகு அழகாக இருக்கின்றது. தூண்கள் யாவும் சதுரமாக அமைந்துள்ளன. இவை அளந்து வைத்தவைபோலச் சமதூரத்தில் இருக்கின்றன. இந்தாலைக் கட்டிய சிற்பி கூடத்தின் கோடியில் புத்தர்பெருமான் அரியணையில் வீற்றிருக்கும் முறையில் சித்திரித்திருக்கிறான்; புத்தரின் அரியணையோடு இரண்டு மான்களையும் செதுக்கியிருக்கிறான்.

பத்தாவது குகை, **விச்வகர்மாவின் குகை** எனப்படும். இதில் காணப்படுகின்ற சிற்ப வேலைகள் ஏழாவது நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவை எனச் சிற்பக்கலைஞர் துணிகின்றனர். சிற்பிகள் இக்குகைக்குள் வெளிச்சம் வருவதற்காகச் சாளரங்கள் அமைத்திருக்கிறார்கள். இதில் உள்ள ஸ்தூபம் மற்றைக் குகைகளில் இருக்கும் ஸ்தூபங்களைவிடப் பெரிதாக இருக்கின்றது. ஈங்குள்ள புத்த விக்கிரகமும் மிகப் பெரியது. மரத்திலே சிற்றுளித் தச்சர்கள் செய்யும் வெகு நுட்பமான சிற்ப வேலைகளையெல்லாம் கல்லுளித் தச்சர்கள் குகையின் கற்களில் செய்து காட்டியிருக்கிறார்கள். இதில் உள்ள சிற்ப வேலைப்பாடுகள் யாவும் பிற பௌத்தக் குகைகளில் காணப்படுகின்றவைகளைவிட அதிசயமாகவே இருக்கின்றன.

பதின்மூன்றாவது குகைமுதல் எட்டுக் குகைகள் இந்த சமயத்தைச் சார்ந்தவை. இவற்றுள் மிகவும் பெரியவை **கயிலாயக் கோயிலும், 'டுமார்லேனா'** என்ற குகைக் கோயிலுமேயாம். முப்பதாவது குகையிலிருந்து முப்பத்து நான்காவது குகை முடிய ஐந்து குகைகள் சமண சமயத்தைச் சார்ந்தவை. எல்லோராவிலுள்ள குகைக் கோயில்களை நன்றாய் ஆராய்ந்து காணவிரும்பினால், முதல் நாளில் பன்னிரண்டு பௌத்தக் குகைகளையே பார்க்கமுடியும். ஒருநாள் முழுவதும் கயிலாயக் கோயிலைப் பார்க்கச் செலவிடவேண்டும்.

இரவிலே எல்லோராவின் அமைதி மனிதரைத் திடுக்கிடச் செய்யும். எல்லோரா என்ற சிறிய குக்கிராமந்தான் இன்று அங்கே எஞ்சி இருக்கிறது. முன்னொரு காலத்தில் இங்கே

இருந்த மாட்சிமையான நகரம் மறைந்து போயிற்று. நெடுந் தொலைவில் உள்ள குன்றுகளில் வாழும் நரிகள் தாலாட்ட, முஜாபரி பங்களாவில் அயர்ந்து உறங்கலாம். மறுநாள் உதயத்தில் எழுந்ததும், நாட்கடன்களை முடித்துக்கொண்டு, காலை உணவருந்திய பின்பு கயிலாயக் கோயிலைக் காணப் போவதே நலம். எல்லோராவில் அகலியாபாய் என்னும் அரசி கட்டிய கோயில் ஒன்று உளது. அதில் பூசாரியாக இருக்கின்றவனிடம் முன்னரே சொல்லி ஏற்பாடு செய்துகொண்டால், அவன் வேளை தோறும் உணவு ஆக்கிக்கொடுப்பான்.

இரண்டாவது நாள் பார்வையிடப்போகும் பதினேழு குகைக் கோயில்கள், ஏழாவது நூற்றாண்டு முதல் ஒன்பதாவது நூற்றாண்டிற்குள் ஆக்கப்பட்டவை எனத் துணியலாம். இவை இந்துசமயத்தைச் சார்ந்தவை; இராட்டிரகூட மன்னரின் ஆதிக்கம் ஓங்கியிருந்த காலத்தில் உருவாக்கப்பட்டவை. இவ்வரசர் பரம்பரையைச் சார்ந்த ஒரு மன்னனைப் பற்றிய சிலாசாசனங்கள் தசாவதாரம் என வழங்குகின்ற பதினைந்தாவது குகைக்கோயிலிலும், பதினாறாவது குகைக்கோயிலாகிய கயிலாயத்திலும் காணப்படுகின்றன. இப்பதினேழு குகைக் கோயில்களிலும் அம்மையப்பரின் உருவங்களைச் சிற்பிகள் செய்து வைத்திருக்கின்றனர். இச்சிலை உருவங்கள் யாவும் அக்காலத்துச் சிற்ப நூல் இலக்கணத்திற்குப் பெரிதும் பொருத்தமானவை.

பதினான்காவது குகைக் கோயிலில் தூண்களோடு அமைந்த பெரிய கூடம் ஒன்றுளது. இக் கூடத்தின் சுவர்களில் நடராசர், கயிலையங்கிரியைப் பெயர்த்த இராவணன், மாகாளி, திருமால், இலக்குமி முதலிய சிறந்த உருவங்களைச் சிற்பிகள் சிறப்புறச் செதுக்கி இருக்கிறார்கள். கானகத்தில் உலவுகின்ற கொடிய வேங்கைப் புலியும் தான் ஈன்ற குட்டிக்கு இடர் உறும்பொழுது தன்னிலை மறந்து, தன் உயிரைத் துரும்பாய்க் கருதிக் குட்டிகளைக் காக்கத் துணியும். இவ்வாறே உலகிலுள்ள எவ்வுயிரும் தன்னினத்தைக் காக்கும் தாயுள்ளம் பெற்று விளங்குகின்றது. இத்தகைய தாயுள்ளத்தையே நம் முன்னோர் காளியென்னும் சகுணமூர்த்தியாகச் சித்திரங்களிலும் சிற்பங்களிலும் அமைத்துக் காட்டியுள்ளனர். பராசக்தி தன் மக்களுக்குத் தீங்கிழைக்

கின்றவைகளை ஒழிக்கும் பொருட்டு மிகக் கொடிய உருக்கொண்டு தோன்றித் தீமையோடு போராடுவாள்.

பதினைந்தாவது குகைக் கோயிலாகிய **தசாவதாரக் கோயிலின்**கண் சிறு மூலத்தானங்களை உடைய நடுக்கூடம் ஒன்று உளது. இக்குகைக் கோயில் இரண்டு மாடிகளை உடையது. இதில் சைவ வைணவச் சிற்பங்களைக் காணலாம். ஈங்குச் சிவபெருமானைக் காலபைரவனாகக் காட்டியிருக்கும் சிற்பம் வெகு கவர்ச்சியானது. இத் தொகுதியைச் சார்ந்த குகைக்கோயில்களில் இராவணனது கோயில் எனப் பெயர்பெறும் இருபத்தோராவது குகைக் கோயிலும், '**டுமார்வேனு**' எனப் படும் இருபத்தொன்பதாவது குகைக் கோயிலுமே சிறந்த சிறப்புப் பொலிவுடையவை. இருபத்தைந்தாவது குகையும், இருபத்தெட்டாவது குகையும் இந்து சமயக் குகைக்கோயில் களில் வெகு புராதனமானவை. இவைகளிலும் இந்தப் புராணச் சிற்பங்கள் வெகு அழகாக அமைந்திருக்கின்றன. ஈரைந்தலை யானது குகைக் கோயிலின்கண் அமைந்துள்ள சிற்பங்கள் நுண்ணிய வேலைப்பாடுகளோடு திகழ்கின்றன. 'டுமார் லேனு' என்னும் குகைக்கோயில் நூற்றைம்பது சதுர அடி உடைய பெரிய கூடமாக அமைந்துளது. இதில் தூண்கள் வரிசை யாக அமைந்துள்ளன. இதற்குச் செல்லும் மூன்று மணிவாயில் களும் வெகு அழகான சிற்ப வேலைப்பாடுகளோடு திகழ்கின்றன. இக் கோயிலுள் மிகவும் அழகாக அமைந்த மூலத்தானமும் இருக்கின்றது. இதன் இருமருங்கிலும் ஆறு அறுத்த மலைப் பக்கங்கள் காணப்படுகின்றன. இப்பக்கங்களில் கோயிலுக்குள் செல்லும் படிக்கட்டுக்களும் வாசல்களும் அமைந்திருக்கின்றன. படிக்கட்டின் வழியாக இறங்கினால் கீழே ஓடும் புண்ணிய நதிக்குச் செல்லலாம். கல்லில் செதுக்கிய சிங்கங்கள் வாசல் களில் காவலாக அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். அம்மையப்பர் தம் திருமண விழாவைச் சிற்பி வெகு அழகாக உட்பக்கச் சுவரில் செதுக்கியிருக்கின்றான்.

எல்லோராக் குகைக் கோயில்களின் நடுநாயகமாய்த் திகழ்வது கயிலாயக் கோயிலேயாம். இதனைப் பதினாறாவது குகைக்கோயிலாக வரிசை இலக்கம் இட்டுக் குறிப்பிடுவது வழக்கம். இக்கோயில் திருப்பணி முடிவுற்றுப் பதினொரு

நூற்றுண்டுகள் கடந்து விட்டன. பூமத்தியரேகையில் எழுகின்ற கதிரவனின் கொடிய ஒளியாலும் பருவ மழைகளாலும் பல்லாண்டுகளாகத் தாக்குண்டபோதிலும், இக்கயிலாயக் கோயில் பழுதுருது இன்றளவும் இருப்பதே இயற்கை அதிசயம் எனலாம்.

எல்லோராவின் குகைக்கோயில்களுள், தனி மாண்புடைய தாய்க் கம்பீரமான தோற்றத்தோடு திகழ்கின்ற கயிலாயக் கோயிலின்கண் ஆயிரக்கணக்கான சிற்பப் பொலிவுகளைப் பார்க்கலாம். ஈங்குள்ள காட்சிகள்யாவும் காணுந்தோறும் காணுந்தோறும் வியப்பைத் தருபவை. ஒவ்வொரு சிற்ப வேலைப்பாடும் தனித்தனிச் சிறப்பொடு அமைந்தது. இவற்றை ஆக்கிய சிற்பியின் ஆர்வத்தையும் சிற்பக்கலையில் அவர் தமக்கு இருந்த பக்தியையும் ஈங்குள்ள சிற்பங்கள் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

நாம் கைலாயக் கோயிலில் நுழைந்ததும், முதன் முதலில் இரண்டு மாடிகளோடு விளங்கும் நந்தி விமானத்தைக் காண்போம். இந்த விமானம் முழுவதும் வெகு உயர்ந்த சிற்பவேலையின் நுட்பங்கள் நிறைந்துள்ளன ; செதுக்கு வேலையும், பிறவும் வெகு கவர்ச்சியாக அமைந்துள்ளன. இந்த விமானத்தின் அடியில் சிவபெருமானது ஊர்தியாகிய நந்தியின் சிலை உருவம் வெகு அழகாக அமைந்துள்ளது. இந்த விமானத்தின் ஒரு பக்கத்தில் நிற்கும் கோபுரத்தையும், மற்றொரு பக்கத்தில் இருக்கும் தலைமைக் கோயிலையும் சேர்த்து இணைக்கின்ற கற்பாலம் ஒன்று அமைந்துள்ளது. கூடத்தின் இரு மருங்கிலும் ஒரே அளவில் ஒரே அமைப்பாகச் செய்யப்பெற்றிருக்கும் இரண்டு கற்றூண்கள் அழகிய சிற்பவேலைப் பாடுகளோடு விளங்குகின்றன. இக் கற்றூண்கள் நாற்பத்தொன்பது அடி உயரம் உடையவை. இவற்றின் வடிவ அமைப்பு வெகு நேர்த்தியாக இருக்கின்றது. இவற்றின்மீது சிவபெருமானின் முத்தலைச் சூலங்கள் அமைந்துள்ளன. ஒவ்வொரு தூணின் அடியிலும் முழு அளவிலே செய்த கல்யானையொன்று நிற்கின்றது. இவை இமயமலையின்கண் இடையறுது கவிகின்ற கார்முகிலைக் குறிக்கின்றதெனச் சிலர் கருதுகின்றனர். இக் கம்பங்களின் இடது பக்கத்தில் கங்கா தேவியின் ஆலயம் முற்றுப்பெருதிருக்கின்றது. இவ்வாலயத்

தினுள் பலவகைச் சிற்பமாகச் செதுக்கியிருக்கின்ற சரஸ்வதி, கங்கை, யமுனை ஆகிய மூன்று நீர்த்தேவியரின் சிலையுருவங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இம்மூன்று திருநதிகளும் இமயக் குன்றுகளினின்று எழுகின்றவை யாதலின் தூய நதிகளாக விளங்குபவை. சிற்பி, இத்தூய நதித் தேவியரின் சிற்பத்தைச் சூழ்ந்திருக்கும் நெற்றி மாடங்களில் தண்ணீர்த் தொட்டிகளை வெகு அழகாய்ச் செதுக்கியிருக்கிறான்.

சூழவுள்ள சிற்ப அலங்காரக் குவியல்களின் நடுவண் தொண்ணூற்றாறு அடி உயரமுடைய விமானத்தோடு அமைந்த கயிலாச நாதரது ஆலயம் அமைந்துளது. இக்கோயிலின் விமானத்திற்கு அமைந்த அடிப்பீடம் இருபத்தேழு அடி உயர முடையது. இந்தப் பீடத்தின் பக்கங்களில் தந்தங்களையும், துதிக்கைகளையும், தலைகளையும், பாதி உடலையும் வெளியே நீட்டிக்கொண்டு தோளோடு தோள் பொருந்த நிற்கின்ற கல் யானைகள் வரிசையாக அமைந்துள்ளன. கயிலாய விமானம் முழுவதையும் நாற்புறமும் வரிசையாக நிற்கின்ற கல்யானைகளின் முதுகின்மேல் தூக்கி வைத்திருப்பது போன்ற காட்சியைச் சிற்பி காட்டியிருக்கின்றான். இந்த மதகரிப் பீடத்தின் மேல் அமைந்துள்ள கயிலாய விமானம் உலகத்தின் எட்டாவது அதிசயமெனப் புகழ்பெற்றது.

கைலாயக் கோயிலுள் ஐம்பத்துமூன்று சமசதுர அடி அளவுடைய மணிக்கூடமும், கூடத்தின் கூரையைத் தாங்கும் பதினாறு தூண்களும் இடையறு வியப்பை விளைக்கின்ற அரிய பெரிய சிற்ப வேலைப்பாடுகளோடு விளங்குகின்றன. இக்கூடத் தினின்று மூலத்தானத்திற்குச் செல்கின்ற மணிவாயில் முழுவதும் சந்தன மரத்தில் செதுக்கிக் காட்டுகின்ற சித்திர வேலைப்பாடுகளை யெல்லாம் சிற்பி வெகு திறமையாகச் செதுக்கிக் காட்டியிருக் கின்றான்.

இந்த மணி வாயிலைக் கடந்ததும், ஆறு படிகள் இறங்கினால், கயிலாயப் பெருமானார் திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளி யிருக்கும் உட்கோயிலின்கட் புகலாம். இந்து சமயக் கோயில் களின் மூலத்தானம் இருள் மிகுந்த சிறு அறையாகவே யிருக்கும். அவ்வாறே இவ்விடத்திலும் மூலத்தானம் அமைந் துளது. இதனுள் சிவலிங்கம் இருப்பதைக் காணலாம். உட்

86888

கோயிலின் திண்ணிய ஒற்றைக் கற்சுவர்களின் மீது நடு விமானம் வெகு மாட்சியான சிற்பப் பதுமைகளோடு அமைந்துள்ளது. கர்ப்பக் கிருகத்தைச் சூழச் சுற்று மண்டபம் அமைந்திருக்கின்றது. இதன் கண் பிள்ளையார், உமையம்மையார், முருகன் முதலியோர் ஆலயங்களும், அவற்றோடு வேறு இரு கோயில்களும் காணப்படுகின்றன. கைலாயக் கோயிலின் கண் சிற்ப நுணுக்கங்களோ, சிலை உருவங்களோ இல்லாத தூணையும், சுவரையும் காணமுடியாது. புராணக் கதைகளைச் சித்திரித்துக் காட்டுகின்ற சிற்பங்களும், தாமரை மலரும், அன்னமும், கிளியும், மயிலும், பல்வகைக் கொடிகளும், தளிர்களும் அமைந்த போதிகைகளும், தூண்களும், தூண்களின் அடிப்பீடங்களும், உத்தரங்களும் முடிவிலா அலங்காரக் குவியலாக இக் கயிலாயக் கோயிலின் கண் விளங்குகின்றன.

வான்மீகி இராமாயணத்தின் உத்தர காண்டத்தில், பதினாறாவது சருக்கத்தில் இராவணனது திக்குவிசய வரலாற்றின் ஒரு பகுதி சைவ சித்தாந்தத்தின்கண் மிகப் பெரிய உண்மையை விளக்கும் திருட்டாந்தமாக அமைவது. இராவணன் கயிலையங்கிரியைப் பெயர்க்க முயன்றதும், சிவபெருமான் காற்கட்டை விரலால் கயிலையங்கிரியை அழுத்தி அரக்கனது செருக்கை அடக்கியதும், அரக்கனது செயலால் கயிலைக் குன்று குலுங்கியதும், அப்பொழுது ஊடிப்பிரிந்த உமையம்மையார் அஞ்சி ஓடிவந்து இறைவனைத் தழுவியதும், இராவணன் தன் கரங்களில் ஒன்றைப் பெயர்த்து அதில் தன் உடல் நரம்பை இழுத்துக் கட்டி வீணை ஒன்றைச் செய்து சிவபெருமானைப் போற்றிப்பாடி அருள் பெற்றதுமாகிய நிகழ்ச்சிகள் சிற்ப ஓவியக் கலைஞருக்குச் சிறந்த செய்திகளாயின. இந் நிகழ்ச்சிகளைக் கயிலாயக் கோயிலை ஆக்கிய சிற்பியும் இராவணேச்வரனது ஆலயத்தில் வெகு அழகான பலகைச் சித்திரமாகச் செதுக்கி வைத்திருக்கின்றான். இது கண்ணாரக் கண்டு களித்தற்கேற்ற அழகே யன்றிப் புத்தக வாயிலாய்த் தெளிவதற்கமைந்த அழகன்று.

குறிப்புரை

போதிகைகள் - தூண் மேல் வைக்கும் தாங்கு கட்டை. பிக்ஷுக்கள் - பௌத்தத் துறவி. துவார பாலர் - வாயில் காப்போர். ஸ்தூபம் - கோபுரம். ஈரைந்தலையான் - பத்துத் தலைகளுடைய இராவணன். அம்மையப்பர் - உயிர்கட்குத் தாயுந்தந்தையுமாயுள்ள சிவபெருமான். ஊர்தி - வாகனம். நடுவண் - நடுவில். இடையறா - இடைவிடாத. நெடுந்தொலை - வெகுதூரம்.

TB

பயிற்சி

1. சிற்றுளி, கற்பாலம், கற்றூண்—பிரித்துக் காட்டித் தொடர் இலக்கணமும் கூறுக.

2. இரு மருங்கிலும், தரைமட்டம், நெடுந்தொலை, தன்னினத்தைக் காக்கும் தாயுள்ளம், நடுக்கூடம் - இத்தொடர்களை நும் சொந்தவாக்கியங்களில் அமைத்துக் காட்டுக.

வினாக்கள்

1. எல்லோராக் குகைக் கோயில்களைப் பார்க்கச்செல்பவர் அவ்விடத்தை அடைவது எப்படி?

2. பௌத்தர்களது குகைகளை எவ்வாறு பாகுபாடு செய்யலாம்?

3. சைத்தியங்கள் எவ்வாறு அமைந்திருக்கின்றன?

4. முதல் ஐந்து குகைகளைப்பற்றி நீவிர் அறிந்ததைக் கூறுக.

5. ஏழு முதல் பத்து வரையுள்ள குகைகளில் காணத்தக்கவை எவை?

6. தீன்தாலின் காட்சிகளைச் சுருக்கி வரைக.

7. விசுவகர்மாவின் குகையின் அமைப்பு எவ்வாறுளது?

8. டுமார்லேனா, தசாவதாரக் கோயில், கயிலாயக் கோயில், உலகத்தின் எட்டாவது அதிசயம்—இவைகளின் சிற்பச் சிறப்பைக் கூறுக.

கட்டுரையாக்கம்

'இந்திய சிற்பமும் எல்லோராவும்' என்னும் பொருள்பற்றி ஒன்றரைப் பக்க அளவில் கட்டுரை வரைக.

6. மதுரையில் ஓர் இரவு

ஆர். விசுவநாத ஐயர் எம். ஏ., பி. ஓ. எல்.,

[சங்கச் செய்யுட்கள் பொருட் செறிவு உடையவை. நம் நாட்டின் பண்டைச்செய்திகளைக் காண அவை மிகவும் பயன்படுகின்றன. இன்று பெருங்குழப்பத்தி லிருந்துவரும் நம் பாரத நாட்டை நன்னிலையில் அமைத்துக் காணவேண்டுமென்று முயலும் அன்பர்களுக்கு, நம் பண்டை நிலை எவ்வாறிருந்தது என்றறிவது இன்றியமையாதது. ஆகவே தமிழகத்தின் பழைய காலத்து வாழ்க்கை முறைகளைக் காட்ட, தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன்மீது மாங்குடிமருதனார் என்ற புலவர் பெருமான் பாடியருளிய, மதுரைக் காஞ்சி என்ற பாடலிலிருந்து இது தொகுக்கப் பெற்றது. நூலின் சொற்களையே எளிமைப்படக் கையாண்டுள்ளோம்]

'மாடம் பிறங்கிய மலிபுகழ்க் கூடலிலே' கதிரவன் தன் பணியைச் செய்து முடித்துத் தன் வெயிற் கதிர் மங்கியவனாய் மேற்றிசையில் சாய்ந்தான். கடவுளர்களின் கோயில்களிலெல்லாம் அந்தி விழாக்கள் தொடங்கின. பணிப் பெண்கள் கொடிகளைத்

தாங்கிக் கொண்டு வீதிகளிலே நின்றனர். மாடங்களில் நின்று வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்த செல்வ மகளிரின் முகங்கள் அக் கொடிகளால் ஒவ்வொரு கால் மறைக்கப்பட்டன. அத் தோற்றம் வெண்மேகங்களிடையே புகுந்து புகுந்து வெளிப் படும் சந்திரனை ஒத்திருந்தது. செல்வவான்கள் தேர்களிலே ஏறிக்கொண்டு கோயில்களுக்குச் சென்று கொண்டிருந்தனர். அத் தேர்களைப் பின்பற்றி அவர்களின் பணியாட்கள் வீர உடை தரித்து ஓடிவந்தனர். அவர்கள் அரைகளிலே சிவந்த ஆடை களைத் தரித்திருந்தனர். அவ்வாடைகள் மிக நுட்பமான பூ வேலைப் பாடுகள் அமைந்தனவாயிருந்தன. அவற்றிலே அவ் வீரர்கள் பொன்பிடியிட்ட உடைவாள்களைச் செருகியிருந்தனர். அவர்கள் தோள்களிலே மெல்லிய மேலாடைகள் கிடந்து அசைந்தன. கழுத்துக்களிலே அழகிய முத்து மாலைகளும் பாண்டியர்க்குரிய வேப்பம்பூ மாலைகளும் பிணைந்து தொங்கின. குதிரைகள் காற்றை ஒத்துப் பறந்தன. கோயில்களில் அந்திப் பூசைகள் நடந்தன. எங்கும் பலவகை வாத்தியங்கள் முழங்கின.

பௌத்தப் பள்ளிகள்

ஒளி மிகுந்த ஆபரணங்கள் பூண்ட பெண்டிர், தாமரைப் பூக்களைக் கைகளிலே பிடித்துக் கொண்டவர் போலத் தம் அரிய மக்களைக் கைகளினாலே பிடித்துக் கொண்டும், தட்டுக்களிலே பூசைக்குரிய பூக்களையும், தூபங்களுக்குரிய பொருள்களையும் ஏந்திக் கொண்டும் தம் கணவன்மாருடன் பௌத்தப் பள்ளி களில் அந்திவணக்கம் செய்து கடவுளை வணங்கினர்.

அந்தணர் இல்லம்

அந்தணர்கள் தம் இல்லங்களிலே அதர்வணம் ஒழிந்த வேதங் களைத் தமக்குப் பொருள் விளங்கும்படி ஓதினர். அவர்கள் பல யாகங்களைச் செய்தவர்கள். அவர்கள் தம் ஒழுக்கத்தால் தேவலோகத்தை இந்நிலவுலகத்தே கொண்டு வந்தவர்களாகவும், ஒன்றாகிய பிரமம் தாமேயாகவும் விளங்கினார்கள். அவர்களின் மனம் தரும வழியிலிருந்து ஒரு காலமும் தப்பாதது. அது பல உயிர்களிடத்தும் அன்பு நிறைந்தது. அவர்கள் தம் பிரமசரிய காலத்திலே பெரியோர்களிடம் தங்கின விசேடத்தாலே வீட்டு

இன்பத்தையும் நுகர்ந்த பெருமை வாய்ந்தவர்கள். அவர்களுடைய இல்லங்கள் மலைகளை உள்வெளியாக வாங்கி இருப்பிடமாக ஆக்கினாற் போல விளங்கின. அங்கிருந்து கொண்டு அவர்கள் தமக்குரிய அந்திச் சடங்குகளைக் கழித்திருந்தனர்.

ஜைனர் நகரம்

அருக சமயத்தினர் முக்காலமும் உணரத்தக்க அறிவைப் பெற்றவர். அவர்களுக்குத் தேவருலகத்திலும் பிற இடங்களிலும் நடைபெறும் செய்திகளைத் தாமிருந்த விடத்திலிருந்தே அறியும் ஆற்றலுண்டு. கல்விகளெல்லாம் நிறைந்து களிப்பின்றியடங்கின அறிஞர்களாகிய அவர்கள், தாங்குதற்கரிய பல விரதங்களைத் தாங்கியும் உடல் இளைக்கப் பெருதவர்களாயிருந்தனர். கல்லைப் பொளிந்தாற் போன்ற சிறிய வாயையுடைய குண்டிகையைப் பல கயிறுகளாலமைந்த உறியிலே கட்டித் தொங்க விட்டிருந்தனர். அவர்களின் இல்லங்கள் குளிர்ந்த குளங்களைப் போலத் தண்ணென்றிருந்தன. சுவர்கள் செம்பாற் செய்தனபோல விளங்கின. அவற்றிலே பலவகைச் சித்திரங்கள் எழுதப் பட்டிருந்தன. மேல் நிலம் பார்ப்பவர் கண்களைத் தகைக்கும்படி உயர்ந்திருந்தது. மலைகள் பல ஒருங்கே திரண்டு நின்றனவோ வென அவ்வில்லங்கள் தோன்றின. அவற்றைச் சூழ்ந்து பூஞ் சோலைகள் மணம் வீசின. அங்கிருந்துகொண்டு சமணர்கள் தங்களுக்குரிய அந்திப் பூசைகளைச் செவ்வனே நடத்தினர்.

நீதி மன்றம்

அவ்வேளையில், அறம் கூறும் அவையத்தோரும் தத்தம் தொழில்களைச் செய்து முடித்துக் கொண்டிருந்தனர். வழக்குத் தொடுப்பவர்கள் அச்சமும், அவலமும், ஆர்வமுங்கொண்டு நின்றுகொண்டிருந்தனர். அவையத்தோர் நடுவாகக் கூறுவாரோ மாட்டாரோ என்ற எண்ணத்தால் அச்சமும், தோல்வியுண்டாகி விடுமோ என்றதால் அவலமும், தம் நெஞ்சில் பொருள்களின் மேல் உண்டான ஆர்வமும் ஆகிய மூன்றும் வழக்காளிகளிடமிருந்து நீங்குமாறு, அறங்கூறுவோர் ஒரு புறத்தில் விருப்பும், அதன் எதிர்ப்புறத்தில் வெறுப்பும் கொள்ளாமல் துலாக்கோலை யொத்த நடுவு நிலைமையிலே பொருந்தி, தருமமுறைப்படி, நீதி நூல்களை ஆராய்ந்து சொல்லிக் கொண்டிருந்தனர்.

காவிதி மாக்கள்

காவிதிப் பட்டம் பெற்ற அமைச்சர்கள், விளங்குகின்ற தலைப்பாகைகளுடன் தத்தம் அரசியல் வியவகாரங்களிலே ஈடுபட்டிருந்தனர். அவர்கள் அரசனிடத்தில் மிக்க அன்புடையவர்களாகி, அவனிடத்தில் தீங்குகள் காணப்படுமாயின் அஞ்சாமல் எடுத்துரைக்கும் இயல்பு பெற்றவர்கள். சுற்றத்தாரிடத்து அன்பும் எல்லா உயிர்களிடத்தும் தருமமும் தப்பாமல் பாதுகாத்து வந்தனர். அவர்கள் தம்மீது பழி எங்கு வந்துவிடுமோ என்ற முன் எச்சரிக்கை யுடையவர்கள். அவர்களுடைய புகழ் எங்கும் பரந்திருந்தது. அத்தகையோர் தத்தம் தொழிற்சாலைகளி லிருந்துகொண்டு மிகுந்த நேர்மையுடன் தத்தம் அலுவல்களைக் கவனித்து வந்தனர்.

குழுவினர்

அமைச்சர் ஒழிந்த புரோகிதர், சேனாபதியர், தூதர், ஒற்றர் என்ற நால்வகைக் குழுவினர்களும் தத்தம் தொழில் நிலையங்களி லிருந்துகொண்டு அரச காரியங்களிற் கண்ணுங் கருத்துமாயிருந்தனர்.

வணிகர்

ஒன்றையொன்று அடுத்தாற்போன்று பல குன்றுகள் திரண்டாலொத்த இல்லங்களிலிருந்து கொண்டு, வணிகர்கள் தம் இல்லறவியல் கெடாமல் நடந்து வந்ததோடு, பல்வேறு நாடுகளி லிருந்தும், மலை, நிலம், கடல் ஆகிய வெவ்வேறு இடங்களி லிருந்தும் வந்த பல பண்டங்களையும், மணி, முத்து, பொன் ஆகிய விலையுயர்ந்த பொருள்களையும் விற்றுக் கொண்டிருந்தனர்.

சில்லறை வியாபாரிகள்

நாற்பெரும் வீதிகளிலும், சந்துகளிலும், முடுக்குக்களிலும் பல சில்லறைத் தொழிலாளர்களும் வியாபாரிகளும், தங்களிடம் கிடைப்பனவற்றின் பெயர்களை உரக்கக் கூவிக்கொண்டு அலைந்து கொண்டிருந்தனர். அறுத்த சங்கை வளைகளாகக் கடைவாரும், அழகிய மணிகளைத் துளையிடுவாரும், பொன்னை உருக்கிப் பணிகளாகப் பண்ணுவாரும், பொன்னை உரைத்து உரையைக் கணக்கிட்டுச் சொல்வாரும், புட்டைவகள் விற்பாரும், பழைய

செப்புப் பாத்திரங்களை நிறுத்து வாங்கிக்கொள்வாரும், தோள் கோப்பு முதலிய கச்சுக்களை அழகுபட முடிப்பாரும், பூக்களையும் புகைப்பொருள்களையும் சந்தனக்கலவைகளையும் விலை கூறு வாரும், எவ்வகைப் பொருள்களையும் சித்திரமாகத் தீட்டி வரைந்து காட்ட வல்லாரும், அழகான வேலைப் பாடுகளமைந்த புடவைகளை விற்பாரும், நெல் முதலிய கூலங்களை விற்பாரும் ஆகிய பல்லோர் பல விடங்களில் நின்றும் திரிந்தும் தத்தம் தொழில்களையும் பண்டங்களையும் விலை கூறிக்கொண்டு அலைந்தனர்.

சோறிடும் சாலைகள்

அந் நகரிலே பற்பல சோறிடும் சாலைகளிருந்தன. அங்கே, தேன் ஒழுகுகின்ற இனிய மணமிக்க பலாச்சுளைகளையும், பல்வேறு வடிவங்களுள்ள மாம்பழங்களையும், வாழை முந்திரிகை முதலிய பழங்களையும், பாகற்காய், வாழைக்காய், வழுதுணங்காய் முதலிய காய்கறிகளையும், நன்றாக வளர்ந்த கொடிகளிலிருந்து கிள்ளப்பட்ட இலைகளால் ஆகிய கறிகளையும், கிழங்குக் கறிகளையும், கற்கண்டுக் கட்டிகளையும், பெரிய இறைச்சிச் சோற்றையும், பாற் சோற்றையும், பாலையும், இவை போன்ற பிறவற்றையும் உண்பவர்களுக்கு விலைகூறி இடுவார் களின் ஓசை, கடலொலிபோலப் பரந்து நின்றது.

துறைமுகம்

தத்தம் நாடுகளிலுள்ள பொருள்களைக் கொண்டுவந்து இறக்கி, அவற்றிற்கு மாறாக மதுரை மாநகரத்திற் செய்யப்படும் அணிகலங்களை வாரிக்கொண்டு போவதற்காக, அயல் நாடுகளி லிருந்து வந்த மரக்கலங்கள் கழியோரங்களிலே வந்து தங்க, அவற்றினின்று சரக்குகளை இறக்குவார் இடும்ஓசை, கேட்பவர் காது செவிடு படும்படி எழுந்தது.

அந்தி விளக்கு

இவ்வாறு சூரியாஸ்தமன காலத்தே எழுந்த பலவித ஓசைகளால் மதுரை மாநகர் பொலிந்தது. கீழ்த் திசையிலே பதினாறு நாட் சென்று முதிர்ந்த நிறைமதி எழுந்து தன் நிலாவைப் பரப்பிற்று. மனைகளிலுள்ள பெண்டிர் ஆராய்ந்த இதழ்களையுடைய செங்கழுநீர் மலர்களை மாலைகளாகக் கட்டி

அணிந்தனர். தம் அணிகளைத் திருத்தியமைத்துக்கொண்டனர். பகலிலே தம் தலையிற் பூசிய மயிர்ச்சந்தனத்தை அலைத்து நீக்கினர். கத்தூரியையும் சந்தனத்தையும் அரைத்துப் பூசிக் கொண்டனர். மெல்லிய நூலால் செய்த தம் புடவைகளுக்கு அகிற்புகை யூட்டினர். நெடிய ஒளியையுடைய விளக்குக்களை ஏற்றி, வீட்டு வாசலிலும் உட்புறங்களிலும் அமைத்தனர்.

வீடுகள்தோறும் யாழொலி எழும்பிற்று. பெண்டிர் தம் கொண்டைகளிலே முடித்த வெண்பூக்களின் மணம் தெரு வெல்லாம் பரந்தது. அலரும் பருவத்திலிருந்த விடு பூக்கள் உடைந்தன.

சேரிப்போர்கள்

அன்று ஓணத்திருநாள். மறவர்கள் திருமாலுக்குரிய இந் நாளிலே போலிப்போர் புரிவோமென்று தம் தெருக்களின் ஓரங்களிலேயுள்ள மணற் பரப்புக்களிலே கூடினர். தும்பைப் பூவைச் சூடினர். கடிய கள் தெளிவைப் பருகினர். யானையோடு யானை தாக்குவது போல ஒருவரை யொருவர் தாக்கினர். அப் போலிப் போரில் பெறும் புண்களையும் பொருட்படுத்தின ரல்லர்.

பெண்டிர் பூசை

ஒரு புறத்தில் உயர்ந்த குடும்பங்களிற் பிறந்த கடுஞ்சூல் கொண்ட மகளிர், இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் பயனை யளிக்க வல்ல நல்ல மக்களைத் தாம்பெறவிரும்பி, தெய்வத்தைப் பரவு வதற்காக, பல சுற்றத்தார் சூழ, கோயிலுக்குச் சென்று, யாழ், முழவு, சிறுபறை முதலியன முழங்க, தேவராட்டியைக் கொண்டு கடவுளுக்கு நிவேதனம் முதலியவற்றைப் படைத்து வணங்கினர்.

கூத்துக்கள்

மற்றொரு புறத்தில் முருகபூசை நடந்துகொண்டிருந்தது. பூசாரி கழங்கு வைத்துப் பார்த்து, "இக் குற்றம் முருகனால் விளைந்தது" என்று கூறினன். உடனே அத்தெய்வத்துக்குரிய வழிபாட்டிற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. சல்லி, கரடி முதலிய இசைக் கருவிகள் ஒலித்தன. பூசாரி வேலைக் கையிலே ஏந்திக்கொண்டும், குறிஞ்சிப் பூவைச் சூடிக்கொண்டும்

தெய்வத்தைத் தன்மேல் வரவழைத்து வெறியாடல் ஆடத் தொடங்கினன். பெண்டிர் கைகளைக் கோத்துக்கொண்டு குரவை ஆடினர்.

பிற இடங்களிலும் வேறு வகைக்கூத்துக்கள் நடந்தன. சில இடங்களில் பாட்டுக்களும் பேச்சுக்களும் நடந்தன.

இவ்வாறு அந்தி நேரம் தொடங்கி முதல்யாமம் முடியும் வரையில், நகரத்தில், கடலோசைபோல் ஒலி முழங்கிக் கொண்டிருந்தது.

இடையாமம்

கள்ளிருள் தொடங்கிற்று. சங்குகள் தம் ஆரவாரங்கள் ஒழிந்து அடங்கிக் கிடந்தன. கடைகளிலெல்லாம் கதவுகள் அடைக்கப்பட்டன. மகளிர் துயின்றனர். அடைகளையும் அப்பங்களையும் விற்பவர் அவற்றை வாங்குபவரைக் காண மாட்டாமல், அப்பணியாரங்கள் கொண்ட கூடைகளை அணைத்துக்கொண்டே தெரு ஓரங்களில் உறங்கினர். கூத்தரும் கண்ணயர்ந்தனர். படுக்கையிலே படுத்து உறங்குபவர்கள் அயர்ந்து நித்திரை போயினர். இரவு தன் பதினைந்தாம் நாழிகையைப் பெற்றது. மறுமைக்கு வேண்டிய நல்வினைகளைச் செய்து வந்தமையால், மதுரை மக்கள் யமனுடைய கோலுக்கு அஞ்சுபவரல்லர். அத்தகையோர்களாகிய அந் நகரவாசிகள் ஒன்றுக்கும் கவலையுறாமல் தூக்கத்திலாழ்ந்தனர்.

கள்வர்

பேயும், அணங்கும், கழுதும் மட்டுமே திரிந்துவரும் அந் நள்ளிருளில், சில கள்வர்களும் தம் தொழில்களைச் செய்ய முன் வந்தனர். அவர்களுடைய உடல் யானைத்தோலைப் போன்ற கருமையை இயல்பாகப் பெற்றிருந்தது. அதன்மேல் கருஞ் சட்டையொன்றும் இட்டிருந்தார்கள். அவர்கள் கைகளில் நிலத்தை அகழும் உளிகளிருந்தன. அவை கல்லையும் மரத்தையும் இலகுவிலே அறுக்கும் கூர்மை வாய்ந்தவை. அவர்கள் வாள் களைத் தூக்குகளிலே கோர்த்துத் தோள்களிலிருந்து தொங்க விட்டிருந்தனர்; காலிலே செருப்பிட்டிருந்தனர். அரையிலே உடலோடு நெருக்கிக்கட்டின நீல உடை காணப்பட்டது. அக் கச்சைக்குள் தொடையோடு பொருந்தி வளைவுக் கத்தியொன்று

செருகப்பட்டிருந்தது. அக் கத்திக்குப்பெயர் சிலசொட்டை என்பது. கச்சை பல பூவேலைப்பாடு பொருந்தியது. அதன் மேலே இடுப்பைச்சுற்றி நூலேணியொன்று வரிந்து கட்டப் பட்டிருந்தது. அதன் ஒரு தலையிலே கைப்பிடி போன்ற ஒன்று இரும்பால் செய்யப்பட்டிருந்தது. மதிலின் உட்புறத்தே விழும்படியாக அதனை எறிந்தால் அது மதிலை நன்றாகப் பிடித்துக்கொள்ளும். கயிற்றின் மற்றொரு புறத்திலிருந்து அதைப் பிடித்துக்கொண்டு எளிதில் மதிலின்மேல் ஏறிவிடலாம். இத்தகைய கருவிகளுடன் பொருளிருக்கும் இடங்களை ஆராய்ந்துகொண்டு அவர்கள் பதுங்கிக் பதுங்கிச் சென்று கொண்டிருந்தார்கள்.

காவலர்

அதேசமயத்தில், எவ்வகைக் கள்வரையும் இலகுவில் பிடிக்க வல்ல அஞ்சா நெஞ்சர்களான காவலர்களும் அக்கள்வரை நாடி வந்து கொண்டிருந்தனர். வலிய யானையை இரையாக்கப் பார்க்கும் வலிய புலியைப் போல அவர்கள் பதுங்கி நாடிவந்தனர். அவர்களின் கண்கள் தூக்கத்தையே அறிந்தனவல்ல. பேய் முதலியவற்றிற்கும் அஞ்சா நெஞ்சினர். அவர்கள் எவ்வளவோ திறமையுடன் களவுநூல்களைக் கற்றுக் களவு செய்யக்கூடிய வரையும் கண்டறிந்து விடும் ஆற்றல் பெற்றிருந்தனர். காவல் தொழிலுக்காக ஏற்பட்ட நூல்களையெல்லாம் அவர்கள் கை போகக் கற்றிருந்தனர். தப்பக்கருதி முயல்வாரைத் தப்பவிடாத ஊக்கம் வாய்ந்திருந்தனர். கொடிய மழை பெய்யும் காலத்திலும் அவர்கள் தம் தொழிலில் பிழைபட நடந்துகொள்ள மாட்டார் கள். அத்தகையோர்கள் தம் கடமை யுணர்ச்சி செறியப்பெற்று அந் நடுச் சாமத்தில் நகரெங்கணும் உலாவிக்கொண்டிருந்தனர்.

இவ்வாறு நடுச்சாமம் கழிந்தது.

விடியல்

இரவின் மூன்றாம் பகுதி தொடங்கிற்று. மணம் மிகுந்த பொய்கைகளில் பூக்கள் தளையவிழ்ந்து நாறின. அப் பூக்களில் தாதை உண்ணும் தும்பிகள் பாடின. அத் தும்பிகளின் ஒலியை யொத்து இல்லங்களிலிருந்து அந்தணர்கள் வேத மந்திரங்களைச் சொல்லித் தம் தெய்வங்களைத் துதித்தனர். யாழோர் தாளங்

களுடன் நரம்பைத் தெறித்துத் தம் யாழை இனிமையாக மீட்டினர். பரிக்காரர்கள் யானைகளுக்கு உணவு ஊட்டினர். வரிசையாகக் கட்டப்பட்டு நின்று கொண்டிருந்த தேர்க் குதிரைகள் புல்லை மென்றன. கடைக்காரர்கள் தம் கடை வாசல்களை மெழுகினர். கள் விற்போர் அதற்கு விலை சொல்லிக் கொண்டு தெருவிலே அலைந்தனர். கற்புடை மகளிர் தம் வீட்டுத் தொழில்களைச் செய்யத் தொடங்கினர். வீட்டுக் கதவுகள் திறக்கப்படும் ஒலியும், பெண்டிர் காற்சிலம்பு ஒலிக்கும் ஒலியும் புறத்தே செல்வார்க்கும் கேட்டன.

அரசர் அரண்மனையில் மாகதர் நின்றுகொண்டு புகழ்ப் பாடல்களைப் பாடினர். வேதாளிகர் நாழிகையறிந்து கூறினர் ; பள்ளியெழுச்சி முரசங்கள் ஒலித்தன. காளைகள் முழங்கின. கோழிச் சேவல்கள் கூவின. வண்டாங்குருகின் சேவல்களும், அன்னச் சேவல்களும் தத்தம்பேடைகளை அழைத்தன. அழகிய மயில்களும் தம் பேடைகளை அழைத்தன. பெரிய யானைகள் பேரொலி முழக்கின. கூட்டிலேயுறையும் பெரிய கரடிகளும் பிற கொடிய விலங்குகளும் கூச்சலிட்டன. இல்லங்களின் முற்றங் களிலே சிந்திக் கிடக்கும் வாடற் பூமாலைகளையும் பிற பொருள் களையும் பணிப் பெண்கள் பெருக்கிக் குவித்தனர்.

அத்தகைய விடியற்காலத்தே, அரண்மனை வாயிலிலே பாண்டியனின் படைவீரர்கள், பகைவர்களை வென்று வாரிக் கொண்டு வந்த யானைகளையும், குதிரைகளையும், பிறவற்றையும் கொண்டுவந்து நிறுத்தி அரசன் செவ்வியை எதிர்நோக்கி நின்ற னர். அத்தோற்றம் கங்கையாறு தன் ஆயிரம் முகங்களுடன் கடலைக் கலந்தது போலத் தோன்றிற்று.

இவ்வாறு தேவர்களும் விரும்பும் புகழமைந்த மதுரா புரியிலே இரவு கழிந்தது ; கதிரவன் தன் ஆயிரம் கதிர்களையும் பரப்பிக்கொண்டு கீழ்த்திசையிலே தோன்றினன்.

மதுரைக் காஞ்சி

குறிப்புரை

கூடல் - மதுரை. குண்டிகை - ஒருவகைப் பாத்திரம். காவிதி - பாண்டிய அரசர் வேளாளர்க்கு அளித்துவந்த பட்டம். கூலம் - தானியம். ஓணம் - திருவோணம். சூல்ட - கருப்பம். பரவுதல் - பூசித்தல். தேவராட்டி - சன்னதக் காரி. குரவை - ஒருவகைக் கூத்து. அணங்கு - பெண்பேய். கழுது - பேய்

வகை. அகழ - தோண்ட. கைபோக - திறமையுடன். தாது - மகரந்தம். மாகதர் - அரசர் புகழ்பாடும் சாதியார். செவ்வி - குறிப்பு.

பயிற்சி

1. பொருள்கூறுக :—சூல், தேவராட்டி, மாகதர்.

2. வாக்கியங்களில் அமைக்க :—பரவு, செருகு, பிணைந்து, முழங்கு, பிரமசரியம், செவ்வனே, அவலம்.

வினாக்கள்

1. அந்தி நேரத்தில் மதுரைவாசிகள் கோயிலுக்குச் சென்ற காட்சி எவ்வாறிருந்தது?

2. அருக சமயத்தினரது இல்லங்கள் எவ்வாறு விளங்கின?

3. அந்தி நேரத்தில் நீதிமன்றம் எவ்வாறு காணப்பட்டது?

4. சில்லறை வியாபாரிகள் அந்தி நேரத்தில் எத்தொழில்களில் ஈடு பட்டிருந்தனர்?

5. மதுரைமா நகரத்துச் சோறிடுஞ் சாலைகள் எவ்வாறு திகழ்ந்தன?

6. சிறு குறிப்பு வரைக :—பெண்டிர் பூசை ; முருக பூசை.

7. மதுரையில் கள்வர் தம் தொழிலை நடத்த எவ்வாறு முயன்றனர் என்பதை விவரி.

8. காவலர் தம் தொழிலில் எவ்வாறு கண்ணுங்கருத்துமாயிருந்தனர்.

கட்டுரையாக்கம்

'சங்ககால மதுரையின் வைகறைக் காட்சி' என்பது பொருளாக ஒரு பக்க அளவில் ஒரு கட்டுரை வரைக.

7. தொல்காப்பியர் பிறப்பகம்

எஸ். வையாபுரிப் பிள்ளை, பி. ஏ., பி. எல்.,

இப்பொழுதுள்ள தமிழ் நூல்களனைத்தினும் மிக்க தொன்மையதாகச் கருதப்படுவது தொல்காப்பியம். இதை இயற்றிய ஆசிரியர் எந்தப் பிரதேசத்தைச் சார்ந்தவரென்று தெரியத் தமிழ் மக்கள் பெரிதும் விரும்புவார்கள். இவ் விஷயத்தை ஆராய்ந்து நிராக்ஷேபமான முடிவைக் காணுதற் குரிய சான்றுகள் மிகுதியாக இல்லை. ஆனால் கிடைக்கும் சிற் சில சான்றுகளைப் பயன்படுத்துவது ஆராய்ச்சியாளன் கடமை.

தொல்காப்பியரோடு ஒருங்குகற்ற ஒரு சாலை மாணாக்க ராகிய பனம்பாரனார் தமிழ்ப் பேரிலக்கணமாகிய தொல்காப்பியத் திற்கு எழுதியுள்ள பாயிரம் தமிழறிஞர்களால் நன்கு ஆராயப் பட்டதே. அப்பாயிரத்திலே,

நிலந்தரு திருவிற் பாண்டியன் அவையத்து
அறங்கரை நாவின் நான் மறை முற்றிய
அதங் கோட் டாசாற்கு அரில்தபத் தெரிந்து

என்று காணப்படுகிறது. இங்கே அதங் கோட்டாசான் என்று ஓர் ஆசிரியர் குறிக்கப்படுகிறூர். 'அதங்கோடு' என்னும் ஊரிலுள்ள ஆசிரியன் என்பது பொருள். 'அதங்கோடு' என்பது எங்கே உள்ளது.

இப்போதுள்ள மலையாள ராச்சியத்திற்கு ஆங்கிலத்தில் 'Travancore' என்று பெயர். இது 'திருவாங்கோடு' என்பதன் திரிபு என்பது நன்கறியப்பட்டதொன்றே. 'திருவாங்கோடு' என்பது எதன் திரிபு என்று அறிதல் வேண்டும். ஒரு சாரார் இது 'திருவாழுங்கோடு' என்பதன் திரிபாக இருத்தல் வேண்டுமென்பர். இதற்குக் காரணம் இத்தொடர்க்கு உறுப்புப் பொருள் செம்மையாய் அமைந்துள்ளதென்பதும் சுதேசாபிமானமுமேயாகும். 'திருவாழுங்கோடு' என்பதற்குப் பழைய நூல் வழக்கு இல்லை என்பது மிக்க வன்மையுள்ள ஒரு தடையாகும். இத்தொடரே ஆதாரமற்றிருப்பதால், இதனை வடமொழி புணர்த்து 'ஸ்ரீ வாழுங்கோடு' எனத் திரித்து வழங்குதல் குறித்து ஆராய்ச்சி செய்யும் அவசியமே இல்லை.

திருவாங்கோடு என்பதனைத் 'திருவிதாங்கோடு எனச் சிலவிடங்களிலும், 'திருவதாங் கோடு' எனச் சிலவிடங்களிலும் வழங்குகின்றனர். இராச்சியத்திற்குப் பெயராக வழங்குவது மாத்திரமேயன்றி, ஓர் ஊர்க்கும் இது பெயராக வழங்கி வருகிறது. ஊர்ப்பெயரே ராச்சியத்திற்கும் பெயராக இருப்பதை நோக்கினால், இவ்வூர் மிகப் பழமையானதென்பதும் இவ்விராச்சியத்தின் தலைநகராக இருந்ததாகலாமென்பதும் நாம் ஊகிக்கத் தக்கனவே. இவ்வூகத்திற்கிணங்க இவ்வூர் பண்டைக் காலத்தில் இராச்சியத்தின் தலைநகராக விளங்கியதென்றும், இன்றும் பழைய கோட்டை மதிலின் சின்னங்கள் காணக்கிடைக்கின்றன வென்றும் ஸ்ரீ நாகமையா அவர்கள் 'Travancore State Manual' என்ற நூலிற் கூறுகிறூர்கள். இதனால் திருவிதாங் கோடு தலைமையான ஒரு தொன்னகரமென்பது உணரக் கிடக்கின்றது.

'திருவதாங்கோடு' என்பதில் 'திரு' என்ற அடைமொழியை நீக்கினல் எஞ்சியுள்ள பெயர் 'அதங் கோடு, என்பதனோடு, மிகவும் ஒத்துள்ளமை எளிதிற் புலனும். ஆகவே, அதங்கோட்டாசான் என்பவர் திருவாங்கோடு என்று இக்காலத்தில் வழங்கும் ஊரினர் என்பது பெறப்படுகின்றது. 'அதங்கோடு' என்ற பெயருடைய ஊர் வேறொன்று இருப்பதாகத் தெரியவில்லை என்பதும் இங்கே குறிக்கத்தக்கது.

இனி இவ்வாசான் அகத்தியரின் பன்னிரு மாணக்கருள் ஒருவராகவும், தொல்காப்பியரோடு உடன் கற்றவராகவும், இருந்தனர். இவ்வாறு 'திராவிடப் பிரகாசிகை' கூறுகிறது. இங்ஙனம் கூறுதற்குரிய ஆதாரம் யாதென்று இப்போது விளங்கவில்லை யெனினும், ஐயனரிதனரும், இளம்பூரணரும், நச்சினர்க்கினியரும் அகத்தியர்க்கு மாணக்கர் பன்னிருவர் எனக் குறித்துள்ளார்கள். நச்சினர்க்கினியர் எழுதிய பாயிர உரையிலிருந்து அதங்கோட்டாசான் அகத்தியரது மாணக்கருள் ஒருவரென்பதும், தொல்காப்பிய நூலைக் கேட்பதற்குரிய கல்வி முதிர்ச்சியும், பிற தகுதிகளும், வாய்ந்தவரென்பதும், பெரும்பாலும் தொல்காப்பியரோடு உடன் கற்றவராக இருக்கக் கூடும் என்பதும் குறிப்பாக உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

அதங்கோட்டாசானைப் போலவே தொல்காப்பியரும் ஒருகால் திருவதங்கோட்டுப் பிரதேசத்தினராக இருத்தல் கூடுமோ ?

இக்கேள்வி எழுதற்கு நூலின்கண் யாதேனும் சான்று உளதோ என்று நோக்கும்பொழுது, ஒரு சில சூத்திரங்கள் நம்முன் எதிர்ப்படுகின்றன. அவையாவன :

"பனியென வரூஉங் கால வேற்றுமைக்கு
அத்தும் இன்னும் சாரியை ஆகும்." (தொல். எழுத். 241)
"மழையென் கிளவி வளியியல் நிலையும்." (,, ,, 287)
"வெயி லென் கிளவி மழையால் நிலையும்." (,, ,, 377)

இச் சூத்திரங்கள் பனி, மழை, வெயில் என்பன வேற்றுமை முடிபில் முறையே பனியத்து, மழையத்து, வெயிலத்து என அத்துச் சாரியை பெற்று வருதலை உணர்த்துகின்றன. பனியத்துக் கொண்டான், மழையத்துக் கொண்டான் வெயிலத்

துக்கொண்டான் என உதாரணங்களும் காட்டப்பட்டுள்ளன. இச் சொற்கள், இங்ஙனம் வருதல் எங்கே காணப்படுகிறது?

தமிழ் வழங்கும் நாட்டில் இப்பொழுது ஓரிடத்தேனும் இவ் வழக்குக் காணப்படுமாறில்லை. இற்றைக்குச் சுமார் 350 ஆண்டுகட்கு முன்பும் இவ் வழக்கு இல்லையென்பது அக் காலத்துத் தோன்றிய இலக்கண விளக்கத்தில் மேற்காட்டிய விதியமைந்த சூத்திரம் இன்மையால் உணரலாகும். நன்னூலிலும், தொல்காப்பிய நெறியையே போற்றிச் செல்லும் நேமிநாதத்திலும் இவ்விதி காணப் பெறவில்லை. எனவே இவற்றின் காலமாகிய 12-ம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலும் இவ் வழக்கு இல்லையெனல் தெளிவாம். 11-ம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பட்ட வீரசோழியத்திலும் இவ்விதி குறிக்கப்படவில்லை. எனவே அக்காலத்திலும் இவ்வழக்கு இல்லை. 10-ம் நூற்றாண்டிற்கு முன்பு தோன்றிய ஐம்பெருங் காப்பியங்களிலும், தேவாரம், நாலாயிரம் முதலியவற்றிலும் இவ் வழக்கு காணுமாறில்லை. பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூற்களிலும் அவ்வாறே. முடிவில் தொல்காப்பியர் காலத்துக்கு மிக நெருங்கிய காலத்தவாகிய சங்க இலக்கியங்களிலும் இவ் வழக்கிற்கு ஆதாரமில்லை.

சங்க காலக்தொட்டு இன்றுவரை தமிழில் காணாத இவ் வழக்கு எந்தப் பிரதேசத்தில் பண்டைக் காலத்தில் பயின்று வந்திருத்தல் கூடும்? தமிழோடு நெருங்கிய தொடர்புள்ள யாதானுமொரு மொழியில் இவ் வழக்கு இப்பொழுது காணப்படுமாயின், அம்மொழி வழங்கும் பிரதேசத்தினை யடுத்துப் பண்டைக் காலத்திலும் இவ்வழக்குப் பயின்றிருந்ததெனல் பொருத்தமுடைத்தாகத் தோன்றுகிறது.

அம் மொழி யாது?

மலையாள மொழி ஒன்றிலேயே இவ்வழக்குக் காணப்படுகிறது. 'பனியத்துப் போகருதே' 'மழையத்துப் போகருதே' 'வெயிலத்துப் போகருதே' என்பன போன்ற வழக்குக்கள் இப்பொழுதும் கேட்கப்படுகின்றன. இங்ஙனம் வழங்கும் பிரதேசத்தில் பண்டைக் காலத்தில் தமிழ் மொழியே வழங்கி வந்ததென்பதும், மிகப் பிற்பட்ட காலத்தில் இப் பிரதேசத்து மொழி தமிழின் பிராந்திய மொழியாய் மாறி

மலையாள மொழியாகப் பரிணமித்த தென்பதும் சரித்திர மொப்பிய உண்மைகள்.

இப் பிற்கால மலையாளப் பிரதேசத்தை அடுத்து வாழ்ந்து வந்தவரே மேற்காட்டிய இலக்கண விதிகளை அமைத்தன ரென்று கருதுதல் தக்கதேயாகும்.

எனவே, தொல்காப்பியர் திருவிதாங்கோட்டுப் பிரதேசத் தைச் சார்ந்தவராக இருக்கலாம் என்ற கருத்துச் சற்றே உறுதி யடைகின்றது.

ஆனால் சிறிதும் ஐயப்பாடின்றி இம்முடிவு ஒப்புக்கொள்ளப் படவேண்டுமாயின் இன்னும் சிறந்த சான்றுகள் வேண்டும்.

தொல்காப்பியரைக் குறித்து நாம் அறிந்தன மிகச் சிலவே. நச்சினார்க்கினியர் புராணகதையொன்று நம்மவர் மகிழ்ச்சிக்கென எழுதிவைத்தனர். நவீன ஆராய்ச்சியாளர் சிலர் 'காப்பியர்' என்ற பெயரைக் கொண்டு சில வரலாறுகளை உய்த்துணர்ந்து எழுதினர். ஆனால் தொல்காப்பிய நூலினகத்தே பல சான்றுகள் இருத்தல் ஒருதலை. அவற்றைச் சரித்திரக் கண்கொண்டு நோக்குதல் வேண்டும். உரையாளர்களைத் துணையாகமட்டும் கைக்கொள்ளுதல் வேண்டும். இம்முறையிலேயே ஆராய்வோ மாயின் ஆராய்ச்சி பெரிதும் பயன்படுவதாகும். தொல் காப்பியரைக் குறித்துப் பல அரிய செய்திகள் புலப்படக்கூடும்.

குறிப்புரை

தொன்மை - பழமை. பாயிரம் - முன்னுரை. திரிபு - மாறிய பெயர். ஒருதலை - நிச்சயம்.

பயிற்சி

1. பொருள் கூறுக :—நிராக்ஷேபமான, சான்று, சின்னம்.

2. வாக்கியங்களில் அமைக்க :—தொன்மை, பாயிரம், திரிபு, வழக்கு, சான்று, ஒருதலை.

3. பிரித்துக் காட்டுக :—சிற்சில, தொன்னகரம், இங்ஙனம், ஐயப் பாடின்றி.

வினாக்கள்

1. திருவாங்கோடு என்னும் பெயர் எவ்வார்த்தைகளின் திரிபாகக் கருதப்படுகின்றது?

2. திருவாங்கோட்டில் பழைய கோட்டைமதிலின் சின்னங்கள் காணப் படுவதிலிருந்து ஊகிக்கக் கூடியதென்ன?

3. அதங்கோட்டாசான் என்பார் யார்? அவர் பெயரிலிருந்து அவர் எப்பிரதேசத்தைச் சார்ந்தவரெனக் கொள்ளலாம்?

4. தமிழிலக்கண நூல்கள் மூன்று கூறுக.

5. 'பனியென வரூஉங் கால வேற்றுமைக்கு அத்தும் இன்னும் சாரியை யாகும்' இச் சூத்திரத்தின் கருத்து யாது?

கட்டுரையாக்கம்

"தொல்காப்பியர் பிறப்பகம்" என்பதைப் பொருளாகக் கொண்டு ஒரு பக்க அளவில் ஒரு கட்டுரை வரைக.

8. தமிழகத்துக் கோவில்கள்

மா. இராசமாணிக்கம் பிள்ளை பி. ஒ. எல்., எம். ஒ. எல்., எல்.டி.

'தமிழகத்தில் இன்றுள்ள கோவில்கள் எப்போது தோன்றின? அவற்றிற்கு மூலம் என்ன? கோவிற்கலை உணர்வு தமிழர்க்கே உரியதா? பண்டைக் காலத்தில் கோவில்கள் எவற்றிற்குப் பயன்பட்டன? நமது கடமை என்ன?' என்பன போன்ற கேள்விகட்கு விடை காணலே இவ்வாராய்ச்சிக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

கோவிலும் கல்வெட்டும்

"செங்கல், சுண்ணும்பு, மரம், உலோகம் இவை இல்லாமல் மும்மூர்த்திகட்கு விசித்திர சித்தன் (மகேந்திர பல்லவன் - அப்பர் காலத்தவன்) அமைத்த கோவில் இது" என்னும் கல்வெட்டு, மண்டபப்பட்டு என்னும் இடத்துக் கோவிலிற் காணப்படுகிறது. இதன் காலம் கி. பி. 615 - 630 ஆகும். இக் கல்வெட்டால் அறியத்தக்க செய்திகளாவன:

(1) மகேந்திரன் காலத்திற்குமுன் தமிழகத்தில் கற்கோவில்கள் இல்லை. இருந்த கோவில்கள் செங்கல், சுண்ணும்பு, மரம், உலோகம் இவற்றால் ஆனவை.

(2) மகேந்திரன் காலத்திற்கு முன்னரே தமிழர் கோவில் கட்டத் தெரிந்திருந்தனர். ஆயின் அவை மண், மரம் முதலியவற்றாலாகி அழியத்தக்கன.

(3) இங்ஙனம் அழியத்தக்க பொருள்களால் அமைத்த கோவில்களையே மகேந்திரன் கற்களிற் செதுக்கி அமைத்தனன்.

தரையும் சுவர்களும் செங்கற்களால் ஆனவை. மேற்கூரை மரத்தால் ஆயது. அங்கங்கு இணைப்புக்காக ஆணிகள் முதலியன பயன்பட்டன. இங்ஙனம் இயன்ற கோவில்களை இன்று மலையாள நாட்டிற் காணலாம். இங்ஙனம் கோவில்களை அமைப்பதில் தமிழர் பண்பட்டிராவில், திடீரெனக் கி. பி. 7-ஆம்

நூற்றாண்டிலிருந்து பல கோவில்கள் தமிழ் நாட்டில் தோன்றி விட்டன எனல் பொருளற்றதாய்விடும்.

விமானங்கள், 'தூயது, கலப்பு, பெருங்கலப்பு' என மூவகைப்படும். கல், செங்கல், மரம் முதலியவற்றில் ஒன்றைக் கொண்டே அமைக்கும் விமானம் 'தூயவிமானம்' எனப்படும். பல பொருள்களால் அமைவது 'பெருங்கலப்பு விமானம்' ஆகும். இது கட்டடக் கலைநூற் கூற்றாகும். இதனாலும், பண்டைக் காலத்திற் கோவில்கள் இருந்தமையும் விமானங்கள் உண்மையும் அறியலாம்.

இனித் தமிழகத்தில் மகேந்திரனுக்கு முன்பே கோவில்கள் இருந்தமைக்குக் கல்வெட்டுக்களே சான்றாதல் காண்க.

திருக்கழுக்குன்றத்துக் கோவிற் பெருமானுக்குக் **கந்த சிஷ்ய பல்லவன்** (கி. பி. 436 - 460) நிலம் விட்டதாகவும், அதனை நரசிம்மவர்மன் தொடர்ந்து நடத்தியதாகவும் ஆதித்த சோழன் கல்வெட்டுக் கூறுகிறது.

'தென்னவனும் உலகாண்ட' கோச்செங்கணான் (கி. பி. 450-500) திருவக்கரையில் பெருமானுக்கு ஒரு கோவில் கட்டியிருந்தான். அதிராசேந்திரன் அதனைக் கல்லாற் புதுப்பித்தான் ; செம்பியன் மாதேவியார் திருவக்கரைக் கோவிலைக் கல்லாற் புதுப்பித்தார் ; திருக்கோடிகாவில் இருந்த செங்கல் விமானத்தையும் கருங்கல் விமானமாக அமைத்தார்.

சங்க காலத்துக் கோவில்கள்

பண்டைத் தமிழகத்தில் தொல்காப்பியர் காலத்திலே வீரர் வணக்கத்துக்குரிய கோவில்கள் இருந்தன. முருகன், திருமால், காடுகிழான் முதலிய தெய்வங்கட்குக் கோவில்கள் இருந்தன. தொகை நூல்களில் சிவபெருமான், முருகன், திருமால், பலராமன் இவர்கள் சிறப்புடைக் கடவுளராகக் கூறப்படுவதை நோக்குக. ஆலமர் செல்வற்கு நீல நாகம் நல்கிய கலிங்கத்தை, ஆய்வேள் அளித்தனன் என்று புறநானூறு புகலல் காண்க. இதனால் அக்காலத்தில் கோவிலும் கடவுள் உருவச்சிலையும் இருந்தமை நன்கறியலாம். கி. பி. 2 - ஆம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பெற்ற சிலப்பதிகாரத்தும் மணிமேகலையிலும் காணப்படும் கோவில்கள் பல. மணிமேகலையில்,

“ காடமர் செல்வி கழிபெருங் கோட்டமும்
அருந்தவர்க் காயினும் அரசர்க் காயினும்
ஒருங்குடன் மாய்ந்த பெண்டிர்க் காயினும்
நால்வேறு வருணப் பால்வேறு காட்டி
இறந்தோர் மருங்கில் சிறந்தோர் செய்த
குறியவும் நெடியவும் குன்றுகண் டன்ன
சுடுமண் ஓங்கிய நெடுநிலைக் கோட்டமும் ”

என வரும் அடிகள் - வீரர், அருந்தவர், அரசர், பத்தினிமார் இவர்க்குக் கோவில்கள் இருந்தமையை வலியுறுத்துகின்றன. சுடுமண் ‘செங்கல்’ கோவில்கள் குன்றுகள்போல உயர்ந்திருந்தன என்பது அறியத்தக்கது.

அற்புத வேலைப்பாடு

இக் கோவில்களும் அரசர் மாளிகைகளும் மண்டபங்களும் சிற்பநூல் வல்லுநரால் நாள் குறித்து, நாழிகை பார்த்து, நேரறி கயிறிட்டுத் திசைகளையும், அத்திசைகளில் நிற்கும் தெய்வங்களையும் நோக்கி வகுக்கப்பட்டன என்பது,

“ ஒருதிறம் சாரார் அரைநாள் அமயத்து
நூலறி புலவர் நுண்ணிதிற் கயிறிட்டுத்
தேஎங் கொண்டு தெய்வம் நோக்கிப்
பெரும்பெயர் மன்னர்க் கொப்ப மனைவகுத்து ”

என வரும் ‘நெடுநல்வாடை’ அடிகளாலும்,

“ அறக்களத் தந்தணர் ஆசான் பெருங்கணி
சிறப்புடைக் கம்மியர் தம்மொடு சென்று
மேலோர் விழையும் நூல்நெறி மாக்கள்
பால்பெற வகுத்த பத்தினிக் கோட்டம் ”

எனவரும் சிலப்பதிகார அடிகளாலும் நன்குணரக் கிடைத்தல் காண்க.

‘அரசர் கோவில்களும் தெய்வங்களின் கோவில்களும் சுற்றுமதில் உடையன; உயர்ந்த வாயில்களைப் பெற்றன; அவ்வாயில்கள் மீது உயர்ந்த மண்ணீடுகள் (கோபுரங்கள்) உடையன; அம்மண்ணீடுகளில் வண்ணம் தீட்டப்பெற்ற வடிவங்கள் அமைந்திருந்தன’ என்பது மணிமேகலை, மதுரைக்காஞ்சி முதலிய நூல்கள் நுவலும் செய்தியாகும்.

இக்கோவில்கள் அனைத்தும் செங்கற்களால் அமைந்தவை. மேலே உலோகத்தகடுகள் வேயப்பட்டிருந்தன. சாந்து பூசப்பட்டிருந்தது. இங்ஙனமே உயர்ந்த மாடமாளிகைகளும் இருந்தன.

"விண்பொர நிவந்த வேயா மாடம்"
"சுடுமண் ஓங்கிய நெடுநகர் வரைப்பு"
"நிறைநிலை மாடத்து அரமியந் தோறும்"

இவ்வாறு அமைந்த பெரிய கட்டடங்களைச் சுற்றியிருந்த சுவர்கட்கு உயர்ந்த கோபுரங்களையுடைய வாயில்களும், அவ் வாயில்கட்குத் துருப்பிடியாதபடி செந்நிறம் பூசப்பட்ட இரும்புக்கதவங்களும் பொருத்தப்பட்டிருந்தன என்பது நெடு நல்வாடை அடிகள் (76,88) அறிவிக்கும் அரிய செய்தியாகும். சிதம்பரத்தில் பதஞ்சலி முனிவர்க்கு இறைவன் நடன கோலத்தைக்காட்டி அருளினன் என்பது புராணச்செய்தி. பதஞ்சலி முனிவர் காலம் கி. மு. 150 என்று ஆராய்ச்சியாளர் அறைவர். எனவே, கோவில் எனச் சிறப்புப்பெயர் பெற்ற சிதம்பரத்தில் உள்ள திருக்கோவில் கி. மு. 150 க்கு முற்பட்டதாதல் அறிக. அங்குள்ள நடராசர் மண்டபம் மரத்தால் கட்டப்பட்டிருத்தலும் அதன் பழமைக்குச் சான்றாகும்.

கி. பி. 200 முதல் 250-க்குள் தமிழகத்தை யாண்ட கோச் செங்கட் சோழன் 70 கோவில்கள் கட்டியதாகத் திருமங்கை யாழ்வார் கூறியுள்ளார். அவர்க்கு முன்னரே அப்பரும் சம்பந் தரும் இதனைத் தம் பதிகங்களிற் குறித்துள்ளார்.

தேவார காலத்துக் கோயில்கள்

தேவார காலத்தில் தமிழகத்தில் ஏறத்தாழ 200 கோவில்கள் இருந்தன. அவை அனைத்தும் மரம், செங்கல், மண், உலோகம் இவற்றால் ஆனவை. அவை (1) பெருங்கோவில் (2) இளங் கோவில் (3) மணிக்கோவில் (4) கரக்கோவில் (5) தூங்கானை மாடம் முதலிய பலவகைப்படும். இவற்றுள் தம் காலத்தில் பெருங்கோவில்கள் 78 இருந்தன என்று அப்பரே அறைந் துள்ளார். பெரிய கோவில்களைப் பழுது பார்க்குங்கால் மூர்த்தங்களை எழுந்தருளச் செய்து வந்துள்ள (பெரிய கோவில் திருச்சுற்றில் உள்ள) சிறிய கோவிலே இளங்கோவில் எனப்

படும். பெரிய கோவிலுக்கு அண்மையில் உள்ள சிறிய கோவிலும் இளங்கோவில் எனப்பெயர் பெறும். எனவே, தேவார காலத்திற்கு முன்பே பல கோவில்கள் புதுப்பிக்கப்பட்டன என்பது தெளிவாகிறதன்றோ? தேவார காலத்தில் விமானம் கொண்ட கோவில்கள் இருந்தன என்பது பெண்ணாகடம், தூங்கானை மாடம் கோவில் அமைப்பைக் கொண்டு நன்கறியலாம். விமானம் 'தூங்கும் யானை' வடிவில் அமைந்ததாகும். திரு இன்னம்பர், திருத்தணிகைக் கோவில் விமானங்கள் இம் முறையில் அமைந்தவை. திரு அதிகைக்கோவில், திருக் கடம்பூர் இவற்றின் உள்ளறைகள் (மூலஸ்தானம்) தேர் போன்ற அமைப்பு உடையவை; உருளைகளும் குதிரைகளும் பூட்டப் பெற்றவை. திருச்சாய்க்காட்டுக் கோவிலை ஒட்டித் தேர் போன்ற விமானம் ஒன்று உருளைகளுடன் உள்ளது.

பழைய கோவில்கள்

இந்த விமான அமைப்புடைய தேர் போன்ற கோவில்களே பழையவை. இன்று காணப்படும் கோவில்களை அடுத்துள்ள தேர்கள் மிகப்பழைய காலத்தில் மரக்கோவில்களாக இருந்தவை. மனிதன் மரக்கோவில்களைப் போலச் செங்கற்களைக் கொண்டு பிற்காலத்தில் கோவில்கள் அமைத்தான். சான்றாக, நகரியில் உள்ள சில கோவில்களைக் காணலாம். அவை கி. மு. 250-இல் ஆக்கப்பட்டவை. அவற்றைச் சுற்றிக் கற்சுவர்கள் உள்ளன. ஆயின், கோவில்கள் மரத்தால் கட்டப்பட்டவையேயாகும்.

"மாமல்லபுரத்தில் உள்ள ஒற்றைக்கல் கோவில்கள் எல்லாம் பல்லவர் காலத்தில் இருந்த தமிழ்நாட்டுக் கோவில்களைப் போன்றவையே என்பதைப் பார்த்தவுடன் கூறிவிடலாம்" என அறிஞர் லாங்ஹர்ஸ்ட் குறித்தல் காண்க.

திராவிடக் கலை

கோவில் கட்டுதல் திராவிடரது பழக்கம் ஆகலாம். அதனைப் பிற்காலத்தில் ஆரியர் கைக்கொண்டனர். தூபி, சைத்தியம் என்பன திராவிடருடையன. இவற்றை ஆரியர் கடன் பெற்றனர். இவை பிற்காலத்தில் இந்து சமயக்கோவில்களிற் காணப்பட்டன. இவற்றையே பௌத்தர் மேற்கொண்டனர். விமான வகைகள் பல தென்இந்தியாவில் உண்டு.

அவை யாவும் கல்லறைகளிலிருந்து தோன்றின என்னல் தவறு காது. தென் கன்னடக் கோட்டத்தில் உள்ள 'முது பித்ரி' என்னும் இடத்திற் காணப்படும் குருமார் கல்லறைகளில், மூன்று முதல் ஏழு அடுக்குகள் கொண்ட 'விமானம்' காணலாம். சதுரத்தின்மேல் சதுரம் வைத்துக் கட்டப்பட்ட ஏழு அடுக்குகள் கொண்ட சதுரக் கல்லறைகள் பல இக்காட்டில் உண்டு. இவ்வமைப்புக்கள் காளடைவில் பெரிய விமானங்களாக மாறிவிட்டன என்பதில் ஐயமில்லை.

தென்னுட்டுக் கட்டடக்கலை தமிழகத்துக்கே உரியது. இன்றுள்ள வானளாவிய கோபுரங்கள் விமானங்கள் இவற்றிற் காணப்படும் வேலைப்பாடுகள் அனைத்தும் இக்காட்டுப் பழைய வேலைப்பாடுகளிலிருந்து வளர்ச்சியுற்றனவே ஆகும். இந்த வளர்ச்சி பல நூற்றுண்டுகளாக உண்டானவை. மனிதக் குரங்கின் மண்டை ஓட்டிலிருந்து இன்றைய மனிதனது மண்டை ஓடு வளர்ச்சியுற்றுற் போலவே, தமிழகக் கட்டடக் கலையும் வளர்ச்சி பெற்று வந்ததாகும். இதன் உண்மையை மாமல்லபுரத்துத் தேர்களைக் கொண்டும், திருப்பாதிரிப் புலியூரில் உள்ள சிவனர் கோவில் வேலைப்பாட்டைக் கொண்டும் செவ்வனே அறியலாம்.

கோவில்கள் பயன்பட்ட வகை

(1) சங்ககாலத்துக் கோவில்கள் அழியக் கூடிய பொருள்களால் ஆனவை. ஆதலால் நமக்குக் 'கல்வெட்டுகள்' கிடைக்கவில்லை. பின் வந்த பல்லவர் கற்கோவில்கள் அமைத்தனர். ஆதலின் கல்வெட்டுகள் கிடைக்கின்றன. அவர்க்குப் பின் வந்த சோழர் பழைய கோவில்களைக் கற்கோவில்களாக மாற்றினர்.

ஆதலின் அழியா நிலையுடைய கல்வெட்டுகள் தோன்றின. அவை கோவில் அறப்பணிகளைக் குறிக்க எழுந்தன. ஆயினும் அரசர் மரபு, போர்கள், அரிய செயல்கள் இன்ன பிறவும் முதலிற் பொறிக்கப் பெற்றிருந்தன. அக்குறிப்புகளே இன்று தமிழக வரலாற்றிற்கு அடிப்படையாக இருந்து உதவுகின்றன.

(2) கோவிலை அடுத்துச் சமய வளர்ச்சிக்குரிய மடங்கள் இருந்தன. அவை சமயக் கல்வியைப் புகட்டின. விழாக்களைக் காணவந்த அடியார்கட்கு உண்டியும் உறையுளும்

உதவின. அம்மடங்கட்குப் பலர் தானம் அளித்துப் பாதுகாத்து வந்தனர்.

(3) கோவிலை அடுத்து மருத்துவச் சாலை இருந்தது. இதனை தஞ்சாவூர்ப் பெரிய கோவில் கல்வெட்டால் அறியலாம்.

(4) நடனம், இசை, நாடகம் முதலிய நாகரிகக் கலைகள் கோவிலில் வளர்க்கப் பெற்றன. இவற்றிற் பண்பட்ட பெண் மணிகள் இருந்தனர். அவர்கள் அடிகள்மார், மாணிக்கத்தார், கணிகையர், உருத்திர கணிகையர் எனப்பட்டனர். தஞ்சைப் பெரிய கோவிலில் மட்டும் 400 பேர் இருந்தனர். காஞ்சி முத்தீசுவரர் கோவிலில் 42 அடிகள்மார் இருந்தனர். பெருங் கோவில்களில் எல்லாம் நடன அரங்கு, இசை அரங்கு, நாடக அரங்குகள் இருந்தன.

(5) கோவிலில் 'தருக்க மண்டபம்', 'பிரசங்க மண்டபம்' என்பனவும் இருந்தன என்பது திருவெற்றியூர்க் கோவிற் கல்வெட்டுகளைக் கொண்டு அறியலாம். பாரதம், ஆகமம் போன்ற நூல்களைப் பொது மக்கட்குப் படித்துக் காட்டக் கோவில்களில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது.

குறிப்புரை

பெருங்கணி - தலைமை நிமித்திகன். டம் - கோயில். வண்ணம் - நிறம். நிவந்த - உயர்ந்த. நெடுநல் வாடை - எட்டுத் தொகைநூல்களுள் ஒன்று. மூர்த்தங்கள் - விக்கிரகங்கள். ஆலமர் செல்வர் - கல்லால விருட்சத்தி னடியில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமான். கலிங்கம் - ஆடை. காடமர் செல்வி - துர்க்கை, காளி.

பயிற்சி

1. இப்பகுதியில் கோயில்களாகக் குறிக்கப்பட்டவற்றின் பெயர்களைக் குறிக்க.

2. மணிமேகலை, நெடுநல்வாடை, பூங்கோயில், கோச்செங்கணான் - குறிப்பு எழுதுக.

வினாக்கள்

1. மண்டபப்பட்டுக் கல்வெட்டால் நாம் அறியத்தக்கவை யாவை?
2. விமானங்களின் வகைகளும் அவற்றின் அமைப்பும் எவை?
3. தமிழகத்தில் மகேந்திரனுக்கு முன்பே கோவில்கள் இருந்தன என்பதற்குச் சான்று தருக.
4. மகேந்திரனுக்கு முற்பட்ட காலத்துக் கோயில்கள் எவ்வாறு அமைந்திருந்தன?
5. தேவாரகாலத்துக் கோயில்களைப் பற்றி நீவிர் அறிவதென்ன?
6. சங்க காலத்துக் கோயில்களைப்பற்றிச் சுருக்கி வரைக.

கட்டுரையாக்கம்

'திராவிடக்கலை' என்பது பற்றி ஒரு பக்கத்தில் ஒரு கட்டுரை எழுதுக.

9. இறையனர் அகப்பொருள் உரை

நக்கீரர்

[சிவபெருமான் அருளிய அகப் பொருள் இலக்கணத்திற்கு நக்கீரர் என்ற சங்கப் புலவர் உண்மைப் பொருள் கண்டதைக் கூறுவது, இப்பகுதி.]

அக்காலத்துப் பாண்டியனுடு பன்னீரியாண்டு வற்கடம் சென்றது. செல்லப் பசி கடுகுதலும், அரசன் சிட்டரையெல்லாம் கூவி, ' வம்மின் ; யான் உங்களைப் புறந்தரகில்லேன் ; என் தேயம் பெரிதும் வருந்துகின்றது ; நீயிர் போய் நுமக்கறிந்தவாறு புக்கு, நாடு நாடாயின ஞான்று என்னை உள்ளி வம்மின்,' என்றான். என, அரசனை விடுத்து எல்லாரும் போயின பின்றைக் கணக்கின்றிப் பன்னீரியாண்டு கழிந்தது. கழிந்த பின்னர், நாடு மலிய மழை பெய்தது. பெய்த பின்றை, அரசன், ' இனி நாடு நாடாயிற்று ஆகலின், நூல் வல்லாரைக் கொணர்க,' என்று எல்லாப் பக்கமும் ஆட் போக்க, எழுத்ததிகாரமும் சொல்லதிகாரமும் வல்லாரைத் தலைப்பட்டுக் கொணர்ந்து, ' பொருளதிகாரம் வல்லாரை எங்குந் தலைப்பட்டிலேம்,' என்று வந்தார். வர, அரசனும் புடைபடக் கவன்று, ' என்னை! எழுத்தும் சொல்லும் ஆராய்வது பொருளதிகாரத்தின் பொருட்டன்றே! பொருளதிகாரம் பெறேமெனின், இவை பெற்றும் பெற்றிலேம்!' எனச் சொல்லா நிற்ப, மதுரை ஆலவாயில் அழனிறக் கடவுள் சிந்திப்பான் : ' என்னை பாவம்! அரசற்குக் கவற்சி பெரிதாயிற்று. அதுதானும் ஞானத்திடையது ஆகலான், யாம் அதனைத் தீர்க்கற்பாலம்,' என்று, இவ்வறுபது சூத்திரத்தையுஞ் செய்து, மூன்று செப்பிதழகத் தெழுதிப் பீடத்தின் கீழிட்டான்.

இட்ட பிற்றை ஞான்று, தேவர்குலம் வழிபடுவான் தேவர் கோட்டத்தை எங்குந் துடைத்து, நீர் தெளித்து, பூவிட்டு, பீடத்தின்கீழ்ப் பண்டென்றும் அலகிடாதான் அன்று தெய்வத் தவக்குறிப்பினுன், ' அலகிடுவன்,' என்று உள்ளங்குளிர அலகிட்டான். இட்டாற்கு அவ்வலகினேடும் இதழ் போந்தன. போதரக் கொண்டுபோந்து நோக்கினற்கு வாய்ப்புடைத்தாயிற்றோர் பொருளதிகாரமாய்க் காட்டிற்று. காட்ட, பார்ப்பான் சிந்திப்பான் : ' அரசன் பொருளதிகாரம் இன்மையின் கவல்

கின்முன் என்பது பட்டுச் செல்லாகின்றதுணர்ந்து நம்பெருமான் அருளிச் செய்தானுகும்!' என்று, தன் அகம் புகாதே கோயிற் றலைக்கடைச் சென்று நின்று, கடை காப்பார்க்குணர்த்த, கடை காப்பார் அரசற் குணர்த்த, அரசன், 'புகுதருக,' என்று பார்ப்பானைக்கூவ, சென்று புக்குக் காட்டக் கொண்டு நோக்கி, 'இது பொருளதிகாரம்! நம் பெருமான் நமது இடுக்கண் கண்டு அருளிச் செய்தானுகற்பாலது!' என்று, அத்திசை நோக்கித் தொழுதுகொண்டு நின்று, சங்கத்தாரைக் கூவுவித்து 'நம் பெருமான் நமது இடுக்கண் கண்டு அருளிச்செய்த பொருளதி காரம்! இதனைக் கொண்டுபோய்ப் பொருள் காண்மின்,' என, அவர்கள் அதனைக் கொண்டு போந்து, கன்மாப்பலகை ஏறி யிருந்து ஆராய்வுழி, எல்லாரும் தாம் தாம் உரைத்த உரையே நன்றென்று சிலநாளெல்லாம் சென்றன. செல்ல, 'நாம் இங் ஙனம் எத்துணையுரைப்பினும் ஒரு தலைப்படாது; நாம் அரசனுழைச் சென்று நமக்கோர் காரணிகனைத் தரல்வேண்டும் என்று கொண்டுபோந்து, அவனுல்பொருளெனப்பட்டது பொரு ளாய், அன்றெனப்பட்டது அன்று யொழியக் காண்டும்,' என, எல்லாரும் ஒருப்பட்டு அரசனுழைச் சென்ருர். செல்ல, அர சனும் எதிர் எழுந்து சென்று, 'என்னை? நூற்குப் பொருள் கண்டீரா?' என, 'அது காணுமாறு எமக்கோர் காரணிகனைத் தரல்வேண்டும்,' என, 'போமின்! நுமக்கோர் காரணிகனை எங்ஙனம் நாடுவேன்? நீயிர் நாற்பத்தொன்பதின்மராயிற்றே; நுமக்கு நிகராவார் ஒருவர் இம்மையினின்றே!' என்று அரசன் சொல்லப்போந்து, பின்னையும் கன்மாப்பலகை ஏறியிருந்து, 'அரசனும் இது சொல்லினன்; யாம் காரணிகனைப் பெறுமாறு என்னைகொல்!' என்று சிந்தித்திருப்புழி, 'சூத்திரம் செய்தான் ஆலவாயில் அவிர்சடைக் கடவுள் அன்றே! அவனையே, காரணி கனையும் தரல்வேண்டும் என்று சென்று வரங்கிடத்தும்,' என்று சென்று வரங்கிடப்ப, இடையாமத்தும், 'இவ்வூர் உப்பூரி குடி கிழார் மகனுவான் உருத்திர சன்மன் என்பான், பைங்கண்ணன், புன்மயிரன், ஐயாட்டைப் பிராயத்தான், ஒரு மூங்கைப்பிள்ளை உளன்; அவனை அன்னனென்றிகழாது கொண்டுபோந்து, ஆசனமேலிரீஇக் கீழிருந்து சூத்திரப் பொரு ளுரைத்தால், கண்ணீர் வார்ந்து மெய்ம்மயிர் சிலிர்க்கும் மெய்யா

யின உரை கேட்டவிடத்து ; மெய்யல்லா உரை கேட்டவிடத்து வாளா இருக்கும் ; அவன் குமார தெய்வம் ; அங்கோர் சாபத்தினால் தோன்றினான், ' என முக்காலிசைத்த குரல் எல்லார்க்கும் உடன் பாடாயிற்றாக, எழுந்திருந்து தேவர் குலத்தை வலங்கொண்டு போந்து, உப்பூரி குடி கிழாருமைச் சங்கமெல்லாம் சென்று, இவ்வார்த்தையெல்லாஞ் சொல்லி, ' ஐயனாவான் உருத்திரசன்மனைத் தரல்வேண்டும்,' என்று வேண்டிக் கொடுபோந்து வெளியது உடீஇ, வெண்பூச்சூட்டி, வெண்சாந்தணிந்து, கன்மாப்பலகையேற்றி இரீஇக் கீழிருந்து சூத்திரப் பொருளுரைப்ப, எல்லாரும் முறையே உரைப்பக் கேட்டு வாளா இருந்து, மதுரை மருதனிள நாகனார் உரைத்த இடத்து ஒரோவழிக் கண்ணீர் வார்ந்து, மெய்ம் மயிர் நிறுத்தி, பின்னர்க் கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார் உரைத்த இடத்துப் பதந்தொறும் கண்ணீர் வார்ந்து மெய்ம்மயிர் சிலிர்ப்ப இருந்தான். இருப்ப ஆர்ப்பெடுத்து, மெய்யுரை பெற்றாம் இந்நூற்கு !' என்றார்.

குறிப்புரை

பன்னீரியாண்டு - பன்னிரண்டு வருடம். வற்கடம் - பஞ்சம். கடுகுதலும் - அதிகப்படவும். சிட்டர் - பெரியோர். வம்மின் - வாருங்கள். (வா+மின்)புறந்தர - காப்பாற்ற. உள்ளி - நினைத்து. தலைப்பெற்று - எதிர்ப்பட்டு. புடைபட - மிகுதியாக. கவன்று - வருந்தி. ஆலவாய் - மதுரை. ஞானத்திடையது - அறிவைப்பற்றியது. செப்பிதழ் - தாமிரத்தாற் செய்த ஓலையேடு. பிற்றைஞான்று - அடுத்தநாள். தேவர்குலம் - கடவுள் கோயில். அலகிடுதல் - பெருக்குதல். இதழ் - செப்பேடு. கோயில் தலைக்கடை - அரண்மனையின் தலைவாசல். இடுக்கண் - மனக்கவலை. கன்மாப்பலகை - கல்லினாலியன்ற பெரிய சங்கப்பலகை. காரணிகன் - மத்தியஸ்தன். ஒருப்பட்டு - சம்மதித்து. பைங்கண்ணன் - குளிர்ந்த கண்களையுடையவன். ஐயாட்டை - ஐந்து ஆண்டு(ஐ+ஆண்டு). மூங்கைப்பிள்ளை - ஊமைப்பிள்ளை. மேலிரீஇ - மேலே இருக்கவைத்து. முக்கால் இசைத்த குரல் - மும்முறை இசைத்த அசரீரியின் ஒலி. வெளியது உடீஇ - வெண்ணிற ஆடையை உடுத்து.

பயிற்சி

1. பொருள் கூறுக: வற்கடம், இடுக்கண், காரணிகள், செப்பிதழ், மூங்கை, இட்டர்.

2. வம்மின், உள்ளி, போந்து, காண்மின், காண்டும், பெற்றாம் - சொல்லிலக்கணம் கூறுக.

வினாக்கள்

1. இறையனார் அகப்பொருள் தோன்றிய வரலாறு யாது ?
2. அரசனிடம் இந்நூல் சென்றது எவ்விதம் ?
3. நக்கீரனார் உரையே மெய்யுரை என்பது எவ்வாறு பெறப்பட்டது ?

4. சங்கத்தாருக்குக் காரணிகளைத்தர அரசன் மறுத்தது ஏன்?
5. காரணிகளைத் தந்தவர் யார்? காரணிகன் யாவன்?

கட்டுரையாக்கம்

'இறையனர் அகப்பொருள் உரை' என்பது பொருளாக ஒரு பக்க அளவில் கட்டுரை எழுதுக.

10. பத்திரிகையின் செய்திகளும் கருத்துக்களும்

ஸி. ஆர். ஸ்ரீநிவாசன் பி. ஏ.,

தினசரிப் பத்திரிகையைப் புரட்டுவோர்க்கு அதன் பொருளடக்கம் பழக்கமானது. பத்திரிகையின் சரக்கு செய்தியே; அதுவே பத்திரிகையின் ஜீவநாடி. செய்திப் பத்திரிகை (நியூஸ் பேப்பர்) என்ற பெயர் பிறந்ததும் இதன் பொருட்டே. இப்பெயருக்கு 'செய்திகளை அறிவிக்கும் பத்திரிகை' என்பது பொருள்.

செய்தியின் குணங்கள்

ஆனல், 'செய்தி' என்பது என்ன? இதற்கு விளக்கங்கள் பலவிதம்; தெளிவுதான் தோன்றவில்லை. சொல்லின் முழுப் பொருளை அலசி அதற்குச் சகல விதத்திலும் சரியான விளக்கம் வெளிவரவில்லை. ஒரு அடிப்படை வியாக்கியானம், செய்தியாக எவைகளைச் சொல்லக்கூடுமோ அவையாவும் செய்தி என்று கூறுவது. வீணன வியாக்கியானம்; ஏனென்றால் எல்லாவிதச் செய்திகளும் செய்திகளாகா.

செய்திகளுக்கு மதிப்பு எவ்வாறு உண்டாகின்றது? பொதுப்படையாக, இரண்டு அம்சங்கள் செய்திக்கு மதிப்பைக் கொடுக்கின்றன; அவை கவர்ச்சி, முக்கியத்துவம் என்ற இரண்டு தான். யாரைக்கவர வேண்டும்? எப்படி முக்கியத்துவத்தை அளவிடுவது? விசாலமான வாசகர் குழாத்திடையே பத்திரிகைகள் புழங்குகின்றன; இந்தக் கூட்டத்திற்கு கவர்ச்சியும் முக்கியத்துவமும் பொருந்திய விஷயங்களே நம் அளவு கோல்கள். பத்திரிகைதோறும் அதன் சூழ்நிலைக்கும் சந்தாப் பரப்புக்கும் ஏற்றவாறு, அளவுகோல்கள் மாறுதல் அடையலாம்.

* மொழிபெயர்ப்பாசிரியர்: ஜெ. பார்த்தஸாரதி, எம். ஏ.

வர்த்தகத்தைப் பற்றிய பத்திரிகை, விளையாட்டைப் பற்றிய செய்திகளை விவரிக்காது. தேசம் முழுவதும் போகும் பத்திரிகை பிரதேசவாரிச் செய்திகளுக்கு அதிக இடம் அளிப்பது அரிது. இன்று, செய்திப் பத்திரிகை நடத்துவதில், சுவையுள்ள செய்திகளைச் சேமிப்பதற்கும், பத்திரிகைப் பத்திகளைப் பங்கிடுவதற்கும் படும் பாடு பெரிதாகிவிட்டது. உற்பத்தி யம்சம் தொழில் முழுவதையும் விழுங்கும் அளவுக்கு விரிந்து விட்டது. காரணம், பத்திரிகை பல வகுப்பினரையும், பல தேவைகளையும் திருப்தி செய்து, சந்தா எண்ணிக்கையில் கண்ணும் கருத்துமாயிருப்பதே.

அநுபவமுள்ள ஆசிரியன் தான் கையாளும் செய்திகளில் கவர்ச்சியும் முக்கியத்துவமும் பொருந்தியவைகளைப் பார்த்தவுடனேயே புரிந்து கொள்ளுகிறான்; பிறவிக் குணங்களுடன் ஒன்றாக இச்செயற்கைக் குணம் சமைந்து விடுகின்றது. ஆசிரியனின் நீலப் பென்ஸில், கையெழுத்துப் பிரதிகளின் மேல், குறிதவறாத கூர்மையுடனும் இயந்திர வேகத்துடனும் ஓடுகிறது. செய்திகளின் இரு குணங்களும், அவைகளைப் பத்திரிகைகளின் பக்கங்களுக்கும் பத்திகளுக்கும் ஏற்றவாறு பிரித்து விடுகின்றன. தராதரத்தையும் சமயசந்தர்ப்பத்தையும் ஒட்டி, செய்திகள் பத்திகளின் மேலும் கீழும் சென்று சேருகின்றன. திருவாங்கூர்ப் பத்திரிகை யொன்றையும், சென்னைப் பத்திரிகை யொன்றையும் ஒப்பிடுங்கள். அல்லது ஒரே பதிப்பின், முன், பின் பிரசுரங்களைப் பாருங்கள்; நான் கூறியதற்குப் பிரத்யக்ஷப் பிரமாணம் காணலாம்.

செய்தி ஸ்தாபனங்கள்

செய்தியென்பது, உத்தரவின்பேரில் உற்பத்தியாகக்கூடிய ஆலைப்பொருளோ அல்லது, இஷ்டப்படி விலைக்கு வாங்கக்கூடிய பண்டமோ அன்று. பல இடங்களிலிருந்தும் சேகரிக்கப்பட்ட சம்பவங்களின் பதிவுதான் அது. நியூஸ் அல்லது செய்தி என்ற சொல் இதற்கேற்பப் பொருள் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 'N,E,W,S' என்ற நான்கு எழுத்துக்களும் நான்கு திசைகளையும் (வடக்கு, கிழக்கு, மேற்கு, தெற்கு) குறிக்கும்; இவ்வெழுத்துக்களைக் கொண்ட சொல்லின் பொருள் நான்கு திசைகளிலிருந்தும் திரட்டப்படுவது என்பதுதான்.

செய்தியைச்சேகரிக்க,நிருபர்களை ஒவ்வொரு பத்திரிகையும் உலகம் முழுவதும் அனுப்புவது அசாத்தியம். பத்திரிகைகளுக்குச் செய்தியளிக்கும் தேவை தீர, செய்தி ஸ்தாபனங்கள் தோன்றின. இந்த ஸ்தாபனங்களில் நம் தேசம்வரை, மிகக் கீர்த்திபெற்றது, ராய்டர்ஸ்தான். ஆரம்பத்தில் ராய்டர்ஸ் பத்திரிகைச் சேவைக்குரிய ஸ்தாபனமாகத் தோன்றவில்லை என்பது ருசிகரமான விஷயம். இந்த ஸ்தாபனத்தின் ஆரம்பகர்த்தா, ஜூலியஸ் ராய்ட்டர், தொழிலைத் துவக்கியதின் காரணம், பணமார்க்கெட்டுச் செய்திகளை பணக்காரர்களுக்குப் பரப்புவதுதான் ; பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இங்கிலாந்தில் பிறந்த இந்த ஸ்தாபனத்தின் மூலம் பொதுவாகப் பத்திரிகைகளுக்கு உண்டாகக்கூடிய வசதிகளை ராய்ட்டர் உணர்ந்தார். வாசகர்கள் ரஸிக்கக் கூடிய செய்திகளைத் திரட்டப் புதுச் சங்கம் ஏற்படுத்தினர்; பிரெஞ்சு ஹாவாஸ், ஜெர்மன் உல்ப் என்பவர்களுடன் ஐரோப்பாவைச் செய்திகளுக்காக வளையமிட்டார். ஐரோப்பாக் கண்டத்தார்களுக்கு உலகம் முழுவதிலும் உறவு உண்டு. ஸ்தாபனம் விஸ்தாரமாகிக் கொண்டு வந்தது ; காலப்போக்கில், கௌரவமடைந்து.

பொறுப்பு மிகுந்தது செய்தியளிக்கும் சேவை. செய்தியின் மூலாதாரம் சந்தேகத்துக்குச் சற்றும் இடமின்றி இருக்க வேண்டும். இதற்குரிய வாய்ப்புக்கள் ராய்ட்டர் ஸ்தாபனத்துக்குக் கிடைத்தன. ஸ்தாபகர் குடும்பம் இறந்த பிறகுதான், ஸ்தாபனத்தை நடத்துவதற்கு ஒரு டிரஸ்டு ஏற்பட்டது ; இப்பொழுது, இந்த டிரஸ்டை, ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளின் கூட்டுச் சங்கமான ‘ இங்கிலாந்து பிரஸ் சங்கம் ’ வாங்கிவிட்டது. உலகத்திலேயே இன்று மிகச்சிறந்த செய்திஸ்தாபனம் ராய்ட்டர்ஸ். அதன் பிரதிநிதிகள் இல்லாத இடமில்லை ; குறிப்பிட்ட பிரதேசங்களில் விசேஷ செய்திஸ்தாபனங்கள் சேகரிக்கும் செய்திகளை உபயோகிக்கும் உரிமையும் அதற்கு உண்டு.

அயல்நாட்டுச் செய்திகளை இன்றுவரை நமக்கு ராய்ட்டர்ஸ் ஸ்தாபனமே அளித்து வந்தது. சமீபகாலத்தில் அதன் பேரில் அதிருப்தி ; செய்திகள் குறைவு, தேசிய நோக்கம் அற்றவை என்ற எண்ணம் தோன்றியது. செய்திகளைப் பொறுக்கு

வதிலும் பரப்புவதிலும் ஆங்கில சாம்ராஜ்ய நிலைக்குப் பரிவு; இந்திய இஷ்டங்களுக்குப் புறக்கணிப்பு. காரணம் எதுவாயிருந்தாலும், கசப்பு இருந்ததால், பத்திரிகைகள் ராய்ட்டர்ஸுடன் செய்துகொள்ளும் ஒப்பந்தங்களில் ஏகபோக உரிமையைக் கொடுக்கத் தயங்கின. அமெரிக்க யுனைட்டெட் பிரஸ் போன்ற போட்டி ஸ்தாபனங்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முன்வந்தன. ஆனால், இவைகளுக்கு ராய்ட்டர்ஸுடன் சமவசதிகள் இல்லாததால், சேவையின் தரம் ஓங்கக் கூடவில்லை. இன்றுவரை கனவாக இருந்த ஒரு புதுச் செய்தி ஸ்தாபனத் திட்டம் நனவாகிவிட்டது; செய்திச் சேவை குறைபாடுகள் நீங்கும் என நம்பவும் இடம் உள்ளது. இந்தியப் பிரஸ் டிரஸ்டு என்ற பெயருடன் இந்தியப் பத்திரிகைகளின் கூட்டுச்சங்கம் ராய்ட்டர்ஸின் இந்தியக்கிளையை வாங்கிவிட்டது. இதன் மூலம், சுதேசப் பத்திரிகைகளுக்குச் செய்திகளை உருவாக்க வாய்ப்பு உண்டாகிவிட்டது.

உள்நாட்டுச் செய்திகளைப் பரப்பும் ஸ்தாபனம், நம் தேசத்தில், இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் தான் ஏற்பட்டது. 'அசோஸியேடட் பிரஸ் ஆப் இந்தியா' என்று பெயர் பெற்று, ராய்ட்டர்ஸுக்குச் சொந்தமான சங்கத்தான் பலம் பெற்ற முதல் ஸ்தாபனம். இன்று இந்திய பிரஸ் டிரஸ்டு என்ற தேசீய பத்திரிகைச் சங்கம், அசொஸியேடட் பிரஸின் உள்நாட்டுச் செய்திச் சேவையையும் கூட மேற்கொண்டுள்ளது முன்னேற்றத்திற்கு நல்ல அறிகுறி.

அசோஸியேடட் பிரஸ் ஆரம்பித்த விவரம் கேட்க அருமையானது. இந்திய கவர்மெண்டின் தலைநகரில், சர்க்கார் செய்திகளைச் சேமிப்பதற்கு, முக்கிய பத்திரிகைகளின் விசேஷ நிருபர்கள் வேலைபார்த்து வந்தனர். பயோனீர் பத்திரிகை சலுகை மிகுந்திருந்தது அக்காலத்தில்; சிம்லாவில் இருந்த அதிகாரிகள் அதற்கு உதவிவந்தனர். இதனால், செய்திகள் பரப்புவதில், இப்பத்திரிகை நிருபர் மற்றப் பத்திரிகைக்காரர்களுக்கு எப்பொழுதும் ஒருபடி மேலேயே சென்றார்.

போட்டியில் தோல்வியுற்ற 'இங்கிலீஷ்மன்', 'ஸ்டேட்ஸ்மன்', 'இந்தியன் டெய்லி நியூஸ்' என்ற பத்திரிகைகளின் நிருபர்கள் ஒன்றுகூடி, பலம் திரட்டி, ஒரு புதுச் செய்தி

ஸ்தாபனத்தைப் பிறப்பித்தார்கள். முதன் முதலில் தங்கள் பத்திரிகைகளுக்கு மாத்திரம் செய்திகள் என்ற தடை ஏற்பட்டது: அடுத்தபடியாக, ஸ்தாபனத்துக்கு சந்தா செலுத்தியவர்களுக்கும் செய்திகள் செல்ல ஆரம்பித்தன. இந்த முயற்சியில் முக்கியஸ்தர்கள் பக், கோட்ஸ், கே. ஸி. ராய் என்போர் ஸ்தாபனம் மதிப்பையும் முதன்மையையும் பெற்றது, ராயின் நுட்ப அறிவினுல்தான். ஆரம்பத்தில் முதலிருவரும் ராயைக் குழிபறிக்கப் பார்த்தார்கள். கடைசியில் அவருடன் சேர்ந்து செல்வதின் சிறப்பை உணர்ந்தார்கள். பக், கோட்ஸ் தொடங்கிய சங்கம், ராய்ட்டர்ஸ் ஸ்தாபனத்தாரால் வாங்கப்பட்டது ; செல்வாக்கும் சக்தியும் அசோஸியேடட் பிரஸைப் பெருக்கி நிரந்தரமாக்கின.

நன்ருக அமைக்கப்பட்ட அசோஸியேடட் பிரஸ் அரசாங்க உதவியும் பெறவாரம்பித்தது. அடிமை நாட்டில் அரசாங்க உதவியை மக்கள் விபரீதமாக வியாக்கியானம் செய்வது சுலபம். தடையற்ற சுதந்திரச் செய்தி ஸ்தாபனங்களை நிறுவ, தனிப்பட்டோர் முன்வந்தனர். ஆனுல் இந்த முயற்சிகள் நிரந்தரமாவதற்குப் போதிய பத்திரிகை ஆதரவு இல்லை. பிரீ பிரஸ் செய்திகள், ஆரம்பத்தில் நேர்மை பெற்று விளங்கின. ஆனுல் முதலாளிகள் கெடுத்தார்கள் ஸ்தாபனத்தை ; லாபத்திலும் பிரசாரத்திலும் அவர்கள் கவனம் சென்றது. செய்திகள் நடுநிலைமை இழந்து, கெட்டன. இந்த க்ஷீணநிலையில் யூனைடெட் பிரஸ் தோன்றியது ; ஆனுல், தேசிய நோக்குடன் சேவை புரியும் துணை ஸ்தாபனமாக இது நின்றுவிட்டது ; விரிவு பெற்ற பெரிய சங்கமாக ஆசைகொள்ளவில்லை. ஓரியண்ட் சர்விஸ் என்னும் ஸ்தாபனம், முஸ்லிம் கண்களுடன் செய்திகளைப் பொறுக்கிப் பரப்ப ஏற்பட்டுள்ளது. இச் சிறிய ஸ்தாபனங்களின் வரவினுல் அசோஸியேடட் பிரஸின் மதிப்பும் சேவையின் தரமும் உயர்ந்துவிட்டன ; விந்தையான விளைவு !

நிருபர்கள் சேவை

பத்திரிகைச் செய்திகளில், பெரும்பாகம் செய்தி ஸ்தாபனங்களிலிருந்து வருவது. இச்செய்திகளுக்கு இரண்டு முக்கியமான குறைகள் : ஒன்று, சந்தாதாரர்கள் எல்லோருக்கும் சமமான சேவை ; போட்டியிடும் பத்திரிகைகளுக்குள் ஒன்றுக்கு,

மற்றொன்றைக் காட்டிலும் விசேஷ வசதியில்லாதது. இரண்டு, செய்திகள் பரிமாறுவதில், சுவையோ அல்லது உயிர்க்களையோ இல்லாதது. எல்லாப் பத்திரிகைகளுக்கும் பயன்பட வேண்டிய செய்திகள் இப்படி இருப்பதுதான் இயல்பு. குறைகளை நீக்குவது எப்படி ?

பத்திரிகைக்குப் பத்திரிகை வேறுபாடு, ஓரளவு பொது விஷயங்களைப்பற்றிய அபிப்பிராய பேதங்களையும் கருத்து வேற்றுமைகளையும் பொறுத்தது. ஆனால், முக்கியமாகச் செய்திப் பத்திரிகைகள் விஷயத்தில், செய்தி விஸ்தரிப்பிலும் வெளியீட்டிலுந்தான் வித்தியாசம் புலனாகும். வித்தியாசம் மிகவும் நுட்பமானது ; அற்பமானதும் கூட. ஆனால், அர்த்த மற்றது என்று அலட்சியம் செய்ய முடியாதது. தனிப்பட்ட நோக்குடன் செய்திகளைத் திரட்டவேண்டும் ; செய்தி ஸ்தாபனங் களிலிருந்து வரும் பொதுப்படை விவரங்களை விஸ்தரித்துச் சூழ்நிலையை விளக்கவும் வேண்டும். இக்காரணங்கள் பொருட்டு, பத்திரிகைகள் சந்தர்ப்பத்திற்கேற்ப, சொந்த நிருபர் கூட் டத்தை வைத்துக்கொள்வது வழக்கம்.

பிரபல ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளுக்கு, இங்கிலாந்தின் முக்கிய நகரங்களில் நிரந்தர நிருபர்கள் உண்டு. இது மட்டும் அன்று. உலகத்தின் பல்வேறு பாகங்களிலும் நிருபர்கள் அமர்த்தப் பட்டிருக்கிறார்கள். இங்கிலாந்தின் பொருளாதார, அரசியல் உறவுகள் உலகம் முழுவதும் பின்னிக்கிடப்பதால், இந்தத் துணைச்சேவைக் கூட்டத்தாரின் தேவை சொல்லாமலே விளங்கும். நம் நாட்டுப் பத்திரிகைகள் இவ்வளவு தூரம் முன்னேற்றமடைய வில்லை. இங்கிலாந்தில் நடக்கும் சம்பவங்களும் சக்திகளும், நம் நாட்டைப் பாதிப்பவை. இதனால் நமது பத்திரிகைகளில் சில வற்றிற்கு **லண்டன்** நிருபர்கள் அமர்த்தப் பட்டிருக்கின்றனர். இதற்கு அடுத்தபடியாக, பத்திரிகைகளுக்குக் கிடைக்கும் பேருதவி, மாகாணத் தலைநகர்களில் விசேஷ நிருபர்களை அமர்த் துவதே. மேற்கொண்டு, மாகாணச் செய்திகளைத் திரட்ட, பத்திரிகைகள் சொந்த நிருபர்களை வைத்துக்கொள்ளுகின்றன. சென்னை மாகாணத்தில், இம்மாதிரி நிருபர்களுக்கு, திரட்டப் படும் செய்தியளவின் பேரில் ஊதியம் அளிப்பதும் வழக்கம்.

பத்திரிகைகளின் பணக்கஷ்டம் பலவிதம். மிகச் சிறந்த

பத்திரிகைகளின் சந்தா எண்ணிக்கை பத்தாயிரக் கணக்கில் தான்; இன்னும் லட்சத்தை எட்டிப் பார்க்கவில்லை. இந்தியாவோ பரந்த தேசம்; இருபத்து நான்கு மணி நேரத்துக்குள் எட்டமுடியாத பிரதேசங்களில் எந்தப் பத்திரிகைக்கும் வியாபகம் இருப்பது அரிது. பத்திரிகைகள் பெரும்பாலும், குறிப்பிட்ட எல்லைகளைக் கடந்து, பரந்த பிரதேசங்களிலே சந்தாவை நோக்கி நிற்கின்றன. முட்டுப்பாடுகள் மிகுந்த வியாபகத்தினுல், வரும் குறுகிய லாபத்தில், விசேஷ நிருப சேவையைப் பத்திரிகைகள் அமைத்திருப்பது ஆச்சரியமே.

முப்பது வருஷங்களுக்குமுன் இருந்ததைக் காட்டிலும் இப்பொழுது, மாகாண நிருபர்களின் பிழைப்பு சீரடைந்து விட்டது கண்கூடு. ஒரு காலத்தில் கட்டுரைகளுக்கு ஊதியம் கொடுப்பது என்பது விதி விலக்கு. விஷயத்தைத் தானுகவே அளித்தார்கள்; அளித்தவர்கள் ஊதியத்தை எதிர்பார்க்கவும் இல்லை. பெரிய மனிதர்களாக இருந்தால், பிரசுரம் பெறுவதே போதிய வருமானம். சம்பளத்துக்கு வேலை செய்வோராக இருந்தால், வேலை செய்யுமிடத்தில்தான் சம்பளம் கிடைக்குமே! இயற்கையறிவு படைத்த சிலர், சொந்த நலனுக்காக, பத்திரிகைகளுடன் 'நிருபர்' என்ற தொடர்பை வைத்துக்கொண்டார்கள். இந்தச் சம்பந்தம், மக்களை மயக்கி, லாபம் பெற உதவியது. செய்திகள் கொடுப்பதற்கு மட்டும் அல்ல, அவைகளை மறைப்பதற்கும் பணம் பெற்ருர்கள். இதனுல், செய்திகளும் மனம் போனவாறு புரண்டன. சிற்சில சமயங்களில், இந்த ஒழுங்கற்ற ஒழுக்கம் பற்றிய புகார்களும் பத்திரிகை ஆபீசுகளில் புகுந்துவிடும். பத்திரிகைத் தலைமை காரியாலயஸ்தரோ, தகராறுகளில் தலையிட அதிகாரம் அற்றவர்கள். பெருத்த மானக்கேடு விளையாதவரை, குருட்டுக் கண்ணுடன் பார்த்ததும் பார்க்காததுமாய் இருந்தார்கள். நிலைமை, சென்ற இருபத்தைந்து வருஷங்களில் மாறிவிட்டது; இன்று செய்திப் பத்திரிகைகளில் பிரசுரமாகும் செய்திகளில், ஊதியம் பெருதவை வெகு சொற்பம்.

நிருபர்களின் தகுதிகளும் பயிற்சியும்

நிருபர்களுக்கு ஊதியம் அளித்தது, செய்திச் சேவையில் சீர்திருத்தமும் கட்டுப்பாடும் கொண்டுவந்தது. ஆனுல் முழு

வதும் திருப்திகரமான நிலை இன்னும் ஏற்படவில்லை. ஆனால் ஒன்றுமட்டும் நிதரிசனமான உண்மை. புதிதாக நியமிக்கப்பட்டுள்ள நிருபர்களின் செய்திகளில் விஷமமோ பக்ஷபாதமோ கிடையாது. தெரியாமல் தவறு செய்பவர்கள் காலக் கிரமத்தில் குற்றத்தை உணர்ந்து, அதிகப் பொறுப்புடன் பணி செய்வது சகஜம். நிரந்தர நிருபர்கள்தான் கௌரவத்திற்குக் காரணம் என்பதைப் பத்திரிகைகளும் உணர்ந்துவிட்டன. நிருபர்கள் உழைப்பு, கண்களும் கைகளும் உதவும் உதவி போன்றது.

முன்போலன்றி, இந் நாட்களில் நிருபர்களின் வேலை வசதிகளில் பத்திரிகைகள் கருத்தும் கவனமும் காட்டுகின்றன. பொறுப்புள்ள சேவை வேண்டுமென்றால், தகுதியும் ஒழுக்கமும் உள்ளவர்களை அமர்த்தவேண்டும் என்ற உணர்ச்சி தோன்றி விட்டது. பழைய காலத்தில், நிருபராகப் புகலிடம் பெற்ற 'உதவாக்கரை'களுக்கு இப்பொழுது இடமே கிடையாது. வாழ்க்கையில் எந்தத் துறையிலும் வெற்றி பெறுவதற்கு வேண்டிய தகுதிகள் பத்திரிகைத் துறையில் பன்மடங்கு தேவை என்பது என் அநுபவ சித்தாந்தம். இதுமட்டும் அன்று. பத்திரிகைத் தொழிலில் வெற்றி பெறுபவன் மற்றத் துறைகளிலும் வெற்றி பெறுவது நிச்சயம்.

பத்திரிகைத் தொழிலைச் சிறப்பாகக் கூறுவது 'மிகைபடக் கூறல்' ஆகாது. பத்திரிகைக்காரனின் வாழ்க்கை சோதனைகள் நிறைந்தது; அதில் தப்பிப் பிழைத்து வெற்றி பெறுபவன் சிறந்த பண்புகளைப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும். சம்பளம் சொற்பம். ஆனால் சில கௌரவங்கள் உண்டு. எங்குச் சென்றாலும் நல்ல உபசரிப்பு. ஒவ்வொரு பொதுக்கூட்டத்திலும் விரும்பியழைக்கப்படும் விருந்தாளி. ஆனால் நகைச்சுவையுடைய ஆசிரியன், ஏதோ மாய விருந்துக்குச் செல்வதுபோல் நினைக்கக்கூடும். வாழ்க்கையின் சிறந்த சம்பவங்கள் அவன் இழந்த சிறப்புக்களை நினைவூட்டுகின்றன. பிறர் பெருஞ் செயல்களை எழுதும்போது, தான் பறிகொடுத்த பெருமையைப் புரிந்து கொள்ளுகிறான். அரசியல் நாடக அரங்கின் பக்கங்களில்தான் அவனுக்கு முதல் இடம். சமூக வாழ்விலோ, பின்னணியில் உட்காரவேண்டும். லாபம், நஷ்டத்திற்கு ஈடே இல்லை. பத்திரிகைக்காரனுக்கு உறுதியும், ஆறுதலும் அளிக்கக்கூடிய தியாக புத்தி மிகத்

தேவை. உழைப்புடன் தியாகத்தையும் புகுத்தி, உயர்ந்த பயிற்சி கொடுக்கக்கூடிய துறை, பத்திரிகைத் தொழிலைப்போல் வேறு கிடையாது.

பத்திரிகை நிருபர்கள், ஓரளவு பிரயாசைப்பட்டால், தொழிலின் நடைமுறை நுட்பங்களை உணருவது எளிது. சிறந்த நிருபராவதற்கு இது மாத்திரம் எப்படிப் போதும்? திறமை யற்ற நிருபர், பத்திரிகைக்குப் பெரும் பாரம் என்று சொல்ல வேண்டாம். எல்லா நிரந்தர நிருபர்களுக்கும் பத்திரிகைத் தலைமைக்காரியாலயத்தில் குறைந்த பட்சம் மூன்று மாதமாவது பயிற்சி யளிப்பது நலம். இப்பயிற்சி, தலைமைக்காரியாலய நோக்குடன் செய்திகள் சேமிக்க உதவும் தொழிலில் புதிதாகச் சேருவோருக்கு நடைமுறைகளைக் கற்பிக்கும்; பிழைகளைத் திருத்த அடிகோலும்.

செய்திப் பிரசுர விந்தை

செய்திச் சேமிப்புக்குத் திரும்பச் செல்வோம். பத்திரிகாலயத்தில், ராய்ட்டர்ஸிலிருந்தும், அசோஸியேடட் பிரெஸிலிருந்தும் (இனி, இந்தியப் பிரெஸ் டிரஸ்டிலிருந்து) வரும் செய்திகளை தூரத் தந்தியச்சுக்கருவி, பதிவு செய்துகொள்ளுகிறது. மற்றச் செய்தி ஸ்தாபனங்களிலிருந்து வேறு விஷயங்கள் வந்து சேருகின்றன. நிரந்தர நிருபர்களின் செய்திகளை தந்திகளும், டெலிபோன்களும் அறிவிக்கின்றன. தினசரித் தபால் தூரப் பிரதேசங்களிலிருந்து, இரண்டாந்தரமான செய்திகளைக் கொண்டுவருகிறது. தலைநகரில் திரியும் நிருபர்கள் நாள் முழுதும் அவ்வப்பொழுது சேமிக்கும் சமாசாரங்களைக் கொடுத்த வண்ணமாயிருக்கிறார்கள். இவை யெல்லாம் போதாவென்று கவர்மென்டு ஆபீஸ், கம்பெனி போன்ற பலதிறப்பட்ட இடங்களிலிருந்து, உத்தியோகஸ்தர்கள் 'கிடைத்த பிரசாரம் லாபம்' என்று விளம்பரத் தாள்களைத் தள்ளுகிறார்கள். செய்திக் குவியல், தினந்தோறும் மலைபோல் குவிகிறது. குப்பையை உடனே கவனித்தாக வேண்டும். ஆறின கஞ்சி பழங்கஞ்சி. பத்திரிகையிலோ செய்திகள் மேல் வந்து விழுகையில் இருப்பிடம் சுருங்கிக் கொண்டே வருகிறது. இங்கிலாந்தில் செய்திக் குவியலின் அளவு உத்தேசம் ஒரு நாளைக்கு பதினைந்து லக்ஷம்

வார்த்தைகள். இடமென்னவோ, ஐம்பதினுயிரம் வார்த்தை களுக்குத்தான்.

இப்பொழுது, பத்திரிகாசிரியரின் வேலை இயல்பு உங்களுக்கு ஒருவிதமாக விளங்கியிருக்கும். விஷயங்களைப் பொறுக்கிச் சுருக்கமாகப் பரிமாறும் திறமை, மிகுந்த அநுபவத்தின் பேரில் தான் கைகூடுவது. ஒன்றுக்கொன்று ஒவ்வாத பிரச்னைகளைப் பிணைக்கவேண்டும்; சண்டையிடும் சக்திகளைச் சமமாகச் சீர் தூக்கி இணைக்கவேண்டும். இவை யெல்லாவற்றிலும் பெரிய காரியம், பிரசுரத்தால் வரும் பேராபத்துக்களைத் தவிர்ப்பது. பத்திரிகைப் பிரசுரம் காலத்தோடு போட்டியிடவேண்டி யிருப்பதால், காரியாலயங்கள் யாவும் சக்கரம் போல் சுழன்று கொண்டிருக்கின்றன. விஷயங்களுக்கு ஏற்ற இடமும் பத்தியும் அமைத்துக் கொடுப்பது, படங்களைத் தயாரித்துத் தலைப்பு எழுதுவது முதலிய காரியங்கள் இயந்திர வேகத்துடன் நடை பெறுகின்றன. போக்கு வரவு சௌகரியம், செய்திகளின் முக்கியத்துவம் முதலியவற்றை அநுசரித்து அநுதினமும் பத்திரிகைப் பதிப்புக்கள் வெளிவருகின்றன. தபாலைத் தவற விடாமல் இருக்கவேண்டுமென்ருல், மணிக் கணக்குத் தப்பாமல் பதிப்புகள் பிறக்தாக வேண்டும். செய்திப் பத்திரிகாலயம் வேலை செய்யும் நெருக்கடி நிலையைச் சிந்தனை செய்து பாருங்கள். உருவான பத்திரிகை ஓர் உற்பத்தி வித்தை என்பதை யார் மறுக்கமுடியும்? குறையே அற்ற நிலையில் பத்திரிகைத் தாள்கள் இல்லை என்பது உண்மை. ஆனுல், அந்த நிலையை நெருங்கி விட்டதாகக் கூறலாம். இன்னும் ஒரு விஷயம் நம் கவனத்துக் குரியது. மனித சாதுர்யத்தால், எவ்வளவு அபிவிருத்தி அடையமுடியுமோ, அவ்வளவு அபிவிருத்தியையும் பத்திரிகைக் கலை பெற்றுக்கொண்டுதான் இருக்கிறது.

செய்தியறிவிப்பின் துணை வேலைகள்: கருத்துக்கள்

செய்திப் பத்திரிகை கொடுப்பன யாவும் செய்தியாகவே இருப்பதில்லை. செய்தியைத் தவிர, செய்தியை ஒட்டியும், செய்தியிலிருந்து பிறப்பதுமான மற்றப் பொறுப்புக்கள் பத்தி ரிகைகளுக்கு உண்டு. பொதுஜன அபிப்பிராயத்தை சிருஷ்டி செய்து, சீருடன் விளங்கச் செய்வது பத்திரிகை. அதனைக் கண்ணுடிபோல் பிரதிபலிக்கிறது பத்திரிகை; அதற்கேற்ப,

தன்னையும் மாற்றியமைத்துக் கொள்ளுகிறது. செய்தியளிக்கும் முக்கிய சேவையிலிருந்து நேரடியாகத் தோன்றும் துணை வேலைகளே இவைகள். முக்கியத்துவம் வாய்ந்த செய்தி பிரசுரமாகும் பொழுது, பத்திரிகை அதற்கு விளக்க மொன்றையும் கொடுக்கிறது. இதனால் வாசகர்கள், செய்தியின் உண்மை மதிப்பை அறிந்து அளவிட உதவி பெறுகிறார்கள். செய்தித் தாளில் ஆசிரியர் அபிப்பிராயங்களை அனுமதிப்பதும் இதன் பொருட்டே. தவிர, செய்திகளைப் பற்றி வாசகர்கள் கருத்துக்கள் கடிதமூலம் கிடைக்கின்றன. பல துறைகளில் விசேஷப் பாண்டித்தியம் பெற்ற அறிஞர்களைக் கொண்டு, அன்றாடச் செய்திகளுடன் இணைத்து, எழுதச்சொல்லவும் வேண்டியிருக்கிறது. இவர்கள் எழுதுவதைக் 'கட்டுரைகள்' என்று சொல்லுகிறோம். பிரத்தியேகப் பதிவு உரிமை இல்லாவிட்டால், மற்றப் பத்திரிகைகளிலும், வாசகர் நன்மைக்காக இக் கட்டுரைகள் இடம் பெறலாம்.

செய்திப் பத்திரிகையில், சாதாரணமாகச் சேர்க்கப் பட்டுள்ள விஷயங்கள் பலவகை செய்தி, ஆசிரியர் கருத்து, கடிதப் போக்குவரத்து, (வேறு பத்திரிகைகள், புத்தகங்களிலிருந்து) பெயர்க்கப்பட்டவை என்ற இனங்களில் அடங்கும். கருத்து எவ்விடத்திலிருந்து எழுந்தது என்பதைக் கொண்டு, இவ் வினங்களை வேற்றுமைப் படுத்தலாம். ஆசிரியரால் கருத்து வெளியிடப்பட்டால், 'தலையங்கம்' ஆகிறது; வாசகரிடமிருந்து வெளி வந்தால், கடிதப்போக்கு வரத்தாகிறது; விசேஷ அறிஞரிடமிருந்து வந்தால், கட்டுரையாகிறது. மூலம் எதுவாயிருந்தாலும், கருத்துக்கள், செய்திகளுக்குப் பின்னதாகத்தான் பிறக்கின்றன. அப்படியென்றால், பத்திரிகை முதலில் செய்தித் தாளாகத் தினந்தோறும் வெளி வந்ததாகவும் பின்னர், திட்டப் படி கருத்துக்கள் சேர்க்கப்பட்டன என்றும் எண்ணக் கூடாது.

கருத்து—செய்திப் போட்டி

செய்திப் பத்திரிகை உயிர்பெற்றபோது, வெறும் கருத்துப் பத்திரிகை; பிரசாரத்துக்குரிய துண்டுப் பிரசுரம். குறிப்பிட்ட காலந்தோறும் பிரசுரிக்கப்படும் பழக்கம், பத்திரிகைக்கு நிரந்தரத்தை நிறுவியது. காலம் மாறி, தேவைகள் விரிந்து, பத்திரிகை உயர்ந்துவிட்டது; ஆரம்பத்திலிருந்த அபிப்ராயங்கள் காலச்

சக்கரத்தில் சிக்கிக்கொண்டுவிட்டன. பத்திரிகையின் பரப்பும் வழங்கப்படும் விஸ்தீரணமும் கொஞ்சங் கொஞ்சமாக விரிவடைந்தன. நகரத்திலிருந்து ஜில்லாவுக்கும், மாகாணத்திற்கும், தேசம் முழுமையும் பத்திரிகை சென்றது. வளர்ச்சி விரிவுடன், தனிப் பிரதேசங்களில், செலாவணிப் பெருக்கமும் பெற்றது. மேல் வகுப்பினரிடமிருந்து, நடுத்தர வகுப்பினர் கைகளுக்கு நழுவியது. ஓய்வுள்ள வகுப்பினரிடமிருந்து உழைக்கும் மக்களுக்கு எட்டியது. இந்த அடிப்படை வளர்ச்சியில், கருத்துக்களைக் காட்டிலும் செய்திகள் முக்கியத்துவம் பெறுவது தவிர்க்க முடியாததாகிவிட்டது. பத்திரிகைச் செய்திகளும் விஸ்தாரம் பெற்றன. கருத்துக்களோ, செய்தி விஸ்தரிப்புடன் போட்டியிட வழியில்லை. கருத்துக்களின் இடத்தைப் படிப்படியாகச் செய்திகள் அபகரித்துக்கொண்டன. இப்புரட்சியைப் பற்றிய இரண்டு அம்சங்கள் கவனிக்க வேண்டியவை. **ஒன்று,** முன்போல் ஆசிரியர், பத்திரிகையின் முழு ஆட்சியையும் தன் கைகளில் வைத்துக்கொள்வது அசாத்தியம். **இரண்டு,** ஆசிரியனின் வேலையை இன்று, வெவ்வேறு விசேஷ அறிவுபடைத்த கூட்டத்தார்கள்தான் உண்மையில் நடத்துகின்றனர். தனி ஆசிரியனுக்கு, பலதிறப்பட்ட விஷயங்களைப்பற்றி தானே எழுதக் கூடிய வல்லமையும், அவகாசமுமிருப்பது அருமை.

ஆசிரியனின்றி பத்திரிகை நடப்பது எப்படி என்று ஆச்சரியப்படுவோர்க்கு, மர்மம் இப்பொழுது விளங்கக் கூடும். பத்திரிகாலயத்தில், ஆசிரிய பீடத்தில் அமருபவர்க்கு உள்ள புதுப் பெயர், 'நிர்வாக ஆசிரியர்'. பத்திரிகையின் செய்திகளையும் தொழில் முறையையும் சேர்த்துக் கவனிப்பது அவர் கடமை என்று எண்ணம். அவருடைய வேலை சுலபமல்ல என்று நான் சொன்னால், நம்புங்கள். இவ்வேலையில் வெற்றி பெறுவோர்க்கு எவ்வளவு கௌரவம் கொடுத்தாலும் தகும்!

குறிப்புரை

வியாக்கியானம் - விவரித்துக் கூறுதல். குழாம் - கூட்டத்தார். பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணம் - காட்சியளவில் மெய்ப்பித்தல். முட்டுப்பாடு - இடர். வியாபகம் - பரவுதல். கண்கூடு - காணக்கூடிய உண்மை. புகலிடம் - அடைக்கலம்.

பயிற்சி

1. சொந்த வாக்கியங்களில் அமைக்கவும்: - ஜீவநாடி, சந்தா, நீலப் பென்ஸில், நிருபர், வாய்ப்பு, அறிகுறி, கண்கூடு.

2. பொருள்கூறுக: - துணைஸ்தாபனம்; நிரந்தரநிருபர்; உதவாக்கரை; தாராதரம்.

வினாக்கள்

1. செய்திகளுக்கு மதிப்பைக் கொடுப்பவை எவை?
2. ராய்ட்டர்ஸ் ஸ்தாபனத்தைப் பற்றிச் சுருக்கமாக வரைக.
3. அசோஸியேடட் பிரஸ் எவ்வாறு தோன்றியது? அதன் மதிப்பும், சேவையின் தரமும் எவ்வாறு உயர்ந்தன?
4. முப்பது வருஷங்களுக்கு முன்னிருந்த நிருபர்களுக்கும், இப்போதுள்ள நிருபர்களுக்கும் உள்ள வித்தியாசங்கள் என்ன?
5. செய்திகளைப் பிரசுரிப்பதில் பத்திரிகை ஸ்தாபனங்களுக்கு உள்ள கஷ்டங்கள் யாவை?
6. எவ்வகை விஷயங்கள் பத்திரிகைகளில் இடம்பெறுகின்றன?
7. பத்திரிகையின் ஆசிரியர்களை இப்போது நிர்வாக ஆசிரியர்கள் என்றழைக்கக் காரணம் என்ன?
8. பத்திரிகைகளில் கருத்து - செய்திப் போட்டி எவ்வாறு ஏற்பட்டது?

கட்டுரையாக்கம்

1. நிருபரின் வேலைகள். 2. செய்திப் பிரசுரம். 3. இந்திய பிரஸ் டிரஸ்டு. இவை ஒவ்வொன்றையும் பற்றி ஒரு பக்க அளவில் ஒரு கட்டுரை வரைக.

11. பொறியூர்தி

வை. மு. கோபால கிருஷ்ணமாசாரியார்

உலகில் இயல்பாகக் காணப்படுவதையே மனம் நம்புகின்றது. அங்ஙனமல்லாதவற்றை நம்பத் துணிவதில்லை. இருங்கள்; பரகாய பிரவேசமென்று ஒரு வித்தையுண்டு என்று ஒருசார் பண்டைய நூல்களிற் படிக்கிறோம். இவ்வாறான வற்றைப் படிக்கும்போதெல்லாம், இவை நிகழக்கூடியனவா என்ற ஐயம் மனத்தகத்துத் தோன்றுகின்றது. இவ்வாறு மனந் தடுமாறுமிடத்து, 'எல்லாம்வல்ல இறைவனது அருளை முன்னிட்டு முயன்று நிற்பார்க்கு, எதுதான் செய்ய இயலாது' என்று ஒருசார் மனம் சமாதானப்படும். இங்ஙனம் தோன்றப் பெறாதவரே கண்டதே பொருளென்றும் மற்றவை கற்பிதமென்றும் நினைப்பராதலால், அவர் மனம் தெளிவுறாது.

இவ்வண்ணம் சிலர் சில பொருள்களில் நம்பிக்கை கொள்ளாமை குறித்து அவர் மீது குறை கூறுவதிற் பயனில்லை. ஆனால், தாம் கண்கூடாகக் காணாதவையெல்லாம் உண்மையல்ல

வென்று கூறத் துணிவது நல்லறிவுக்கு அழகல்ல என்பதை மட்டும் வற்புறுத்திக் கூறலாம். நாம் காணாத எத்தனையோ வெளி நாடுகளிலுள்ள பொருள்களைப் பற்றிப் பத்திரிகை வாயிலாக அறிகிறோம்; அங்ஙனமுணரும் போது, அவை மெய்யென்று நம்பவில்லையா? அவ்வண்ணமே முற்காலத்து நூல்களிற் காணப்படுஞ் சில 'இங்ஙன மிருக்குமா?' என்று நம் மிளமையில் ஐயுற்றவை, அங்ஙன மிருந்திருக்கலாமென்று

ஓரெண்ணம் நம் நெஞ்சில் தோன்றுமாறு பிற்காலத்துச் செய்வன இல்லையா? அவற்றில் ஒன்றைப் பற்றி இங்குக் கூறுவேன்.

இராமபிரான் இராவணனைச் சங்கரித்துச் சீதையை மீட்டதும், நாட்களைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தான். 14 வருஷங் கழித்துத் தான் மீண்டு வருவதாகப் பரதனிடம் குறித்த நாள் அன்றே என்று தெரிய வந்தது. அப்போது ஸ்ரீராமன் விபிஷணனை நோக்கி,

ஆண்டு பத்தொடுநாலு மின்றோடறுமாயின்
மாண்டதாமினியென்குலம்பரதனேமாயின்
ஈண்டுப் போகவோரூர்தியுண்டோ......

"பதினன்கு ஆண்டுகள் வனத்திற் கழித்துவிட்டு நான் மீண்டு வருவதாகப் பரதனுக்கு வாக்களித்தேன். அதன்படி நான் இன்று வருவேன் என்று பரதன் எதிர்பார்த்து நிற்பான். என்னைக் காணுவிடின் பரதன் உயிர் நீப்பான். பரதன் மாள என் குலமே அழியும். ஆதலின் கடுவேகமாகச் சென்று இன்று சூரியாஸ்தமனத்திற்குள் என்னை அயோத்தி சேர்ப்பிக்கக்கூடிய ஊர்தி ஏதேனுமுண்டோ?" என்று வினவினன். விபீஷணன் 'தூண்டு (வி) மானமுண்டென்று தொழுது',

"ஈங்குளாரெலா மிவருவது இவரி னீயினிது
பூங்குலா நகர் புகுதியிஞ்ஞான்று..........."

"எம்மிடம் ஒரு விமானமுளது, அது இங்குள்ளவரெல்லாரும் ஏறக்கூடியது. நீ அதன்மீது இவர்ந்து சென்றல் இன்றே அயோத்தி சேர்வாய்" என்று புகன்றன்.

பின்னர்த் தன்னுணையால் விபீஷணன் கொணர்ந்த புஷ்பக விமானத்தின்மீது சேனையோடு சேர்ந்து இராமபிரான் அன்றே பரத்துவாசாச்சிரமஞ் சார்ந்து, தான் மீண்டுவந்த செய்தியைப் பரதனிடம் கூறுமாறு அனுமனை அனுப்பினன். அனுமான், அக்கினிப் பிரவேசஞ் செய்யச் சித்தனுயிருந்த பரதனுக்கு இராமபிரான் மீண்டுவந்த செய்தியை யுணர்த்தி, அவனை அங்கியிற் புகவொட்டாது தடுத்துக் காத்தன னென்று இராமாயணத்திற் படித்திருக்கிறேம்.

தாம் காணுதவையெல்லாம் மெய்யன்றென்று எண்ணும் மனப்பான்மையார், இன்றைக்கு வெகு சிலவே ஆண்டுகட்கு முன்பு இது கட்டுக்கதை யென்று எண்ணியிருப்பர். இப்போது படைகளுடன் வானத்துப் பறந்து செல்லும் வானக்கப்பலைப் பற்றி யறிந்திருத்தலால், இராமாயணத்துக் கூறிய புஷ்பக விமானச் செய்தியும் ஒருகால் உண்மையாயிருக்கலாமென்று எண்ணுதற்கு இடந்தருகின்றதன்றே?

இராமாயணத்துக் கூறிய புஷ்பகவிமானம் போன்று சீவகசிந்தாமணி யென்ற பெருங்காப்பியத்தில் ஒரு வகையான ஊர்தியைப் பற்றிய நிகழ்ச்சி சொல்லப்பட்டுளது. இராசமா புரத்திலே குருகுலத்துதித்த சச்சந்தனென்னும் அரசன், விசயை யென்பாளை மணந்து அவளது பேரழகில் ஈடுபட்டு நாட்டைக் கட்டியங்கார னென்பானிடம் ஒப்புவித்துத் தான்

அந்தப்புரத்திலேயே இன்புற்றிருந்தான். இங்ஙனிருக்கையில் விசயை கருவுற்றவள், ஒருநாள் மூன்று கனக்கண்டு அவற்றை அரசனிடங் கூறினள். அரசனும் அவற்றின் பயனைக் கனநூலின்படி ஆய்ந்துரைத்தனன். பின்னர் விசயையுற்ற கருவு நாடோறும் வளரலாயிற்று. அப்போது மன்னனுக்கு எந்திரவூர்தி ஒன்று இயற்றுவிக்க வேணுமென்ற ஓரெண்ணந் தோன்றிற்று. அதனல், மன்னன் அந்தக் கலையில் வல்லா னெருவனைக் கூவி ஓரெந்திரவூர்தி யியற்றக் கட்டளையிட்டனன். அந்தத் தச்சனும் மன்னவன் கட்டளைப்படி,

> "பல்கிழியும் பயினுந் துகினூலொடு
> நல்லரக்கும் மெழுகும் நலஞ்சான்றன
> அல்லனவு மமைத்தாங் கெழுநாளிடைச்
> செல்வதோர் மாமயில் செய்தனனன்றே."

அவ்வாறு இயற்றிய அந்த மயிற் பொறி உயிருடனிருக்கும் மயில் போலவே தோன்றிற்று. அந்த மயிற் பொறியின் மீதேறி வானவழியாகச் செல்லவும், பூமியிலிறங்கவும் தன்னுடைய தேவியைச் சச்சந்த மன்னவன் பயிற்றுவித்தான். பின்னர் ஒரு சமயம், கட்டியங்காரனென்பான் அரசை வௌவக்கருதி அந்தப்புரத்தை முற்றுகை செய்தபோது, சச்சந்தன் மனைவியான விசயை, அந்த மயிற் பொறியின் மூலமாகவே அரசன் அநுமதியின் மேல் அந்தப்புரத்தினின்று வெளியேறின ளென்பதே இந்நிகழ்ச்சி. சிறிது காலத்திற்கு முன் இந்தப் பகுதியைப் படித்தவரிற் பலர், பறக்கும் மயிற்பொறி அரசன் இயற்றித்தர அதன் மூலமாக விசயை பறந்து அந்தப்புரத்தி னின்று வெளியேறினளென்ற செய்தியைப் பற்றி, 'இது நிகழ்ந்திருக்குமா?' என்று நினைத்திருப்பர். விஞ்ஞான சாஸ்திரம் வளர்ச்சியுற்று மயிற்பொறி போன்ற வான விமானம் பறந்து செல்வதைப் பல்காலும் கண்கூடாகக் கண்டறியும் இக்காலத்திலோ, இது நிகழ்ந்தது கூறியதாகவே கருத இடந் தருகின்ற தல்லவா?

இங்ஙனம் வானத்தியங்கும் பொறிகளேயன்றி, நிலத்தி லூர்ந்து செல்லும் பொறியும் இருந்ததாகக் காண்கிறது. அது கூறுவேன்.

அவந்தி நாட்டில் உஞ்சைப்பதியில் **சண்டமகா சேனன்** என்னும் பெயர் பூண்ட **பிரச்சோதனன்** என்பான் ஓர் அரச னிருந்தான். அவனுக்கு வாசவதத்தை என்று ஓர் அருமை மகளிருந்தாள். அன்னாளுக்கு உதயணனை யாழ் பயில்விக்கு மாறு செய்யப் பிரச்சோதனன் விரும்பினான். பிறகு மந்திரி மாரோடு ஆலோசித்து, அவனை யகப்படுத்தச் சூழ்ச்சி செய்தான். அதன்படியே சண்டமகாசேனனென்ற பிரச் சோதனன் வேழப்பொறியொன்றை இயற்றுமாறு பணிக்கப் பணியாளரும்,

'' அரக்கினும் மெழுக்காகிய நூலினும்
மரத்தினும் இழிமாவின் மயிரினும்
விரித்த தோலினும் வேண்டிய வற்றினும்
தரித்து யானையைத் தாமியற்றினர்.''

இவ்வாறு இயற்றிய வேழப்பொறி செய்தொழில் வன்மையால் போலியானையாகப் புலப்படாது இயற்கை யானையாகவே புலப்பட்டதென்பது உதயணன்சரிதையைப் படிப்பார்க்கு இனிது விளங்கும்.

மற்றும் உதயணன் கதையை யுற்று நோக்குவார்க்கு நிலத் தியங்கும் மற்றோர் ஊர்தியும் இருந்த தென்பது விளங்கும். உதயணனுக்கு உயிர்த் தோழனும் மந்திரியுமான யூகியென் பான், உதயணனைத் தன் மதியின் வலியால் பிரச்சோதனிட மிருந்து வாசவதத்தையோடு வெளியேற்றிச் சயந்தி நகரம் புகுவித்த பிறகு, தான் உஞ்சையம் பதியில் முடிக்க வேண்டுவன முடித்துத் தனது நட்பினனான யவனப் பாடித் தலைவன்,

'' கையிற் புனைந்த கழி நுண் சிறப்பொடு
வையகத் தியங்கும் வெய்யவ னூரும்
தேரி னன்ன செலவிற் றாகி
யாவருமறியா இவரும்பொறி யாணியின்
இருப்புப் பத்திர மிசையக் கவ்வி
மருப்புப் பலகை மருங்கணி பெற்றுப்
பூணி யின்றியும் பொறியி னியங்கும்
மாண்வினை வையம் மனத்தினினைப்பக்
கடுப்பும் தவிர்ப்புங் கண்டன னாகி
வத்தவ னன்னா டத்திசை முன்னி

வித்தக வாணி வேண்டுவயின் முறுக்கி
பூந்தார் மார்பிற் புரந்தர குமரனிற்
போந்தனன் ''.

(பெருங்கதை - இலாவக். யூகிபோதரவு—171—198) என வருவது காண்க.

இங்ஙனமிருந்த நம் கலையறிவுகள் இடையிற் பிற நாட்டாரின் போராட்டத்து நேர்ந்த குழப்பத்தினால் மங்கி விட்டன. இனியாவது நம் நாட்டார் மனவமைதியுற்று விஞ்ஞான சாஸ்திரம் முதலிய கலைகளில் வல்லுநராய் மேம்பட்டுத் திகழ்வார்களாக.

குறிப்புரை

இன்றோடு அறுமாயின் - இன்றோடு முடியுமானால். மாமயில் - சிறந்த மயிலின் உருவமாக. எழுநாளிடை - எழு நாட்களில். பொறி - எந்திரம். வௌவ - கைப்பற்ற, அபகரிக்க. முன்னி - முற்பட்டு. வித்தகம் - ஞானம், அறிவு. புரந்தரன் - இந்திரன்.

பயிற்சி

1. யானை, எந்திரம், வாகனம் என்பவற்றிற்கு வரும் வேறு பெயர்களைக் குறிக்க.

2. உயிரெழுத்து முதலெழுத்தாகவுள்ள சொற்களை யடுத்து 'ஓர்' என்னும் எண்ணிடைச் சொல் வரும் என்பது விதி: (உ-ம்.) ஓர் எண்ணம். இவ்வாறு வருவதற்கு இப் பகுதியிலிருந்து நான்கு உதாரணம் தருக.

வினாக்கள்

1. வானவூர்திபற்றி இராமாயணத்தில் கூறப்பட்டுள்ள இடம் யாது?

2. சீவக சிந்தாமணியில் வரும் பறக்கும்பொறியைப் பற்றிய செய்தியைக் கூறுக.

3. நிலத்தில் ஊர்ந்து செல்லத்தக்க எந்திரப்பொறி முற்காலத்திலுண்டென்பதைச் சான்றுடன் விளக்குக.

கட்டுரையாக்கம்

"நமது முன்னோர் கலையறிவு" என்பது பற்றி ஒரு பக்க அளவில் கட்டுரை வரைக.

12. பெனிஸிலின்

விந்தை மருந்து !

காப்டன். என். சேஷாத்திரிநாதன்

கடந்துபோன ஒருநூறு ஆண்டுகளுக்குள்ளே வைத்திய முறை புரட்சி அடைந்துவிட்டது. ஸர் ஜேம்ஸ் ஸிம்ஸன் (Sir James Simpson) இரண வைத்தியத்துக்கு ஆளாகும் நோயாளிக்கு நோவு தோன்றாதிருக்கப் பெரிதும் பயன்படுகின்ற குளோரோபாரம் என்னும் மயக்க மருந்தை முதன் முதலில் உபயோகித்தார். லிஸ்டர் பிரபு (Lord Lister) கார்பாலிக் அமிலத்தை அணுவுயிர்ச் சங்காரியாக முதன் முதலில் பயன்படுத்தினார். சீழ் பிடிக்காமல் இரண வைத்தியம் செய்யும் முறைகளைச் சீர்திருத்தினார். எர்லிச் (Ehrlich) என்பார் ஸல்வார்ஸன் மருந்தைக் கண்டுபிடித்து ஸிஃபிலிஸ் என்னும் கொடிய மேக நோயை மேற்கொள்ள வழி கண்டார். 1932-ம் ஆண்டில் டொமாக் (Domagk) என்னும் ஜர்மானிய விஞ்ஞானி சல்ஃபா மருந்தைக் கண்டுபிடித்துச் சீழ் பிடித்தலையே ஒழித்துவிடலாம் என்றொரு நம்பிக்கையை எழுப்பினார். மக்களுடைய உடலில் இருந்து நியுமோனியா, மெனிஞ்சைட்டிஸ் என்னும் கொடிய ஜுரங்களையும் சல்ஃபா மருந்துகள் துரத்தியடித்தன. நெடுங் காலமாக பிரசவ ஜன்னியோடு பெரும் போர் நடைபெற்று வந்தது. கடைசியாக இப்போரில் சல்ஃபா மருந்துகள் வெற்றி பெற்றன.

ஸர். அலெக்ஸாண்டர் ஃப்ளெமிங்

இத்தகைய நூதன வைத்திய முறைகளும் மருந்துகளும் செய்த புரட்சியைவிட மிகவும் விந்தையானது பெனிஸிலின் மருந்து செய்த புரட்சிதான்.

1928-ம் ஆண்டில் டாக்டர் அலெக்ஸாண்டர் ஃப்ளெமிங் (Dr. Alexander Fleming) என்பார் லண்டன் மாநகரில் ஸெயின்ட் மேரி வைத்திய சாலையைச் சார்ந்த

ஆராய்ச்சி நிலயத்தில் அணுவுயிர் விஞ்ஞான நிபுணராக வேலை பார்த்து வந்தார். இதுவே பெனிஸிலின் வரலாற்றின் ஆரம்பம் என்று கூறலாம் ; இவர் அணுவுயிர் விஞ்ஞானத்தில் தேர்ந்தவர். அணுவுயிர்ச் சங்காரி யென வழங்கி வந்த பல மருந்துகளை ஆர் வங்கொண்டு ஆராயத் தொடங்கினர். இதற்காகப் பகையணு வுயிர் பலவற்றைப் பயிர்செய்து வந்தார். பகையணுவுயிர்களைக் கலப்பில்லாமல் தனித்தனியே பயிர் செய்வது எளிதன்று. நீரில் அணுக்கள் மிதப்பதுபோல் வாயு மண்டலத்திலும் பலவகை அணுவுயிர் - விதைகள் உலவுகின்றன. பகையணுவுயிர்களை வகுத்து உணக்கலவையுடைய பயிர்த் தட்டுகளிலும், ஆராய்ச் சிக் குழாய்களிலும் தனித்தனியே பிரித்துப் பயிர்செய்து காக்கும்பொழுது வாயு மண்டலத்திலிருந்து வேறு அணுவுயிர் விதைகள் புகுந்து பயிராவது, ஆராய்ச்சி ஆலயங்களில் காணும் சாதாரண நிகழ்ச்சியேயாம். அலெக்ஸாண்டர் ஃப்ளெமிங் சீழ் பிடித்தலுக்குக் காரணமான ஸ்டஃபிலொகாக்கஸ் என்னும் அணுவுயிரைப் பயிர்த்தட்டில் பயிர் செய்தபோது, அதில் வேறு அணுவுயிர் - விதை வாயு மண்டலத்திலிருந்து புகுந்து வளர் வதைக் கண்டு வியப்புற்ருர். இவ்வியப்பிற்குக் காரணமும் உண்டு. இப்படி வளர்ந்த அணுவுயிர் வெண்மையான ஒரு வகைப் பூஞ்சணமேயாம். பயிர்த்தட்டில் வளர்ந்த ஸ்டஃபி லொகாக்ஸ் அப்பூஞ்சணத்தை அணுகாமல் சிறிது விலகிநின்று வளர்ந்தகாட்சி வியப்பாகவே இருந்தது. இவ்வணுவுயிர் ஏன் பூஞ்சணத்தை அணுகவில்லை? ஸ்டஃபி லொகாக்கஸ் என்னும் அணுவுயிர் அஞ்சி விலகுவதற்குக் காரணமாகிய பூஞ்சணத்தி னின்று சுரந்த பொருள் எத்தன்மை வாய்ந்தது? இத்தகைய பிரச்னைகள் அலெக்ஸாண்டர் ஃப்ளெமிங் மனத்தில் உதித்திருக்க வேண்டும் என்பது, இப் புதிய பூஞ்சணம் புகுந்து பயிரான ஆராய்ச்சித் தட்டைப் புறக்கணிக்கின்ற வழக்கத்திற்கு மாருகப் பத்திரப்படுத்தி இப்பூஞ்சணத்தையும் தனியாகப் பயிர் செய்து காப்பாற்றினர் என்பதனல் தெளிவாகிறது. நாள்

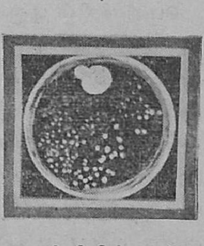

பெனிஸிலின் பூஞ்சணத்தை ஸ்டஃபிலொகாகஸ் அணுகாது இருத்தல்

தோறும் செய்வதற்கு இருந்த அலுவல்களை முடித்தபின் ஓழிந்த நேரம் கிடைத்தபோது, இப்பூஞ்சண ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டார். ஸ்டஃபிலொகாக்கஸ் அணுவுயிரை அணுகாமல் தடுத்த இப் பூஞ்சணத்தின் ஆற்றலை யெல்லாம் ஆராயத் தொடங்கினர். வேறு பல அணுவுயிர்களையும் அணுகவிடாத ஆற்றல் இப் பூஞ்சணத்திற்கு உண்டா என்பதை ஆராய்ந்தார்.

கிராம் முறைப்படிச் சாயம் ஏற்றுக் கொள்ளும் வகுப் பெனவும், கிராம் சாயம் ஏற்று முறைக்கு இணங்காத வகுப் பெனவும் அணுவுயிர்களை இருவகையாக வகுக்கலாம். கிராம்

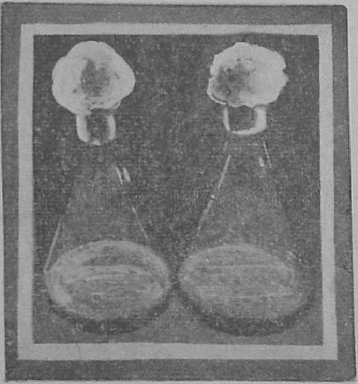

பெனிஸிலின் பூஞ்சணம் பயிராவது

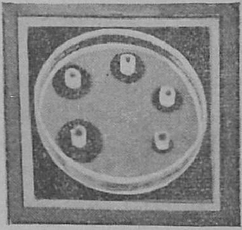

ஹீட்லி முறைப்படி
பெனிஸிலின் உயர்வு

முறையில் சாயம் ஏற்றுக்கொள்ளும் வகுப்பைச் சார்ந்த அணு வுயிர்களில் பல இப்பூஞ்சணத்தை அணுகி வளரா என்பதை ஃப்ளெமிங் ஆராய்ச்சியால் தெரிந்து கொண்டார். இப் பூஞ்சணத்தின் உருவ அமைப்பையும் பிற தன்மைகளையும் கண்ட பொழுது இது பெனிஸிலியம் வகுப்பைச் சார்ந்தது என்பதும், வளரும்போது ஒருவகைச் சாரத்தை உணக் கலவைப்பொருளில் சுரக்கும் என்பதும், அணுவுயிர்கள் வளராமல் தடுக்கும் ஆற்றல் இச்சுரப்புக்கு உண்டு என்பதும் பிறவும் ஆராய்ச்சியால் தெளி வாயின. பெனிஸிலியம் என்னும் பூஞ்சணம் சுரந்த சாரத் திற்குப் பெனிஸிலின் என்னும் பெயரையும் வழங்கினர். இப் பூஞ்சணம் உணக்கலவை நீரில் பயிராகின்றபொழுது சுரக்கின்ற

சாரத்தைப் பிரித்து எடுத்தார். இக்கிலேயில் பெனிஸிலின் ஆராய்ச்சிக்குத் தடை ஏற்பட்டது. டாக்டர் ஃப்ளெமிங்வேலை பார்த்து வந்த ஸெயின்ட்மேரி ஆராய்ச்சியாலயம் மிகச்சிறியது. ஆகையால், பெனிஸிலின் ஆராய்ச்சியைத் தொடர்வதற்குப் போதிய வசதிகள் இவருக்குக் கிடைக்கவில்லை. எனினும் முடிந்த வரையில் முயற்சி குன்றாமல், அணுவுயிர்ச் சங்காரியாகத் தோன்றிய பெனிஸிலினின் ஆற்றலைப் பலவாறு பரிசோதனை செய்து வந்தார். நோயாளியினுடைய சளி முதலிய கழிவுப் பொருள்களிலிருந்து பகையணுவுயிர்களைத் தனியாகவே பிரித்துப் பயிர் செய்வதற்குப் பெனிஸிலின் உதவியது. ரணங்கள் மீது பெனிஸிலின் கலவை நீரைப் பரப்பி ரணங்களை விரைவிலே ஆற்ற முடியுமென்று அறிந்தார்.

ஃப்ளெமிங் செய்த ஆராய்ச்சிகள் 1932-ம் ஆண்டு வரைக்கும் பிரபலம் அடையவில்லை. பெனிஸிலின், வைத்திய உலகத்தையே கலக்கும் என்று எவரும் எதிர் பார்க்கவில்லை. ஃப்ளெமிங்குக்கு ஆப்த சிநேகிதரான ரெயிஸ்ட்ரிக் (Raistrick) என்பாரொருவரே பெனிஸிலின் பிரபலமடையலாம் என்று நம்பியவர். இவர் ரஸாயன விஞ்ஞானி; வைத்தியத்திலும் தேர்ந்தவர். பெனிஸிலின் ஆராய்ச்சியில் ஃப்ளெமிங் பண்டிதருக்கு ரெயிஸ்ட்ரிக் தம்மாலியன்ற உதவிகள் புரிந்தார். ஆராய்ச்சிக்காகச் சீரான முறையிலே உணுக்கலவை நீரிலிருந்து பெனிஸிலினைப் பிரித்துப் பரிசுத்தம் செய்து திரட்டிக் கொடுத்தார். இதனை எலிகளுக்குச் செலுத்திய பொழுது எவ்விதத் தீங்கும் விளையவில்லை என்பதையும் நிரூபித்தார்; நியுமோனியா ஜுரத்திற்குக் காரணமாகிய அணுவுயிரை இவ்வெலிகளின் உடலில் புகுத்தி அதனோடு பெனிஸிலினையும் செலுத்தினர். சில எலிகளுக்குப் பெனிஸிலினைச் செலுத்தாமல் நியுமோனியாவை விளைக்கும் பகையணு உயிரைச் செலுத்தினர். பெனிஸிலின் செலுத்தப்பட்ட எலிகள் நோயால் வருந்தாமல் பிழைத்தன. பெனிஸிலின் செலுத்தப்படாத எலிகள் அனைத்தும் நோய்க்கு இரையாகி இறந்தன. இவ்வாறு தெளிவான ஆராய்ச்சிகள் பல செய்து, பெனிஸிலினின் ஆற்றல்களை விளக்கிய போதிலும் வைத்தியர்கள் பெனிஸிலினுடைய மகிமையை அறிந்து கொள்ளவில்லை. "பூஞ்சணத்திலிருந்து

சுரக்கின்ற மருந்தை நோயாளிக்கு எப்படிப் பயன்படுத்தலாம்?" என்றூர்கள்.

1939-ம் ஆண்டில் இரண்டாவது உலகப் போர் நெருங்குவதை வைத்தியர்களும் இராணுவ அதிகாரிகளும் அறிந்துகொண்டனர். போர்க்களத்தில் படுகாயமேற்று வருந்தும் இராணுவ வீரர்களுக்கு அணுவுயிர்களால் உயிர்ச்சேதம் வாரமலிருக்க என்ன செய்யலாம் என்று வைத்திய விஞ்ஞானிகள் வெகு தீவிரமாகச் சிந்திக்கத் தொடங்கினூர்கள். டாக்டர் ஃப்ளோரி (Dr. Florey) என்பாரும் அவருடைய உடனூழியர்களும் அணுவுயிர்ச் சங்காரிகளைத் தேடத் தொடங்கினூர்கள். பெனிஸிலின் சிறந்த அணுவுயிர்ச் சங்காரியாகலாம் என்று சிந்தித்து அதைத் திரும்பவும் ஆராயத் தொடங்கினூர்கள். இரண வைத்தியத்திற்கும் நியுமோனியாபோன்ற பலவகை ஜுரங்களைக் குணம் செய்தற்கும் பெனிஸிலின் ஆற்றலுடையதெனவும், அதுகாறும் பகையணுவுயிர்களைக் கண்டித்த மருந்துகள் அனைத்திலும் பன்மடங்கு அதிகமான ஆற்றலுடையது இந்தப் பெனிஸிலினெனவும், உடலுக்கு எத்தகைய கேடும் விளைக்காதது எனவும், டாக்டர் ஃப்ளோரியும் உடனூழியர்களும் தெளிவான அத்தாட்சிகளுடன் நிரூபித்தனர். ஆக்ஸ்போர்ட் ஆராய்ச்சி நிலையத்திலிருந்தும், அமெரிக்காவில் ராக்ஃபெல்லர் ஆராய்ச்சிக் கழகத்திலிருந்தும் இவர்களுடைய ஆராய்ச்சிக்குப் போதிய அளவு பொருளுதவி கிடைத்தது. போர்முனையில் இரண சிகிச்சைக்குப் பெனிஸிலின் இன்றியமையாத மருந்தாகும் என்று எண்ணி அதைப் பெரிதளவிலே உற்பத்தி செய்வதற்குரிய வழிவகைகளை அமெரிக்காவிலேயே தேடினூர்கள். அமெரிக்காவிலுள்ள வைத்திய ஆராய்ச்சிக் கழகங்களும், மருத்துவ உற்பத்திச் சாலைகளும், ஊக்கத்தோடும் உற்சாகத்தோடும் இவர்களுக்கு உதவி புரிந்தன. பெனிஸிலினை நன்றாய்ச் சுத்தம் செய்யவும், ஏராளமாய் உற்பத்தி செய்யவும் வழிவகைகளை வகுத்துக் கொடுத்தன. பல வைத்தியசாலைகளில் நோயாளிகளுக்குப் பெனிஸிலினைக் கொடுத்தபோது, அப்பிணியாளிகள் விரைவில் குணமடைவதைக் கண்ணுற்ற வைத்திய விஞ்ஞானிகள் அம்மருந்தின் ஆற்றலை வியந்து கொண்டாடினர்.

பெனிஸிலின் செய்யும் முறையும் விரைவிலே மாறுதல் அடைந்தது. இதற்கு முன் கிடைத்த பெனிஸிலினைவிடப் பன் மடங்கு வீறுள்ள பெனிஸிலினை உற்பத்தி செய்யத் தொடங்கி னார்கள். போர்முனையில் போர் வீரர்களுக்குச் சிகிச்சை செய்ய ஏராளமாய்ப் பெனிஸிலின் கிடைத்தது. இம்மருந்து போர் வீரர்களின் மரணத்தொகையைக் குறைத்தது. இரணங்கள் விரைவிலே குணமாயின. உடைந்த எலும்புகள் சீர்குலையாமலே வெகு விரைவில் பொருந்திக் கூடின. போர்முனையில் காங்கிரீன் (Gangrene : அங்கமே அழுகிப் போவது) நோய்க்கு ஆளாகாமல் போர் வீரர்கள் தப்பிப் பிழைத்தனர். நீடித்த காலதாமதமில்லாமலே குணம் அடைந்து போர்வீரர்கள் போர்முனைக்குத் திரும்பினார்கள்.

அணுவுயிர்ச் சங்காரியாக வைத்தியத்திற்கு உதவுகின்ற மருந்து பெரிதளவிலே இரத்தத்தோடு கலந்திருந்தாலும், உடலுக்குத் தீங்கு விளைக்காமல் இருப்பதோடு மிகச் சிறி தளவிலும் பகையணுவுயிர்களைத் தாக்கும் ஆற்றல் பெற்றிருப் பது இன்றியமையாதது. பெனிஸிலின் மருந்து தோன்று வதற்குமுன் கண்டுபிடித்த அணுவுயிர்ச் சங்காரிகளில் எதுவுமே இத்தன்மைகளைப் பெற்றிருக்கவில்லை. இரண்டாயிரத்தில் ஒரு பங்கு என்ற அளவிலே கலந்த பெனிஸிலின் கலவை மருந்து கூட, திசுக்களுக்கும் ஜவ்வுகளுக்கும் எத்தகைய தீங்கும் விளைக்கவில்லை. பத்துலட்சத்திற்கு ஒருபங்கு அளவுள்ள பெனிஸிலின் கலவை நீரும் அணுவுயிர்களை நாசம் செய்யும் ஆற்றல் பெற்றது.

பெனிஸிலினுக்கு அடங்குகிற பகை யணுவுயிர்களில் தலைமை பெற்றவை சீழ் பிடித்தலுக்குக் காரணமான ஸ்டீஃபிலோகாக்கஸூம், ஸ்ட்ரெப்டொகாக்கஸூமேயாம். கூற்று வனது சன்னிதானத்திற்கு விரைவிலே அழைத்துச் செல்லும் யமகிங்கரன் போன்றது ஸ்ட்ரெப்டொகாக்கஸ் அணுவுயிரே யாம். இரணஜன்னி, பிரஸவ ஜன்னி, நியுமோனியா ஜூரம் என்னும் கொடிய நோய்களுக்குக் காரணமானவை ஸ்ட்ரெப் டொகாகஸ் வகுப்பைச் சார்ந்தவை. இந்நோய்களுக்கு ஆளானவர் களுடைய உடலுக்குள் பெனிஸிலினை இஞ்சக்ஷன் முறையிலே செலுத்தி விரைவிலே சுகநிலை அடையச் செய்துவிடலாம்.

மெனிஞ்சோகாக்கஸ் என்னும் அணுவுயிர் மூளைக்காய்ச்சலை விளைக்கும். ஸ்ட்ஃபிலோகாக்கஸ் வேறு இடங்களிலே சீழ் பிடித்தலை விளைப்பதோடு, எலும்பிலும் சீழ் பிடித்தலை விளைக்கும். நிலத்தில் இருக்கும் அணுவுயிர்கள் கொடிய காயம் பட்டவர்களுடைய புண்ணில் புகுந்து இரத்தத்தோடு கலவையாகி காங்கிரீனை விளைக்கிறது. இத்தகைய நோய்களை வேர் அறுக்க பெனிஸிலின் இன்றியமையாத மருந்தாகிறது. முதல் உலகமகாயுத்தம் நிகழ்ந்த பொழுது பெனிஸிலின் மருந்து தோன்றாததனாலே, அந்நாட்களில் மேற்கூறிய தொத்து நோய்களால் மாண்டவர்களின் எண்ணிக்கை, பகைவர்களுடைய குண்டுகளால் மாண்டவர்களின் எண்ணிக்கையிலும் பன்மடங்கு அதிகம். இரண்டாவது உலக மகாயுத்தத்தில், இத்தகைய நோய்களால் நிகழ்ந்த மரணத்தொகை பெரும்பாலும் குறைந்து போயிற்று.

வரைமுறை கெட்ட காம வாழ்க்கையால் விளையும் நோய்களில் காணரியா என்பதும், சிஃபிலிஸ் என்பதும் மேக நோய்களைச் சார்ந்தவை. இவை சமூகத்தில் இன்றைக்கும் மறைந்து உலவுகிற பேய்கள் எனவே இருக்கின்றன.

ஸல்வார்ஸன் மருந்துகள், சல்ஃபா மருந்துகள், பெனிஸிலின் முதலிய நவீன மருந்துகள் கண்டுபிடிப்பதற்கு முன்னே இந்நோய்கள் எளிதில் குணமாகாமல் நோயாளிக்குத் துன்பம் விளைத்தன. இந் நோய்களால் அடையும் துன்பங்களைக் கண்ணுறுபவரும் வினைப்பயன் என்று இரங்கி வந்தனர்; துன்புறுபவனும் கருமவினை என்று தன்னைத்தானே ஆற்றித் தேற்றிக்கொண்டு நோயைத் தாங்கி வந்தான்.

பெனிஸிலினும் சல்ஃபா மருந்துகளும் ஸல்வார்ஸன் மருந்துகளும், இந்நோய்களை உலகிலிருந்து வெகு சிரமமில்லாமலே அகற்றி விடுகின்றன. பெனிஸிலின் இவ்விரு நோய்களுக்கும் பயன்படக்கூடியது; காணரியாவை ஒரே நாளில் உடலிலிருந்து அகற்றி விடும் ஆற்றல் உடையது. ஸிஃபிலிஸ் நோய் ஆரம்பமான உடனேயே ஏழு நாட்களுக்கு விடாமற் பெனிஸிலின் சிகிச்சை செய்தால் நோய் முற்றிலும் மறைந்து போய்விடும்.

இரணத்தின்மீது பெனிஸிலினைப் பரப்பிச் சாதாரண

வைத்தியத்திற்கு இணங்காத இரணத்தையும் எளிதில் ஆற்றி விடலாம்.

பெனிஸிலின் மருந்தினுடைய ஆற்றல்களை ஆராய்ந்து விளக்கிய ஃப்ளோரி என்பாருக்குப் பின் வந்தவர்களும், பல துறைகளில் இடையறு முயற்சியோடு ஆராய்ந்து பல உண்மைகளைக் கண்டறிந்தனர். இன்று பெனிஸிலினை முற்றிலும் சுத்தமாக உற்பத்தி செய்வதோடு ஏராளமாகவும், குறைந்த விலைக்கு யாவருக்கும் அகப்படுமாறும் உற்பத்தி செய்கின்றனர்.

பாக்டிரியாக்களைக் கிராம் சாயம் ஏற்றும் முறைப்படி இரு வகையாகப் பிரிக்கலாம் என்று முந்தியே சொன்னோம். இவ்விரு வகுப்பிலும் கிராம் சாயம் ஏற்றுக் கொள்கிற வகுப்பில் அடங்கிய அணுவுயிர்கள் பெனிஸிலினுக்கு அடங்குவன; கிராம் சாயம் ஏற்றுக் கொள்ளாத வகுப்பைச் சார்ந்த அணுவுயிர்கள் பொதுவாகப் பெனிஸிலினுக்கு அடங்காதவை. ஆனால், இதற்கும் சில ஒழிபுகள் உள்ளன. ஒருவகை மூளைக் காய்ச்சலுக்குக் காரணமாகிய மெனிஞ்சொகாக்கஸ் எனவும் ஒருவகை மேக நோய்க்குக் காரணமான காணக்காக்கஸ் எனவும் பெயர்கொண்ட அணுவுயிர்கள் பெனிஸிலினுக்கு எளிதில் இணங்கக் கூடியவை. இவ்விரு அணுவுயிர்களும் கிராம் சாயம் ஏற்றுமுறைக்கு இணங்காவாம். டைஃபாயிட் ஜுரம் விளைக்கும் அணுவுயிரும், சீதபேதி அணுவுயிரும், காலரா அணுவுயிரும் பெனிஸிலினுக்கு வசப்படாதவை. க்ஷய ரோகம், குஷ்டம் இவைகளுக்குக் காரணமாகிய அணுவுயிர்கள் கிராம் சாயம் ஏற்றுமுறைக்கு இணங்குமாயினும் பெனிஸிலினுக்கு இணங்காவாம்.

பெனிஸிலின் சிகிச்சைக்கு ஆளாகும் நோயாளிக்கு ஒரு பிரச்னை; அவன் நிலையில் அதுவும் முக்கியமான பிரச்னைதான். இரவும் பகலும் மூன்று மணி நேரத்திற் கொருதரம் தேள் கொட்டுவதுபோல் இஞ்சக்ஷன் முறைப்படி பெனிஸிலினைச் செலுத்துவதைத் தவிர்த்து வேறு முறையிலே இம்மருந்தைச் செலுத்தமுடியாதா என்பதே இவனுடைய பிரச்னை. வைத்தியன் நோயாளியாகும் போதல்லவா நோயாளியின் இந்தப் பிரச்னை எவ்வளவு முக்கியமானதென்று உணருவான்? பெனிஸிலினுடைய அதிசயச் செயலே வேதனையைத் தாங்க நோயாளிக்கு

உதவி செய்கிறது. இந்த வேதனையைச் சிறு குழந்தைகள் எப்படித் தாங்குவார்களோ? அவர்களுக்கு இப்படி வேதனை விளைப்பது கொடுஞ்செய லன்றோ?—என்று சிலர் கேட்கலாம். இப்பிரச்னைகளுக்கு விடை காணச் சில வருஷங்களாயின. குழந்தைகளுக்கும் பெரியோர்களுக்கும் புதிய முறையில் செய்த பெனிஸிலின் மாத்திரைகளை வாய் வழியாகக் கொடுத்து இஞ்சக்ஷன் முறை அளவிலேயே நோய்களைக் குணமாக்கும் வைத்திய முறைகளும் தோன்றத்தொடங்கி யிருக்கின்றன. மேலும் புதிய முறைப்படி இஞ்சக்ஷன் செய்வதற்குப் புது வகைப் பெனிஸிலின் ஒன்றும் அகப்படுகிறது. அதை இருபத்து நான்கு மணிநேரத்திற்கு ஒருதரம் இஞ்சக்ஷன் செய்தால் போதும்; பழையமுறைப்படி மூன்று மணி நேரத்திற்கு ஒரு தரம் பெனிஸிலின் இஞ்செக்ஷன் செய்வதற்குச் சமமாக உதவுகிறது இப்புதிய மருந்து.

புதியமருந்துகளைக் கண்டுபிடித்த பிறகு, அப்புதிய மருந்துகள் தாறுமாறாக உபயோக மாகும்போது அவைகளுடைய பெயரையே கெடுத்துவிடுகின்றன. பெனிஸிலின் மருந்தும் இப்படி வீணாக்கப் படுகிறது. அதனுடைய பெயர் கெடுவதற்கு இடையூறுகள் உண்டாகலாம். வைத்தியன் எதிர் பார்க்கும் அளவிலே பெனிஸிலின் மருந்து நோயாளிக்கு எப்பொழுதும் நன்மை விளைவிப்பதில்லை. இதற்குச் சில காரணங்கள் உள்ளன என்பதை வைத்தியர்கள் உணரவேண்டும். இல்லாவிடில் பெனிஸிலின் மருந்து வீணாகிவிடலாம். கலவை செய்த பெனிஸிலினைப் பனிக் கட்டியின் தட்ப நிலையிலேயே காப்பது இன்றியமையாதது. இல்லாவிட்டால் இம்மருந்தின் வீறு குன்றிப் போகும். வீறு குன்றிய பெனிஸிலினைச் செலுத்தும்பொழுது எதிர்பார்த்த நன்மை விளையாது. பெனிஸிலினுடைய வீறு குறைவதற்கு வேறு காரணங்களும் உள்ளன. அவற்றில் முக்கியமானது பெனிஸிலின் கலப்பதற்கு உபயோகமாகும் நீர் அசுத்தப்படுவதேயாம். நிலத்தில் சாதாரணமாக வாழும் ஒரு வகை பாக்டிரியம் கலவை நீர் வழியாகவோ அல்லது, அசுத்தமான இஞ்சக்ஷன் கருவியூடோ பெனிஸிலினில் கலந்து பெனிஸிலினுடைய ஆற்றலைக் குறைத்து விடும். பெனிஸிலினை இஞ்சக்ஷன் முறையில் கையாளும்போது அதற்குற்ற நிபந்தனை

களைச் சீராக அனுசரிக்க வேண்டும். ஆஸ்டியொமயலைட்டிஸ் என்னும் நோய் எலும்புச் சீழுக்குக் காரணமானது. இந்நோய் விளைக்கின்ற ஸ்டீஃபிலொகாக்கஸ் அணுவுயிர் எலும்புக்குள்ளே பதுங்கி மருந்துக்கு விலகி வாழ்கின்றது. இதனாலேயே பெனி ஸிலினை ஆரம்பத்திலிருந்தே ஏராளமாகக் கையாள வேண்டும்.

பெனிஸிலினைப் போன்ற அணுவுயிர்ச் சங்காரிகளுக்கு ஆண்டிபயோட்டிக்ஸ் (antioibtics: அணுவுயிரை எதிர்க்கு மருந்துகள்) என்று பெயர். இவ்விந்தை மருந்தாகிய பெனி ஸிலினை டாக்டர் ஃப்ளெமிங் கண்டு பிடித்ததற்காக ஆங்கில அரசாங்கத்தார் இவருக்கு 'ஸர்' பட்டம் வழங்கினர். இவர் உலகப்பிரசித்தியான "நோபல்" பரிசும் பெற்றார். டாக்டர் ஃப்ளோரியும் அவருடைய உடனுழியர்களும் பெனிஸிலி னுடைய விந்தை ஆற்றல்களை வைத்தியத்திற்குச் சர்வ சாதார ணமாகப் பயன் படுமாறு உற்பத்தி செய்யும் வழி வகைகளைத் தேடிக் கொடுத்துப் புகழ் பெற்றனர்.

இதன் பின்னர் உலகெங்கும் பல விஞ்ஞானிகள் ஆண்டி பயோட்டிக் ஆராய்ச்சியில் புகுந்தனர். பல அணுவுயிர் எதிர்ப்பு மருந்துகளையும் கண்டு பிடித்தனர். ஆனால், அவைகளில் வைத் தியத்திற்குப் பயனாகக் கூடியவை மிகச்சில. ஒன்று மட்டும் பயனாகும் என்று தெரிய வருகிறது. இதன் பெயர் ஸ்ட்ரெப் டொமைசின் (streptomycin). க்ஷயரோகத்தை அடக்கும் சக்தி இதற்கு உண்டு. பெனிஸிலினுக்கு அடங்காத டைஃபாயிட் அணுவுயிர் போன்றவைகளை மேற் கொள்ளும் ஆற்றலுடையது. ஆனால், இதை ஏராளமாய்ச் செய்ய வசதிகள் ஏற்படவில்லை.

நமக்குப் பகையாயிருக்கும் அணுவுயிரின் வேட்டைக்குப் போர்க் கருவிகளை உண்டுபண்ணுவதிலே குன்றா முயற்சிகள் பல நடைபெற்று வருகின்றன. இவ்விடாமுயற்சிகளுக்குப் பெனி ஸிலின் மருந்துதான் வெற்றிக்கொடி ஏந்தி முன்னே செல் கின்றது. மக்களுடைய சுகவாழ்வு இதனால் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது. ஆனால் பகை அணுவுயிர்கள் பல பெனி ஸிலின் போன்ற மருந்துகளுக்கு அடங்காமல் மக்களுடைய சுக வாழ்வைக் குலைக்கின்றன. இவைகளில் ஒன்று, வைரஸ் (Virus) என்பது. இது அணுதர்சினியின் (Microscope) உதவி யாலும் காணமுடியாதது. இவ்வகுப்பு அணுவுயிர்களை மேற்

கொள்ள எதிர்ப்பு மருந்து கிடைத்தால், இளம்பிள்ளை வாதம் முதலிய பல நரம்பு நோய்கள், அம்மை நோய்கள் ஆகிய நோய்களைத் தவிர்க்கலாம். மக்களுக்கு உதவியாக வாழும் பிராணிகளையும் நோய் பாதியாமல் காக்கவேண்டும். தாவர இனங்கள் நமக்கு உணவாக இருப்பதால், அவற்றிற்கு நோய் விளையாமல் காப்பதிலும் நாம் கருத்தைச் செலுத்தவேண்டும். இதற்கமைந்த ஆராய்ச்சிகளும் நடைபெறுகின்றன. இதற்கெல்லாம் பயன்படவல்ல பூஞ்சணமருந்துகளை விஞ்ஞானிகள் கண்டு பிடிக்கிறார்கள்.

இப்போது வைத்திய உலகம் எங்கும் "ஆராய்ச்சி! ஆராய்ச்சி!" என்பதே பேச்சு. நோயற்ற வாழ்வாகிய குறைவற்ற செல்வம் மக்களனைவருக்கும் உறுதியாகும் காலமும் வரலாச்சு. கோடிக் கணக்கிலே பொருள் செலவழித்து மக்கள் ஒருவரை ஒருவர் கொன்று ஒழிப்பதற்கான கொடிய கருவிகளைச் செய்வதற்கமைந்த ஆராய்ச்சிகள் ஒருபுறம் நடைபெற்று வருகின்ற அதே நேரத்தில், வைத்திய விஞ்ஞானிகள் மானிட வாழ்வின் சுகநிலைக்காக உலகத்தின் செல்வத்தில் ஒரு சிறு பகுதியையாவது மக்களுடைய உயிரைக்காக்கும் பொருட்டுச் செலவழிக்க மாட்டார்களா என்று ஏங்கி நிற்கிறார்கள். இவர்களுடைய ஏக்கம் தீராதா? உலகம் விரைவில் சுகம் உறாதா?

குறிப்புரை

உணக்கலவை - அணுவுயிர்கள் உணவாகக் கொண்டு பெருகுவதற்காகத் தயாரிக்கப்படும் திரவம். சங்காரி - கொல்லும் பொருள். வீறு - சக்தி. திசு - Tissue. ஒழிபு - விலக்கு.

பயிற்சி

1. பிரித்துக் காட்டுக:—நூற்றாண்டு, நெடுங்காலம், பகையணு, பன்மடங்கு, இடையூறு.
2. பகுபத உறுப்புக் கூறுக:—கண்டார், பெற்றன, தொடங்கினர், அறிந்தார்

வினாக்கள்

1. ஜிம்ஸன், லிஸ்டர், எர்லிச், டொவாக் என்பார் ஒவ்வொருவரும் வைத்தியமுறையில் உண்டாக்கிய புரட்சி யாது?
2. 'பகையணுவுயிர்களைக் கலப்பில்லாமல் தனித்தனியே பயிர் செய்வது எளிதன்று'. ஏன்?

3. அலெக்ஸாண்டர் ஃப்ளெமிங் சீழ்பிடித்தலுக்குக் காரணமாயுள்ள அணுவுயிரைப் பயிர்த்தட்டில் பயிர் செய்தபோது கண்ட அதிசயம் யாது?

4. அணுவுயிர்களை எவ்விரு வகைகளாகப் பிரிக்கலாம்?

5. பூஞ்சண ஆராய்ச்சியால் ஃப்ளெமிங் தெரிந்துகொண்ட விஷயங்கள் யாவை?

6. பெனிஸிலின் பிரபலமான மருந்தாகலாம் என்று நம்பிய ரஸாயன விஞ்ஞானி யார்? அவர் ஃப்ளெமிங்குக்கு எவ்விதம் உதவி புரிந்தார்?

7. இரண்டாம் உலக யுத்தம் நெருங்கும் சமயத்தில் பெனிஸிலினைப் பற்றித் தீவிரமாக ஆராய்ச்சி செய்தவர்கள் யார்? அவர்கள் கண்ட உண்மை என்ன?

8. காயமடைந்த போர்வீரர்களுக்குப் பெனிஸிலின் எவ்வாறு உதவியது?

9. மற்ற அணுவுயிர்ச் சங்காரிகளுக்கும், பெனிஸிலினுக்கும் உள்ள இரு வேற்றுமைகள் யாவை?

10. பெனிஸிலினால் குணமாகும் நோய்கள் எவை?

11. பெனிஸிலின் மருந்தில் சமீபகாலத்தில் எவ்வகை முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன?

12. சிறு குறிப்புகள் வரைக:—வைரஸ்; ஸ்டெரப் டொமைசின்.

கட்டுரையாக்கம்

"பெனிஸிலின்" என்பதைப்பற்றி ஒன்றரைப்பக்க அளவில் ஒரு கட்டுரை வரைக.

13. சுவீடன்

சோம. லே. இலக்குமணச் செட்டியார், பீ. ஏ.

ஐரோப்பாக் கண்டத்திலுள்ள ஏராளமான சின்னஞ் சிறு நாடுகளிலே, பொருளாதாரத் துறையில் பெரும் முன்னேற்ற மடைந்துள்ள நாடு, சுவீடன். இரு உலகப் பெரும்போர்களிலும், சுவிட்சர்லந்தைப்போலச் சுவீடனும் நடுநிலைமை வகித்தது.

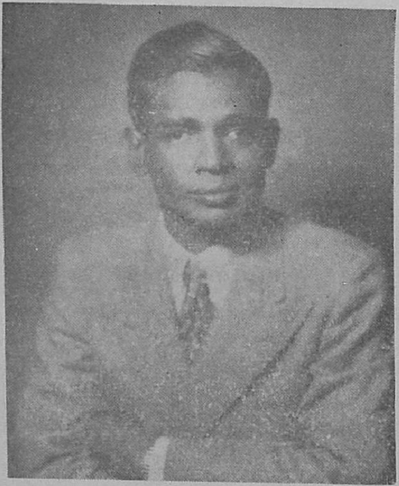

முதாலாளித்துவம் அபேதவாதம் ஆகிய இரண்டுக்கும் நடு வழியான ஒரு பொருளாதார அமைப்பும் சுவீடனிடம் பொருந்தியுள்ளது. 'கள்ள வாணிகம்' (Black Market) என்பதே இல்லாத நாடு உலகில் ஒன்று இருக்கிறது என்றால், அதுதான் சுவீடன். இக்காரணங்களால், சுவீடனைப்பற்றி அறிந்து கொள்வது இன்றியமையாதது.

விஸ்தீர்ணமும் ஜனத்தொகையும்: சென்னை மாகாணமும் சுவீடனும் நிலப்பரப்பில் அநேகமாகச் சமமானவை. ஆனால் சுவீடனில் பாதிப்பிரதேசம் காடுகள் நிரம்பியது. மேலும் ஒரு லக்ஷம் ஏரிகளும், பல மலைகளும், ஏராளமான

ஆறுகளும் உள்ளன. சுவீடனின் ஜனத்தொகை 70 லக்ஷம் தான். அதாவது, வைசூர் சமஸ்தானத்தைவிடக் குறைவானது. சுவீடனில் ஒவ்வொரு 11 பெண்கட்கும் 10 ஆண்கள் வீதந்தான் இருக்கின்றனராம்!

மூன்று குழந்தைகள் உடையவர் பெரிய குடும்பத்தாரெனச் சுவீடனில் கருதப்படுகின்றனர். ஏனெனில், ஒவ்வொரு 100 குடும்பங்களிலும், 83 குடும்பத்தார் ஒரு குழந்தை உடையவராகவும், 12 குடும்பத்தார் இரண்டு குழந்தைகள் உடையவர்களாகவும், ஐந்து குடும்பத்தார்கள் மட்டுமே மூன்று குழந்தைகள் உடையவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள்.

சரித்திரம்: பல நூற்றாண்டுகள் பெரிய வல்லரசாக விளங்கியதும் கி. பி. 862 முதல் 500 ஆண்டுகள்வரை ரஷ்யாவில் அரசு செலுத்தியதும் ஆகிய சுவீடன் இப்போது ஆதிக்க அரசியலிலிருந்து விலகி நிற்கிறது. ஏகாதிபத்தியங்களே உலக யுத்தங்கட்குக் காரணம் என்பதை சுவீடன் நாட்டவர் உணர்ந்திருப்பதே இதற்கு மூல காரணம். கி. பி. 1800 முதல் பிறநாட்டு விவகாரங்களில் சுவீடன் தலையிட்டதில்லை. ரஷ்யா, ஜெர்மனி ஆகிய இரு பெரு நாடுகட்கு அருகிலிருந்தும், யுத்தத் தீ தன்னைப் பற்றாதபடி இந்நாடு தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இதன் பயனாகச் சுவீடனில் சமாதானமும் சுபிட்சமும் நிலவின. இவைதான் இந்நாட்டின் பொருளாதாரச் செழிப்புக்கு அடிப்படை.

விஞ்ஞான முன்னேற்றம்

தீப்பெட்டி, டைனமைட், ஐஸ் பெட்டி, சிக்கலைக் குறைக்கும் ரவைகள் (Ball bearings) டெலிபோன், டிசல் எஞ்சின், கிரசின் ஸ்டவ் ஆகிய கருவிகள் அனைத்தும் சுவீடன் நாட்டினராலேயே முதன் முதலிற் கண்டு பிடிக்கப்பட்டன. இவற்றிலிருந்து சுவீடனில் விஞ்ஞானம் அடைந்திருக்கும் முன்னேற்றத்தை ஒருவாறு அறிந்துகொள்ளலாம்.

கூட்டுறவு

கூட்டுறவு இயக்கம் உலகில் பரவியதற்கு, சுவீடனில் இவ்வியக்கம் வெற்றி பெற்றமையே காரணம். பல பெரிய தொழிற்சாலைகள் சுவீடனில் கூட்டுறவு முறையில் நடைபெறுகின்றன.

சில்லறை வியாபாரத்திற் பெரும் பகுதி இந்த ஸ்தாபனத்தாரிடமே இருக்கிறது. கள்ள வாணிகம் இங்கு இல்லை எனின், இவற்றின் நிருவாகத் திறமையைப்பற்றிக் கூறவும் வேண்டுமோ?

தொழில்கள்

சிமிண்டு, இரும்பு, மரச்சாமான்கள், செயற்கை வீடுகள் ஆகிய இவற்றைச் செய்யும் தொழிற்சாலைகள், நெசவு ஆலைகள், சுரங்கங்கள், பல வகை யந்திரங்கள் உற்பத்தி செய்யும் சாலைகள் போன்ற எத்துணையோ வகைத் தொழில்கள் இந்த நாட்டில் இருந்த போதிலும், முக்கியமானவை—காகிதத் தொழிற்சாலைகளும் கண்ணாடித் தொழிற்சாலைகளுமே.

காகிதத்தால் சுவீடிஷ்காரர்கள் செய்யாதது ஒன்றுமே இல்லை. காகிதப் போர்வை கூடச் செய்கிறார்கள்! கரன்ஸி நோட்டு என்ற காகித நாணயத்தை உலகுக்கு வழங்கியவர்களும் சுவீடிஷ்காரர்களே ஆவர்.

பொருளாதாரச் செழிப்பு

சுவீடனின் நாணயமாகிய குரோணர் (1 குரோணர் = 14 அணா) டாலருடன் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. (நமது நாட்டு நாணயமாகிய ரூபாய் இங்கிலீஸ் ஸ்டர்லிங்குடன் இணைக்கப்பட்டிருப்பது போல.) டாலர் கிராக்கியான நாணயமாயிருப்பதால், சுவீடனில் நாணயமும் மிக வலுவான நிலையில் உளது.

சுவீடிஷ்காரர்கள் பொதுவாகப் பணம் படைத்தவர்கள். அண்டை நாடுகளில் உள்ள சொத்துக்களிலும் தொழில்களிலும் பெரும் பகுதி இவர்கட்குச் சொந்தமானவையே.

வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் என்பதே சுவீடனில் கிடையாது. மக்களிற் பாதித் தொகையினர் பணப்பாதுகாப்பு நிதிகளிற் கணக்குகள் வைத்திருக்கின்றனராம். கீழ்க்கண்ட புள்ளி விவரங்களிலிருந்து, சுவீடனின் செழிப்பை மேலும் ஊகிக்கலாம் :—

ரேடியோ நிலையங்கள்	... 33
ரேடியோ கருவிகள்	... 20 லட்சம்
சினிமாக் கொட்டகைகள்	... 2242
டெலிபோன்கள்	... 13 லட்சம்
ஆகாய விமான நிலையங்கள்	... 30

மோட்டார் கார்கள்	... 2 லட்சம்
ரயில் பாதையின் நீளம்	... 10,400 மைல்கள்
தினசரிப் பத்திரிகைகள்	... 230

கல்வி

எட்டு வருஷ இலவசக் கட்டாயக் கல்வி முறை சுவீடனில் அமலில் இருக்கிறது. அவ்விதம் கற்க இயலாதவர்கள் ஏழு வருஷங்கள் கற்றபின்பு, வாரம் இரு நாட்கள் வீதம் மேலும் இரு ஆண்டுகள் கல்வி கற்கவேண்டும். எல்லா மாணவர்கட்கும் காலை ஆகாரமும், ஏழை மாணவர்கட்கு உணவும் உடையும் அரசியலாரால் இனமாகக் கொடுக்கப் படுகின்றன. ஓராண்டில் 360 மைல்கள் இலவச உல்லாசப் பிரயாணமும் மாணவர்கட்கு உண்டு! கல்லூரிகள், நேர்த்தியான கண்ணைக் கவரும் கட்டிடங்களில் அமைந்துள. உயர்தரக் கல்லூரிகளில், தாய் மொழி தவிர, ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு, ஜெர்மனி, ஸ்பானிஷ், போர்ச்சுகீஸ் ஆகியவற்றில் இரண்டு மொழிகள் கட்டாய பாடமாக இருக்கின்றன. ஸ்டாக்ஹோம் சர்வகலாசாலையில் சமஸ்கிருதமும் கற்பிக்கப்படுகின்றது. வியாபாரம் பற்றிய கல்வி சுவீடனில் சிறந்துள்ளது. பல ஜெர்மன் பேரறிஞர்கள் இப்போது சுவீடன் சர்வகலாசாலைகளிற் பணியாற்றுகின்றனர். எல்லா மாணவர்கட்கும் 9 மாதம் ராணுவப் பயிற்சி உண்டு.

சுகாதாரமும் வைத்தியசாலைகளும்

சுவீடனில் பொதுச் சுகாதாரம் மிகத் திருப்தியான முறையில் இருக்கிறது. சுவீடன் மக்கள் உயரமானவர்கள்; நல்ல உடலமைப்பு உடையவர்கள். அவர்களுடைய சராசரி வயது 70. (நம் நாட்டில் 27) இந்நாட்டவர் நம் தேசத்திலும் பல நகரங்களில் கண் வைத்தியசாலைகளையும் பிற வைத்தியசாலைகளையும் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றனர். உலகிலேயே மிகச் சிறந்த டாக்டர்களும், ஆஸ்பத்திரிகளும் சிகிச்சைக் கருவிகளும் சுவீடனில் உண்டு. விமானப் படையெடுப்பு ஏற்பட்டால் அப்போது நோயாளிகளைக் காப்பாற்றுவதற்காக மலைகளுக்குள் தங்குமிடங்கள் (Shelters) கட்டி, அம் மலைகளின்மீது ஆஸ்பத்திரிகள் அமைத்திருக்கின்றனர். ஆபத்துக்காலத்தில், 'லிப்ட்' என்ற கருவி மூலம்

நோயாளிகள் உடனே அவ்விடங்களுக்குக் கொண்டு போகப் படுவார்கள்.

சுவீடிஷ் அரசியலார் தங்களுடைய வைத்தியசாலைகளில் ஒரு நோயாளிக்குத் தினசரி ரூ. 18 வீதம் செலவிட்டபோதிலும், 4 ரூபாய் மட்டுமே அவனிடமிருந்து வசூலித்து, மீதச்செலவைத் தாங்களே ஏற்றுக்கொள்ளுகின்றனர்.

இருப்புப்பாதைகள்

அமெரிக்க இருப்புப்பாதைகளுக்கு அடுத்தபடியாக, உலகிற் சிறந்தவை சுவீடனில் உள்ளவையே. மிக அழகிய மின்சார ரயிலொன்றில் 5 மணி நேரத்தில், கோத்தன்பார்க்கிலிருந்து 300 மைல் தூரத்திலுள்ள ஸ்டாக்ஹோமுக்கு நான் ஒரு முறை சென்ற அனுபவம் என் மனத்தை விட்டு என்றும் அகலாது.

சுவீடனில் பகற் பிரயாணத்துக்கும் இராப் பிரயாணத் துக்கும் தனித்தனி ரயில் வண்டிகள் உண்டு. இரவில் ஓடும் ரயில்களில் எல்லா வகுப்புப் பிரயாணிகட்கும் தூங்கும் வசதி தரப்படுகிறது.

எல்லா ரயில்களிலும், புகை பிடிப்பவர்க்கும் பிடியாத வர்க்கும் தனித்தனி வண்டிகள் உண்டு. ஓடும் ரயிலிலேயே பிரயாணிகள் ஒரு கோடியிலிருந்து மற்றொரு கோடிக்கு நடந்து செல்வதற்குத் தக்கபடி வழி விடப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த நடை பாதைகளிலுள்ள, தானே மடக்கிக்கொள்ளும் நாற்காலிகளில் உட்கார்ந்துகொண்டு, பிரயாணிகள் இயற்கைக் காட்சிகளைக் கண்டு களிக்கலாம். இன்றியமையாப் பொருள்கள் பலவற்றை வணிகர் ரயிலிலேயே விற்கின்றனர். குப்பையைப் போடு வதற்குத் தொட்டிகளும் ரயிலில் வைக்கப்பட்டுள்ளன; குடி தண்ணீர்க் குழாய்களும், காகிதத்தாலான குவளைகளும், கைக் குட்டைகளும் ரயில்களில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. வேகமாகச் செல்லும் ரயில்களில், ‘டைனிங்கார்’ என்னும் சாப்பாட்டு விடுதி களும் உண்டு. மேல்வகுப்புப் பிரயாணிகட்கு, ரயில்வேப் படமும் தினசரிப் பத்திரிகையும் இலவசமாய்க் கிடைக்கும். நம் நாட்டில் பஸ்களில் இருப்பது போன்று, சுவீடன் ரயில்களில் கண்டக்டர் இருக்கிறார். இவர் குறிப்பிட்ட ரயில் அடுத்தாற் போல் எந்த இடத்தில் நிற்கும் என்பதை ஒலி பரப்பும் கருவி மூலம் அறிவித்துக் கொண்டேயிருப்பார்.

அரசியலமைப்பு

நம் நாட்டைப் போலவே, (ஆனால், ஒரு முடியரசின்கீழ்) கட்சி முறையில் ஜனநாயக ஆட்சி சுவீடனில் நடைபெறுகிறது. சுவீடிஷ் மக்களுக்கு அரசியல் விஷயங்களில் அதிக அக்கரை இல்லை. ஆயினும், மன்னரிடத்தில் மக்கள் மிகவும் பற்றுள்ள வராக இருக்கின்றார்கள்.

சீதோஷ்ண நிலை

சுவீடனில் மழை அபரிமிதமாகவே பெய்கின்றது. மழை போதுமான அளவு பெய்யாவிட்டால், அக்காலங்களில், விவசாய வேலைகட்குப் போதிய மின்சாரம் கிடைப்பதற்காக மின் சாரத்தைப் பங்கிடு செய்கின்றனர்.

சுவீடன்தான் உலகிலேயே மிகவும் வடக்கேயுள்ள நாடு. ஆகையால், இங்குள்ள காலநிலையே மிக விசித்திரமானது. மே மாதம் தொடங்கி மூன்று மாதங்கள் இளவேனிற்காலம். இக்காலத்தில் சுவீடனில் சூரியன், அல்லும் பகலும் பிரகாசிக் கின்றது. அதாவது மே மாதத்தில் உதயமாகும் சூரியன் ஜூலை மாதத்தில்தான் அஸ்தமிக்கிறது. இதனால் இந்த நாட்டுக்கு "நள்ளிரவுச் சூரியன் நாடு" என்ற பெயர் வழங்குகின்றது.

நவம்பர், டிசம்பர் மாதங்களில் மூடுபனிக்காலம். அப் போது உறைந்தபனிக்கட்டியில் ஓடி விளையாடுவது இந்நாட்ட வருக்கு மிகவும் இன்பம் தருவதாகும்.

மக்களின் குணங்கள்

சுவீடிஷ் மக்கள் மிகவும் சுறுசுறுப்பானவர்கள். எவ் வேலையையும் முகமலர்ச்சியோடும் திறமையோடும் செய்யும் இயல்புடையவர்கள். தமிழ் மக்களைப்போலவே சுவீடிஷ் மக்களும் நகைச்சுவை நிரம்பியவர்கள். இவர்களுடைய தேசீய விளையாட்டு, கால் பந்தாட்டம். தேசீய உணவு, மீன். அடுத்த படியாக இவர்கட்குக் காப்பியில்—பால் சேர்க்காத கறுப்பு நிறக் காப்பியில்—மோகம் அதிகம். இந்தியக் காப்பி உலகெங்கும் புகழ் பெற்றதாகையால் சில சுவீடிஷ் பெண்கள் காப்பி தயா ரிப்பது பற்றி என்னை வினவினர். சாமர்த்தியமாக ஏதோ சொல்லி மழுப்பிவிட்டேன்.

தந்தை பிரபலமாயிருந்தால், மகன் தன் பெயரை விட்டு விட்டு அவர் பெயருக்குப் பின்னால் "மகன்" என்ற வார்த்தையைச் சேர்த்துக் கொள்ளுவது சுவீடிஷ் மக்களின் பண்பாடு.

பொதுவாகச் சுவீடிஷ்காரர்கள் கணக்கில் வல்லுநரல்லர். இதனால்தான் தசாம்ச முறையிலேயே நீட்டல், முகத்தல், நிறுத்தல் அளவுகள், நாணயம் இவற்றை சுவீடிஷ்காரர்கள் அமைத்துக்கொண்டனர் போலும்! மிகச்சிறிய கூட்டல் கழித்தல் கணக்குகட்குக்கூட அவர் எந்திர உதவியை நாடு கின்றனர்.

நகரங்கள்

சுவீடனில் தலைநகராகிய ஸ்டாக்ஹோம் உலகின் மிக அழகிய நகரங்களில் ஒன்று. சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்றது. பதின்மூன்று ஏரிகள், பல மலைகள்—இவற்றிற்கிடையே அமைந்துள்ள இந்நகரின் பெருமையை "ஸ்டாக்ஹோம் நகரை இரவில்

ஸ்டாக்ஹோம் நகரின் ஒரு காட்சி

பார்த்துவிட்டு இறந்து போ" என்ற பழமொழியிலிருந்து அறியலாம். திறந்த வெளியில் மிருகக்காட்சிசாலை இருப்பது உலகிலேயே இந்நகரில் மட்டுந்தான். இந்நகரிற் பல கட்டிடங்களில் பத்தாவது மாடியில், குழந்தைகள் விளையாடுவதற்காகத் தோட்டங்கள் இருக்கின்றன. இங்குள்ள டவுன்ஹால் என்னும் மண்டபம் சுவீடனின் சிற்பக்கலைக்கு எடுத்துக்

காட்டாகும். உலக சமாதானத்துக்கு உழைத்தவர்கட்கும் பிற மேதாவிகட்கும் நோபல் பரிசுகள் ஏற்படுத்திய சுவீடிஷ்காரரான ஆல்ப்ரட் நோபல் என்பவர் நினைவு நிலயமாக ஒரு பெரிய நூல்நிலையம் ஸ்டாக்ஹோம் நகரில் உளது. சுவீடனின் இதர முக்கிய நகரங்கள்—கோதன்பர்க்கும், மால்மோவும்.

முடிவு

சுவீடன் கடந்த நூறு ஆண்டுகளில்தான் இந்த மகோன்னத நிலையை அடைந்திருக்கிறது. இதற்குக் காரணமாயுள்ளவர்கள் கைதேர்ந்த தொழிலாளிகளும், சிறந்த பொறியியல் வல்லார்களும், பிரசித்தி பெற்ற விஞ்ஞானிகளும், திறமையான நிர்வாகிகளுமாவர். மேலும், மிக மலிவான மின்சார வசதியும், தொழிலாளரிடையே அமைதியும் இங்கே காணப்படுகின்றன. நம் நாட்டுக்கும் இவை அனைத்தும் வேண்டும். இவை இருந்தால், இந்தியாவும் இந்த வையத்து நாட்டிலெல்லாம் உயர்வுற்று, வறுமை நீங்கி வாழலாம்.

பயிற்சி

1. சின்னஞ்சிறு, விஞ்ஞானம், முன்னேற்றம், அரசியல் :—பிரித்துக் காட்டுக.

2. ஆதிக்கம், மூலகாரணம், கூறவும் வேண்டுமோ, பணியாற்று :—இவற்றை நும் சொந்த வாக்கியங்களில் அமைக்க.

வினாக்கள்

1. ஐரோப்பியர் நாடுகளுக்குள் சுவீடனுக்குரிய தனிச் சிறப்பு யாது?

2. சுவீடன் நாட்டின் சரித்திரம், பொருளாதாரம், கல்வி, இருப்புப் பாதை, மக்களின் குணங்கள் இவற்றைப்பற்றிச் சிறு குறிப்புக்கள் வரைக.

கட்டுரையாக்கம்

“ சுவீடன் நாடு ” என்பது பொருளாக ஒன்றரைப் பக்க அளவில் ஒரு கட்டுரை வரைக.

14. இலக்கிய விமர்சனம்

அ. சீனிவாசராகவன், எம். ஏ.,

பழைய கதை. உங்களுக்குத் தெரிந்ததுதான். "நெற்றிக்கண்ணைத் திறந்தாலும் குற்றம் குற்றமே" என்று தமிழ்ப் புலவன் நக்கீரன் சிவபெருமானிடம் பேசிய ரசமான கதை. இன்றும் நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் புலமையின் அஞ்சாத உறுதிக்கு எடுத்துக்காட்டாக நக்கீரன் நிற்கிறான்.

தமிழன் இன்றும் நக்கீரனைப் பாராட்டுவதில் வியப்பொன்றுமில்லை. குற்றத்தைச் சொன்னால் நெற்றிக் கண்ணைத் திறக்கும் சிவபெருமான்கள் இந்தக் காலத்திலும் நம்மிடையே வாழ்கிறார்கள். தாம் கண்ட உண்மைக்கு உண்மையாயிருக்கும் நக்கீரர்களை மட்டும் அதிகமாகக் காணோம். இலக்கிய விமர்சனம் என்பது ஒரு கலை; இலக்கியம் எவ்வளவு முக்கியமானதோ அவ்வளவு முக்கியமானது இலக்கிய விமர்சனம்; இலக்கிய வளர்ச்சிக்கே இந்த விமர்சனம் இன்றியமையாத சாதனம்; உண்மையும் தீரமும் உறுதியும் படைத்த இலக்கிய விமர்சனம் தற்போது தமிழுக்குத் தேவை என்பதுதான் என்னுடைய கட்சி. ஆகவேதான் நக்கீரர்கள் வேண்டும் என்கிறேன்.

இதனால் கதையிலே தோன்றும் நக்கீரன் செய்யும் இலக்கிய விமர்சனம் சரியானது என்பது என் கருத்தன்று. அந்தக் கதை உண்மை நிகழ்ச்சிகளைச் சொல்லுகிறதோ, என்னவோ, கதையைக் கட்டியவன் மனத்தில்—அதாவது தமிழனுடைய மனத்தில் — ஒரு காலத்தில் நக்கீரன் கட்சி நியாயமானது, நக்கீரன் கையாண்ட விமர்சன முறை ஒழுங்கானது என்ற எண்ணம் இருந்திருக்க வேண்டும். இப்போதும் பல தமிழ் அறிஞர்களிடையே இந்த எண்ணம் இருந்துவருகிறது. நக்கீரன் கட்சி நியாயமானதா என்று முதலில் பார்ப்போம்.

கதைதான் உங்களுக்குத் தெரியுமே. தருமி என்ற ஏழைப் பார்ப்பான் ஒருவன் பாட்டொன்றோடு பாண்டியன் சபைக்கு வந்து சேர்ந்தான். பாட்டைப் பாடினான்.

" கொங்குதேர் வாழ்க்கை அஞ்சிறைத்தும்பி
காமம் செப்பாது கண்டது மொழிமோ"

என்று தொடங்குகிறது பாடல்.

'பூவின் வாசத்தை ஆராயும் வாழ்க்கை நடத்தும் தும்பி, அழகிய சிறகை உடையவனே, எனக்காக ஒருதலைப் பட்சமாக நான் விரும்பியதைக் கூருமல் நீ கண்டதைச் சொல்' என்று ஒருவன் கேட்கிருன். அப்படிக் கேட்பது யார்? என்ன நிலையிலே கேட்கிருன்? என்ன கேட்கிருன்? பாட்டைத் தொடர்ந்து பார்ப்போம்.

கொங்குதேர் வாழ்க்கை அஞ்சிறைத்தும்பி
காமம் செப்பாது கண்டது மொழிமோ
பயிலியது கெழீஇய நட்பின் மயிலியன்
செறிஎயிற் றரிவை கூந்தலின்
நறியவும் உளவோ நீ அறியும் பூவே''

பாட்டிலே பேசுபவன் ஒரு காதலன். தன் காதலி தன்ஞேடு பல காலம் பழகியதை எண்ணுகிருன். மயில் போன்ற அவள் சாயலை எண்ணுகிருன். அவளுடைய நெருங்கிய பல் வரிசையை எண்ணுகிருன். 'அட, தும்பி, எத்தனையோ பூக்களைப் பார்த்திருக்கிருயே! என் காதலியின் கூந்தலைவிட வாசனை பொருந்திய பூக்களை நீ கண்டதுண்டே, சொல்' என்று கேட்கிருன். காதலன் ஒருவனுடைய அன்பின் வேகம் பாட்டில் வடிவாகிறது. அருமையான பாட்டு என்று நீங்களும் நானும் நினைக்கிறேம்.

ஆனுல் நக்கீரன் சொன்னது தெரியுமல்லவா? 'கூந்தலுக்கு இயற்கை மணம் உண்டா?' என்று கேட்டுப் பாட்டைக் குறை கூறினுன், நக்கீரன். இதற்கு இறைவனுலும் சமாதானம் கூற முடியவில்லை என்ற சொல்லும்போது, நக்கீரன் எழுப்பிய தடை நியாயமானது என்ற கருத்து உதயமாகிறது. உண்மையில் இந்தக் கதையில் வரும் நக்கீரன் இலக்கியத்தின் இயல்பை உணரவில்லை. இலக்கியம் எதைப்பற்றி பேசிய போதிலும், உண்மையில் அது பேசுவது மனித அனுபவத்தைப் பற்றியே என்பதை இந்த நக்கீரன் எண்ணவில்லை. உலகத்திலே உள்ள காட்சிப் பொருள்களைப் பற்றியெல்லாம் இலக்கியம் பேசுகிறது. உண்மைதான். ஆனுல் எந்த முறையிலே, எந்த நோக்கோடு பேசுகிறது என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். காட்சிப் பொருளை காட்சிப் பொருளாக அன்று; கருத்தை எழுப்பிய கருவியாகவே இலக்கியம் பேசும். ஆகவே இலக்கியத்தில் காதலியின் கூந்தல்

மணமுடையதாகும்; இதுபோலவே தாமரை விளக்கந் தாங்கும், கொண்டல் முழவம் பரிமாறும்; மயில் பரத நாட்டியம் புரியும்; குவளை கண்விழித்து நோக்கும்; கவிஞன் கற்பனையில் உதித்த மருதம் என்ற அரசி கொலு வீற்றிருப்பாள். இலக்கிய உலகிலே சென்றால் இவை போன்ற அற்புதங்கள் எத்தனையோ அங்கே கண்ணில் தென்படும். உள்ளதை, அதாவது வெளியிலே உள்ள காட்சிப்பொருள்களை, புறநிகழ்ச்சிகளை அல்ல, அவற்றைக் காணும் உள்ளத்தில் எழும் பல்வேறு விதமான சிந்தனைகளை, உணர்ச்சிகளை, பாவனைகளையல்லவா இலக்கியம் சித்திரிக்கிறது?

இதை நம்முடைய கதையிலே தோன்றும் நக்கீரன் உணரவில்லை. இறையனாரும் உணரவில்லை. ஆனால் பழைய இலக்கண ஆசிரியர்கள் ஒருவாறு உணர்ந்திருந்தார்கள். அவர்களுடைய கொள்கைகளில் மூன்று அருமையான அம்சங்களிருப்பதைக் காணலாம். ஒன்று, இலக்கியம் கண்டதற்கு இலக்கணம் இயம்புவது; இரண்டாவது, பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் வழுவல; மூன்றாவது, நாடக வழக்கு: அதாவது, இலக்கியவழக்கு. புற நிகழ்ச்சிகளைப் பொறுத்த மட்டில் உலகியல் நடைமுறையினின்றும் மாறுபடுவது பொதுவாகத் தவறாகாது. இதற்கு ஆதாரமான பழைய சூத்திரங்களைச் சொல்ல நான் விரும்பவில்லை. உங்களுக்குத் தெரிந்ததை மறுபடியும் சொல்வானேன்?

ஆனால், பிற்காலத்தில் இலக்கியத்திற்கு உயிராதாரமான இந்தப் பரந்த கொள்கையைப் புறக்கணித்து விட்டோம். இலக்கிய மதிப்புரை என்றால் நக்கீரனைப்போல் குற்றங் காணுவது என்ற எண்ணம் எப்படியோ நம்மிடையே வேரூன்றி விட்டது. விமர்சகன் தடைகளை எழுப்புவதும் இலக்கிய கர்த்தா அதற்குச் சமாதானம் கூற முயல்வதுமான தடை விடை என்ற முறையானது சாதாரணமாய் வழக்கத்தில் இருந்து வந்தது. தடைகளெல்லாம் பழைய இலக்கண விதிகளை ஒட்டியே எழுந்தன. விடைகளும் அவ்வாறே. வண்டு மலரைச் சங்காக ஊதும் என்ற புகழேந்தியின் வர்ணனைக்கு எழுந்த தடை ஞாபகம் இருக்குமே? மலர் சங்கானால் வண்டு அதன் காம்பில் அல்லவா ஊதவேண்டும் என்ற தடைக்கு, வண்டு கள்ளை

உண்டு மயங்கி முன்பின் தெரியாமல் தவித்தது நியாயமே என்ற விடை பிறந்தது, சமத்காரமாகத்தான் இருக்கிறது. என்ருலும், இந்தத் தடை விடை முறை இலக்கியத்தின் இயல்பைப் பற்றிய அடிப்படையான ஆராய்ச்சியிலிருந்து தோன்ருமல் இலக்கண விதிகளைத் திருப்பித் திருப்பிப் பேசும் குறுகிய குற்றச் சாட்டு முறையாகிவிட்டது. இலக்கண விதிகளைப் பின் பற்றுவது தவறென்று நான் சொல்லவில்லை. அவையெல்லாம் பழைய இலக்கிய மரபை ஒட்டி எழுந்தவை. அவற்றை ஒரேயடியாகப் புறக்கணிப்பதால் இலக்கிய வளர்ச்சி தடைப்படுவதோடு பாஷையைக் கருவியாகப் பயன்படுத்தக்கூட இயலாமல் பாஷையின் அழுத்தமும் தெளிவும் மறைந்துவிடும். ஆனல் அநேகமாக நம்முடைய பழைய இலக்கண விதிகள் இலக்கியத்தின் கருவியான பாஷையைப் பற்றியவை. எழுத்து, சொல், அணி இவற்றைப்பற்றி நுட்பமாக நம்முடைய முன்னேர்கள் ஆராய்ந்தார்கள். இலக்கியத்திற்குப் பொருளிலக்கணம் காணவேண்டும் என்று அவர்கள் முற்பட்டார்கள்; கண்டார்கள். ஆனல் இலக்கியப் பொருளின் தன்மையை அடிப்படையான முறையில் மேல்நாட்டில் அரிஸ்டாடில் காலத்திலிருந்து இன்றுவரை ஆராய்ந்திருப்பதுபோல் நாம் ஆராயவில்லை. நூலுக்கு இலக்கணம் வகுத்தபோது, நூலின் அழகு, பத்து வகையிலே கிட்டும் என்று நன்னூலார் சொன்னர். அதுபோல குற்றமும் பத்து. உத்தி முப்பத்திரண்டு. இவை எல்லா நூலுக்கும் பொருந்தும். வான சாஸ்திரமோ, ரசாயனமோ நூலாக அமைந்தால், அந்த நூலிலும் சுருங்கச் சொல்லுதல், விளங்கவைத்தல், நவின்ருேர்க்கினிமை முதலியன அழகாகவும், குன்றக்கூறல், மிகைபடக் கூறல் முதலியன குற்றங்களாகவும், தொகுத்துச் சுட்டல், வகுத்துக் காட்டல் முதலியன உத்திகளாகவும் அமையக் கூடும். இவை இலக்கிய நூல்களுக்கு மட்டும் உரித்தான விதிகள் அல்ல. தேரையர் வைத்தியமும் கம்பராமாயணமும் நூல்கள்; ஆனல் ஒன்று வைத்தியம், அறிவியல் நூல்; இன்னென்று கவிதை, இலக்கிய நூல்.

ஒரு நூல் எப்போது இலக்கியமாகிறது என்ற ஆராய்ச்சியை நாம் விரிவாகச் செய்யாமலிருந்து விட்டோம். இலக்கிய வகைகளையும், உலா, பரணி, பெருங் காப்பியம், பிள்ளைத்தமிழ் என்று

நூலின் வெளிப்படையான சில அம்சங்களை வைத்துக்கொண்டு வகுத்தோம். ஆனால் இந்த வகைகளில் சேராத புதிய நூலொன்று தோன்றினால் அவைகளை மதிப்பிடுவதற்கு இலக்கியத் திற்கே பொதுவான இலக்கியத்துவம் ஒன்றை நாம் சிருஷ்டி செய்து கொள்ளவில்லை. பழைய இலக்கணங்களில், தொல்காப் பியத்தில், இறையனாரகப்பொருளில், நேற்று வந்த நன்னூலில், சில சூத்திரங்களில் இந்த இலக்கிய தத்துவம் பேசப்படுகிறது என்று நீங்கள் சொல்லலாம். சூத்திரங்கள் இருந்தால் அவற்றை இன்று அடிப்படையாகவோ புறப்படும் இடமாகவோ கொண்டு, விரிவாக இலக்கிய தத்துவத்தை விசாரணை செய்யவேண்டும் என்று நான் சொல்லுகிறேன்.

இலக்கியவிசாரணை செய்யாமலா நம்முடைய சாத்து கவிகள் தோன்றியிருக்கின்றன? நம்முடைய உரையாசிரியர்களை விட நுட்பமான நூலை ஆராய்ந்தவர்கள் உண்டா என்று கேட் பீர்கள். சாத்து கவிகள் கேவலம் உபசார வார்த்தைகளாக இல்லாதபோது கூட, ஒரு நூலின் பெருமையைப் பொதுப்படக் கூறுவனவே அல்லாமல், அவற்றை இலக்கிய விமர்சனமாகக் கொள்ளமுடியாது. நம்மாழ்வாருடைய பெருமையில் ஈடுபட்ட ஒருவர்,

> "ஈதோ திருநகரி! ஈதோ பொருநை!
> ஈதோ பரமபதத் தெல்லை—ஈதோதான்
> வேதம் பகர்ந்திட்ட மெய்ப் பொருளின் உட்பொருளை
> ஓதும் சடகோபன் ஊர்........."

என்று பாடினர். இந்தப் பாட்டு இலக்கிய விமர்சனமா? இதி லிருந்து இதைப் பாடியவர் நம்மாழ்வாருடைய பாட்டில் எவ் வளவு ஈடுபட்டார் என்பது தெளிவாகிறது. ஆனால் திருவாய் மொழியின் இயல்பைப் பற்றியோ அது எவ்வாறு சிறந்த இலக் கியமாகிறது என்பதைப் பற்றியோ இந்தப் பாட்டிலிருந்து ஒன்றும் தெரிந்துகொள்ள முடியாது. ஆனால் துரதிர்ஷ்ட வசமாக நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் இலக்கியம் ஒன்றைப்பற்றிப் பெருமையாகவோ குறைவாகவோ அழுத்தமாகப் பேசிவிட்டால் அதுவே விமர்சனம் என்ற எண்ணத்துடன் சிலர் எழுதி வருகிறார்கள். 'ஓகோகோ, இதுவே பாட்டு' என்று பேசுவதும், 'சீ சீ, இதுவும் பாட்டா' என்பதும் சாதாரணமாக நாம் கேட்

கலாம். இவ்வாறு பேசுகிறவர்கள் தங்கள் அனுபவத்தை உண்மையாகவே வெளியிடலாம். அதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனல், அவர்கள் அனுபவம் மற்றெல்லாராலும் ஒப்புக்கொள்ளக் கூடியது என்பதற்கு, அந்த அனுபவத்தை ஆராய்ந்து, அது எவ்வாறு ஏற்பட்டது என்பதைத் தெளிந்து, ஸஹ்ருதயன் உள்ளத்தில் இந்த அனுபவந்தான் ஏற்படும் என்பதற்கு அவர்கள் இலக்கிய தத்துவ உணர்வோடு, தர்க்க ரீதியாக மற்ற இலக்கியங்களோடு தாங்கள் விமர்சனம் செய்யும் இலக்கியத்தையும் ஒப்பிட்டுக் காரணம் காட்ட வேண்டும்.

இந்தக் கோஷ்டியார் தத்துவ விசாரத்தோடு பழைய உரையாசிரியர்களையும் ஒப்புக்கொள்வதில்லை. சொல்லின் பொருளையும் யாப்பையும் அணிகளையும் பற்றிப் பேசிக்கொண்டு உரையாசிரியர்கள் பாட்டை மறந்து விடுகிறுர்கள், மறைத்தும் விடுகிறுர்கள் என்பதே இவர்கள் விடுக்கும் குற்றச்சாட்டு. ஓரளவுக்கு இது உண்மையே. உரையாசிரியர்கள் பலர் இலக்கியத்திற்குக் கருவியாக அமையும் பாஷையோடு நின்று விடுகிறுர்கள்.

'காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ' என்ற அடியிலே 'மோ' என்பது முன்னிலை அசை என்பார்கள்; பேசாத 'தும்பி' பேசக்கூடியதாகக் கருதப்படுவதற்குப் பழைய தொல்காப்பிய விதியான 'சொல்லாமரபி னவற்ருெடு கெழீஇச் செய்யா மரபிற்ருெழிற் படுத்தடக்கியும்' என்பது இடம் தருகிறது என்பார்கள். தும்பியென்றது முன்னிலையாக்கல், கண்டதும் மொழிமோ என்றது சொல்வழிப் படுத்தல், கூந்தலின் நறியவுமுளவோ என்றது நன்னய முரைத்தல் என்றெல்லாம் பேசுவார்கள்; பாட்டின் அருமையை, அது எவ்வாறு கவிதையாகிறது என்பதை மறந்து விடுவார்கள். உரையாசிரியர்கள் செய்த தொண்டு அருமையானது. சொல்லையும் அணியையும் வேறு இலக்கியக் கருவிகளையும் துல்லியமாக ஆராய்ந்திருக்கிறுர்கள். ஆனல் இது போதாது. இதற்குமேல் தத்துவ ரீதியில் இலக்கியத்தைப்பற்றி அவர்கள் பேசவில்லை, இலக்கிய விசாரத்தை வெளிப்படையாக விரிவாக அவர்கள் செய்யவில்லை என்பதே என் நினைவு.

இலக்கியம் என்பது ஒரு கலை. அதன் கருவியான மொழியைப் பற்றிய நுட்பமான ஆராய்ச்சி நம்மிடம் உள்ளது.

ஆனல் கலையின் பண்பைப் பற்றிய ஆராய்ச்சியை நாம் செய்ய வேண்டும். அதை அடிப்படையாகக் கொண்டே இலக்கிய விமர்சனம் தோன்றும். இதைத் தத்துவ ரீதியான இலக்கிய விமர்சனம் என்று சொல்லலாம். ஆனல் இலக்கியம் என்பது வளர்ந்து வரும்போது அதற்கு முன்னிருந்த பழைய இலக்கியத்தோடு தொடர்பில்லாமல் வளருவதில்லை. கம்பன் விருத்தப் பாவைக் கையாண்டான் என்ருல், அதற்குச் சீவக சிந்தாமணி ஆசிரியன் வழிகாட்டியாக இருந்தான் என்பதை மறக்கலாகாது. இந்த வகையிலே நம் நாட்டின் இலக்கியத்தைத் தொடர்ந்து வளர்ந்து வந்த ஒரு ஜீவனைக் கருதி, ஒரு காலத்து இலக்கியத்திற்கும் இன்னெரு காலத்து இலக்கியத்திற்கும் உள்ள தொடர்பையும், ஏன் அந்த அந்தக் காலத்தில் புதியவகைகள் புதிய முறைகள் தோன்றின என்பதைப் பற்றியும் ஆராய்வது இலக்கிய விமர்சனத்தில் ஒரு பகுதி. இதை சரித்திர ரீதியான இலக்கிய விமர்சனம் என்று கருதலாம். இலக்கியம் ஆகாயத்தில் முளைப்பதல்ல. ஒரு சமுதாயத்தில் வாழ்ந்த ஒருவனுடைய அனுபவமே இலக்கியமாகிறது. ஆகவே அவன் எந்த சமுதாயத்தில் வாழ்ந்தான்? அவனுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் இருந்த உறவு என்ன? அவனுடைய வாழ்க்கைச் சரிதம் அவனுடைய இயல்பைப் பற்றி என்ன தெரிவிக்கிறது என்பதெல்லாம் ஆராய்ந்து அவனுடைய இலக்கியத்தின் தன்மையை உணர இந்த அறிவைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதும் இலக்கிய விமர்சனத்தில் ஒரு முறை. இதை வாழ்க்கைச் சரித ரீதியில் அமைந்த இலக்கிய விமர்சனம் என்று கொள்ளலாம். இவை தவிர, ஒரு புலவனுக்கும் இன்னெருவனுக்கும் இலக்கியப் பண்பைப் பொறுத்தமட்டில் என்ன என்ன ஒற்றுமை என்ன என்ன வேறுபாடு உள்ளது, இளங்கோவடிகள் குரலுக்கும் கம்பன் குரலுக்கும் உள்ள வேற்றுமையென்ன என்று தனிப் புலவர்களுடைய பண்பை ஆராய்வதும் இலக்கிய விமர்சனத்தின் வேலை. இதை ஒப்புமை ரீதியான இலக்கிய விமர்சனம் என்று சொல்லலாம். இவ்விமர்சன வகைகள் ஒவ்வொன்றிற்கும் தனி முறைகள் உண்டு. அடிப்படையான விதிகள் உண்டு.

ஆனல் இலக்கிய விமர்சனம் எந்த வகையானதாக இருந்த போதிலும் ஒரே நோக்கத்தைக் கொண்டுதான் வழங்க

வேண்டும். இலக்கியத்தின் பெருமையை உணருவதற்கும் அனுபவிப்பதற்கும் விமர்சனம் வழிகாட்ட வேண்டும். விமர்சகன் இலக்கணத் தராசைக் கையிலேந்தி இலக்கியத்தை நிறுக்கும் நக்கீரனல்லன்; இலக்கியத்திற்கு ஓயாமல் பொருள் விளக்கமும் இலக்கணக் குறிப்பும் தரும் உரையாசிரியனல்லன். 'ஓகோ....' என்று களித்து 'சீ சீ' என்று ஒதுக்கும் குழந்தையுமல்லன். பிரபஞ்சத்தைக் கண்டு தன் மனத்திலெழும் அனுபவத்தைச் சொல்லில் தேக்குவது இலக்கியமானல், இலக்கிய விமர்சனம் அந்த இலக்கியத்தில் உள்ள அனுபவத்தைத் தெளிவாக்கி, அது எவ்வாறு சொல்லில் தேங்குகிறது என்பதைக் காட்டி, இந்த அனுபவம் சொல்லில் தேங்கும்போது ஏன், எவ்வாறு கலையாகிறது என்பதைத் தத்துவ ரீதியில் ஆராய்ந்து, கலானுபவத்தின் எல்லையிலமான ஆனந்தத்திற்கு அழைத்துச் செல்வதே. இதனல் மொழி வளரும்; இலக்கியம் வளரும்; தத்துவ விசாரம் ஏற்படும்; கலானுபவம் சித்திக்கும்; ஸஹ்ருதயம், அதாவது கலைஞனோடு ஒன்றி நின்று அவன் பெற்ற ஆனந்தத்தைப் பெறும் அபூர்வ சக்தி, தானகவே நம்மை வந்தடையும்.

குறிப்புரை

எடுத்துக்காட்டு - உதாரணம். கொங்கு - பூந்தாது. தேர் - ஆராயும். காமஞ் செப்பாது - என்னிடங்கொண்ட விருப்பத்தாற் சொல்லாமல். பயலியது கெழீஇய நட்பு - நெருங்கிப் பழகிய நட்பு. மயில் இயல் - மயில்போன்ற சாயல். செறி எயிறு - நெருங்கிய பல் வரிசை. அரிவை - பெண். வாசம் - வாசனை. வடிவாகிறது - உருவம் பெறுகிறது. விமர்சகன் - மதிப்பிடுபவன். திருநகரி - ஆழ்வார் திருநகரி. பொருனை - தாமிர வருணி. சொல்லா மரபின் அவற்ருெடு - பேசுந் தன்மையில்லாதவைகளோடு. ரீதி - போக்கு, முறை.

பயிற்சி

1. பொருள் கூறுக: கொங்கு, எயிறு, அரிவை, பொருனை, ரீதி.
2. கலானுபவம், தத்துவரீதி, எடுத்துக்காட்டு, புறக்கணித்து: நுமது சொந்த வாக்கியங்களில் அமைக்கவும்.

வினக்கள்

1. தமிழ் வளர்ச்சிக்கு எத்தகைய விமர்சனம் வேண்டப்படுவது?
2. தருமி கொண்டுவந்த செய்யுளின் கருத்து யாது?
3. நக்கீரர் காட்டிய குற்றம் என்ன?
4. "காட்சிப் பொருளைக் காட்சிப் பொருளாக அன்று, கருத்தை எழுப்பிய கருவியாகவே இலக்கியம் பேசும்"—உதாரணம் தந்து விளக்குக.
5. பழைய இலக்கண ஆசிரியர்களுடைய கொள்கைகளின் அருமையான அம்சங்கள் மூன்று யாவை?

6. பிற்காலத்தார் இலக்கிய விமர்சனத்தை எவ்வாறு கருதத் தலைப் பட்டார்கள்?

7. உரையாசிரியர்கள் செய்த அருமையான தொண்டு யாது? ஆனால், அவர்கள் செய்யாது விடுத்தவை எவை?

8. சரித்திர ரீதியான விமர்சனம், வாழ்க்கைச் சரித ரீதியிலமைந்த விமர்சனம், ஒப்புமைரீதியான விமர்சனம்—குறிப்பு வரைக.

9. விமர்சனத்தின் நோக்கம் எத்தகையதாக இருக்க வேண்டும்?

கட்டுரையாக்கம்

"இலக்கிய விமர்சனம்" என்பது பற்றி ஒன்றரைப் பக்க அளவில் கட்டுரை வரைக.

15. சங்ககால வள்ளல்கள்

கரந்தைக் கவியரசு ரா. வேங்கடாசலம் பிள்ளை

காட்சி 1

உறுப்பினர்கள் :— ஔவையார் ; அதியமான் ; கருணாகரர் ; வீரவேள்மா ; பிறைசூடி ; காவலன் ; நங்கை — இயல்மொழி ; செல்வி—அருண்மொழி ; தேவி—தேமொழி ;

இடம் :—அதியர் கோவின் அரசப்பெருமன்றம் :

பொழுது :—முற்பகல்.

(திருக்கோவலூர் மலையமான் தோல்வியும் அதியற்குத் திரு மகன்தோற்றமும்.)

ஔவையார் :—வென்றி நலந்தோன்ற வீற்றிருக்கும் கோவே! நினது சினம் அடங்குக. நின் படைப்பெருமக்கள் ஈண்டு, மலையமானை யொட்டி வாகை சூடிய நினது வெற்றியைப் போற்ற, விழைந்து நிற்கின்றனர். திருமுடிக்காரி போரி லாற்றாது புறங்காட்டி யோடியும் ஏனோ உனக்கு இன்னும் அவன்பால் சினந்தணிந்திலது! நின் பகை யொழிந்தது ; நீ வீரவாகை சூடினாய் ; நின்னை எதிர்ப்பவர் இக்கானிலத் தும் இலர் ; ஆதலால், அதிய, நினது நெஞ்சம் அமைதி யுறுவதாக.

அதியமான் : —அன்னாய்! தாங்கள் அம்மலையனை நன்கு அறியாதவர்கள் போலும்! அவன் நெஞ்சம் என்றும் வஞ்சகத்தாலாயது. புறங்காட்டி இன்று ஓடிய அவன், நாளை ஒரு படையுடன் நம்முன் நிற்பினும் நிற்பன். அவன்றன் திருமுடி, என் சினத்தீ அவியுமாறு இம்மண் மீது உருண்டோடாமற் போயினும், அவனை யான் சிறை

செய்து தலையிடாது தவிர்ந்தமையே என்னை வருத்து கின்றது. என் செய்வது? அவனன்றி நம்மாலாவது என்?

கருணாகரர்:—எம்பெரும! நம் யானைகள் பகைவர்களது எதிர்ப்பு ஒழியுமாறு போர்முனையில் பொருதமையால் அவற்றின் கொம்பு நுனிகள் தேய்ந்து குறுகின. அவை செல்வதைக் கண்ட நம் பகைஞர் தம் மதில் வாயிற் கதவு களின் பழைய தாழ்ப்பாள்களை நீக்கிப் புதியன பொருத்து கின்றனர். மற்றும் நம் பரிகள் போர்க்களத்தில் மாண்டவர் தம் உருவு அழியுமாறு பிணங்களின் மீது உழக்கிச் சென்றமையால் குருதிக் கறை மிகுந்த குளம்புகளோடு உள்ளன; அவற்றின் செலவைக் கண்டு, காடுகளின் சிறு வழிகள் யாவும் கவைத்துள்ள வேல முள்ளால் அடைக்கப் பெறுகின்றன. அண்ணலே, இவையாவும் நின்பாற் கொண்ட அச்சத்தால் நிகழ்வனவே யாம்.

வீரவேள்மா:—வீரர்தம் தலைவ, உறைக்குள் கட்டிவைக்கப் பெறாத நினது வேற்படைக்கு அஞ்சிப் பகைஞர், கேடகப் பிடியுடன் தமது கைப்பிடிப்பினை நெருக்கிக் கொள்ளு கின்றனர். ஏனெனில் 'நின்வேல் அவரது மார்பகத்தே எறியப்படும் போது அவர்தம் பரிசையையும் ஊடுருவிச் செல்லும்' என்பதனை உணர்வர். இன்னும் வாள்பட்ட புண்ணால் வடுபெற்ற நம் வீரமிக்க படைஞர்தம் வலிமை யைக் கண்டு, புண்ணிலிருந்து ஒழுகும் குருதியால் நனையப்பெற்ற அம்புகளை, நம் பகைஞர் தூணியகத்தே எடுக்காமல் வைத்துள்ளனர்.

பிறைசூடி:—எம் நாயக, உயிரினைக் காக்கும் பொருட்டு வெண்சிறு கடுகைப் புகைத்தாலும் தடைப்படாது விரைந்து சென்று, தக்க முறையால் இயல்பின் புறமாயி ருந்து ஆவியைக் கொள்ளும் இயமனையே ஒத்துள்ளாய் நீ. ஆதலால் தலை சாய்ந்துள்ள நெற்கதிர்கள், வரப்புடன் சேர்ந்து சுழலும் கழனிகளோடு, நீர்வளம் மலிந்த, பகைஞர்தம் அகன்ற நாடு, நின்சினம் பெற்றால், அப் பகைவர் வாடும்படி அழிவது திண்ணம்.

ஔவையார்:—எம் தலைவ, நின் ஆற்றலழியுமெனக் கருதி, மலையமான் தப்பினமைக்குக் கவல்கின்றனையோ? அவ்

வாறெனில் அதனை விட்டொழிக. நினக்கு நிகர் நீயே. (காவலன் பணிவுடன் வருதல்) ஏடா! என்செய்தி?

காவலன் :— அம்மையே, வணங்குகிறேன். நமக்கு, பெறுதற் கரிய நன்னாளாகும் பின்நாளின் இக்நற்பொழுதில், முருகன் திருவருட் பெருக்கால், பூப்போலும் வடிவினையுடைய மை பூசப்பெற்ற கண்கள் மயங்கவும் தோள்கள் மெலிய வும் தன்னை நோக்கிய மகளிர்தம் நெஞ்சைப் பிணிக்கு மாறுள்ள அழகுடன் இள ஞாயிறு போன்ற ஓர் இளவரசர் நம் அன்னையார்பால் தோன்றியுள்ளார்.

ஔவையார் :—நல்ல செய்தியே! இதனைப் பெற்று மகிழ்க (ஒரு பொற்காசு அளித்தல்) நமது இறைமகன் வாழ்க! வேந்தே, நும்பால் எத்தகைய உளைவும் தோன்றுத லாகா. மகன் பிறந்த இம் மங்கலநாளில் நினது உளம் பெரு மகிழ்ச்சியால் பொலிவதாகுக. ஏடா, காவலா! நீ விரைந்து சென்று நம் வள்ளுவனை அழைத்து, நம் மன்னர் மகன் பிறந்தமையை, இம் மாநகர் உணருமாறு முரசொலி செய்து தெரிவிக்க விடுக்க. மற்றும், நகர்ப் பெருந்தகை அம்பலவாணரை யணுகி அரசர் இளவரசர் பிறந்த நாட் சிறப்புக்கு வேண்டுவன விரைவினி லியற்ற ஒரு திட்டம் விரும்புகிறார் எனவும் அறிவிக்க. (காவலன் பணிந்து செல லுதல்) ஓ! அதோ, செவிலித் தாயார்களும் மகவுடன் வரு கின்றனரே!

நங்கை — இயன்மொழி :—(திரைக்குள்)

மாணிக்க மால் வரைமேல் மன்னுசெக்கர் வானமென
வேணிப் பிரான் தோளில் மேவும் சிறு குருந்தோ

செல்வி-அருண்மொழி (திரைக்குள்)

செஞ்சதங்கை கொஞ்சச் சிறுகிண் கிணியாடக்
கஞ்சமலர்த் தாளுமையாள் கண்களிக்க வந்தானே

தேவி-தேமொழி:—(திரைக்குள்)

பெண்ணார்ந்த கற்புப் பிடியும் பிணைமானும்
கண்ணாரக் கண்டு களிக்கவரு கற்பகமோ

மூவரும்:— (மகவுடன் மன்னன் முன்)

நீலமயில் வாகனனே நெட்டிலைவே லாயுதனே
கோலநிறைக் கோழிக் கொடிபடைத்த சேவகனே

நங்கை :—குன்றமும் கொக்கும் குரைகடலும் சூர்மார்பும்
குன்றவடி வேல் எறிந்த கொற்றவனே நற்றவனே

செல்வி :—உள்ளத் திமிரம் ஒழித்துச் சிவானந்த
வெள்ளத்துள் அன்பர் விளையாட வைத்தோனே

தேவி :—முத்தோ குலிசமோ மூதொளிமா ணிக்கமோ
சித்தோ தென்போரூர்ச் சிவானந்த வாரிதியோ

மூவரும் :—ஞானக் கரும்போமெய்ஞ் ஞானனந் தக்கடலோ
தானற்ருற் போற்றும் தமிழமுதத் தண்ணளியோ.

ஔவையார்:—(அண்மையிற் சென்று நோக்கி) செவிலியர்காள்; நீவிர் கூறியன மெய்தான். நம் வேந்தன் முருகவேளைத் தான் திருமகனுகக் கொண்டுள்ளான். வாழ்க நம் மன்னன்! வேந்தே உன் அருமை மகனை இவண் இனிது காண்க. (அதிகமான் அமைதியின்றி நோக்குதல்) மன்ன! அரும் பெறல் திருமகனைக் கண்டுமா நினக்கு இன்னும் அமைதி ஏற்படவில்லை? அரசே! விண்ணவரை வழிபட்டு நல்வேளை யில் ஆவுதி அளித்து, இவ்வுலகிற்குப் பெறுதற்கரிய மரபு வாய்ந்த கரும்பைக் கொண்டு வந்து, இந்நில உலகத்தில் ஆணை செலுத்திய, தொன்மை நிலைபெற்றுயர்ந்த நினது மரபின் முன்னேர்களை யொப்பவே நீயும் பொன் வீரக்கழல் புனை காலினையுடையாய்.

பெரிய பனம்பூமாலையைப் பூண்டுள்ளாய்; மலர் மலிந்த பொழிலையும் பெற்றுள்ளாய். இன்னும், நாளும் புதிய புலால் மணநாறும் நீண்டவேலையும் தமிழ்நாட்டு எழு மன்னர்களோடும் ஒன்றுகூடி நாடும் நீங்காத அரச வுரிமையையும் குறைவிலாது பெற்றுள்ளாய். எனினும் அமைதி பெருது போரினை விரும்பி, ஒலிமிகும், முரசு முழங்க மன்னர் எழுவருடன் பகைத்து மேற் சென்று போரில் வெற்றிவாகை சூடி, நின் வலிமையை விளங்கக் காட்டிய அந்நாளிலும், உனது புகழின் மேன்மையைப் பாட வியலாது போயினர். ஆனல் இன்று, எதிர்ப்பு மிகுந்த கோவ லாரை யழித்து வென்று, மற்றும் பகைஞர்தம் அரண்களை அழிக்கும் திறல் மிகுந்த ஆழியைத்தாங்கியுள்ள நினது தோளை, —மாபெரும் புலவன்—பரணன், தன் பெருமை தோன்றப் பாடி னன். இதனல் நின் வலிமையின் நிலைமை விளங்குவதன்றோ!

(இந்நிலையிலும் சினம் நீங்காமைகண்டு) "கையிலுள்ளது வேல்; காலில் இருப்பது புனைகழல்; மெய்யினில் வேர்வை

யுள்ளது; குருதி நிரம்பிய பசியபுண் தொண்டையின்பால் ஏற்பட்டுள்ளது. பகைவர் ஒழியுமாறு, வளர்கின்ற இளம் பனையினுச்சியில் ஊசிபோன்றுள்ள வெண்மலரையும், பெரிய வெட்சிப் பூவினையும், வேங்கைமலரோடு சேர்த்துச், சுருண்ட கரிய மயிரினில் வனப்புற அணிந்து, புலியுடன் போர்செய் வலிமை மிகுந்த யானை போலச்; சினம் இன்னமும் தணியவில்லை. பகைஞரை வெகுண்டு நோக்கிய அவன் கண்கள், தனக்குற்ற அருமைச் சிறுமகவைக் கண்டும், சிவப்பு மாறாதுள்ளன. ஆதலின் இவனைச் சின மூட்டியவர்கள் ஐயோ, பிழைக்க மாட்டார்கள்.''

கருணாகரர் :—தண்ணளி வேந்தே! தாயின் தனி மொழியை ஓம்புக. அவர் தம் உணர்ச்சியும் உளமும் வெறுத்த எவையும் தாங்க ளிதுவரையிற் புரிந்ததில்லையே! பெரும! எமது, முழுமதி நிகர்க்கும் திருநிறை இளவரசைப் பெற்று உளமகிழ்வு பெற்றருள்க.

அதியமான் :—அன்னாய்! எனது அடங்காச் சினத்தை இன்னே அவித்தேன். தங்களுளம் வாட மனங் கொளேன். தேவி, தருக எம் மகனை. (மன்னன் தன் மகனை ஏந்தி மகிழ்தல்)

கருணாகரர் :—தண்மதி நிகர்க்கும் பொன் இளங்கோவுடன் எம் மிறை அதியமான் என்றும் வாழ்க.

யாவரும் :—வாழ்க, வாழ்கவே.

குறிப்புரை

கோ - அரசன். வாகை - வெற்றிமாலை. தளை - விலங்கு. கவைத்துள்ள - இருபிரிவாயுள்ள. பரிசை - கேடகம்.

பயிற்சி

(1) பிரித்துக் காட்டுக :— நானிலம், தணிந்திலது, தண்ணளி.

(2) நிகழ்வன, அகத்தே, ஆற்றல், மங்கலநாள், இவண், நிகர்க்கும் :—நும் சொந்த வாக்கியங்களில் அமைக்க.

வினாக்கள்

1. வெற்றிமாலை சூடிய பின்பும் அதியமான் அமைதியின்றி இருந்தமைக்குக் காரணம் யாது?

2. ''நினக்கு நிகர் நீயே''—சந்தர்ப்பம் கூறுக.

3. இளவரசன் பிறந்த செய்தியை யறிந்ததும் ஔவையார் யாது செய்தனர்? காவலனிடம் யாது கூறினர்?

கட்டுரையாக்கம்

அதியமானின் சீற்றமும், ஔவையாரின் தேறு[illegible]மொழியும் என[illegible] பொருளாக ஒருபக்க அளவில் ஒரு கட்டுரை வரைக.